

A **Hunc scdo**

Principalis est videndum de questione. Ut in divinis sit huius ordo. scilicet. nunc. Et primo videndum est si est. 2º inter que est talis ordo. Quatuor ad primum dicitur aliquid quod ordo nunc non est in divinis: quia in sic ordinatis potest non repugnare esse sine posteriori. In divinis autem omnia sunt necessaria et inseparabilia: et per omnes unum non est prius nisi reliquo. Et propterea talis ordo semper videtur includere dependentiam. Sed contra istud instat 4º. Prius scilicet ex comparatione rationis ad fundamentum: hoc scilicet fundamentum est prius ordine nunc sue relationis: sed in divinis sunt rationes et fundamentum ex natura rei. ergo prius nunc. Scdo scilicet. De subiecto est prius nunc passionem: sed in divinis est subiectum et passiones: ubi est aliquid prius nunc et posterius. 3º ex comparatione rationis ad terminum scilicet. Diffinitio est naturalis per diffinitum: et per prius est diffinitum prius nunc est diffinitum: quia vel diffinitio est quod durat: et tunc dat per genitum et causas: de quo stat quod sit per diffinitum. vel dat per additamentum: quod est prius etiam vel diffinitio: scilicet rationes diffinitum per terminum. In divinis autem est relatio huius terminum: quod est ibi ordo nunc: quia ibi est terminus per nunc relationem. 4º scilicet. ex via demonstrationis. In omni demonstratione premissa sunt nunc prius: scilicet in divinis sunt demonstrationes potissimum: per quid. ubi est aliquid quod est prius nunc: et prius aliquid posterius: sed ubi prius et posterius nunc ibi est ordo nunc. 5º. Jo. mihi videtur domum quod in divinis sit ordo nunc. Et mihi videtur quod sit de intentione fratris Jo. verum discordia est inter eos sequentes. Alii enim dicere videntur quod in divinis non sit ordo nunc ad itera. Alii autem dicunt quod sic. Si autem videretur dicta sua videtur quod expresse affirmativa preter sonet. nunc dicit in per suo. d. 2. quod in uno signo nunc comprehendunt multa signa originis: sicut in secundum dicitur itellus: in quo signo nunc comprehendunt signum generationis actus: et signum generationis passionis. et in signo secunditatis voluntatis comprehendunt duo signa originis. scilicet per ratio actus: et per passiva. quicquid autem ponit signum nunc prius: et signum nature posterius: necio ponit ordinem nunc. Similiter in 2º suo. quod prius ponit unum signum nunc in quo de 2º itelligit omnia ad intra: vel que sunt itera. scilicet etia et essentialia: personas et personalia: et alio signum in quo itelligit omnia que sunt extra. scilicet in creaturis: et talia. per 3º ex dictis suis quod ponit ordinem nunc ad itera. Itelligendum tamen est sane quod ordo nunc potest itelligi dupliciter: aut pro ordine nunc quod est iter nam et nunc: et talis nullo modo ponendus est in divinis: eo quod non sit ibi nisi unica nunc. Alio modo potest itelligi pro ordine quod est iter nunc: les perfectiones: et talis ordo nunc est ibi: scilicet ponit ibi ordo essentialis: non iter essentialis et iter essentialis: quia unica est: scilicet iter essentialis perfectiones: et talis ordinem: sic apparet multum habere ponere oes qui ponunt divinas perfectiones que sunt naturales perfectiones distinguunt in deo. omnia enim distincta vel necio aliquem ordinem habere: vel sunt confusa: quod est inconveniens in deo. Non potest autem ponit iter perfectiones tales ordo originis: quia iter quicquid est ordo originis unum est a se et a quo aliud: et aliud est ab alio: et sic originaliter unum est ab alio: et per omnes distinctio realis: debet ergo ponit ordo nunc. Itelligendum tamen est quod dupliciter potest itelligi ordo nunc. Uno modo secundum naturalem intelligentiam: quoniam. scilicet unum est natura dei prius: et reliqui posterius. Alter autem potest itelligi secundum extrinsecam rei. scilicet natura rei: quoniam. scilicet in re ipsa absolute ponit talis ordo sine habitudine ad itellum: et si iste scdo modo dicitur non creditur saltem prius non de negari. Probo autem quod in divinis est ordo nunc qualitercumque acceptus. Et per hoc. Quicquid aliquid ordinem ad invicem comparant ille qui inter sua extrema ponit distinctiones minores: est magis ad intra admixtus: et quod maior est minor: scilicet ordo originis semper arguit distinctionem reale iter extrema. per 3º de tri. Nihil se gignit. Ordo autem nunc non arguit semper distinctionem reales: per 3º

in passione et subiecto: et multis alijs. 2º. 2º scilicet. secundum Dionysium de unica et discreta theologia secundum translationes. 3º. faracem post illa que pertinet ad unam theologia. scilicet. essentialia sunt illa que pertinet ad discretam. scilicet. personalia. 3º scilicet. Quia in eodem capitulo secundum editionem vercelensis. dicitur quod in divinis ad univocationes nunc pervenit distinctiones et per eas non dissolvunt. 4º. Quia quicquid aliquid ordo consequitur aliquid secundum suas rationes formales: ubi quicquid illa invenit scilicet illas rationes erit talis ordo: scilicet multa sunt in creaturis que persequitur ordo ex suis rationibus formalibus: et talia sunt secundum easdem rationes formales in deo. ergo necio iter illa: ut in deo sunt erit et talis ordo. Minor per de itelligere et velle et intellectu et voluntate et multis talibus: ordo ergo nunc necio erit in deo. 5º. 3º. h. arguit 4º. Prius scilicet per unum sophisma. De relativum est filius nunc cuius relativum vel correlativum suorum: scilicet oes prius nunc referat ad posterius: ergo prius nunc erit filius nunc ad posterius. 2º scilicet. Quicquid est ordo perfectionum in aliquid perfectibile: si prius advenit una perfectio ipsi perfectibili quod reliqua: ipse est in potestatem ad reliqua: sed oes tale est imperfectum. ergo divina essentialia erit imperfecta. 3º scilicet. Impossibile est potestatem perfectionem alicuius perfectionis in aliquo cui potestatem ad illam perfectionem sine imperfectio: scilicet si essentialia prius recipiat una perfectionem quod alia erit potestatem in potestatem. 4º scilicet. De quo transit de dictione in dictionem mutat: scilicet si hoc ponat erit transitus talis in essentialia divina. 5º. Ulterius duo signa nunc corripit per unum signo eternitatis: scilicet in signis nunc sunt dictiones. in eternitate te. 2º. Ad per dico quod relativum aliquid supponit per fundamento: aliquid pro fundamento et relatione. Nunc quod dicitur prius nunc pcedit posterius: nunc non itelligimus de relatione ad data: sed de absoluto: quod est fundamentum. quoniam autem dicitur quod relativum sunt filius nature relativum supponit pro relatione potestatem. Exple. Absolutum itellectionis pcedit absolutum voluntatis: scilicet in itelleccio cum relatione potestatis est filius cuius relatione posterioritatis voluntatis. Ad 2º dico quod illud est in potestatem: quod non est actuatum ultimata actualitate. Essentialia autem divina est ultimata actuata: et sic non potest esse in potestatem nisi forte logicaliter: quod sibi talis perfectio non repugnat. Ad 3º dico quod pcedit quod pro aliquid signo essentialia divina habere carentia alicuius perfectionis: hoc est non habere tamen non segit quod habet perfectionem. Et ro est quod pntio dicit carentia in apto nato pro tpe pro quo est aptum natum esse. Sic autem non est hic: quia essentialia non est apta nata habere: nec nunc nec vni quod illo signo pro quod non habet. non est ergo dare aliquid signum in quo essentialia divina careat aliquid perfectionem: pro quod signo vel in quo essentialia sit apta nata habere illam perfectionem: et illa perfectio sit apta nata habere. Ad 4º dico quod passio negativa prius inest quod affirmativa. Et ro sepe est dicta et sepe dicenda: quod infra ad dictionem est per essentialiter infra ad tria. habet ergo essentialia itellum et voluntatem: scilicet non habet prius voluntatem in tali signo: vni potestatem quod datur quod habet ea denotativum. Sed tamen sic habet affirmationem et negationem non arguit transitum vel mutationem: quod ubi transitus est vel mutatio: unum extremorum mutationis accedit: et aliud recedit: sic nunc mensuras transitus: sic est hic. Contraria. n. illa semper stat: semper enim cum ista: hoc non est risibilis quod datur: nec stat ista: hoc est risibilis denotativum. Eodem modo in ppo sit: et sic non est mutatio. Sed ad illud quod dicitur quod sunt dictiones. dico quod illud est falsum: non enim sunt illa dictiones solus per diversitatem signorum. Et id dico quod sic manet se non formata: et ab alio formata non includit dictionem. Sic dico in pposito: non esse hoc in per signo nunc vel quod datur: et hoc simpliciter non sunt dictiones. Sed per illud dicitur de dictionibus restat duo dubia. Prius est: quod extrema dictionis vni ponit in re nunc. Et pbo quod hoc oportet ponere: quod quicquid sunt aliquid duo quod ex suis

ent
lus
liu/
oz/
na
no
co/
du
les:
sed
des
sit
ps.
se/
ore
p3
no
nisi
nis
o.f.
se/
fini
or/
una
nes
idi/
no/
gno
nes
nul
n a
q3
alia
se/
4.
e ge
nus
est
te/
line
one
na
no
net.
dua
pa/
dec/
it p
epu
cci/
Jo
zali
mo
ma/
dori
lume
um
t de
po
piet
i or
tem
rio/
sa/
por

E
Alia ista vni
tiones.
Alia ista
discreto.

F
Obijct 4.

G
Relativum
supponit 2.

H
Duplic.
Hoc ubiq3
hac solones.

Prius
quid?
Alid. io. met.
et alibi sepe.

Passio du-
plex et q3 por?

D. duplex.

Seco articu.

Prima para
epio alioz.

Impugn 4

Diffo duplex
B

Obijct 4.
In divinis est
ordo nunc etia
fm. Scorum.

Discreto
scorum de or
dine nunc in di
vinis.

Signu nunc in
divinis triplex.
Al. i. comprehe
dunt.

Al. i. creatu
ras.
Ordo nunc 2º
Ecce q3 quid

Ordo centu
lis duplex.

D

Ordo nunc du
plex itelligi p.

De in divinis
sit ordo nunc
ostendit 4.

Exp. 1.

Quare ordo
perfectionis est
inter specias
diversas.

Ordo nunc e
ordo diffo
nis et q3 sic
dinantur?

Regula sco.
ti. et. 5. meta
Alid. q. 5. q. 1.
Obijct 4.

Ecce q3 q3
Alid. Sco.
1. di. 2. et vbi
ibi notant.

Questio

Endo
temi
d'err
Lac
L. dubi
bile.
Argu
marco
Posi
S. me

Liber

Distinctio

Questio

I

na: cui⁹ oppositu dicitur. C²o sic. Ubicūq; est B ab hoc ibi est ordo originis: s; q; fili⁹ spirat h; a p^{re}g⁹ poster⁹ origine h; spiratione actiua q; p^{re}z. s; si sic relones fecu- ditatis intellectu nō pcedūt illas fecunditatis volitive. C³o sic. Nā p quocūq; signo p^{re}z fili⁹ cōparant: sūt idē in pfectionib⁹ et hūit istem. s; pfectiones eēntie et isti- nitas sūt fundamēta relonū cōiūg⁹ hūit relones cōes p illo signo q; intelligunt p^{re}stint. s; p^{re}z fili⁹ p relones fecu- ditatis intellectu anteq; adueniant relationes fecun- ditatis volitive: cui⁹ oppo⁹ dicebat. C⁴o sic. Quales ordine hūit fundamēta talē ordinē hūit relones in eis fū- date: s; eēntia et istmitas q; sūt fundamēta idēitatis et eē- litatis pcedūt intellectu et volūtate q; sūt fundamēta relonū origis. q; rē. C^{Ad} p^{re}z dico q; p^{re}z ordie nāe poster⁹ spirat q; sūt fili⁹. B est p^{re}z nā fili⁹ est q; p^{re}z spirat. C^{Et} ad B intelligēdū. est notādū q; p^{re}z fili⁹ cōparā- tur ad istem f^{re}m z^{re} signū. vel f^{re}m vno quo cōparantur inesse vel f^{re}m aliud: quo cōparant in opari. C^{Cō}for- miter aut accipiēdo ista signa. nihil est in filio prius eo qd est in p^{re}z nā qd p^{re}z ad eē p^{re}z est p^{re}z origine eo qd p^{re}z ad eē fili⁹: et nihil qd est in filio est p^{re}z aliq; qd sūt in p^{re}z qd p^{re}z ad eē p^{re}z. Sūt in opari. Nihil est in filio p^{re}z ad opari qd sūt p^{re}z eo qd est in p^{re}z: et p^{re}z ad opari. tū difformiter comparādo opp⁹ est: nam si comparemus illud qd p^{re}z ad esse in filio ad illud qd p^{re}z ad opari in p^{re}z: necio illud qd est in filio p^{re}z ad eē: prius est eo qd est in p^{re}z p^{re}z ad opari: iō g^{re}ari qd p^{re}z ad esse fili⁹ est p^{re}z spirare qd p^{re}z ad opari p^{re}z. C^{Ad} z^{re} dico q; p^{re}z prius origine spirat q; sūt fili⁹: et nō stat cū B q; ordine nāe fi- lius sit fili⁹ p^{re}z q; p^{re}z spirat: sic p^{re}z prius origine creat q; fili⁹ sit: et tū fili⁹ prius nā est q; p^{re}z creat. Et rō est: q; eē p^{re}z origine est eē a se. In B aut qd est eē a se sunt nul- ta ordine nāe ordinata ad illa q; p^{re}z p^{re}z: et sic esse ab alio. Eodē mō ad 3re et ad 4re pōt dici. Vel pōt dici ad 4re q; relones cōes nō solū exigit fundamēta: sed etiā extremamō p^{re}z at relones cōes extrema cōstitue- re. relones aut originis sic. ideo rē.

Quantū

ad 3re vidēdū est si inter psonas dīnas sit aliquis ordo nāe: et dī cōiter q; inter psonas dīnas nō est aliq; ordo nisi originis: q; correla- tiua sūt fil⁹ nā. psona aut ad istem sūt correlatiua. q; rē. C^{Cō}tra istud arguo sic. q^{re}lis est ordo iter constitutiua aliquoz talis vī eē iter p^{re}stint: s; ordine nāe g^{re} acti- ua et g^{re}o passiua pcedūt spirationē actiua et passiua: ge- neratio aut actiua est p^{re}stint: et passiua p^{re}stint: uia fili⁹. spiratio aut passiua p^{re}stint: spūssancit: q; p^{re}stint talē ordinēz habebūt q; p^{re}z fili⁹ ordine nāe p^{re}cedēt spiritus sanctū: et nō solū originis. Maior vī ma- nifesta. Minorē q; pbo 4re. s; q; g^{re}atio actiua: et p^{re}z passiua pcedāt ordinē nāe spirationē actiua et passiua. C^{Et} primo sic. Ois p^{re}stint q; aduenit supposito p^{re}ceditū itelligit posterior ipso: et p^{re}z p^{re}stint ip^{re} cōstituit: sed spiratio actiua aduenit p^{re}z et filio p^{re}con- stituit. ergo est posterior illis: et p^{re}z p^{re}stint et filia- tione constituitis eoz. C²o sic. Quicquid est prius p^{re}cedit: est prius posterior: s; g^{re}o actiua est prior patre: sicut p^{re}stint prius est constituto. ergo et p^{re}stint erit prior spiratione q; est posterior: vī simul cū p^{re}z: sic de filio. C³o sic. Quicūq; aliqua sic sunt ordinata q; vnus est in vno signo nāe: et aliud in alio: talia habent ordinē na ure: et per cōsequens quicquid est in pmo signo est prius nā quolibz qd est in scdo: s; fecunditati intellectu potest correspondere pmo signū: et volitive z^{re}. ergo cū generatio tā actiua q; passiua habeat eē pro pmo signo fecunditatis intellectu: necessario pcedent tam spirā-

tionē actiua q; passiua: que hūit esse p z^{re} signo. s; voliti- ue fecunditatis. C⁴o sic. Quandoquā aliqua sunt fil⁹. quicquid est simul nā cū vno: fil⁹ est natura cū alio. si ergo generatio actiua et spiratio actiua sunt simul nā: et g^{re}o actiua et g^{re}o passiua sunt etiā simul nā. q; oēs origines personarū erūt simul: et sic nō erit ordo fecunditatis intel- lective et volitive: qd est incōueniēs. C^{Nūc} confirmo cōclusionē pncipalē sic. Quicūq; aliqd est prius nā ali- quo: est prius nā oī eo qd est simul nā cū illo: s; g^{re}atio actiua et passiua est prius nā spiratione actiua: spiratio aut actiua est fil⁹ nā cū spiratione passiua: q; correlati- ua. q; g^{re}atio actiua et passiua est p^{re}z nā spiratione acti- ua et passiua. C⁵o. Fili⁹ p^{re}z est filius q; spirator: et hoc ordine nāe. sed prout est spirator: est simul nā cū spiri- tu sancto spirato. q; prius ordine nature filius pcedit spiritu sanctū. C^{Confirmat}: q; in signo fecunditatis intellectu intelligi pōt p^{re}z fili⁹ in esse p^{re}stint et non spūssancit: in z^{re} signo. s; fecunditatis volitive spūssan- ergo sicut signū pcedit signū: ita illa q; sunt in vno signo pcedūt illa q; sunt in alio signo. C^{Dico} ergo q; p^{re}z fili⁹ ordine nāe pcedūt spūssan. nā p^{re}z fili⁹ p^{re}z p^{re}z ad illud qd qd dicitur includit sine spūssancto. q; prius nā sunt eoz: et hoc ppter ordinē fecunditatis.

Quantum

ad 4re vidēdū est. Utū inter opa- tiones dīnas sit aliq; ordo nature. C^{Dico} q; est dare quoz signa f^{re}m q; opōnes dīne or- dinant. in p signo sūt opōnes imānētes ad intra. In z^{re} opōnes trāseūtes ad intra. In 3re opōnes imānētes ad eē. In 4re opōnes trāseūtes ad eē. Opōnes at imānē- tes ad intra sūt itelligē et velle: et ite totali pcedūt: q; sūt pfectiones simpli et cōes trib⁹. Opōnes aut trāseūtes ad intra sunt dicere et spirare. Operationes imānētes ad extra sunt creaturas intelligere et eas diligere. Ope- rationes aut trāseūtes ad extra sunt creare et pseruare. C^{Sed} cōtra istū ordinē istat qd dupliciter. Primo sic. Agere p^{re}supponit esse et non solum agere sed etia; operari: sed intelligere et velle sunt qdā operationes. p generationem aut p^{re} constituitur in eē: ergo g^{re}o et actio ad intra transiens pcedit actionē imānētes ad intra. C²o. In signo pmo quo p^{re} pcedit filiū itelligit crea- turas: et in z^{re} signo quo pater et fili⁹ pcedit spūssan- cum diligunt creaturas. ergo operatio imānē. ad ex- tra pcedit operationem transeūtem ad intra. C³o. q; scientia cū sit perfectio simpli: vī pcedere produ- ctionem ad intra: que nō est perfectio. scia aut respicit extrinseca. C⁴o sic. In illo enī prioz pater et fili⁹ erūt inscietes. C^{Ad} ista. C^{Ad} p^{re}z dico q; agere nō p^{re}z p^{re}z ponit esse pncipū qd: sicut fuit superius sepe dictum et declaratum: sed solum p^{re}supponit esse principū quo: et istud est essentia vel memoria vel voluntas secunda proprie loquendo. C^{Ad} z^{re} dico q; accipiēdo p^{re}z ori- gine vt dicit g^{re}aliter esse a se: pater in illo pōz quo p^{re}cedit filiū itelligit et diligit creaturā et dūstinctā h; de ea sciam: s; tū p^{re}z nā fili⁹ est q; ista habeat p^{re}z: hēat ista a se p^{re}z ordine origis q; dūstinct in duo signa: s; qd est in istis duob⁹ signis nature ex parte patris sit p^{re}z origine: nō illud qd est in filio cōtrādēs pmo signo nāe in patre: prius natura est eo qd est in patre in secūdo si- gno nature. Ita signa nāe accipiunt ab esse et operari: sicut sepe dictū est. C^{Ad} z^{re} dico q; illud qd dicit scie- tia formaliter. s; terminationē ad creaturā nō est perfe- ctio simpli: s; solū dicit vnu respectū fundamentalem vel formalem rationis: vt postea declarabitur. C^{Ad} 4re dico q; nullus dicitur inscius nisi carens scientia p illo signo pro quo natus est bēa: sic non est hic. C^{Ad} arg⁹ p^{re}z. Et sic equali rīsum est ad qōnē. C^{Ad} II.

C^{Ut}rum

Eccē qd q^{re}is et examina b^{re} ponderando. P^{re}z et fili⁹ cō- parant f^{re}m si- gnū z^{re}. K

Est in oib⁹

Possit ly sit omni in p^{re}z posito vbiq;.

Anare: reso- na cōmunes sequuntur: re- lationes origi- nis. 3. particula. Op. cōis.

Impugnatio 2re vel 3re.

Conat effica- cter ostendere ordinē nāci- ter personas.

M^o Probatio minoris 4re.

N^o Maxima. 2. rō pncipa- lis vel p^{re}ma- tio prime. Maxima.

Op. p^{re}z sa- singularis. Cōsidera ca- se.

4. particula.

Ordo opōnū binarū nōb^{re} Opō. tā imā- nēs q; trāseū- tes ad intra et ad extra in dīnis est dupl⁹. Et 1. rōnabile pcedunt.

p^{re} Obijciunt 4re.

Eccē qd q^{re}is vbiq;. Agere q^{re} et cuius esse p^{re}z supponit.

Scia i vniū formaliter qd dicit?

Inscius q^{re} q^{re} dicit d^{re}?

Questio. II.

Objekt qu
druplicat

Liber

Distinctio

Questio

Intueniunt tales rōnes formales: intuenit talis ordo: sed eedē rōnes sunt ybi distinguunt fm rē: ybi distinguuntur fm rōnes formales eoz: q̄ idē ordo erit ybi obiqz accipiendo ordinē: q̄ eis cōpetit ex rōnib⁹ foialib⁹ eoz: talis est ordo eēntialis. Ad ppositū in deo vel in creatura itelligere rē velle sic se hnt. ḡ rē. ¶ 2° sic. Qñcūqz ali qua sūt eiūsdē rōnis foialis: q̄cqd est demfabile d̄ vno rē de reliquo: s̄ itelligere rē velle in creatura: ybi distinguunt realr: rē in deo: ybi rōne distiguunt: mō pdicto itelligēdo rōnē: sunt eiūsdē rōnis foialis: pōt at demoftrari de itellectione creata ex rōne foiali itellectōis qd pcedit volitionē: ḡ poterit rē in deo: rē sic idem ordo erit ybi erūt distincta realr rē rōne. ¶ 3° sic. Per illud qd inest alicui p accis nō variat illud qd inest p se: s̄ ordo pñs rōnes foiales eis p se inest. Estē aut realr idē vel realr distinctū test p accis. ḡ ordo nō variat ex isto. ¶ 4° sic. Ordo p se p̄seqt distōnē foialē: q̄ est ex rōnibus foialib⁹ eoz: q̄ additatis: s̄ ybi sunt eedē rōnes q̄ additatis: eadē est distō q̄ additatis rē formalis. ḡ ybi eedē rōnes: ibi rē idē ordo erit. ¶ 5° hoc instat 4°. ¶ 1° pmo sic. Actus rē obm ybi distinguunt fm rē talē ordinē hnt: q̄ actus depēdet ab obo: rē hoc eēntialr. ḡ ybi nō distinguunt realr: actus depēdet ab obo: rē sic in deo. ¶ 2° sic. Ordo eminetie vī esse p se: rē sequitur rōnes foiales: s̄ itelligere rē velle sunt ordinata: ybi distinguunt realr fm ordinē eminetie. ḡ rē in deo erūt ordinata fm illū eūdē ordinē. ¶ 3° sic. Nā ordo cālitatis vī esse ordo p se: sed actus rē obm sic se hnt q̄ actus cātur ab obo: ybi distinguunt realr: ḡ eodē mō in deo ybi distinguunt formalr. ¶ 4° sic. Nā ordo duratio: nis realiter est inter habitū principioz rē habitū snus: q̄ altera premissarum est prius tpe nota q̄ p̄ergo: cūz ita sit in creatura: ita eodē mō erit in deo. ¶ Ad p̄mū istoz dico: q̄ ordo depēdetie est accidētalis rē nō essentialis. Eodē mō dico de ordine eminetie rē ordine cālitatis: rē duratio: nis: q̄ oēs isti sunt accitales respectu rōnū foialib⁹: q̄ sunt cōes. ¶ Itelligēdū tñ est q̄ actus itelligēdi pōt duplr accipi: vel inquantū causatus est rē determinate speciei: rē sic ordinē istī rē depēdetie respectu obiecti: q̄ eminetie respectu volitionis: q̄ cālitatis respectu obit oēs: vī sic sibi sunt eēntiales: rē sequunt rōnē formale eius: p quā ponit actus in tali specie: sed nec sic est in deo s̄ istā rōnē foiales: ga nec vī sic dicit pfectionē simplr. ¶ Alio mō pōt accipi vī est transcendens: rē vī dicit pfectionē simplr. Et isto mō dico: q̄ nullus istoz ordinum est essentialis: s̄ oēs sunt accitales: q̄ sibi pueniunt p̄cise ex p̄iunctione sui ad actū p̄mo mō dicitur: q̄ talis p̄iunctio sibi nō puenit nisi p accis: hic est q̄ ordinē illi nō pueniunt actui isto mō accepto nisi p accis: rē isto mō p̄cise est in deo: rē nō p̄mo mō: per idē p̄z ad rōnes oēs: rē instātiās ductas in oppositū. s̄ de oib⁹ illis ordinib⁹: q̄ vī est in deo conuenit sibi ordo: vnde sequitur rationē eius formalem. ¶ Sed hic sunt aliquē difficultates. Prima est de ordine nature. Vtrū sit p accidēs vel p se. ¶ Dico q̄ ordo nāc consequit rōnes formales ordinatoz: p pñs ybi ipse sunt ibi erit: rē quia sunt in deo ibi erit rē. ¶ 2° difficultas est: q̄ ordo nāc videt esse in deo inter actus itelligēdi rē volēdi: rē tñ respectu contingētū actus volēdi pcedit actum itelligēdi. Nā prius volūtas diuina determinat q̄ itellēdi diuinus itelligat. ¶ Dico q̄ inter istos actus quantū ad absoluta eoz est talis ordo: q̄ actus itelligēdi pcedit actū volēdi: sed vī terminat ad extra nō hnt talē ordinē: s̄ oppositū. Prius est eēntialis. S̄ oēs accitales: nō enī secūdiū p̄seqt rōnes formales itellēdi rē volūtatē: sed prius sic:

rēdeo p̄mū est ordo nāc: s̄ oēs nō. ¶ 3° diffi. est si act⁹ dīcedi sit prior ordine eēntiali actū itelligēdi in nobis. ¶ Dico q̄ tā in diuinis q̄ in creaturis: sicut postea de clarabit: actus itelligēdi sp̄ prior est actū dīcedēdi: S̄ oēs tñ videat B dicere in deo rē nō in creatura: tñ dico q̄ p̄t euidēter ostēdi: q̄ ē i deo rē i creatura. ¶ Qd. III. **V**eritur. Vtrū in essentialr ordinatib⁹ rē realr distinctis prius possit per diuinam potentiam fieri sine posteriori. Q̄ non: quia prius est correlatiū ad posteriorē: ergo non potest esse sine eo.

¶ Contra. prius non dependet a posteriori. **H**ic introducitur regula s̄ris Joā. q̄ talis est. Qñcūqz sūt aliq̄ eēntialr ordinata rē realr distincta: de p̄t facere prius sine posteriori: hēc autē regula p̄firmat rōnē: rē p̄ sic. Qñcūqz est aliq̄ agēs qd quātū est ex se p̄tinget agere nec pōt necessitari ab aliq̄ extrinseco: si pducatur duo realr distincta: rē vñ prius pducatur q̄ aliud: priori pducto pōt nō pducere posteriorē: rē sic a pductione posterioris cessare: s̄ de⁹ est tale agēs rē nō pōt necessitari: ḡ pōt pducto poterit cessare a pductione posterioris. Maior vī manifesta: q̄ ex quo agēs agit quantū est ex se p̄tinget nec aliquid aliud pōt eū necessitare nō vī q̄ pducto priori nō possit de⁹ cessare a pductione posterioris. ¶ Si dicas q̄ hoc impedit coexistētiā pōris respectu posterioris: hoc nō valz: q̄ cū pducto pōri ab eo nō possit necessitari: rē quātū est ex se p̄tingenter agit: cessare poterit a pductione posterioris. ¶ Dec rō p̄firmat 4°. ¶ 1° pmo sic. Agēs nāli necessitate circa aliq̄ effectū: eadē necessitate pducit oē necēsi ad pductionē effectus: sed p te, pducto fundamēto vel subto qd est prius: necessitat deus ad pducēdū actum vel re specus: vel illud qd est posterior: pductio autē prioris est necessaria ad pducēdū posteriorē: ḡ seqt q̄ eadē necessitate pducet prius q̄ produceret posteriorē fm te. ¶ 2° sic. Qñcūqz aliq̄ agēs nāli necessitate inclinat in terminū: eadē necessitate determinat se in terminū quātū pōt: s̄ p te, de⁹ necessitat ad pducēdū respectū fundamēto pducto: ḡ necessario p̄seruabit illū. Itē seqref q̄ dū pduceret aliqd ad extra de necessitate nō possit nō pducere: qd est s̄m. ¶ 3° sic. Qñcūqz aliq̄ agēs agit ex toto conatu pducit p̄fectiorē effectū quē potest pducere. Si ḡ de⁹ de necessitate pducatur b. a. pducto: pduceret. b. ita p̄fectū sicut p̄fectior: rē sic posita albedine causaret similitudinē p̄fectiorē q̄ p̄fectior: qd est falsūz. ¶ 4° sic. Necessario agēs agit q̄cūqz pōt: si ḡ pducto fundamēto produceret respectū necessario: pduceret fundamētū rē respectū ab eterno. ¶ Sed istud instatur 4°. ¶ 1° pmo de cōposito ex mā rē forma. Nā materia rē forma simul sumpta sunt priora cōposito: ḡ poterit deus ea s̄l facere: rē tñ nō erit cōpositū: qd videt absurdum. ¶ Secundo sic. Omnis causa videtur esse prior rē realr distincta a suo effectū: sed deus nō possit albedinē imprimere: nisi sequeret albu: ḡ nō oē prius realr distinctū pōt esse sine posteriori. ¶ 3° sic. Impossibile est aliquid esse vel fieri sine eo: quod est eius diffinitiuū: sed quantitas ingreditur vī diffinitiuū hominis: quia corpus organicū: constat autem q̄ substantia est prior rē realiter distincta ab accidēte. ḡ rē. ¶ 4° sic. Omnis effectus sicut in esse dependet a deo: ita in fieri rē conseruari. cum ergo non solum inquantum in fieri paternitas dependeat a deo: sed etiam in conseruari: poterit deus pro primo instanti influere rē postea non influere: rē sic erit pater rē filius sine paternitate: rē sic pater rē non pater: nam ex hoc q̄ hic homo est genitus ab illo: est filius illius: erit ergo fortis genit⁹ a platonaci:

N
S̄is. J. ol. 32.
r alibi.

Regula front
ca. 1. di. 1. r
di. 12. 2. r. 11.
di. 4. r alibi
spe.

Euafo.

p̄firmat 4°

H. 1. accis.
p
H. 1. ga.

Obiectur 4°

Q

Obiectur q̄
dupliciter.

Actus itelli
gendi duplici
ter accipi pōt
r est singula
rē valde.

D. duplex.

S̄do itelle
ctōis diuine
ad volitionē
diuinam du
plex.

N

Quo. J. di. 32.
et alibi.

Regula scilicet
ca. 1. di. 1. et
di. 12. 2. et 12.
di. 4. et alibi
sepe.

Quatio.

Quatio 4^a

Al. accia.

Al. 1. ga.

Obiectum 4^a

Q

A
De terra cui
est op. 2^a.
Cōsidera ca-
se et pondera
bene.

Nota hū de
effectū forma
li respectu sue
cause.
De nō possit
ē hō sine q^o
finitis bene
corpus: q^o hū
ponderatio.

B
Ecce q^o q^ois
hū sidera mē-
tam.
Quē. Quā.
et alio.

De scriptur.

Corpus sine
figura an pos-
sit fieri?

C
Hōiales vide
Seco. 2. di. 2.
q. 9. ad b.

Cōsidera istā
figū: q^o nō sō-
ligat.

Replicā.
Pōnit q^oita-
te de numero
respectu. Et
fundamentum
positio termi-
ni: nō possit esse
sine respectu
termini: ad
eūdem: vide
J. di. 29.

D
Quere hūc
4. in mā dēu
charitatis: et in
localib⁹ et J.
di. 24. et 25.
vel 14. et 15.
termini actio-
nis duplici.

Examina hū
istā et Seco.
Terminus ac-
quis? p^oatio
nē est p^o ipā
q^o est singula
et vide J. di.
32. et alibi.

tone: et tū nō erit filius: nec plato erit pater. ¶ Ad p^m
si dicat q^o cōpositū nō addit 3^m entitatē: sicut dicit ali-
quis: facile est euadere. Tenēdo aut opp^m. op³ dicere q^o
ala et corp⁹ p^ont simul ēē: et tū cōp^o nō resultabit: posset
enī ala p^ongi corp⁹: ut motor: et tū nō resultabit aliq^o
tertū cōpositū: sicut nō resultat ex angelo et corp⁹: cui
vnit⁹: aliq^o 3^m cōpositū ex eis differēs. ¶ Ad 2^m. Si di-
cat q^o effectus foetalis differt a foia: illi sic vicētes hūit
dicere q^o de⁹ pōt albū facere sine albedine. si volūt di-
cere pōter: vel potius albedine in subo sine effectū. i. si
ne albo. Sed ego dico q^o ēē albū nō alud est q^o albe-
do: et subm et vno albedis ad subm. Et istis positis est
imposse q^o illud ponat. i. ēē albū q^o tūcūq⁹ sint pōra: q^o
nō distinguunt. ¶ Ad 3^m dico. q^o deus oēm subaz prio-
rem accitē pōt sine illo accitē facere. Et iō corpus q^o
d⁹ organicū: q^o est pus et realr distinctū a quātitate pōt
facere sine eas: hōiez nō pōt: q^o hō sit differēs realr
a quātitate: tū p^osupponit quātitate: et est quodāmo poste-
rior quātitate: et sic deficit pōritas: et p^o p^ois nō pōt separi.
¶ Ad 4^m dico q^o nō vī incōueniēs: q^o de⁹ istuat in fun-
damētū retonis nō influēdo in retonē: cū fundamētus
sit pus et realr distinctū: et sic deus poterit facere q^o pe-
trus et Martin⁹ sint: et tū p^oritas nō sit in petro: nec fi-
liatio in Martino formalis et actualis: s³ tū fundamē-
talis: q^o illa nō differt ab eis. s. a fundamēto: et sic p^o ad
illud. ¶ Sed hūc adhuc remanēt alique difficultates.
¶ Prima est. Utrū de⁹ possit facē mām et formā vni-
ta sine vnione. Dico q^o nō: q^o de vnitū est effectus for-
malis vnionis: mām tū et formas bene pōt facere sine
vnione. ¶ Secda difficultas est. Utrū de⁹ possit facere
corpus sine figura. ¶ Dico q^o supposito q^o de⁹ possit fa-
cere corpus i^o finitū: tūc tale corp⁹ erit sine figura. Si ar-
dicat oppo^m tūc erit difficile euadere. ¶ Dicit tū aliq^o
q^o iste extremitates. i. superficies et punct⁹: nō dicit aliq^o
positū. sed nō alud est pūcus: nisi nō plus de li-
nea: et sic de alijs. s. de linea respēu superficiē: i. superficie
respectu corporis: hoc est difficile tenere et defendere.
¶ T^o dico alr. Q^o illa oīa nō alū absolutū dicit: sed p^oci-
se respectū: sunt enī extremitates alioz: sicut punctus
est extremitas lineę: et sic de alijs. ¶ Et si dicas q^o al-
bedo que est ens positū et absolutū pōt fundari in su-
perficiē: que est ens respectū. Dico q^o nec albedo fun-
datur in superficie: nec superficies in albedine: s³ ambo in
eodem subo: de hoc als. ¶ Sed dices: q^o dicere de-
bes de linea dum est sine puncto: et superficies sine linea:
et sic de alijs. Dico q^o oīa sūt finita fundamētalr: nō tū
formalr actualr. Et sic oīm est: sicut dicerem⁹ de dua-
bus albedinib⁹ sine similitudine. Est enī iter eas si-
militudo fundamētalis. sed tū nō formalis nec actua-
lis: que est accit⁹: et pōt ab eis separi. ¶ Tertia difficul-
tas est. Utrū deus possit facere actionē sine termino.
Dico q^o sicut i^oferius declarabit q^o actio respicit passūz
tanq^o terminū: et sicut nō pōt fieri respectū sine termi-
no: ita nec actio sine passio: q^o termin⁹ est pōt ipsa reso-
ne nāliter et ordine cēntiali. ¶ Sed si fieret q^o. Utrūz
deus possit facere actionē sine termino. s. q^o accipit esse
p^o istā actionē: pōt dici q^o nō. sicut enī declarabit: actio
p^osupponit p^oductionē: p^oductio aut tam actina q^o passū-
na p^osupponit terminū: q^o actio vel p^oductio actina p^ore-
supponit fundamētū et terminū: s³ enī est g^oiale cūli-
bet respectū. P^oductio. n. passūna fundat⁹ in termino
p^oducto: s³ ipm p^osupponit: et p^ois actina: q^o simul nā est
q^o passūna. Dico q^o deus separare nō posset actionē a
termino: s³ distinguunt realr: q^o ordine cēntiali et nēcio
actio p^osupponit terminū: et sic p^o ad illud. ¶ Quarta
diffi. est. Si de⁹ possit facere motū sine termino: q^o vī

esse prior realr et cēntialiter: et distinctus realiter. Dico
q^o accipiendo motū pro forma fluēte: que nō est aliud a
termino. p^o q^o pōt. Sed accipiendo motū pro fluxu for-
me: q^o nō alud est nisi ordo prius forme: et ordo sicut
glibet respēu p^osupponit terminū et fundamētū: relin-
quit oīm q^o mot⁹ nō pōt ēē sine termino: q^o posterior
eo. Eodē mō dico de mutatiōe. Ipsa enī est posterior
termino. ¶ Quinta diffi. est. Utrū de⁹ possit facē aial:
q^o nō sit sanū vel egrū. ¶ Dico q^o hic est imaginādūz
sicut supius dictum est de quātitate: cōparādo enīz fa-
nū ad egrū: vī istas foias ad corpus q^o imēdiate respi-
ciunt p^o subo: q^o ipm est prius eis et distinctū realr: pōt
de⁹ corpus sine sanitate et egritudine facē. ¶ S³ loq^o
do de hōie q^o p^osupponit in corp⁹ talē mixtiōē q^o est sa-
nitas vel egritudo: sic dicit⁹ fuit de quātitate: sic de⁹ nō
pōt facē boiem sine quātitate: sic nō pōt de⁹ facē hōiez
sine q^oitate: ita forte nō pōt facē hōiez sine illis mixtiō-
nib⁹. ¶ T^o dico q^o sicut corp⁹ pōt fieri sine quātitate:
s³ nō hō: ita corp⁹ pōt fieri sine istis mixtiōnib⁹: s³ non
hō vel hūanitas. ¶ S³ diffi. de luce et tenebris re⁹ aeris.
Utrū aer possit fieri sine eis: ita q^o aer eēt q^o nō eēt nec
lucidus nec tenebrosus. ¶ Dico q^o hec regula nō tenet
in p^ouatione et habitu: q^o p^ouatio nō p^oducitur: s³ ex sola
amotione habet⁹ iducit. Et iō nō pōt fieri q^o subm non
sit sub altero eozum: q^o si excludat habitū eo inducit⁹
p^ouatio. ¶ Ad argumentum ex dictis p^os.

¶ Distinctio. XVII.

Jam nunc accedamus 7c.

Veritur Utrū necesse sit ponē
charitatē creatā i aia
nā de nō. Ap^os. Charitas dei diffusa
est in cordibus v^ois per spūm sanctū.
¶ Cōtra. idē Ap^os. Fru⁹ spūm sancti
est charitas. ¶ Circa istā q^onē op³ vī
dere de necessitate charitatis quātum
ad p^om ordinatā. Et scō quātū ad p^om absolutam.

Quantū

ad p^om fuerit antiquit⁹ q^ouoz op³. ¶ Pri-
ma fuit op³. Pelag⁹. q^o. s. ad actū merito-
riū nō regit⁹ charitas sine g^ora: nec spālīs influētia: sed
q^o ex puris nālīb⁹ posset hō mereri vitā eternā: nā ea q^o
nō sunt in p^oate n^ora: meritoria eē nō pōt. ¶ 2^a op³ fuit
q^o regit⁹ charitas: nec ipā sufficiēt: s³ op³ q^o sit ibi assistē-
tia spūm sancti et influētia: q^o cū oīa sint creatura nō vī q^o
aliq^o creatū possit actū dignū tāto p^omo cāre. ¶ 3^a op³
fuit Mag⁹. q^o. s. ad talē actū meritorii regit⁹ spūm
cti influētia: et nō regit⁹ charitas nec aliq^o creatura: ga-
p^osona oīna. s. spūm sancti potēs est facere sine illa creatu-
ra q^o posset facere cū illa. ¶ 4^a op³. q^o ad talē actū suf-
ficiēt sola charitas: nec regit⁹ assistētia spūm sancti spālīs:
eo q^o dona sup^onālīs vidēt⁹ sufficiētia ad faciēdū tales
effectū deo acceptū p^om ordinationē dīnam. ¶ Prima
istaz opionū stare nō pōt: sed erronea reputat⁹. Est enī
op³. Pelag⁹. Ipse enī posuit q^o hō ex puris nālīb⁹ pōt
mereri vitā eternā: q^o est fl⁹. ¶ Nec 2^a pōt stare: quia
eodē actu numero aliquis p^o ipm meret⁹ vitā eternā: s³
hēat charitatem: p^o quem tū non meretur vitā eternā
si nō habet charitatē: dato q^o idē actus habeat. Et hic
onidit q^o spūm sanctus spāl⁹ nō p^ocurat: q^o prius oū cha-
ritas nō erat actus erat positus in esse sine illo spēcia-
li influētu. ergo postq^o habet charitatem iaz nō ampli⁹
per quēcūq⁹ influētu ponetur in esse. ¶ Si dicat q^o
nō erit idē actus numero: sed distinctus. ¶ Contra. co-
dem modo arguitur de actu eiusdem rationis: q^o actus
eiusdem rationis et eque intensum habet aliquando in
charitate existens: et non charitatem habens: ergo non
p^om gran⁹. AD. 3 4

E
Bona 2^a.

Fluxus solis
lucet quid?

Q^o 13 def cor-
pus neutru⁹:
nō tū hō: sed
confidēda.

F

Et si nō p^omo
charit⁹ p^ouatio
tū inducit s³
confidēda. v^o
de. 2. di. 1. et
2. q. 1. in scō.
et vbi ibi nōm

Ro. 5. a.
G
Sala. 5. d.

p^om artem.
De p^o ordi-
nata.
Op³ 4^a anti-
quozum.

H

Impugnatio
dictaz opio-
num.

Euasio.

Liber

Distinctio

Questio

I
Enaio 2^a.

K

Sufficit op.
magistri ut sit
in articulo
sequente habet
locum magis

Excludit cas
4. op. plura.

Que requir
tur ad actum
meritorium.

L
Dubium.

Ad motum
op. mda.

2^a arti. de po
tentia absolu
ta.

M
Op. aliorum.
Quere 2°.
Articulus 2°
sentis.

Impugn^o 4^a

vi q aliqua alia ca pcurrat ad candu cu q prius no co
currebat. ¶ Sed ad ista pot dici duplr. Uno mo q spi
rituallitatis pcurrat nuc ad vnu r no prius sine varia
tione illius actus saltē specificā: qz hoc no est ipole: eo
q est agens libez r no nāle. ¶ 2° mo vi q no est incō
ueniens ponere istos actus. s. meritoriu r no meritoriu
differre spē: qz alie r alie cāe pcurrūt ad istu q arguit
distōne specificā. ¶ Contra p^m no sufficit: nam ceteris
cāis parib⁹ vi ipole vltiorē cām pcurrere qn effect⁹
variet. aut intēdat: siue sit cā libera: siue nālis: alioquin
nihil ibi faceret cu ipsa no pcurrēte nihil min⁹ causef
effectus. Alia aut oia paria ponunt. ¶ Nec 2° valet.
Nā tūc ois ac⁹ boni hois exstētis in charitate differ
ret spē ab oī actu eiusdē hois charitatē non habentis.
qz vi incōueniēs. Jō non vi necessaria influētia spālis
spūsancti cū equales actus r eiusdē spē sine digni vira
eterna r no digni: r ē in eodē: qd no posset ēē si ēēt su
pernālis influētia. ¶ 3° opio. q est Magri no tenetur
cōtere eo q no vi bñ psona dictis scōz. Nec ē bñ pso
na dictis sacri canonis. Hia enī r veritas p Jethz chz
facta est. Jo. i. Sed mihi vi q loqndo de po⁹ dei abso
luta: no est ita opio absurda. Nā qqd pot deus facere
mediāte cā 2ª pot sine ea in gñe cāe efficiētis: pot aut
p te, mediāte charitate: q sine ea p se pot nec ē ēē ita
irōnabilis: sicut dī: s. sicut 2ª opio exaltat meriti per
singularē influētia spūsancti: ita multo magis exal
tat p totale spūsancti influētia respectu actus. Hic g
trib⁹ modis dicēdi no pbabilib⁹ dimissis. Dico f3 q
tā opione: q charitas sola cū alijs q dicent sine spūsan
cti influētia spāli regit. ¶ Regunt enī ad actu me
ritoriu: ipsa volūtas: ipsa charitas: ipsa acceptatio vi
tina: r influētia gñalis: no aut spālis: eo q talis ac⁹ eq
intēsi pnt bñ a no hñte charitatē r ab hñte. ¶ Sed tunc
ē vna difficultas. Ut enī seq error. Pelag⁹: qz sine spā
li influētia pot cāri actus meritoriu. Dico q no ē error
Pelag⁹: qz ipse nihil aliō ponebat pter nālia r influētia
gñale. Ego aut pono pter influētia gñale ipsam charita
tē: que lz dū est nāliter opet: tñ supnāliter ifundit: r sit
cū hoc regit acceptatio diuina. ¶ Nec valet rōnes p
alijs opionib⁹ inducē. P^m qz no: qz lz volūtas diuina
coagit volūtatē nñe: tñ si coagit q actus sp est in pte
nñe: r sit charitas pcurrens. Nec rō pro 2ª valet: qz lz
charitas nec aliqd aliud possit actu dignu tāto ptemo
cāre quātū ex se: tñ ex ordīne illius in cui⁹ pte ē pmiū
pferre bñ est pole. Nec rō p 3^a: qz lz pbet q de⁹ posset
alr faceret: de facto no pbat: habemus enī grām esse
factā: pstat at q grā q facta no est spirituallitatis.

Quātū ad potētia dei absoluta possz de⁹ accepta
re aliqū sine charitate: ita q charitas no est necessaria
quātū ad potētia absolutā. Dicit aliq q de⁹ de po⁹ sua
absoluta no pot de nouo aliqū acceptare nisi ifundat
ei charitatē. Et hoc pbāt sic. Imposē ēē transitū de
pdictorio in pdictorium sine mutatione facta in altero
extremoz: s. hic sit mutatio de no accepto ad acceptū:
r no est mutatio ex pte dei: ergo erit ex parte creature
accepte. Sed no pot intelligi mutatio nisi aliqd habeat
qd prius no habuit. g rē. ¶ Cōfirmat: qz nulla volū
tas aliqū acceptat qd no prius nisi ei⁹ intell⁹ aliter in
dicet de illo q prius: ergo si de nouo volūtas oīna acce
pat sine mutatione in creatura: est mutatio in eius in
tellectu. ¶ Cōtra ista hñe arguit 4^a. P^mo sic. Non
est magis libera volūtas nñe circa oīm q volūtas di
uina circa ptingētiam: sed nulla mutatione facta circa
obiectū oditi: potest volūtas illud diligere spōte. g rē.
¶ 2ª sic. Aut potest deus existentem in charitate acce

ptare aut non. Si sic. ergo cum prius cū no acceptaret
erit transiūs de contradictorio in cōtradictorium si
ne mutatione. Si non. ergo aliquid de necessitate vult
citra vltimū finē: qd est fallum. ¶ 3° sic. Deus ab eter
no voluit solē p tali die creare: r pro illo die ponit
no creare: quero in quo est mutatio: qz est trāsfr: p3 q no
in deo: nec in sole: qz no erat adhuc. g rē. ¶ 4° sic. De⁹
ab eterno voluit aiām antebz creare p tali die: r ad
huc pot no creare eū: trāsfrus g fiet a pdictorio in pdi
ctorium sine mutatione. no in deo: p te, nec in aiā: qz no
dū est. g vi q rō no valet. ¶ Nec vi q ratio de muta
tione quā isti pōderāt plus pbet q charitas sit necessa
ria q castitas: vel quodcūqz aliud: qd a deo infundere
tur: qz tūc aliqd esset mutati: nec hoc ēē concludit.
Jō est alia opio q dicit: q deus de potētia sua absoluta
de nouo pot acceptare: quā prius no acceptabat sine cha
ritate: vel aliquo alio ifuso realitatis sola acceptatione
passiua que est ens rōnis: qd declaraf sic. Nā circa ope
rationes immanētes fieri pot trāsfrus de pdictorio in cō
tradictoriū ex pte obti sine mutatione in obo p solum
respectu rōnis: sicut de⁹ de no dilecto a me fit dilectus
a me. Acceptare aut est opatio immanēs: sicut velle: pot
g deus nūc aliqū acceptare quē prius no acceptabat:
nulla facta mutatione circa obz in eē realitatis: forte tñ
in esse rōnis: qz sic in ea esset acceptatio passiua. ¶ Sed
hoc instat 4^a. P^mo sic. Nā ideo creatura pot velle
qd prius no voluit nulla mutatione facta circa obz: qz
fit mutatio in volūtatē: qz prius no habuit actū volēdi:
nūc aut hz: s. si poneret idē oīno actus r no mutaretur
videret q oporteret mutationē ēē in obto si fieret de
no volito volūti: cū g in oīna volūtatē no sit mutatio:
bz ppositū. ¶ 2^a sic. Nulla pdictio realis pot saluari p
no reale: s. velle r no velle est pdictio realis. g no pot
saluari p istā acceptationem que no est realis. ¶ 3^a sic.
Nullū ens simplr potest saluari p ens fm qd: s. quan
do aliqd fit de no volito volūti: illa vi ēē mutatio sim
pliciter: acceptatio est ens f3 qd. g p eā no pot saluari.
¶ 4^a sic. Nā vi eodē mō stare dubiū. Ut rō de poten
tia dei absoluta possit deus acceptare qd prius no acce
ptabat sine illa acceptatiōe passiua. Ipsa enī acceptatio
pari mō vi donū qdā: sic charitas. ¶ Ad p^m dico: q si
creatura eodē actu veller oīa libere sic vult de: eodēz
mō posset fieri aliqd de no volito volūti a creatura si
ne mutatiōe: sic de deo dicim⁹: s. qz no ē ita dō de deo
dicimus q sic pot fieri de non acceptante hoc acce
ptans hoc sine mutatione: non autē de creatura. Hoc
autem possumus dicere: quia diuersis actibus vult r
operatur circa diuersa obiecta. ¶ Ad 2^a r ad 3ª simul
dico q duplex est mutatio: quedā est obiectiua: r qdāz
subiectiua. Mutatio obiectiua solū requirit aliqd vo
lūti in esse obiectiui: r talis est qn aliqd de volito fit vo
lūti. Sed qūo p ens rōnis pot saluari esse reale. Dico
q ens rōnis quātū ad pñs spectat: est in duplici oīa:
quodā enī est fabricatū a rōne: sic respectus ad seipz:
r p tale ens rōnis nūq saluat aliqd reale. Aliud ē ens
rōnis no a rōne fabricatū: s. a rōne ocrelectū. r hñt
respectus: intellectū: volūti: dilectū: r hñtmodi. per ta
lia aut rōnis entia bñ pñt saluari mutatiōes r pdictio
nes obtiue. ¶ Sed dices. si esse volūti dicit ens solum
rōnis: quō saluabit trāsfrus realis q est qñ de no volē
te fit volēs p esse volūti. ¶ Dico q qdā sunt ita realia:
q circumscripto oī actu intelligēdi r volēdi pmanēt:
r talia p aliqd non reale no pñt saluari. Aliqua sunt q
lz no fabricent ab actu intelligēdi r volēdi: tñ istos ac⁹
psequunt: sicut esse acceptū r no ēē acceptū: r eē volūti
r no volūti: r de talib⁹ vey est q lz no sint realia: tñ cō
tradictiones

N

Alia op. qua
sequitur nota
dicit: s. exam
na bene.

O
De fr. transfrū
fieri in opōn
bus immanē
bus r trāfrū
tū a pdicto
rio in pdicto
riū q ad mu
tari vel non.

P

Ad bñ dñā
inter deum r
creaturam: q
ad transitū
dicim⁹ r mu
tari cōcomit
ter vel non.

Quātū 2^a.

Q

Ad 1. esse.
Ens rōnis 2^a
r vbiqz nota
diuide deo.
13. q. 4. dñm.

Entia realis
sūt duplicia.

A
Trasit. 2.

Aligd esse in
creatura pui
git 2.

Dubium.
B
Solutio.

Dubium.

C

Expo nobilio

Preambula
quadripliciter.
Acceptatio est
respectus fun
damentalis: s
acceptatio sic
formalis.

D

Acceptatio
passio quali
realis et quali
rōnis, nō bñ

In charitate
creata fundari
acceptandem
quadriplicem.

traditiones que vñr reales de actibus istis, s. intelligē
di volendi et acceptandi saluant. ¶ Si aut querat. Est
ne iste transitus simpliciter: vel fm quid: qñ aliquid
fit de non accepto acceptū. Dico q est fm qd. qñ nihil
nouū est in termino transitus nisi aliqd ens fm qd. Et
si dicas B est simplr acceptū. Dico q ita dī B ē simplr
ens rōnis vel fm qd. ¶ Per hoc pz ad rōnes p opio
nis: qd ad trasitū istū saluādū inter dīctiones: non opz
q aliqd fiat nouū bñs plus de realitate q vñi istoz
dīctionū: nō ita est q. eē acceptū et nō esse acceptum
sunt extrema dīctionis solū in esse obiectiuo vel voli
to: et nō in esse simplr reali: fit aut mutatio f3 tale esse:
qz fit nouus respectus rōnis. ¶ Ad 4. dico q respe
ctus ille, s. acceptationis: siue acceptatio passiuā nō pōt
dici donū nec charitas: qz est solū ens rōnis: nō pōt
creari: nec est in creatura q est in esse reali subiectiue:
sed est in creatura q est in esse obiectiuo. ¶ S3 possit
ne plus deus de nouo acceptare sine acceptatione pas
siua: vel sine eē acceptato. Hoc est qñrē. Utrū de pōs
sit aliquid creare et nō creare. Nā siqz creatio actiua
infert necio passiuam: sic acceptatio actiua infert ne
cessario passiuam: nō potest q deus acceptare nisi acce
ptet aliqd: nec aliqd pōt eē acceptū sine acceptatione
passiua: sicut nec eē albū sine albedine. ¶ Sed possit
ne de aliquē acceptare nō iprimēdo ei talē respectū:
Dico q sic sane intelligēdo. Nō enī pōt de aliquē acce
ptare nisi acceptatio fuerit in eo formalr. S3 tñ p de
bñ de nouo acceptare: et tñ acceptatio passiuā non erit
noua: sepe fuit dictū isto anno. 1321. Nā posita visione
circa accētia separata: stāte visione: si deus ea subiecto
iungeret nūc videret subm et non prius: nō tñ visione
passiua noua: sed eadē qua videbantur prius accētia.
Eodē mō in pposito: q facta prius acceptatione circa
aliqd obm: vñ pōt circa charitatē ex infusione charita
tis fieri alia accepta: nō noua acceptatio: s3 eadē q pus
charitas erat accepta. ¶ Ad autem in pñ: et ad oēs
siles q adducit a Magro et ab alijs. ¶ Dico q nūq
intelligit q charitas diffusa vel data sit spūscū: sed in
telligit q est data vel diffusa p spūscū. ¶ Ad II.
charitas infusa sit necessaria
rō acceptandi id in q est passi
ue. Et sic. puer. S. Diligēs me diligo. et.
¶ Contra. Job 22. Quid prodest deo si bo
mo iustus fuerit et.

Hic premituntur quatuor preambula.
¶ Primū est q acce
ptatio diuina actiua que datur intelligi p acceptare: est
respectus fundamentalis fundatus in actu diuine volū
tatis et terminat ad creaturā: qz de nō refert ad crea
turā nisi respectu fundamēntali. ¶ 2. pambulū est. q
acceptatio passiuā est respectus formalis fundatus in
charitate creata: et terminatus ad actū diuine volunta
tis: qz is dei ad creaturā sit tñ respectū fundamēntalis:
tñ creature ad deū bñ pōt eē et est respectus formalis:
sicut pz in creatione. ¶ 3. pambulū est. q iste respectū
acceptatio passiuā non est sic respectus rōnis q sit
totalr ab aia fabricatus vel fictus: sed sic est rōnis q
est ab actu voluntatis in obiecto derelictus in eē obie
ctiuo. s. a terminatē talē actū. ¶ 4. pambulū est. q iste
respectus, s. acceptatio passiuā non est sic realis q ipse
posuit esse circūscriptio oī actu intellectus: qz nihil pōt
esse acceptū nisi volūtū: nec volūtū nisi cognitū: tñ ipsa
aia dī realr accepta. ¶ Intelligēdū tñ q in charitate itel
ligimus fundari quatuor acceptationes passiuas. Pri
ma est: eodē modo quo deus acceptat quidditatem
cuiuslibet creabilis relucētem in sua essentia actiue: s3

simplicis complacentie. ¶ Scda est: qua de acceptat
quācuqz rem creatam ipsam efficaciter volēs p actua
li existentia. ¶ Tertia est: qua deus acceptat ea: vt est
quedā virtus que fm nām suā est elicitiua actū lauda
biliū sicut iustitia. ¶ 4. est: q deus acceptat ea vt di
gnam vitā eternā: et ista acceptatio nō est ex nā chari
tatis: sed ab ordinatione diuina talē legē statuēte: sicut
si esset aliquis rex q ordinaret in regno suo quācuqz bñet
denariū aureū: bñet hereditatē et nullus ali. Iste inquā
denariū acceptaret p hereditate ipsum incōpabilr
excederet: hoc ēr esset pp ordinatāz legem statuentis.
¶ Dis pmissis introducunt quātū ad qñtū due opio
nes s3ie. ¶ Prima dīc q charitas est simplr rō neces
saria acceptandi boiem ipsam bñtē: ita q de de potētia
sua absoluta non posset nō acceptare. Et hoc pbat sic.
Nā de nēcio cōplacet i qdditatibz quarūcuqz creatu
rarū quātūcuqz a deo remotaz. Uñ igit q multo ma
gis de nēcio acceptat charitatē que est excellētissimū
donū inter creatura creata. ¶ Sed ista opionem ar
guo 4. ¶ Primo sic. Quācuqz aliqd agēs vult aliquod
obz necessario: eadē necessitate q vult illud: vult omne
necessario regitū ad tale obz bñdū: sed de p te, nēcio
acceptat charitatē: ex pñtia aut charitatis presupponitur
eē acceptationi. q deus ex pñtia charitatis nēcio vult: et
sīr nēcio pducet charitatem: et eadē necessitate cābit:
qd est falsum. ¶ 2. sic. Quācuqz aliqua sūt cēntialr or
dinata si posterius est neciū et prius posterius essentia
liter necessario pūpponit prius: s3 ex pñtia charitatis et
acceptatio eius sunt cēntialr ordinata: ita q talis ordi
natio ad vitā eternā de facto est posterior cēntialr ipa
ex pñtia charitatis: q si charitas ordinat ad vitā eternā
et ipsa acceptatio sit necessaria: ipsa nēcio erit: p pñs
nēcio cābit. ¶ 3. sic. Illud magis nēcio diligit a volū
tate recta: qd est magis diligibile: sed nā angelica est
obm magis diligibile q sit charitas: nobilius enī ens
est. q volūtas diuina magis necessario diligit nām an
gelicaz q charitatē. Cōstat aut q nō necessario diligit
nām angelicā: ergo nec necessario acceptabit charitatē.
¶ Cōfirmat ista rō: qz diuina volūtas nō opat nēcio:
inquātū volūtas: nec inquātū infinita circa ea q sūt eē
ea: s3 ptingeret qz si inquātū volūtas infinita cāret ne
cessario cāret. opat q tñmō necessario circa obm infi
nitū: et circa ea q sūt ad intra: s3 charitas nō est. de nu
mero talū obz: nec aliqd aliud creatum. qz. ¶ 4.
sic. Omne volens rōnabilr vult res qz vult fm nobi
litate ipsaz: et plus et minus fm q res magis et mi
nus diligibiles sunt. s3 multa sūt creata que sunt magis
diligibilia q charitas. s. nā angelica: ergo magis ea vo
let: et per pñs magis nēcio. ¶ Si dicat q nā angelica
qñtū est in se est magis diligibilis q charitas: s3 qñtū est
in bñtudine ad deū nō. ¶ Doc dictū pfirmat rōnē. Nā
qd ē in se magis diligibile ē magis diligibile in bñtudie
ad deū: s3 natura angelica p te, est magis diligibilis in
se. ergo et. Maior pz: qz diuina volūtas diligit res f3
diligibilitatē earum. ¶ Cōfirmant iste rationes 4.
¶ Primo sic. Omne agēs qd agit de necessitate: citius
agit q pōt it. q cū p te, deus necessario acceptet bñtes
charitatem ad vitā eternā: qñto posset daret sibi
vitā eternā: et sic statim postqz homo esset in gra bñet
vitā eternā. ¶ 2. sic. Omne agēs de necessitate agit
inquātū pōt: sed deus pōt in infinitum diligit. q dili
get habentem charitatem in infinitum: sed oē diligibi
le in infinitum est deus. ergo charitas esset deus. ¶ 3.
sic. Omne agēs de necessitate nēcio eadēz necessitate
pseruat effectum qñtū pōt: s3 pōt de habētē charitatē
in eternum cōseruare. ergo necessario pseruabit bñtē

E

Ex pñtia note
bile.

Al. ordina
tionem.

Opio aliorū.

F

Impugn. 4.
pōdora has
rōnes ad pñs
dū deū pñt
gēner agere et
operari ad ex
tra.

G

Quatio.

H

Al. qñtū
possi agit.

N
Alia op. quā
sequitur nota
bilis: s3 exant
na bene.
O
Dīc transi
fieri in opōn
bus imānē
bus et transi
tibz a dīcto
rio in dīcto
riū q ad mu
tari vel non.
Obijciat 4.
Hic dīc
inter deū et
creaturā q
ad transitum
dictum et mu
tari cōcomit
ter vel non.
B
Mutatio 2.
Q
Al. esse.
Ena rōnis 2.
et ybiqz nota
diuide Sco.
13. q. qñbent.
Entia realis
sūt duplicia.

Liber

Distinctio

Questio

I charitatem in eternum. ¶ 4° sic. Eodem modo de neccio sicut diligit charitate odit peccatum. si ergo odiret deus neccio existeret in peccato nunquam posset eum diligere: et per hunc modum existeret in peccato mortali resurgeret nec existeret in charitate nunquam caderet: quod sunt manifesta falsa. ¶ Et confirmatur: quod nullum obiectum creatum est necessario diligibile: sed voluntas divina cum sit recta non fert in obiectum nisi secundum diligibilitatem obiecti. ergo nullum obiectum creatum a voluntate divina necessario diligetur.

De sco. quas
legit tractat
et bene.

Est ergo opio doctoris quam reputo veram. scilicet quod charitas non est simpliciter neccia ratio acceptandi hominem. dico acceptatione tali. quod scilicet sit dignus vita eternam: quod nullum obiectum creatum est sufficiens per se vel ratio necessitatis in voluntate: eo quod nihil diligit neccio nisi finem vel finem neccio operationem ad finem. sine quo finis non poterit esse: quod solus finis vel terminus. vel ea quod necciam operationem habet cum eo mouet divinam voluntatem: sed nullum creatum habet necessitatem operationem ad finem sine quo finis non posset esse. ¶ 2° sic. ¶ 3° ista optionem instat 4°. primo sic. secundum Dionysium de diuino nomino. ¶ 2° sic. ¶ 3° sic. ¶ 4° sic. ¶ 5° sic. ¶ 6° sic. ¶ 7° sic. ¶ 8° sic. ¶ 9° sic. ¶ 10° sic. ¶ 11° sic. ¶ 12° sic. ¶ 13° sic. ¶ 14° sic. ¶ 15° sic. ¶ 16° sic. ¶ 17° sic. ¶ 18° sic. ¶ 19° sic. ¶ 20° sic. ¶ 21° sic. ¶ 22° sic. ¶ 23° sic. ¶ 24° sic. ¶ 25° sic. ¶ 26° sic. ¶ 27° sic. ¶ 28° sic. ¶ 29° sic. ¶ 30° sic. ¶ 31° sic. ¶ 32° sic. ¶ 33° sic. ¶ 34° sic. ¶ 35° sic. ¶ 36° sic. ¶ 37° sic. ¶ 38° sic. ¶ 39° sic. ¶ 40° sic. ¶ 41° sic. ¶ 42° sic. ¶ 43° sic. ¶ 44° sic. ¶ 45° sic. ¶ 46° sic. ¶ 47° sic. ¶ 48° sic. ¶ 49° sic. ¶ 50° sic. ¶ 51° sic. ¶ 52° sic. ¶ 53° sic. ¶ 54° sic. ¶ 55° sic. ¶ 56° sic. ¶ 57° sic. ¶ 58° sic. ¶ 59° sic. ¶ 60° sic. ¶ 61° sic. ¶ 62° sic. ¶ 63° sic. ¶ 64° sic. ¶ 65° sic. ¶ 66° sic. ¶ 67° sic. ¶ 68° sic. ¶ 69° sic. ¶ 70° sic. ¶ 71° sic. ¶ 72° sic. ¶ 73° sic. ¶ 74° sic. ¶ 75° sic. ¶ 76° sic. ¶ 77° sic. ¶ 78° sic. ¶ 79° sic. ¶ 80° sic. ¶ 81° sic. ¶ 82° sic. ¶ 83° sic. ¶ 84° sic. ¶ 85° sic. ¶ 86° sic. ¶ 87° sic. ¶ 88° sic. ¶ 89° sic. ¶ 90° sic. ¶ 91° sic. ¶ 92° sic. ¶ 93° sic. ¶ 94° sic. ¶ 95° sic. ¶ 96° sic. ¶ 97° sic. ¶ 98° sic. ¶ 99° sic. ¶ 100° sic.

R
distinguitur 4°

Et si ea totaliter
non potest esse sine
effectu totali.

L

Et si hoc de odio dei re-
spectu mali et
et malorum opti-
me.

Et si neccio.
Acceptatio
duplex.

M

Ponit alie-
tas ista huius
quod huius sufficit.

Charitas vel
gratia accipi
duplicitur.

Et si firmatus
posset recte
poni.

absoluta potest acceptare quemcumque sine tali habitu istu-
so et postquam infusus est non acceptare: sed hoc totum est
in ordinatione divina. Sicut si rex ordinasset quod quicumque
haberet robas suas reciperet in contumacia sua: quod non haberet
repudiaret: hoc esset in beneplacito statuentis. sic in pro-
posito. Exemplum in veste nuptiali secundum saluatore. ¶ Sed
hic occurrunt aliquae difficultates. Prima est quod non videtur
predicta necessitas ponendi charitatem. Nam deus videtur dicere
est: posset aliquem acceptare pro vita eterna sine charita-
te: sicut cum charitate. ¶ Dico quod si loquamur de potestate dei
absoluta: nulla necessitas apparet ponendi charitatem:
quin eque acceptaret sine ea sicut cum ea: tunc loquendo de po-
tencia dei ordinata. Dico quod necesse est eam ponere. ¶ Et
si dicas quod fuit ordinatum per eum ex quo non fuit neccius
ponere. ¶ Dico quod ex quo constat nobis de divina ordi-
natione presumendum est quod hoc fuit magis congruum: et ideo sic
ordinatum est. Exemplum. deus potuisset humanum genus aliter
redemisse quam per incarnationem: nec fuit necessarium sic redi-
mere: et sic tamen redemitur: quod magis fuit congruum: sic dico in
proposito. ¶ Secunda difficultas est. Si ista acceptatione
passiva posita et appropriata charitati potuisset deus po-
nere in quacumque alia qualitate vel virtute: sicut in fide
vel in spe: et sic de alijs. ¶ Dico quod sic. non solum ista: sed
etiam acqum: et non solum spirituali: verum etiam sensibili: videtur. ¶ 1°
quod ois crispus acceptaret ad vitam eternam: tamen magis con-
gruum fuit sic: quod charitas est excellentissima virtus pro pro-
prietate. Exemplum. Rex posset ordinare quod plus daret pro mo-
neta argenti quam auri: sed aurum melius sit in se quam argentum.
Sic dico in proposito: hoc tamen totum est: quod est ad placitum
instituentis. ¶ 2° difficultas est. Si ista acceptatione pos-
set deus ponere vel fundare in habitu vitioso: vel in actu
vitioso. ¶ Dico quod loquendo de potentia dei absoluta pos-
set deus instituire: quod quicumque blasphemaret deum accepta-
retur ad vitam eternam: vel poneret in vitam eternam. Et qui-
cumque laudaret deum in inferno. Sicut deus posset de po-
tencia absoluta dare oes iustos: et saluare oes peccato-
res si vellet: tamen hoc non congruit voluntati sue et iustitie in-
finite. Et ideo de potentia ordinata non posset predicta
facere. ¶ 3° difficultas est: quod cum potentia ista sit contin-
gens in voluntate divina respectu bonorum et ad odium: ma-
lorum ad dilectionem: videtur quod bona sint odibilia: et mala
diligibilia: ex quo sunt apta nata ad tale actum. ¶ Dico
quod sicut possumus nos diligere quos odimus: et odire
quos diligimus: et ex eadem causa illud est vitiosum: et male
factum. sic deus posset quos odit diligere: et eos: sed tamen hoc
non esset malefactum. Nam hoc est magis diligendum: quod a deo
diligatur. ¶ 4° difficultas est: quod adhuc videtur stare totus
punctus questionis. Non enim videtur est adhuc nisi de
acceptatione ad vitam eternam. Loquimur autem de acceptio-
ne hominis in se videtur est deo carus non faciendo mentionem de
ordinatione ad vitam eternam. Utrumque aliquis possit alium
diligere: dato quod ei non proponat bene facere. ¶ Dico quod
loquendo de illa acceptatione et dilectione hominis in se non
apparet aliqua necessitas propter quam deus homines habentes
charitatem acceptet: nec est quare deus homines habentes in se
peccatum necessario odiat: cum non minus sit liber deus in
sua dilectione et odio quam nos. Experimur autem in nobis quod
libere odimus aliquem cui tamen videmus aliquid inesse quod
diligimus: sicut odimus inimicum in se: cuius tamen fortitu-
dinem pulchritudinem prudenter diligimus. Et eodem modo di-
ligimus multos in se: quorum tamen vitia odimus: sicut fra-
tre meum diligimus: cuius tamen turpitudinem odio. Utrum autem
deus actum charitatis et virtutis in se non loquendo de or-
dinatione possit odire: et actum cupiditatis et peccati dilige-
re: hoc est valde dubium. ¶ Ad auctoritatem dico quod lo-
quitur de potentia ordinata. ¶ Q. 26. III.

N
Religio
Exemplum.

Deus. 12. b.
et. g. m. p. l. c.

O

Et si appropi-
etur charitati
posset ponere
re aliam virtutem
de potentia dei
absoluta.

P

Et si hoc de po-
tencia dei pos-
derando.

De male facti
ab homine bene
faciente si fuerit
a deo.

Q

Et si hoc in
natura.

Et si ordinatio
non.

Quare occidit
et alios dicit.

A

Arum charitas acquisita in nobis sit p^{ri}m^o p^{ro}ductum alicui⁹ ac^{ti}o^{is} me^{ri}torij. Et vi⁹ q^{uo}d n^{on} p^{ro}mo ad Cor. 13. di^{xi}t q^{uo}d nihil p^odest sine charitate infusa. C^{on}tra actus charitatis acquisite laudantur in scriptura secundi Machab. tredecimo.

Circa ista q^{ue}stio^{ne}

introducunt^{ur} q^{ue}stio^{ne} p^{ri}mo p^{ro}ductum est istud q^{uo}d in aia n^{ost}ra est necium ponere charitate acquisita. Et hoc p^{ro}b^o sic. Na^m in o^{mn}i pot^{est}ia opa^{ti}o^{is} ex actibus p^{er}fectis circa aliq^{ui}d obm^{is} p^ot^{est} g^{er}ari habi^{tu}s p^{ro}formis illis actib^{us} z op^{er}ationib^{us} quas h^{ab}et vel habe^{re} p^ot^{est} circa illud obm^{is}. S^{ed} pot^{est}ia n^{ost}ra volunta^{ti} ex p^{ar}te n^{ost}ra p^ot^{est} h^{ab}ere act^{us} dilectionis circa de^um salte^r p^{ro}posito quocunq^{ue} sine charitate infusa. ergo ex ip^sis actibus frequ^{en}tatis poterit habens g^{er}ari sicut ex actib^{us} frequ^{en}tatis p^{er}fectis. Illu^m aut^{em} habitu^m aggeneratu^m voco charitate^m acquisita^m n^{on} infusam. C^{on}firmat^{ur} dupl^{ix}. p^{ri}mo: q^{uo}d fides ponit^{ur} dupl^{ix}. Queda^m infusa z q^{ue}da^m acquisita. Et re^{sp}ect^u coru^mde^m credibilium sc^{ilicet} respectu^m trinitatis z alio^{rum} su^{per}pernalliu^m. C^{on}firmat^{ur} n^{on} p^{er} vniu^{er}sali^m peccatu^m mortale tota cha^{ri}tas infusa corru^{pt}it^{ur}. h^{oc} t^{em}p^{or}e remanet inclinatio ad actu^m diligendi de^um facili^{ter}: talis facilitas n^{on} p^ot^{est} esse ab aliquo habitu^m infuso. g^{er} relinq^{ui}tur q^{uo}d sit ab aliquo acquisito. g^{er} t^{em}p^{or}e. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d ista charitas n^{on} est ei^{us}de^m r^{ati}onis cu^m illa charitate infusa. C^{on}firmat^{ur} p^{ro}b^o sic. Q^{ui}cuq^{ue} aliqua sunt ei^{us}de^m r^{ati}onis: si vnu^m est p^{ro}ductibile ei^{us}de^m r^{ati}onis suffi^{ci}ciunt p^{ri}m^o ei^{us}de^m r^{ati}onis. cu^m g^{er} charitas acquisita possit p^{er} n^{on} induci^{ri} relinq^{ui}tur q^{uo}d charitas infusa possit p^{er} n^{on} induci^{ri}: si ponat^{ur} ei^{us}de^m r^{ati}onis cu^m ea: q^{uo}d si n^{on} est. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d ac^{ti}o charitatis acquisita est moralis: magis me^{ri}torij z laudabilis q^{uo}d o^{mn}is actus aliaru^m virtu^m mor^{al}iu^m. sicut iusticie castitatis: z sic de alijs. Doc^{et} enim p^{ro}b^o sic. Actus moralis g^{er} est circa sumu^m obm^{is} z optinu^m bo^{nu}m: v^{er}o magis laudabilis q^{uo}d actus g^{er} sunt circa bona diminu^{ta}. B^{ea}t^{us} pater q^{uo}d inter actus aliaru^m virtu^m ille est magis laudabilis z meritorius moralis g^{er} est circa melius obm^{is}: sicut p^{er} de actu iusticie. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d charitas acquisita est circa op^{er}am^{is} z sumu^m bonu^m: q^{uo}d circa de^um. g^{er} t^{em}p^{or}e. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d actus charitatis acquisite n^{on} est s^{ed} se meritorius. v^{er}o accept^{us} p^{er} vita^m eterna^m: q^{uo}d cu^m in puris n^{ost}ris charitas acquisita maneat corru^{pt}o o^{mn}i dono sup^{er}n^{at}ali: sequet^{ur} q^{uo}d ex puris n^{ost}rib^{us} pos^{set} ferius mereretur eterna^m: q^{uo}d est erroneu^m: sicut patet in p^{ri}ma q^{ue}stio^{ne} contra Pelagiu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d p^{ri}mo q^{ue}stio^{ne} sunt quatuor modi dicendi. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} ponit^{ur} nisi ad vigoradu^m pot^{est}ia^m. v^{er}o p^{ri}mo p^{ro}ductum fiat actiu^{us} ad actu^m p^{er}fectio^{is} eliciedu^m. Na^m fm^{is} istos disp^{os} se tenens ex parte p^{ri}ncipij actiu^{us} n^{on} co^{cur}rit ad actu^m candu^m: s^{ed} solu^m ad habilitadu^m pot^{est}ia^m: sicut ponunt^{ur} ex^{em}p^lu^m de acut^{ie} in ferro q^{uo}d n^{on} ponit^{ur} ad candu^m: q^{uo}d n^{on} est fo^{rm}a actiu^{us}: s^{ed} ad habilitadu^m: sic dicit^{ur} in p^{ro}posito. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m: habitus aut^{em} determinat pot^{est}ia^m ad actu^m p^{er}fectu^m. C^{on}firmat^{ur} p^{ri}mo: q^{uo}d talis habitus n^{on} datur nisi ad determinandum pot^{est}ia^m respectu^m talis actus: q^{uo}d pot^{est}ia^m de se est indeterminata ad actu^m p^{er}fectu^m z p^{er}fectu^m

Liber

Distinctio

Questio

I

que immediate recipit formā: prius denotat a for^a. charitas g^o pri^o denotat a forma. scilicet actus: sic charitas p^o eēt amās q^o volūtas. ¶ 3° sic. Quicūq^{ue} aliq^{ui} talis dispō a subo sepat nō repugnat for^a in eo recepte sūt separari sic p^o de superficie et colore. Si g^o charitas sepat: ipsa eēt amās et volēs et. ¶ Si at^{que} ponat q^o po^o solū sit sic aliqd qd necio coerigit ex pre receptiū: sic raritas re^o forme aeris: tūc seq^{ue} q^o habit^{us} sit solū cā sine qua nō: qd negat ab eis et ab oib^{us}. Probo p^ontia: q^o dato q^o sit cā p^o quam b^o p^obo ipole eē sic: q^o illud nō p^o eē cā p^o quā in g^one cāe mālīs: q^o nō cāt vt totalr nec p^ontalr in illo g^one: s^{ed} raritas re^o for^a aeris nec habit^{us} re^o ac^o est cā mālīs: nec totalis nec p^ontalis. nō totalis: q^o cālitas cāe mālīs est recipere. Cōstat at^{que} q^o habit^{us} nec totalr nec p^ontalr actum recipit. g^o et. ¶ Si at^{que} ponat q^o isto mō d^ocurrit: sic diaphanitas in aere re^o lucis. Cōtra b^o arguo sic: q^o aut lux recipi tur in aere mediāte diaphanitate: vel e^o. Aut totalr in vitro: q^o aut p^ontalr in vno et p^ontalr i alio. Si p^o mō dicat: tūc redit p^ontus modūs iprobat^{us}. q^o. s^{ed} ac^o nō pōt recipi in potētia nisi mediāte habitu eodē mō meditationis. Silt^{er} nec e^o. ¶ Si at^{que} ponat 2° mō q^o in vitro totalr recipiat. b^o est ipole: q^o tūc eiūsdē effect^{us} eēnt due cāe totales. et eodē g^one cāe. Nā recipe eē cālitas cāe mālīs. Nec ē 3° mō p^ont intelligi. s^{ed} q^o p^ontalr i vno et p^ontalr i alio. Nā ac^o nō ē forma diuisibilis p^o istū modū: q^o poss^{et} po ni p^ontm in vna re et p^ontm in alia. ¶ 3°. Nulla v^o diuisibi tas in actum: vel in pres eēntiales vel i g^ondus. Si fiat diuisibilitas in partes essentiales: tūc v^o genus erit i po tētia: et dīa in bitū vel e^o. q^o cūq^{ue} posito manifestū ē icō uenies. Si at^{que} fiat diuisio in g^ondus: cū in q^o cūq^{ue} g^ondu sal uet rō for^a: et ponit g^ondus in bitū: tūc forma ponet i ha bitū et tūc erit volēs et amās: sic 3° mō argum^{en}tu est. ¶ Si ponat d^ocurrere ex pre p^oncipy p^oductiū et actiū iste bitū: tūc ē dubiū. v^o sit in volūitate agēte et itelle ctu agēte: v^o in volūitate et itellectu poss^{et}. Pri^o mō nō ē v^ossile. s^{ed} in volūitate et itellectu agēte: q^o nō pōt habitum recipe nisi p^ontant. itell^{us} at^{que} agēs et volūtas agēs: vt sic: nō sūt passīua. ¶ Si at^{que} dicat q^o habitus ponit in intel lectu poss^{et} et volūitate poss^{et}: isto mō nō pōt d^ocurrere cū illo in quo est ad agēdū: q^o itell^{us} poss^{et} et volūtas poss^{et} nō pōt. Poss^{et} g^o poni in itellectu poss^{et} et in volūitate poss^{et}. et tū q^o d^ocurrat cū itellectu agēte et volūitate agēte. ad cāndū actiue et ad p^oducēdū actiue ipm actū. Ex^o appēit^{us} enī sensitiū d^ocurrit cū volūitate ad motū cor poris: et tū nō est in volūitate: s^{ed} fm multos est in corpo re moto: sic pōt habit^{us} d^ocurrē cū volūitate agēte: q^o nō nō sit in ea. p^o 3° q^o dubia est v^otrags via siue ponat d^ocur rere vt actiū: siue vt passīuū. ¶ 3° q^o est via rōnabi lior. Dico q^o mibi apparet q^o rōnabilius est ponere: q^o d^ocurrat vt p^ont actiū q^o vt passīuū. Et hāc p^ontadeo sic. Quicūq^{ue} est aliq^{ui} nā q^o p^ont in duas opōnes: in quaz vna abūdāt et in alia deficit: si adiutoriu def^{icit} illi nāe rōnabi li^o ē q^o def^{icit} sibi ex ea pre q^o deficit q^o ex ea q^o abūdāt: s^{ed} nā in p^oducēdo deficit et in recipiēdo abūdāt. g^o si habi tus def^{icit} ei in adiutoriu: potius d^oz sibi dari ex parte qua deficit. s^{ed} ex ea pre q^o p^oducit q^o ex ea q^o abūdāt. s^{ed} ex pre q^o ē receptiua. Maior ist^{us} p^ontadeo v^ossat p^ontabilis. ¶ Pri^omo: q^o nā nō deficit in necessarijs. g^o si sibi nō da ret: nā videret deficere in necessarijs. ¶ 2° q^o nā nō pōt fac^{ere} frustra: frustra aut^{em} faceret si daret adiutoriu ex ea pre q^o abūdāt: q^o sine illo adiutorio facere pōt illud qd pōt facere cū illo. g^o erit frustra. ¶ 3° q^o vnumq^{ue} d^oz sic agit fm nām: sic ageret si fieret fm arē: s^{ed} arūser pot^{est} ius auxiliaret vbi magis deficeret: q^o vbi supabūda ret. ergo eodē mō faceret nā. ¶ 4° q^o p^ocessus natu re est ordinatus fm rōnē: s^{ed} rō dictat q^o ibi d^oz magis

K

L

3° para.
Pōt neduz
intellectu sed
volūtatē pos
sibile et agēte
vbi nō scōr
gat nisi caute
exponatur.

M

Resolū hui^{us}
par^{is} lmo co
tūis q^ostionis
q^o habit^{us} cō
currit actiue
cū pō.
Ingenuosa d
ducio.

Probat ma.
q^odrupliciter
p^ontan. 3. d
ma. r. c. 45. et
2. c. r. c. 50.
et 59.
3. d aia vbi su
p^ont et alibi.
2. p^ont.
Lom. 4. me
ta. et p^ont in
p^ontio aut
de maa.

poni adiutoriu vbi est maior defectus q^o vbi est super abūdātia: g^o eodē mō faciet nā. Minor ē p^ontadeo p^o 4° exēpla. Pri^omiū ē q^o nā ē potēs ad recipiēdū: et defi ciēs ad p^oducēdū. p^o hoc p^ont q^o optime corpus disponit ad recipiēdū aiam: et tū nō pōt p^oducere eā. Sed est d corpe bruti. Silt^{er} 3° nos sumus receptiui dinarū reue lationū: et itell^{us} est capax earū: nec tū pōt eas p^oduce re. Silt^{er} 4° volūtas et oēs inspiratiōes et charitatē et ta lia pōt recipe: et tū nō pōt p^oducere. Patet g^o v^otr q^o nā magis deficit in p^oducēdo q^o in recipiēdo. g^o cū habitus def^{icit} nāe in adiutoriu. magis dabit ex ea pre qua ē acti ua: q^o in illa deficit: q^o ex ea q^o est passīua: q^o ibi nō defi cit. ¶ Ista opō p^ontat p^o 4° p^ontates q^o p^ontenerūt attribui habitu. ¶ Pri^oma est q^o habitus est illud quo velociter operamur. Voies enī habituari dicunt^{ur} p^onti. 2° q^o p^ontat facili^{ter} opamur. Nā virtuosus cum difficultate nō opat^{ur}. 3° q^o p^ontat opamur delectabil^{iter} q^o habituatus circa opa sua nō tristat^{ur}. 4° q^o p^ontat opamur efficaciter et firmiter: q^o actus fortiores sūt et intensiores in bitū habitū. Discurredo g^o p^o singulas p^ontes q^o magis cōpetūt habitu in q^ontū est actū q^o in q^ontū se tenet ex pre p^oncipy passīui. ¶ De p^onta p^ont. s^{ed} de velo citate. S^{ed} tū aliq^{ui} dicit q^o b^o pōt eē ex pre p^oncipy passī ui: sic ipse exēplificat de motu g^onis sursum et leuis deor sum. S^{ed} b^o nō est: nā rō q^ore graue nō velociter moue tur sursum et leue deorsum: est p^ont inclinationē oppositā et dīa: q^o g^one iclinat deorsum et leue sursum. volūtas at nullā h^{ab}et dīetate re^o aliu^o actus: et iō q^ontū est ex se ve lociter opat^{ur}: q^o nullā h^{ab}et dīetate. s^{ed} g^o facit velociter ope rari: b^o erit: q^o ad eliciēdū opōnē dat sibi coadiutoriu: q^o in ea aggenerat ipse habit^{us}. ¶ De 2° p^ont. s^{ed} de facilitate p^ont: q^o difficultas nō p^ontenit nisi ex aliq^{ui} iclinatione ad opp^o. Ipsa aut^{em} volūtas nō iclinat ad aliqd dīum actū: facilitat at^{que} ex collatione adiutorij. ¶ De 3° p^ont. s^{ed} de delectatione eodē mō. ¶ De 4° p^ont. s^{ed} p^ont clarius. s^{ed} de effi cacia et firmitate. Nā itell^{us} alio^o act^{us} et firmitas actus nō p^ontenit ex p^ont passīuo: q^o sicut sup^{er}ius est oñsū. illō qd ipm it^{us} in suscepituo corpe eo nūq^{ue} rōne suscep ti ui corrupit: s^{ed} solū v^o vel p^ont inductionē dīu si h^{ab}et dīu vel p^ont subtractionē actionis. Similt^{er} 3° Aug. habitus est quo possum^{us} in actū exi^{re}: q^o nō volumus sed pati nō est in p^ontē nra. g^o op^o q^o b^o p^ontenit ex eo q^o habit^{us} se t^{er} ex pre p^oncipy actiū. Cōtra istā pōnē instat 4°. Pri mo sic. De p^ont p^ont actiū actus vel opōnis est pō^{nt}. sed habitus p^ont. est dīu. siue sit totale siue partiale. g^o et. et p^ont tot erūt potētie quot habitus. ¶ 2° sic. Impossibi le est in cāis et cāis esse circuli: s^{ed} actus sunt cā habit^{us} q^o habitus g^ontat ex actibus. g^o habitus nō pōt esse cā act^{us} et maxie equocis. ¶ 3° sic. Imposse est eē circuli in eēntialr ordinatis: sed actus ordine eēntiali p^ocedit ha bitū: q^o ex eo g^ontat. g^o habit^{us} nō est cā actus: q^o tūc eēt ordie eēntiali pōt. ¶ 4°. Quicūq^{ue} aliq^{ui} cāe equoce cō currūt ad eūsdē effectū causandū: nō pōt tātū exēdi vir tus vnius q^o sine altera possit in effectū: s^{ed} nō habituati cū maiori conatu aliq^{ui} eliciunt intensiorē actū: vel saltē eque intell^{us} sicut bituati: g^o v^o q^o iste due cāe. s^{ed} habit^{us} et pō^{nt} nō d^ocurrant in g^one p^oncipy actiū: q^o cōstat q^o sūt equoce. Ad p^ont dico q^o nō oē p^oductiū actus est po tētia: sicut obm quācūq^{ue} sit et ponat p^oductiū act^{us}: non tū est potētia vitalis. Silt^{er} nec species intelligibi lis: tū si vis vocare potētia: nō est cura. Ad 2° dico q^o difficile est videre: posito q^o actus p^ocedentes sunt eiūsdē rōnis cū sequentibus. q^o actus p^ocedentes cau sent habitum: et sequentes causent ab habitu. Nam in variatione alterius cause videtur effectus variari. U^{bi} dat^{ur} etiam multū mirabile ponere q^o actus p^oceden

N
Probat in
quadrupla
exemplo

Probat ma.
habitus et
bituati sūt
druplices
cōueniunt
in agēdo po
tū q^o in re
piendo.

Excludit
s^{ed} optat^{ur}

P

Idē. et alio
co. et alio.

Obiectū q^o
drupliciter

Q

Quere scō
hic opam^{us}

A Quia ar^m ap^{parent} parent. Et sic dicitur de actibus se quentibus. Et sic dicitur de habitu respectu potestatis et obiecti.

Expoⁿndū^m vide. 2. et 3. mo^{do}.

B

Effectus equi^{noct} noⁿ sunt per se per se posteriori^{es} cō^{tra} naturā suā equo^{cā} sal^{tem} minus p^{ri}ncipali.

C

Et ergo q^{uo}d si cā^{usa} p^{ri}ma sit p^{er} se p^{ri}or^{is} effectus: cum sine alio possit p^{er} se effectus: hoc loquitur de^{us} p^{ri}ncipali.

D

Habitus istus et potē^{ti}a non sunt eā^{dem} essentia^{li} ordinati^one.

E

Potē^{ti}a est p^{ri}or^{is} habitui^{us} causalit^{er}.

Singularis imaginatio q^{uod} licet volū^{ntas} creata necess^{ario} agat.

tes respectu eiusdem obiecti sunt differētes sp^{eci}es ab actibus sequētib^{us} habitui^{us} est re^{sp}ectus eiusdem obiecti. ¶ Dico q^{uo}d act^{us} p^{re}cedētes nō sūt cā^{usa} habitui^{us}: s^{ed} act^{us} et habitus sunt sicut duo effectus eēntial^{iter} ordinati^one q^{uo}d potē^{ti}a et ob^{iect} p^{ri}mo cā^{usa} actui^{us} vel actui^{us} p^{ri}mo. sc^{ilicet} ob^{iect} habitui^{us}. ¶ Ad auctoritates q^{uod} vident^{ur} sonare q^{uo}d habitus g^{er}at^{ur} ex actib^{us}. ¶ Dico q^{uo}d ly ex ob^{iect} ex^{pon}it p^{ri}us: sicut dicim^{us} q^{uo}d ex auro^{re} fit dies: ita ex actib^{us} fit habitus: id est post act^{us} fit habitus: actus enī sunt actiones imanētes: et iō nō h^{ab}ent p^{ro}ducere: sed sūt fines: et p^{ri}us nō possunt cā^{usa} habitui^{us}: nec aliq^{uid} aliud. ¶ Ad 3^{am} de ordine eēntiali dico: q^{uo}d si actus p^{re}cedētes et sequētes essent alterius rōⁿis: pateret solutio: s^{ed} p^{ro}positū^m q^{uo}d sunt eiusdem rōⁿis app^{et}et diffi^{cil}. ¶ Iō dico q^{uo}d act^{us} sequētes habitui^{us} nō sunt eēntiali ordine p^osteriores habitui^{us}: s^{ed} habitus sit eor^{um} cā^{usa}. Et hoc iō est: q^{uo}d habit^{us} nō est p^{er} se neci^{ss}aria cā^{usa} eor^{um}: eo q^{uo}d possunt eque cā^{usa} sine habitui^{us} sicut cū habitui^{us} q^{uo}d a potē^{ti}a cū maiori cō^{tra}natur^e effectus ergo h^{ab}it^{us} est p^osterior essentialiter cā^{usa} p^{er} se et neci^{ss}aria sed non causa p^{er} accidē^{ti}s: sicut q^{uo}d causatur h^{ab}it^{us} ab hoc homine nō est p^{er} se: ideo nō est eo p^osterior. ¶ Si dicatur q^{uo}d homo et homo sunt eiusdem sp^{eci}ei: et ideo vnus respectu alterius est causa vni^{us}uoca: et ideo nō est mirū^m si vnus nō est p^{ri}or ordine essentiali altero. habitus autē est alterius sp^{eci}ei: et est causa equiuoca. ¶ Dico ergo q^{uo}d nō solum in vni^{us}uocis: verum etiam in equiuocis reperitur q^{uo}d causa p^{er} accidē^{ti}s nō est p^orior ordine essentiali suo effectui. Exemplū^m in disposito ad sanitatem si detur medicina: eadem sanitas inducitur ab arte que fuit inducta a natura et eiusdem sp^{eci}ei. Constat autē q^{uo}d tā natura q^{uam} ars sunt cause equiuocae. Loc non obstante sanitas inducta ab ambabus nō est p^osterior medicina: q^{uo}d posset totaliter a nā^{ture} induci et sine arte: et p^{er} p^{ri}us accidentalis ordo est sanitatis: vt effect^{us} ad medicinā^m vt ad cā^{usa}m que tū^m est equiuoca. Eodē^m mō^{do} dico in p^{ro}posito: dato q^{uo}d habitus sit causa actus et equiuoca: nō tū^m est essentialiter p^{ri}or: sed solū^m p^{er} accidē^{ti}s. ¶ Ad 4^{am} dico: q^{uo}d si poneret^{ur} q^{uo}d actus p^{re}cedētes et sequētes essent alterius sp^{eci}ei: pateret solutio: tū^m tenēdo alia via dico q^{uo}d si cause diuerse concurrunt habētes diuerfos modos causandi: tū^m apparet bene p^{ro}babile q^{uo}d effectus sp^{eci}ei debeant distingui: ergo si cō^{tra}currat ad vnū^m effectum vna causa: et ad aliū^m due que habeāt^{ur} mō^{do} eū^{dem} effectū^m q^{uo}d effectus differant sp^{eci}ei. Ita dico in p^{ro}posito q^{uo}d habitus datur in adiutorium potē^{ti}e. Et ideo in eū^{dem} modū^m causandi incidit eor^{um} potē^{ti}a et p^{ri}us posset tā^m potē^{ti}a excedere cō^{tra}nati sui q^{uo}d eque p^{er}fectū^m actū^m posset causare p^{er} se p^{re}cise sicut cū habitui^{us} iō nō sequit^{ur}. ¶ S^{ed} h^{oc} occurrūt aliq^{ue} diffi^{cil}. Prima. quare actus nō pōt causare aliq^{uid}. ¶ Dico q^{uo}d q^{uo}d sunt fines negat^{ur} ab eis cā^{usa}lit^{as} q^{uod} sp^{eci}alib^{us} entib^{us} p^{ro}uenit: tū^m cā^{usa}lit^{as} obiecti^{us} que nulli negat^{ur} p^{er} eis p^{ro}uenire. ¶ 2^a diffi^{cil}. est que istarū^m cā^{usa}rum est p^{ri}ncipalior respectu actus: vel potē^{ti}a vel habitui^{us}. ¶ Dico q^{uo}d potē^{ti}a. Tū^m q^{uo}d ē cā^{usa} p^{ri}ma et vlt^{ima}: habitus aut^{em} p^{ar}ticularis. Tū^m ē q^{uo}d habitus nō necessitat potē^{ti}a ad op^{er}andū^m potē^{ti}a aut^{em} habitui^{us} sit. ¶ 3^a diffi^{cil}. q^{uo}d volū^{ntas} causato actui pōt causari habitui^{us}: cū ipsa libere causet oīa: cū habitui^{us} videat^{ur} neci^{ss}ario causari necessitas aut^{em} repugnat libertati: q^{uo}d libertas v^{ol}u^{nt}at^{is} respiciere contingens. ¶ Dico q^{uo}d volū^{ntas} q^{uo}d causat libere causat nō tā^m contingē^{ti}er. Unde dico q^{uo}d solus actus qui causatur p^{ri}or habitui^{us} cō^{tra}tingē^{ti}er causatur et libere: alia libere: sed nō contingē^{ti}er. ¶ Ad auctoritatē in p^{ri}ncipio dico q^{uo}d Apostolus intendit p^{re}cise iō: qui de merito p^{ro} vita eterna acceptor: isto mō^{do} fm le ges ordinatas nō sufficit potē^{ti}a sine habitui^{us} charitatis: ita intendit. ¶ Questio. III.

Trum charitas infusa sit nobis p^{ri}mo productum alicuius actus.

Haic introducunt^{ur} mū^m est q^{uo}d habitus nā^{ture} acq^{ui}siti nō cognoscunt^{ur} a nobis nisi arguitur p^{er} suos act^{us}: q^{uo}d nullus ē certus se habitui^{us} eē circa aliq^{uod} ob^{iect} agibile vel speculabile nisi p^{er} signa habit^{us}: q^{uo}d cognoscunt^{ur} in actibus: s^{ed} facili^{ter} delectabile: veloci^{ter} et efficaciter op^{er}ari. Talis aut^{em} de ductio p^{er} q^{uo}d est arguitur. ¶ 2^a est q^{uo}d habit^{us} infusus nobis de cō^{tra} lege ignoti^{us}: si ipsos nā^{ture} cognoscere^{nt}: possem^{us} ex eis fidē^m n^{ost}ram dem^{on}strare: cū fides infusa oīa a nobis credita p^{ri}neat^{ur}: sic oīa a nobis scirent^{ur} dem^{on}strati ue. ¶ 3^a est q^{uo}d actus talium habitui^{us} nō pōt eē^{re} aīe in qua sūt ignoti^{us}: q^{uo}d ipse est intellectū^m aut^{em} volū^{nt}atē^m occurrere ad aliq^{uod} actū^m cā^{usa}ndū^m q^{uo}d intellect^{us} p^{er}cipiat^{ur}: q^{uo}d est potē^{ti}a reflexiua sup^{er} sui actū^m: et sup^{er} actū^m volū^{nt}atē^m: et sic exp^{er}itur se agere: et potē^{ti}a volū^{nt}atē^m q^{uo}d est exp^{er}imentalis notitia et intuitiua. Et iō si tales habitus aliquos act^{us} h^{ab}ent: statim cognoscere^{nt}. ¶ 4^a est q^{uo}d ex istis seq^{uitur} q^{uo}d h^{ab}it^{us} infusus nō h^{ab}it^{us} p^{ri}us act^{us} absolutos in nobis q^{uo}d sunt de g^{en}er^e q^{uod}libet: q^{uo}d tū^m ex actib^{us} illis arguerem^{us} in nobis tales habit^{us}. s^{ed} sup^{er} illis inesse: sicut ex motu celi intuitiue v^{is}o arguit^{ur} p^{ri}mo mouē^{ti} eē. Istud aut^{em} de lege cō^{tra} nō est sicut p^{er} p^{ri}ncipaliū^m 2^a et p^{er} sapiētē^m: q^{uo}d nemo scit v^{is}u amore vel odio dign^{us} sit. ¶ Istis p^{ri}ncipiis sunt q^{uo}d optioⁿes q^{uo}d ad p^{ri}ncipale q^{uod}libet vidē^{ti}ur dicunt^{ur} charitatē^m infusam esse cā^{usa}m. ¶ Aliq^{ui} dicūt^{ur} charitatē^m infusam in nobis eē^{re} ad diligēdū^m deū^m sub rōⁿe sp^{eci}ali: q^{uo}d ex puris nā^{ture}libus pōt diligi a quolib^{et} sub rōⁿe sumi boni: s^{ed} nō sub rōⁿe alia sp^{eci}ali: sic forte diceret aliquis sub rōⁿe gl^{ori}ificatiōis. ¶ Alij dicunt^{ur} q^{uo}d ponit^{ur} in aīa n^{ost}ra ad diligēdū^m deū^m p^{er} se: et sup^{er} oīa: q^{uo}d isto mō^{do} nō pōt a nobis dilig^{er} ex puris nā^{ture}lib^{us}: q^{uo}d quis posset alio modo dilig^{er}. ¶ Alij dicūt^{ur} q^{uo}d charitas infusa ponit^{ur} in nobis ad p^{er}currēdū^m cū volū^{nt}atē^m in rōⁿe p^{ri}ncip^{ali}: q^{uo}d s^{ed} ipsa creatura habeat p^{ri}mo in fluxu et q^{uod}libet fieri: et sic in fluxu q^{uo}d ei^{us} actus ipsi charitati: non attribuit^{ur}: s^{ed} sup^{er}iori agē^{ti}. s^{ed} sp^{eci}ali. ¶ Contra istas vias arguo. Et p^{ri}mo p^{ri}ma p^{er} illud nō ponit^{ur} charitas infusa in nobis q^{uo}d pōt inesse hōi nō h^{ab}it^{us} charitatis: s^{ed} sub q^{uod}libet rōⁿe ex^{ist}is in charitate dilig^{er} deū^m: et ex^{ist}is in p^{er}to mortali et sub rōⁿe gl^{ori}ificatiōis. ¶ Cō^{tra} 2^a. Quicūq^{ue} dilig^{er} mortē^m et accipit mortē^m p^{er} actū^m illē^m v^{ol}u^{nt}atē^m diligere deū^m p^{er} se et sup^{er} oīa: s^{ed} sine charitate pōt hōi trade re corpus suū^m ita vt ardeat p^{er} deū^m fm Aplm ad Rom. ergo 2^a. ¶ Cō^{tra} tertiā^m. nā^m ex actib^{us} distinctis sp^{eci}es argumētatur habitus distinctos sp^{eci}es. si ergo actus distinctos sp^{eci}es habeam^{us}: poterimus cognoscere nobis inesse habitus distinctos sp^{eci}es. Inā^{le} et sup^{er} nā^{ture}. ¶ Cō^{tra} q^{uod}libet: nam actus eliciti a tali habitui^{us} eēt superior^{is} oī^{um} actui^{us} ad quē^m possum^{us} p^{er} nām attingere: et tū^m p^{er}cipere^{nt} talē^m habitum nobis inesse cū nā^{ture} cognoscamus oēm actus ad quem attingit potē^{ti}a nature.

Ideo dico q^{uo}d charitas nō regit^{ur} ad subam act^{us} meriti sup^{er}nā^{ture}lib^{us}: q^{uo}d nihil aliū^m est q^{uo}d acceptatio vna in actus elicito a volū^{nt}ate infusa charitate. ¶ Cō^{tra} B in stat 4^a. p^{ri}mo sic. Q^{uo}d tū^m charitas vidē^{ti}ur ociosa in via si nō eliciat aliq^{uod} actū^m circa p^{ri}uū^m ob^{iect}um. ¶ 2^a q^{uo}d potē^{ti}a h^{ab}it^{us} habitui^{us} circa ob^{iect}um aliq^{uod}: nō potest op^{er}ari circa illud ob^{iect}um nisi tali habitui^{us} p^{er}currē^{ti}: cū habit^{us} sit forma mere nā^{ture}lib^{us} agens circa ob^{iect}um suū^m

E p^{re}cedensum quadruplex.

Habitus enī acq^{ui}siti cognoscunt^{ur} a viato^{re} re in eē^{re} dū^m taxat arguit^{ur} utiq^{ue} h^{ab}it^{us} dera.

P Experimenta^{lis} notitia est intuitiua. Singularis ob^{iect} cū q^{uo}d h^{ab}it^{us} ex^{ist}at minab^{ile}.

Eccl^{esi}astes. 9. 2. 4^a alio^{rum} de charitatē^m infusa.

G H^{ab}it^{us} gl^{ori}ificatiōis.

Impugn^o di^{ct}am optioⁿem

H 1. 2. e.

2^a. p^{ri}ma. Charitas infusa q^{uo}d ponit^{ur}. 2^a. 4^a.

er
p
est
ist
tō
te
te
nā
ns
ti
est
ut
no
m
m
itr
m
t
as
tū
to
ti
or
ue
itā
at
de
pe
us
te
ad
m
de
ff
us
lō
ti
iū
us
nō
tō
3^a. 2. e.
co. 2. alib.
Ob^{ij}ciunt^{ur} q^{uo}d
drupliciter.
p
bi
ir
cā
in
da
et
s
ir
iti
tē
r
ut
or
2.
bi
co
nt
ut
in
li
n.

I C³ q² tunc suba act⁹ mere nalis e⁹ accepta a deo pro vita eterna: sic ex puris nalis b⁹ poss⁹ saluari. C⁴ q² oēs act⁹ meritorij cōter dicuntur a charitate elicit vel ipati. Et f⁹ p⁹dicta a charitate nullus elicit vel im perabit. C⁵ Ad p⁹ dico q² nō ē ociofaci ex ordinatiōe dīna act⁹ elicit⁹ a volūtate charitate iformata: ex ipsa sit accept⁹ p⁹ vita eterna. C⁶ Et p⁹terea in p⁹mis nō est ociofaci: tñ p⁹stet q² est sine actu. C⁷ Ad z⁹ dico z⁹ v⁹ f⁹ q² charitas respicit deū: sub rōne nobis ignota: q² ponitur eiusdē rōnis b⁹: tñ in p⁹ia. vbi diligem⁹ qd nūc nō cognoscim⁹ q² tū ad rōne foiale. Uel q² nūc ipedit a suo actu. pp peccatū: sicut plura alia. C⁸ Ad 3⁹ dico q² suba alic⁹ act⁹ est a deo accepta acceptatiōe g⁹ntia: t⁹ b⁹ ex ordinatione dīna q² statuit q² act⁹ elicit⁹ a volūtate charitate iformata: acceptet⁹ p⁹ vita eterna. C⁹ Ad 4⁹ dico q² act⁹ meritorij dicunt elicit: vel ipati a charitate quātū ad foiale qd ē in merito. s⁹ ad acceptationē dīna. nō at quātū ad subaz act⁹ q² est qdā q⁹litas. C¹⁰ S⁹ b⁹ sic qdā difficul⁹. Prima est. si distincta acceptatio sit in habitu t⁹ i actu. C¹¹ Dico q² sic. L⁹ signū ē q² de aliq⁹ p⁹ls acceptat actionē b⁹ntis m⁹ de charitate q² b⁹ntis p⁹ls t⁹ e⁹. C¹² z⁹ est. si charitas ifusa cōcurreret ad subaz illi⁹ act⁹ v⁹trū talis actus e⁹ nalis. C¹³ Dico q² sic. Q⁹ oīs forma quātūcumq² sup⁹nāl⁹ ifusa t⁹ sup⁹nāl⁹ p⁹ducta e⁹ q² nāl⁹ opat⁹ sic alie. C¹⁴ 3⁹ d⁹ f⁹ act⁹ meritorij f⁹m p⁹missa sit nāl⁹ aut supra nām sic charitas. C¹⁵ Dico q² quātū ad suū māl⁹ est nāl⁹ q² nāl⁹ car⁹: s⁹ quātū ad suū foiale. s⁹ q² tū ad acceptationē dīna est sup⁹nāl⁹. C¹⁶ 4⁹ d⁹ f⁹ est si acceptatio ista dīna sit a charitate: v⁹ p⁹se sit volūtate dīna acceptate actual⁹. C¹⁷ Dico q² acceptatio p⁹se effe ctue est volūtate dīna acceptate actual⁹: s⁹ ē a charita te sic g⁹ra a sacramētis. C¹⁸ 5⁹ d⁹ f⁹ est q² l⁹litas habit⁹ cāretur ab actib⁹ elicitis a charitate ifusa si ipsa act⁹ eliceret. C¹⁹ Dico q² solū cāret charitas acq⁹sita: q² ipole est infu sam esse nisi a deo: t⁹ tunc aliquis habitus nō potest au geri ex suis actibus.

Distinctio. XVIII. Questio. I.
Preterea diligēter cōsiderādū.

De augmēto charitatis t⁹ cō ditionib⁹ a⁹. Et l⁹ ex sui. l⁹ ca. 4.

ca. 1.
Suppositum duplex. In epla ad bonifacium: t⁹ ponit l⁹ z. di. 26. c. 3. p⁹lo 4⁹ nega tiva.

M
Probatio p⁹ m. 4⁹. Quod sup. 8. mēba. t⁹ alibi vbi d⁹ponat d⁹ graduatione formā ad p⁹positum. Et p⁹cipue cal culatoz t⁹ sequace.

Circa distōne 18^{am} p⁹tinuādo de cha ritate. Quero. Ut⁹ charitas sit augmētabilis in sua nā. Q⁹ nō q² p⁹fectū nō auget⁹: s⁹ charitas f⁹m Jo. in cano nica sua est b⁹ g⁹ rē. C¹ Contra. Ap⁹ls ad phi. Ut charitas magis ac magi abūdet. C² q² charitas pōt augeri f⁹m Aug. t⁹ supposito q² iduūdua eiusdē spēi sūt eiusdē rōnis foialis credo q² nō solū p⁹ babil⁹: s⁹ ē demitue b⁹ pcedā. C³ Introducunt⁹ at b⁹ q² tūoz p⁹nes negatiue. P⁹ia ē q² charitatis nō auget⁹ f⁹ eētia suā. z⁹ q² nō f⁹ ex⁹tia. 3⁹ q² nec f⁹ d⁹putationē a suo d⁹to. 4⁹ q² nō p⁹ participationē maiorē sui sub⁹. C⁴ P⁹ima p⁹ne p⁹bo 4⁹. p⁹ sic. Qd p⁹sistit iduūsbili nō p⁹ augeri: qd enī auget p⁹supponit b⁹ie p⁹es: s⁹ charitas f⁹m eētia p⁹sistit in iduūsbili: q² rō diffinitua ē idē q² eētia q² p⁹sistit in arborio. g⁹ charitas f⁹ eētia suā nō p⁹ augeri. C⁵ z⁹ sic. Omne augmētū sit p⁹ p⁹es: sed tota rō for⁹ t⁹ eētia saluat⁹ in qualibet pte. nā distōne spēi q² libet g⁹du accipit⁹ t⁹ q²libet p⁹ sine g⁹du charitatis ē cha ritas: sic tota sit. g⁹ rē. C⁶ 3⁹ sic. Qd puenit alicui p⁹ acci dēs nō cōuenit sibi f⁹ rōne suā g⁹dditua: s⁹ vniuiq² for⁹ augmētabili accidit f⁹m rōne suā g⁹dditua quod itēdat. g⁹ sibi nō cōpetit f⁹m rōne suā diff⁹nt⁹. C⁷ 4⁹ sic. Qis augmētatio sit f⁹m g⁹ntitate v⁹ntis: s⁹ oīs g⁹dditas t⁹ eētia abstrahit a quātitate v⁹ntis: g⁹ augmētatio nō p⁹ fieri f⁹m g⁹dditate vel rōne ei⁹ g⁹dditua: t⁹ p⁹ p⁹ nec

f⁹m essentia. C⁸ Confirmat. Si enim f⁹m rōne diffini tiua augmētaret⁹ tūc p⁹is e⁹t de for⁹ f⁹ rōne diffinitua in. 4. gradib⁹ q² in vno g⁹du: s⁹ istud est f⁹m: q² nō p⁹ls est de g⁹dditate spēi in mille q² in vno: q² v⁹ sic cōsistit in iduūsbili. C⁹ Secūda p⁹ne q² charitas nō auget⁹ f⁹ ex⁹tia quadrupliciter p⁹bo. p⁹ sic. Qd puenit charitati vt abstrahit ab ex⁹tia nō puenit sibi p⁹ ex⁹tia: s⁹ aug mētū puenit charitati vt sic abstrahit ab ex⁹tia: q² cha ritas in potentia est maior t⁹ minor: sicut ens in actu. g⁹ rē. C¹⁰ z⁹ sic. Nulla charitas in actu est e⁹q⁹lis charita ti c⁹bi: q² nulla charitas ē in actu quā c⁹bi charitas nō excedat⁹ s⁹ q²libet charitas alia a charitate c⁹bi p⁹ esse e⁹q⁹lis ei vt p⁹scindit ab ex⁹tia. g⁹ ab ex⁹tia nō puenit sibi augmētū. C¹¹ 3⁹ sic. Qd p⁹ se inest alicui nō iest sibi p⁹ illud qd p⁹ accis inest. b⁹ p⁹ s⁹ charitati competit p⁹ se excedē fide⁹ t⁹ sic p⁹ se cōpetit qd est dem⁹strabile de ca. g⁹ nō cōpetit sibi bec g⁹ntitas p⁹ ex⁹tia q² p⁹ accis inest. C¹² 4⁹ sic. Qd est dem⁹strabile de aliquo nō puenit sibi p⁹ ex⁹tia q² p⁹ accis inest: s⁹ eē augmētabile est demōstra bile de charitate vt p⁹scindit ab ex⁹tia. g⁹ p⁹ rōne ex⁹tie nō puenit sibi augmētari. C¹³ Tertia p⁹ne: q² charitas nō auget⁹ f⁹m depurationē sui d⁹ p⁹bo 4⁹. p⁹ sic. Nam charitas nō h⁹ d⁹lūm: q² nullus habit⁹ viciōsus est sibi incōpossibilis nec aliq⁹ donū sup⁹nāl⁹. s⁹ stat aut⁹ q² au get⁹ g⁹ rē. C¹⁴ z⁹ sic. Nā in sensibilib⁹ videm⁹ lucē i⁹edi p⁹ntia corpis magis luminosi re⁹ diaphan⁹ tñ lux nullū h⁹ d⁹lūm positū: nā tenebra nihil h⁹ de positio. g⁹ rē. C¹⁵ 3⁹ sic. Dato q² cupiditas v⁹ aliq⁹ malū viciū e⁹t d⁹lūm charitati adhuc certū est q² in b⁹is nullū viciū est nec cupiditas: s⁹ stat aut⁹ sibi q² charitas est f⁹ magis t⁹ minus. C¹⁶ 4⁹ sic. Frigus nihil h⁹ de calore: tñ p⁹stet q² in frigore est inuenire magis t⁹ min⁹. C¹⁷ Cōfirmat⁹ ga depuratio nō est nisi remotio. p⁹ remotionē aut⁹ non induciat aliq⁹ positū. g⁹ rē. C¹⁸ Quarta p⁹ne. q² cha ritas nō auget⁹ p⁹ participationē sub⁹. p⁹bo 4⁹. p⁹ sic. Lā recipiēs vt sic causat f⁹m v⁹ltimū sue virtutis. ergo volū tas recipiens recipit f⁹m v⁹ltimū sue virtutis: t⁹ sic cha ritas erit intensissima. C¹⁹ z⁹ sic. Omnis forma inherēs naturaliter inheret⁹ f⁹m totā virtutem suā. ergo chari tas inherens volūtati inheret quātū est possibile eam inherere: s⁹ quātū magis inheret tāto magis subiectū participat. ergo quēcūq² charitas est summa. C²⁰ 3⁹ sic. Ista participatio aut⁹ est forma: t⁹ sic habet⁹ p⁹positū q² forma auget⁹ sicut participatio. aut⁹ est sub⁹ m⁹ tunc sub⁹ m⁹ ang⁹et: qd est f⁹m. aut⁹ est accidens: t⁹ sic illud ar getur qd est p⁹positū. Et si dicat⁹ q² per aliā p⁹icipa tionē tunc erit p⁹cessus in infinitū. aut⁹ est stare ad aliq⁹ accidens qd f⁹m se intēdit⁹ t⁹ remittitur. C²¹ 4⁹ sic. Ma gis participat illa forma q² magis intima sub⁹. si g⁹ p⁹ participari dicat⁹ forma magis t⁹ minus suscipere: seg⁹ q² forme māl⁹es que sūt intime sub⁹o siue suis materijs recipiēt magis t⁹ minus potissime. C²² Cōtra istas p⁹nes instatur 4⁹. p⁹ sic 3⁹ p⁹ma. Nā qd auget⁹ in nā augetur in essentia: s⁹ charitas auget⁹ in nā sua. g⁹ auget⁹ in sua eē tia. maior pbat⁹. q² nā t⁹ eētia sunt idē. C²³ z⁹ 3⁹ scdm. Ad qd cūq² terminat⁹ p⁹ductio ad illud v⁹ augmētatio terminari: q² augmentatio non videt⁹ nisi productio. t⁹ sic cū productio terminet⁹ ad ex⁹tia augmentatio ter minabitur ad eā. C²⁴ 3⁹ sic 3⁹ p⁹ma. Q⁹ motus intensiois vt sicut t⁹ alij motus esse iter d⁹ios terminos: nō pōt at fieri augmentatio respectu vnius q² sit diminutio re spectu alterius: qd saltē in b⁹is d⁹lūm est verū. C²⁵ 4⁹ sic 3⁹ quartā. Q⁹ q²to effectus est p⁹fectior tanto eius re ceptio erit p⁹fectior: sed charitas quātoz graduū est p⁹fectior q² vnius gradus. g⁹ eius receptio: sed receptio ei⁹ est participatio t⁹ cā sub⁹. g⁹ rē. C²⁶ Ad p⁹ dico q² eētia

N
Probatio se cūde 4⁹.

Cōsidera ista uiam.

Cōsidera m curru.

Probatio tertia 4⁹. Cōtra 12^{am}.

P
Probatio que 4⁹.

Euenio.

Obijciunt 4⁹.

Eni

Re

Ob

Pe

dupl

Eni

Eni

Eni

Eni

Eni

Eni

N

Probatio se
ide 4^a.

Considera ista
am.

Considera
urru.

Probatio
erit 4^a.
Cora hanc.

P
Probatio
erit 4^a.

Euaio.

Q
Obijciat 4^a.

A
Superius.
Essentia.
Materia.
Inferius.

Relatio q.
possibilis.

Obijciat 4^a.

Per accidens
duplex.

Indita 2^a.

D
In forma su
scipiente ma
gis et minus?
2^a quantitas
finita. pido
ra opone pfa
addeop 2^a

Primus

XVIII.

II.

E

Duplex.
Hec na a mo
nec mod^o vn^o
insec^o aut
den nac ab
alio reali di
stinguitur.

Partes sunt
duplices.

F

3. 30. 4.
1. 2. 3. 4. 5. 6.
alibi quere.

6^a articulus.
Quere idem.
quibetio .5. 7
alibi et alios
ad b.

G

Impugnatio
quadruplex.

H

Gradus 2^a.
1. 2. 3. 4. 5. 6.

2. 2. 3. 4.

Obijciat 4^a.

ta est magis abstracta q^u na. Na eni p^{ri}net oia q^u sunt
in g^{en}e r^{ati}o p^{ri}netates idiuinduales r^{ati}o modos intrinsecos: r^{ati}
io p^{ri} augeri for^{is} in na mo in eentia: q^u abstrahit ab illis.
¶ Ad 2^{am} dico q^u terminus p^{ro}ductionis no est ex^{tr}ia:
s^{ed} foalis termin^{us} est eentia q^u p^{ro}ductionem trahit ad
ex^{tr}ia: r^{ati}o de B alias. Charitas at est augmetabilis i aliq^u
p^{ar}te in q^u pcedit ex^{tr}ia. ¶ Ad 3^{am} dico: q^u q^u bz d^{ic}it^{ur}
r^{ati}o fit augmetu: b^{ut} et fit depuratio d^{ic}it^{ur}: s^{ed} ista amotio d^{ic}it^{ur}
r^{ati}o no est augmetu: s^{ed} augmetu est appositio noue reali
tatis: sicut p^{ri} in no b^{ut}it^{ur} d^{ic}it^{ur}. ¶ Ad 4^{am} dico: q^u ex B
q^u forma est pfectior ex hoc bene recipit pfectius: sed
sui recipi perfectus no est sui ee pfectius. vⁿ b^{ut} p^{ri}o
do q^u perfectius recipit: s^{ed} t^u p^{ri}us est perfectior.

Ideo dico tenedo h^{ab}e affirmatiua itera q^u aug^{men}t^{ur} fit
p^{er} modu intrinsecu for^{is} q^u e ei^{us} finitas ite^{re}na:
q^u nulla augmetatio p^{ot} fieri nisi p^{er} quantitate: cu foalis
termin^{us} augmetatiois sit q^untas. finitas aut charitatis
est ei^{us} q^untas vⁿit^{ur}: de q^u d^{ic}it^{ur} Aug^{men}t^{ur}. de q^untate aie: q^u fi
niti r^{ati}o q^untat^{ur} p^{ro}g^{re}ssu r^{ati}o nullo alio mo p^{ot} itelligi augme
tu: r^{ati}o p^{ro}bo 2^a. s^{ed} sic. Na sicut terminus foalis g^{en}eris e
subarita termin^{us} foalis augmetatiois est q^untas: s^{ed} ite
re charitatis est augmetu ei^{us} r^{ati}o no bz q^untate molis p^{er}
termin^{us}. g^{en}eris q^untate vⁿit^{ur} r^{ati}o pfectiois. ¶ 2^a sic. In
refo charitatis aut fit p^{er} supiora r^{ati}o intrinseca r^{ati}o B fit: q^u oia
illa p^{ri}net ad r^{ati}o^{ne} diffinitiuu. aut fit p^{er} extrinseca r^{ati}o i
refo: r^{ati}o bz fit q^untas vⁿit^{ur} r^{ati}o beccitas r^{ati}o modi intrin
seca. ¶ 3^a sic. ¶ 4^a sic. ¶ 5^a sic. ¶ 6^a sic. ¶ 7^a sic. ¶ 8^a sic. ¶ 9^a sic. ¶ 10^a sic.

¶ 11^a sic. ¶ 12^a sic. ¶ 13^a sic. ¶ 14^a sic. ¶ 15^a sic. ¶ 16^a sic. ¶ 17^a sic. ¶ 18^a sic. ¶ 19^a sic. ¶ 20^a sic.

¶ 21^a sic. ¶ 22^a sic. ¶ 23^a sic. ¶ 24^a sic. ¶ 25^a sic. ¶ 26^a sic. ¶ 27^a sic. ¶ 28^a sic. ¶ 29^a sic. ¶ 30^a sic.

¶ 31^a sic. ¶ 32^a sic. ¶ 33^a sic. ¶ 34^a sic. ¶ 35^a sic. ¶ 36^a sic. ¶ 37^a sic. ¶ 38^a sic. ¶ 39^a sic. ¶ 40^a sic.

¶ 41^a sic. ¶ 42^a sic. ¶ 43^a sic. ¶ 44^a sic. ¶ 45^a sic. ¶ 46^a sic. ¶ 47^a sic. ¶ 48^a sic. ¶ 49^a sic. ¶ 50^a sic.

¶ 51^a sic. ¶ 52^a sic. ¶ 53^a sic. ¶ 54^a sic. ¶ 55^a sic. ¶ 56^a sic. ¶ 57^a sic. ¶ 58^a sic. ¶ 59^a sic. ¶ 60^a sic.

r^{ati}o^{ne} forme: s^{ed} forma q^untu de se est indifferenter se bz
ad multa idiuindua vel ad multas beccitates. ¶ Et ex
istis p^{ri} solo ad multa. s^{ed} ad 3^{am} de p^{ro}ccia r^{ati}o ad 4^{am} de i^{us}
idifferetia reddedo singula singulis. ¶ S^{ed} B fit due
d^{ic}it^{ur}. p^{ri}ia est: si na specifica d^{ic}it^{ur} reali a mo intrinseco: r^{ati}
vⁿo modus ab alio. ¶ Dico q^u loquedo de mo dem^{on}stra
bili de for^{is} n^{on}q^u ille modus d^{ic}it^{ur} reali: r^{ati}o d^{ic}it^{ur} certu est:
s^{ed} de alio magis est dubiu. p^{ot} t^u d^{ic}it^{ur} q^u sic for^{is} no d^{ic}it^{ur}
fert reali ab idiuinduis nec ab beccitatibus: ita nec a
mo p^{ri}te beccitates r^{ati}o g^{en}us idiuinduales: s^{ed} ex se fit in
differes ad multas. ¶ 2^a d^{ic}it^{ur} est. cui^{us} p^{ri}es sit. p^{ri} q^u fit
ite^{re}fo. ¶ Dico q^u q^uda p^{ri}es sit in for^{is} augmetabili r^{ati}o in
q^ucuq^{ue} alia q^u d^{ic}it^{ur} eentiales. s^{ed} p^{ri}es d^{ic}it^{ur} s^{ed} s^{ed} istas no
fit nec ite^{re}fo nec remissio. Alie at s^{ed} p^{ri}es no eentiales
nec formales: s^{ed} magis males r^{ati}o idiuinduales: s^{ed} s^{ed} s^{ed} mo
di intrinseci r^{ati}o gradus idiuinduales: s^{ed} isti inueniunt t^u in
forma augmetabili: r^{ati}o fm istas fit augmentu. ¶ Ad
argumentum p^{ri}.

Prum augmentu charitatis fiat p^{er} gra
dus. ¶ Et non: q^u for^{is} b^{ut}is g^{en}us
no est oio icopossibilis cu suo p^{ri}o: s^{ed} cha
ritas oio est icopossibilis cu suo p^{ri}o: quia
charitas foras mittit timorem. ¶ Cora.
Augmetu charitatis comparat^{ur} augmeto corporis fm
Apl^{is}. ¶ Dic s^{ed} q^unto: difficilia ingreda. p^{ri}mu est si
augmetu charitatis fit p^{er} g^{en}us q^u e p^{ri}ncipale q^untu. 2^a
si illi g^{en}us s^{ed} reali distincti. 3^a est si adueniere g^{en}us
sequete pcedes corrupta: sicut multi d^{ic}it^{ur}. 4^a si ille
g^{en}us q^u aduenit in augmeto sit charitas sicut p^{ri}o.

Quatu ad p^{ri}mu d^{ic}it^{ur} aliqui q^u augmentu forme
non fit p^{er} gradus: sed per simplicem influxu
a mⁱⁿus perfecto ad magis perfectum: q^u vbi diuerfi
tas graduu ibi diuerfitas formarum: sed diuerse forme
non sunt eiusdem r^{ati}o^{ne}: t^u t^u non fieret p^{er} gradus eiu
dem rationis. Similr omne continens in se aliqua di
stincta ops q^u illud componat ex eis: s^{ed} sic charitas erit
coposita. ¶ Cora istud arguo quadruplr. p^{ri}mo sic.
Sicut impossibile est fieri augmentu exte^{re}nuu nisi per
partes exte^{re}nuas: ita nec intensiuu: cuiusmodi est au
gmetu charitatis nisi p^{er} partes intensiuas: sed bz par
tes sunt gradus: g^{en} augmentu charitatis fit per gradus.
¶ 2^a sic. Ex illis necessario fit augmentu: in que neces
sario resoluitur augmentu: sed in partes homoge
neas resoluitur: sicut pater in diuisione linee q^u est q^uda
resolutio. ergo eodem mo fit augmentu intensiuum per
gradus. ¶ 3^a sic. p^{ro}cessus a minus pfecto ad magis
perfectum est quida ascensus: sed omnis ascensus ne
cessario fit per gradus. g^{en} p^{ro}cessus iste fiet per gradus:
sed p^{ro}cessus iste non est aliud q^u augmentu: ergo r^{ati}o.
¶ 4^a sic. Nulla eminencia p^{ot} itelligi nisi per aliquos
gradus: q^u eminentia entitatis necessario attenditur
fm gradus entitatis in perfectionib^{us}: sed charitas post
augmentum est perfectior. g^{en} ops q^u hoc intelligatur ee
per gradu. Ideo dico q^u gradus: sicut r^{ati}o partes possunt
itelligi homogenei vel eterogenei. si intelligantur
scdo modo non fit augmentum per gradus: quia tunc
vltimus non esset eiusdem r^{ati}o^{ne} cum p^{ri}o: si autem
itelligantur p^{ri}mo modo dico q^u fit p^{er} gradus r^{ati}o per par
tes. ¶ Et hoc confirmatur. Omne cui^{us} q^u est diuisibi
le habet partes: sed forma que est augmetabilis est di
uisibilis: q^u diuiditur per motus: ergo necio bz partes.
¶ S^{ed} 3^a hoc instat 4^a. p^{ri}o sic. Quicq^{ue} ponit ite^{re}fo
ne fieri p^{er} gradus necio bz ponere ordine eentiale iter
eos: q^u pfectior necio p^{ro}supponit ipfectione eentiale: q^u
illu includit r^{ati}o ampli^{us}: sic calu ordine eentiale p^{ro}suppo
nit tepidu: s^{ed} inter q^ucuq^{ue} est ordo essentialis illa non

Questio

Ecce qđ qris
 applica ad
 pluralitatem
 formarum.
 Dic alr disti
 guendo de po
 tentia si vis.
 20, sextuplex.

res ⁊ realr distinctas: qz ipse est motu acquisitionis ter-
minari ad aliqd pēp̄is: augmentatio aut est talis mot⁹.
¶ 2° diffi. Si isti gđus in for^o sunt terminati vel signi-
fm aliqd terrā q̄ntitatē. ¶ Dico qz nō: s; sic in p̄tib^o to-
tus p̄tinui nulla est signū in actu: s; solū in po^o: s; qz sūt
vniformes ⁊ eiusdē rōnis. Ad placitū ē talia fm itelle-
ctū figurē fm q̄ntitatē q̄cūq;. Ita dico de gđib^o for^o: qz
ex se signū nō sūt: s; pp vniformitatem in p̄tē nri intell^o:
est figurē fm maiore vel minore q̄ntitatē. ¶ 3° diffi. est
q̄re pōr p̄ pducit q̄s posterior. ¶ Dico qz cēntial ordo
nō est iter ista: s; solū accidentalit^r: iō nō plus repugnat
p̄ pducit vltio: ⁊ vltio p̄s q̄s eō. ¶ 4° diffi. est. Si pōr
res p̄nt p̄strui posteriorib^o remanētib^o. ¶ Dico qz sic
cū vn^o nō depēdeat ab alio: qz sūt eiusdē rōnis ⁊ oīa
vniformes. Itō sic p̄mus sine alijs p̄tē: ita alij sine p̄.
¶ 5° diffi. Qualis ē ista p̄tinuitas quā ponis. ¶ Dico
qz sic p̄ccidere itēssionē ab exp̄ssione facile ē videre:
nā ista p̄tinuitas ē itēssua ⁊ nō exp̄ssua. ¶ Ad 6° itelle-
ctū ē sciendū qz ista sūt cēntialr ordinata. s; hōgeneitas.
p̄cessus in inf^o acquisitionis p̄ motū p̄tinuitas. Ordo
aut istoz pbat. Nā ex B pbat qz aliqd hōgeneū ē ex
B qz est diuisibile in inf^o. Un Aug. q̄rit q̄re corpus est
diuisibile in inf^o: ⁊ rīdet qz totū h̄z mediū ⁊ illud me-
diū h̄z aliud mediū: ⁊ B p̄tēdēf demōstratūe sic q̄n
sūt aliq̄ eiusdē rōnis ⁊ hōgenea: q̄qd est demonstrabi-
le de vno: ⁊ de alio: s; in hōgeneis totū ⁊ ps sūt eiusdē
rōnis. ḡ cū diuisibilitas sit demōstrabi^o de toto legi^r
⁊ de q̄libz e^o p̄tē: sic q̄libz ps ē diuisibilis: ⁊ B p̄-
bat ex hōgenitate. Ex B aut qz hōgeneū est diuisibile
in inf^o: legi^r qz illud est acqui^o p̄ motū: quia ex quo
in aliquo sunt p̄tes infinite ⁊ diuisibiles succēssu: legi^r
qz illud est acqui^o p̄ motū. Ex B āt qz est acqui^o p̄
motū: legi^r qz sit p̄tinui: qz si nō: nō esset acqui^o p̄
p̄mutiones: qz nō p̄nt p̄tinuari: qz ḡ motus nō est nisi
aliqd p̄tinui: legi^r qz illa for^o ad quā est mot⁹ ē p̄tinua.
¶ Ex istis oib^o apparet qz opz ponere istā formā p̄ti-
nuā: nō aut p̄tinuitate exp̄ssua: eo qz sit in sub^o inextē-
sio ⁊ indiuisibili: s; itēssua p̄fē. ¶ 6° diffi. Quia ex oib^o
p̄s istis v̄z legi^r qz charitas possit p̄ motū acqui cum sit
diuisibilis in inf^o ⁊ p̄tinua. ¶ Dico qz B ei nō repugnat
ex sua nā pp itēssionē quā h̄z sicut ⁊ calitas: ⁊ iō possz
adeo succēssuē ifundū: qz tñ deo subito creat de facto
dico qz est oppo^o. Eodē mō dico de vtute acqui: qz ca-
lis subito causat: sic quātū ad p̄mum articulum.

cadit oēs in vñā actualē realitatē qz ex distinctione
in actu nō pōt fieri vñū nisi alterū sit in pō^o ⁊ aliud i actu.
¶ Cōtra B. arguo 4° p̄ sic. Qñ aliq̄ sic se hñt qz vñū p̄
pducit de nouo reliquo nō pducto i^o sunt realr̄ distin-
cti s̄ hō sunt gradus isti quos pōtsumus in forma. ḡ rē.
¶ 2° sic. Qñ aliq̄ sic se hñt qz vñū pōt destrui reliquo
remanēt illa realr̄ distinguunt. Dec est via possīma
ad pbādū distōē realē s̄ p̄ gdu remanētē destruiunt
posteriores i diminutione. ḡ rē. ¶ 3° sic. Ubicūqz ma-
nēt eadē pñ^o distinctiua in actu remanet eadē distō. s̄
beccetas sūt pñ^o distinctiua in actu oīs gduū eiusdē
spēi. Nā gduis idē numero ē pñ^o cū alijs. ḡ ē ēē se-
parat^o manerit idē. qz māere t eadē beccetas. p̄ pñs
eadē distō. pbo minōz. nā vñio supaddita cū sit qdā
relō nō variat beccetas. ¶ 4° sic. Qñcūqz aliq̄ totū
causat ab aliq̄ i actu. opz qz cāntia sūt in actu. s̄
tū in actu causat a pñb^o. sic a cāis mālīb^o. qz ipz pñstui-
tur ex eis ⁊ est in actu. ḡ pres sūt in eo in actu. ¶ 5° di-
co qz pres in linea siue gduis in forma realr̄ distinguūt
⁊ actualr̄. ¶ Qd^o pfirmat duplr̄. p̄ sic. Qñ illa realr̄ ⁊
actualr̄

docto b^o an
grad^o fo
distingui
realiter
uicem.

Liber

Distinctio

Questio

I charitas 2ª adueniens eē pfectior charitate pēnre que est ei⁹ cā. ¶ 3° pⁿ arguit ex d^{ys}. p^{rio} sic. nā calm remittēs fridū p te. iducit calozē z corūpū frigus: z sū i ducit. Nā sic in augmētatione totū pēnīs corūpū z nouū idūidūū sic: sic erit in diminutiōe q^o totū pēnīs corūpū: z ab eodē agēte nouū idūidūūz gñabit: z sic calm sū iducet frig⁹ z calitātē: qd est falsum. ¶ 2° sic. Eodē mō q^o pcedit magis z min⁹ in accitib⁹ negat in substantijs: s^z ille modus nō negat in substantijs: q^o aliqd min⁹ pfectū corūpūat z pfectus iducat. g^o rē. ¶ 3° sic. Ipsum pcedūt q^o ga ad approximationē. a. segt. b. cōcludit euidētē q^o. a. est cā. b. cū g^o ad approximationes calidi remittat friditas: z b non sit sine noua friditate iducat. segt. rē. ¶ 4° sic. Inter illa q^o sūt eiūsdē speciei ipole est eē ordinē eminētiē: s^z si idūidūū pēnīs sic se hēat ad idūidūū sequēs segt simp⁹ q^o iter illa est ordo eminētiē. ¶ Ultio arg^o pⁿ sic. Nā ipsum pcedūt q^o sic pēnīs q^oitas corūpūat in aduētū alteri: ita ipsi pcedūt q^o b etiā est i aduētū q^on⁹ molis. ¶ Ex b sequūt 4° icōueniētia. ¶ Primū est q^o oīa accitūa sensibilia pⁿue variabunt in bolē: nā sp bō crecit z decrecit: z pⁿis pⁿue mutat q^oitas: z sic pⁿis mutant oīa accidētia fundata in q^on⁹. ¶ 2° est q^o additioez vnus gūte aq^o in mari mutabit tota q^oitas maris: ga est mai⁹ q^o aī: z sic addēs gutta ageret in q^ouāq^o distātia: ga in alia pte maris. ¶ 3° est istū q^o i sacro eucharistie nō remanebit corp⁹ cū nisi p momentū: nā spēs pⁿue pⁿelant pp euaporationē pⁿuā: s^z pⁿelatio est mino ratio q^on⁹. minozatio aut q^on⁹ nēcio est ostructio vl pⁿsupponit destructionē q^on⁹ pēnīs: s^z q^ouāq^o q^oitas minozat vl q^oitas eadē nūō mutat nō remanet corp⁹ cū: segt g^o q^o nō remanebit nisi p istāti. ¶ 4° est istū q^o agēs pⁿici pducit accitūa sepātū. Agēs. n. nāle pōt rarefacē spēs illas q^oitas: nī vna nō pōt eē subz maioris z minoris: ga nō manet eadē. g^o rē. ¶ 5° b ē oī. si opz f^z istos ponē in q^olibz momēto notā q^on⁹. Dico q^o sic. ga in vno mutato eē vl bī noua for⁹ z existit p illo z p alio: vl nō: si nō q^o rōne in vno hī noua for⁹ eadē rōne z in alio hī alia for⁹: z sic tot noue for⁹: quot momenta. ¶ Si dicas q^o noua for⁹ existit plus q^o in vno momēto: vl mutato eē g^o p duoz: cū g^o iter q^ouāq^o mutata esse sit mor⁹ med⁹: z iter q^ouāq^o medūū sit duratio: segt q^o illa q^oitas manebit p ipse: z tū pⁿue auget: qd est 3° opionē: vl si in 2° mutato eē acq^oita est alia portio q^o pⁿus nō erat: illa q^o erat i pⁿu momēto: z illa q^o est i posteriori erit cōpōles: qd est 3° opionē: z sequunt mīta icōueniētia. ¶ 1° est q^o vltia adueniens erit i f⁹. nāz q^ouāq^o sit aug⁹ pⁿes eiūsdē q^on⁹: si vadat tale aug⁹ in i f⁹ vltia erit i f⁹. sic i pⁿo. g^o vlt⁹ erit i f⁹. ¶ 2° icōueniēs ē: ga pⁿuū pⁿstabit ex idūidūū: nā q^on⁹ inouatio sp sit i i f⁹ tati z i nullo intermedio iter istas z istas pⁿ acq^o aliqd: segt q^o q^oitas erit cōpōsita ex idūidūū. ¶ Si dicas q^o idē vī seg de irradiatiōe istāanea solis. Dico q^o irradiatio solis est pⁿua eodē mō q^o ielligim⁹ q^o mo⁹ tus ē pⁿu. g^o nō valz istātia de irradiatione sol. ¶ 3° icōueniēs erit q^o augmētatio nō erit mor⁹: s^z mutatio: ga motū sp corūdet termin⁹ i rē: s^z nulla q^oitas est q^o coexistat motū: s^z pⁿse m⁹ eē i istāti. g^o rē. ¶ 4° icōueniēs ē: q^o mor⁹ nō cōmēsurabit termino: eo q^o nō sit in eadē mēsurā. nā mor⁹ ē in tpe. termin⁹ aut situe pⁿtes termi sp sūt i istāti z pⁿse: g^o nō est cōmēsuratio eoz. ¶ Ad rōnē pōnīs opo⁹ d⁹ q^o ibi sūt duo termi possi tūū: q^o vⁿ depdit: z ali⁹ acq^oit: nō tū sūt isti termini aliqua for⁹ minor: z aliq^o for⁹ maior: sed actualitas quā perdit minor est terminus a quo: z actualitas alia acq^o ita cū alia est termin⁹ ad quē. ¶ 5° solo nō satisfaci

ga cū hec actualitas sit accitūa qdā: vñr eedē diffire manere q^o pⁿerāt de chari⁹. ¶ Di ab alijs q^o termini isti⁹ mor⁹ sūt pfectū z ipsecū: s^z b nō valz: qñ emi itur de ipsecō ad pfectū nihil possitūū depdit. ¶ Difficul tas aut rōnis sit in b q^o aliqd possitūū depdit. Dico g^o ad rōnē q^o cū g^odu pēnre stat puatio g^oduz sequēt: z q^o in oī p se muta⁹ ter⁹ p se sit pⁿuā z for⁹: s^z forte istis aliq^o p accitūa pūgāt. Dico q^o pⁿuā ē ter⁹ a q^o z g^oduz ē ter⁹ ad quē: z ista sūt icōpōlia: s^z ter⁹ a q^o z ad quē possitūū: vt duo gradus. s^z pcedēs z subsequēs sūt cōpōles.

Quantū ad 4° difficile pⁿacradū. s^z vñr illū qd aduenit: z illū qd acq^oit p aug⁹ sit chari tas sic pⁿerāt de chari⁹ sita vñ de eo pⁿdicē: sicut de p. Et q^o u^o ad b dico 4° pⁿes. Prima est ista q^o in augmēto chari⁹ nou⁹ g^oduz acq^oit: ga vt determinatū est: Augmētū chari⁹ sit p g^oduz: ad g^odu aut pēnre nō pōt augmētū terminari: ad nouz terminabit. ¶ 2° est ista q^o ibi rō foial⁹ vere in isto g^odu adueniēte repta de nouo nō acq^oit: ga eadē qd ditas pⁿuit totalr in g^odi bus pcedētib⁹: ga sūt eiūsdē rōnis z qd ditas formal. ¶ 3° est ista q^o beccitas talis g^oduz de nouo adueniē tis de nouo iducit: nā oēs g^oduz nūō distiguunt p becc itates. beccitas aut ist⁹ g^oduz adueniēns non pⁿuit. g^o rē. ¶ 4° est ista q^o s^z beccitas de nouo acq^oita nō ē foial⁹ charitas ga nullū diuisūū foial⁹ icludit in diui dēre suo: s^z nā specifica p beccitates diuidit ad modū g^oitū i idūidūa. g^o in eis nō icludit. ¶ 5° 3° istas pⁿes istas 4°. p^{rio} sic. Q^o pducto forte pducit bō p locū a pte subūa: cū g^o glūber g^oduz adueniēs sit idūidūūz chari⁹. segt eodē mō q^o ipso pducto pducit charitas. p locū a pte subūa. ¶ 2° sic. Viderē enī q^o nec pⁿus nec 2° nec aliq^o g^oduz chari⁹ pducit fm rōnē foialē: vl pducit fuerit post Abel: z rō est: ga rō foialis fuit in eo pducta z stetit i ipole est q^o postea fuerit pducta. ¶ 3° sic. Q^o vī q^o nō ē hic f^z pⁿca aug⁹ chari⁹: ga pⁿu g^odu p nulla cha⁹ acq^oit: s^z sola beccitas: cū g^o ex appōne beccitatis sola beccitas auget z nō cha⁹. vñ seg icōueniēs. ¶ 4° sic. Nā i bōgenis f^z oca sup⁹ q^o s^z p se ps b^z rōnē for⁹: sic totūq^o ps z totū sit eiūsdē rōnis: s^z si totū pducit charitas pducit: g^o eodē mō si q^ouāq^o g^o pducit: z charitas pducit: g^o rē. ¶ Ad p^o dico q^o bō nō est vltiāte abstractū: z iō mīta pⁿit oīa d⁹ eo q^o nō dicerent de eiūsdē qd ditas: sic pducit z talia. sūt oīo de charitate: vñ charitas in 2° g^odu pducit: nō tū ei⁹ qd ditas. ¶ Ad 2° dico vñ formū loquēdo: q^o sic charitas vñ oīq^o pducit: ita eodē mō negādū est post Abel q^o qd ditas ampli⁹ pducit: tū bñ pⁿ pcedi q^o qd ditas cha ritatis pducit vt in b. ¶ Ad 3° dico q^o multa pⁿdicata attribunt nāe: q^o nō pueniūt ei p solā qd ditas: s^z per suas beccitates sic distiguū nūāl⁹ z ita de multis alijs. Eodē mō pōt oīa de augmētatiōe. ¶ Ad 4° dico q^o beccitas foial⁹ nō est formal⁹ charitas: s^z g^oduz pⁿstas ex beccitate z g^odu vl for⁹ illū totū est idūidūū chari tatis: z b totū ē pⁿse qd gñat z de nouo acq^oit. Ideo dico q^o qñ charitas auget non acq^oit nā specifica que pⁿerāt: s^z totis g^oduz acq^oit rōne pⁿerātis. ¶ Sed di cis q^o tūc charitas auget nō per charitatē: sed p pcha ritatē. Dico q^o dictū illius doc. f. Aureoli si sic intelliga tur q^o gradus ille adueniens est charitas: non tū rōne illi⁹ qd pⁿse de nouo venit qd est beccitas: s^z est solū cōcharitas: z nō charitas. Dico g^o p istū modū pⁿ bñ intelli⁹ q^o beccitas nō est foial⁹ charitas: s^z tū bñ pōt oīa satis pⁿ pcharitas/ eo q^o ad idē gen⁹ z ad eadē spe cie: ad quā pⁿinet charitas z ipsa pⁿinet: reductiue tū. ¶ 5° b occurrunt aliq^o dū. Primū est. Nūō pōt stare gradus pēnīs cū puatiōe opposita g^odu alteri adue nienti:

R Replica

Ratio pⁿu
Nūō termin
mor⁹ sūt icō
pōles. vñ in
ico. vñ nō.

4° artic.

Conclusio 4°

O

Considera in
stantiā bñ cu
minando.

Obijciunt 4°

P

Plura de cō
creitū z nāl
posterioribus
affirmantib⁹
ab abstractiōe
pōib⁹ negat
formaliter.

Q

Al. augmē
tatur.

Charitas
z cōcharitas

2° duplex.

3. medium.

4. medium.

R

a. l. augmēto

Inconueniēs
quadruplex.

Al. l. p istans.

L

Dubium.

Al. l. mutato
est.

Al. l. mutata
est.

Al. l. mutato
est.

Inconueniens
quadruplex.

M

Quaestio.

Rationes
alioz.

Replica.

N
Replica
Ritio ppa
Luo termin
mor' sit co
polce. vis m
ico. vbi noh
4° artic.
Locusio 4°
O
Considera in
stantia bica
minando.
Obsequi 4°
P
Plura de co
creis & nali
posterioribus
affirmantibus
ab abstractis
positis negat
formaliter.
Q
Al. augme
taur.
Charitas
Cocharias
D. duplet.

A
Ecce qd gnt
de mo acq
nois sime
gradui et p
mon: pbi pla
addit v. scia.
B
Inno gra
du in forma
qdruplex.
C
I. cor. 13.
14.
Dicam 4°
Partes de
plices.
D
Exemplum.
Probatio p
huic. d.
Quasi chari
tas pnta est
in infinitis: &
quali non

nti: cu pntio respiciat forma: & for' gdu adueniens
ia hi. Dico qd hns vnu gdu ia no bz puacione nae speci
fic: ga nas specificat in se bz: sz paise bz puacione illius
qd aduenit & no habiti: & illa est puatio beccitanti: ga il
le paise no bntur. ¶ 2° dicit. Si in qbz mutato esse au
gmeti acqrit aliq portio for' augmetabilis. ¶ Dico q
no: ga qlibet portio for' est for': & si in mutato ce acgre
ret in istati for' acgreter. dico qd no est imaginaduz
q aliq gdu caloriz acqrat in aliq mutato ee seu mo
meto: ga sic tot' calor pstat ex talib' no iducere i tpe:
sz paise calor vel et' gdu p motu acqrit. ¶ Intelligeduz
in q isti gdu in for' bnt qdruplice vnitate: qm ipsi
eent se pati ab oi subro: ita q nulla illaz vnitatez bnt a
subro i augmeto. Pzia vnitas est idiuisionis: sz eni sint
diuisione: no ti diuisione: sz charitates duaz. aiaru. 2^a
est vnitas coponis. Na ois for' coponit ex suis gduib':
sic oe pntiu ex suis pntib': sz non sit talis copo: qus est
iter eis actu: & ens in po'. 3^a vnitas est pntuitatis: ga lz
no beant pntuitate extensiu: q debet qritati molis: bz
bent in pntuitate itensiu: na extrema sur vnu: & no nisi
rone talis cotinuitatis. 4^a est vnitas hogencitatis: ga
sint eiusde ronis formalis. Na qlibet gdu charitatis
est charitas: no charitas q est totus: sz cha' q vnuoce
di de eis: & de totis: sz ps de aq. ¶ Ad arg' in pn' p3.

Distinctio. XIX. Questio. I.
Huc postq coeternitate triu personaruz.

Arca 19° distione pntuando qro.
Utz charitas sit augmetabi
lis in isti. ¶ Qd sic. Charitas nuq expidit
fm Aplz. sed oe qd finit expidit. ¶ 2°
¶ Contra fm Joa. Charitas dei pfecta
est in nobis. ¶ Dic itroducant 4° di
cta pbabilia. Pntiu est q charitas in aia nra: lz no sit
augmetabilis in isti. fm pres eqles qritatis: est in au
gmetabilis in isti. sz pres eiusde pportionis. 2° dicitu
est q charitas sepata est augmetabilis in isti. fm pres
eiusde qritatis: eo. fm q repugnat charitati pntuete.
3° dicitu pbabile est q charitas si pot augeri illo mo
in infinitu. fm pres eiusde qritatis: q ipsa pot cari
et ifinita. 4° dicitu est sile buic q charitas sepata pot
esse de potentia dei absoluta infinita actu.

Quatu ad p^o dicitu anq pbef pmitto vnu: qd
pntu: lz p pres eqles possit consumitit
celu: & qdciqz pntiu qntuqz magnu p pre qntuqz
minima aliquotes diuifus pntu: boc no obsta
te ipm cotinui p pres eiusde pportionis no pot consu
munt: ga si sint duo monocubita accipias media pte. f.
monocubita vna: & postea media medie nunq venies
ad fine. Ita dico in augmeto q si fiat augmetu p pres
eiusde qritatis qntuqz mimas: pot in augmetari q
excedet quantitas antea oez alia qritate: sz loquedo de
augmeto p pres eiusde pportionis no est sic. ¶ Exe.
Accipiant duo monocubita: qd diuidit de vno pot
alteri additi: g diuifio vni vadat in isti p pres eiusde
pportionis: & in nuq pntuif. Eode mo augmentatio
alteri: ibi in isti p appone eaz pnt diuifaz ab alio: &
in nuq atigeret ad qrit' duoz monocubitoz sic p3.
¶ Doc vilo pbo p^o dicitu: & p quo ad p^o p3 sic. Ois
na finita bz capacitate finita: sz vo^o est na finita: ei
capacitas est finita: sz ois capacitas finita pot adeqri p
ptes finitas: ga capacitas finita pot mclurari p aliqua
qnt' aliquotes supra. igit po erit adeqri p pres eiusde
qrit' pportionabilr supra. ¶ Ex^o vas e determina
te capacitatiz: & finit corpali loquedo: to replet aliq
bus pnt' determinatis. q aut vo^o & qlibz alia po' sint

fi' capacitatiz de se p3. g augmetado cha' p pte eius
de qnt' erit deuenire ad aliqd vltra qd ipsa vo^o no
poterit recipe. ¶ Nunc pbo 2° pte illi dicit. f. q p3 par
tes eiusde pportiois poterit charitas pnta augeri in
infinitu: & b euideter pbo sic. Supposito q vo^o poterit
recipe charitas. x. gdu diuidat illa cha' & ponat in il
la vo^o solu charitas. gdu. arguo sic. Quicqd auferet
p diuisione a chari' gdu poterit addi alteri charita
ti. gdu. q est in vo^o. na b no repugt volutari: ga tota
ea poterat recipe: & qbz suinec repugt ipsi charitati
in se. p3 g illa ppo: sz possent pnta pres auferri ab illa
chari'. gdu sp accipiedo pres eiusde pportionis: g
ifinite pres eiusde pportionis pnt addi charitati q est
in aia vel in vo^o: & sic ei' augmetu erit isto mo ad ifi
nitum. Na satis nota est. Ad. pbo. q. f. cha' gdu sit di
uifibilis in isti: ga qn aliq sur eiusde ronis foialis qe
qd copetit p se vni ict & alteri: sz tota ista charitas & q
libet ps eius sur eiusde ronis formal. g du diuifibilitas
copetat p se in 2° mo ipsi charitati tota: sicut nalis eius
apritudo: legi etia q coueniat cuilibet eius parti: & sic
qlibet ei' ps erit diuifibilis: sic & totu. g. ¶ 2° pbat
illud sic. De homogeneu ex eo q tale est diuifibile i ifi
nitum: sz charitas. gdu est qd hogeneu. gipsa erit diui
sibilis in infinitum: & sic habet ppositum.

Secudu pnt pbat ab aliqb' sic: q charitas no
possit augeri in isti. p3 pres eiusde qnt'
¶ Quia ois ca f^o pot hie effectiua adeqrit: vltra illu
no pot pcedere: sz vo^o q est ca chari' est f^o cu ipsa
sit ca chari' in gne cae malis nectio legi q ipa poterit
hie chari' aliqua sibi adeqrit in rone effect'. Voc aut
no obstat dico q charitas sepata eiusde qnt' pot au
geri in isti: ga cha' pot multiplicari in isti: ita q sint
idiuidua isti chari': & illa oia vnibilia sur: sz idiuidua
isti vni for' si vniant facit isti. g illa charitas est isti.
Ma. pbo. qntu ad vtrazq pres sui. Pntio ga idiuidua isti
nita chari' pnt a deo creari. Na pstat q de isti aias
pot creare sic si poneret mudu durare i isti: sz cuiusqz
aie pot de ifundere chari'. g pot isti idiuidua chari'
care: bec oia sur euidetia: sz pstat q de illas chari' pt
separe: qz sepat accntia sensibilia. g. ¶ Nunc proba
scdas pte. f. q sint vnibilia sic. Quicqz sur eiusde ro
nis foialis: qd est demfabile d vno: vt scit: demfa
bile de alio: sz oia illa idiuidua sur eiusde ronis foial:
na sur eiusde spei. cu g vnibilitas pot de vno demfari:
poterit de quolibz illoz demfari. Ma. p3. Ad. oculo.
na qlibet ppa passio pot vniri ei cui' est ppa passio: sz
apritudo nalis est ppa passio illi cui vnient: ga apritudo
nalis ad vnione est ppa passio cuiuslibz illoz idiuiduo
ru: & b pot sic argui. Quor charitates pot de pducere p
vnire: sz ifinitas pot pducere ifinitas pot vnire: sz isti
si vniant facit vna isti. g pot de facit vna ifinitam.

Tertiu dicitu pnt. f. q posito q de pot chari' il
la in volutate i isti angere p istu modu q
dicit est: legi q de vna charitate ifinita actu pot care:
& pbo sic. Quicqz sunt a deo pducibilia sunt fil p
ducibilia: vbi eis no repugnat similitas: cu g gduibus
charitatis no repugt similitas: & ipsi isti pnt a deo pdu
ci: legi q isti pnt a deo fil pducit: sz qcuqz pot fil pdu
cere pot vnire. g de pot vnire ifinitos: & sic erit ifinita
charitas in actu. & b totu legi: ga de pot ifinitos gdu
charitatis pducere si charitas est augmetabilis i ifinitu:
& ipsi fil no repugnat esse. g. ¶ 2° sic. Si voluntas
pot charitate recipe: q exis i volutate possent in ifinitu
augeri: possent de charitate actu ifinita in ea care. pba
tio: ga cuiusqz cae create pot effect' adeqri dari: cu g
effect' adeqri volutau sit charitas augmetabilis i isti:
p^o Fran. Ad. K z

B
F
G
H
Probatio. 2.
dicit pntuif.
Al. i. causali
tas volutatis
que est ec.
Charitas
possit augeri
in infinitis fm
pres vtrazq.
Considera bñ
examinando
oia v. scia.
Alde. i. 84. 43
ad bec.
Probatio. 3.
dicit pntuif.
De de possit
care in volun
tate actu ifini
ta charitatz:
sed vide sco.
13. dist. 3.

Liber

Distinctio

Questio

I et ipsa est causa malis re^o charitatis: si ipsa posset recipere in infinitum: sequitur quod de^o charitate infinita poterit care. Con- firmat eadem sententia: quia quod origo in talibus esse in potestate tantum contingit esse in actu: quia unum non necesse preedit aliud: sicut est in divisione continua: in qua semper una divisio stat cum potentia necessario ad ulteriorem: sic non est hic.

3° pby. 1. c. 89

Probat opti- me hac expo- sitione.

Probatio. 4^a dicti principal. Charitas actu infinita posset dari et separata. 2^a l. eiusdem qualitatis. Obijciat 4^a

Quartum dicitur in 1°. l. q. si charitas separata potest au- geri in infinitum: quod ipsa possit esse de potestate dei abso- lute actu infinita. probatur: quia quod potest produci potest actu vivere: si infinitum potest produci actu. g. et vivere actu. Tunc sic. De illis quod stat ex parte habitus infinitis: siue quod molis: siue virtutis: de tale est infinitum: si illa charitas ostendat ex infinitis gradibus: quod ipsa est actu infinita. (3° 3° B ista 4^a p. 3° p. m. sic. Impossibile videtur quod alicui creato limitatio fiat appropinquatio in finem: quod quibus dicat perfectionem simpliciter quod excedat duplici sui vel triplici. et sic cum augmentum per presens eius: de proportionis fiat appropinquatio infinitarum: quod infinitarum: quod graduum: quod quibet dicit perfectionem simpliciter: ipse videtur quod illud cui fit talis additio sic stat circa duplici vel triplici quod illud necesse excedat in perfectione. (3° 3° 3° sic. Na si charitas separata augmentatur: aut illa augmentatio est motus: aut mutatio non est motus: quia sine mobili esse quod est falsum: nec mutatio: quia mutatio diffinit per subiectum. B nullus subiectus habet. (3° 3° 3° ga non videtur quod foris in volumine sit augmentabilis in infinitum: quia non ratione foris: quia separata potest nec ratione agentis eodem modo: nec ratione capacitatis voluntatis: quia ipsa augeret ex augmento charitatis: quod nulla causa videtur. (4° 4° 4° sic. Na ois perfectio simpliciter est deus: si ipsa sit infinita: si ipsa charitas est perfectio simpliciter: et per te. potest esse infinita: quod ista charitas erit deus: et sic aliquid creatum est deus. (Ad 3° p. m. di- co quod sic in continuo per quod si fiat appropinquatio per presens eiusdem proportionis in infinitum: nunquam potest illud cui apponitur excedere duplici sui. Sicut dico de perfectionibus simpliciter quod nunquam quicquam precedat per excedere. Na a 4° palmitis si auferas 3° presens eiusdem proportionis et apponas aliis 4° non poterit illa 4° quod per additio attingere ad quod octo quod duplici est ad 4°. sic dico in primo de additio ista. (Ad 2° p. m. dico quod illa additio vel augmentatio quod potest esse motus: quod si fit in tempore vel mutatio quod si fit in instanti. deus autem potest et in tempore et in instanti produci talia permanencia sic vult. (Ad illud quod dicitur quod tunc est motus sine mobili. Dico quod non apparet mihi incontinens: siue enim accipiat motus per foris fluere siue per fluxum foris: siue deus potest facere forma sine subiecto: ita fluxum eius. (Ad 4° p. m. dico quod motus est fluxus: quod operari assignare isti fluxus subiectum. Dico quod ille fluxus potest poni in foris sine vite- riori subiecto: ita quod foris sit illud quod fluat: sic dictum est de motu: ita dico de mutatione quod potest esse sine subiecto. (Ad 3° p. m. dico quod ex preposito est impedimentum quod si non possit in infinitum precedere: quia si limitatio capacitatis: nec potest fingi quod capa- citas augeatur nisi subiecta augeatur: quia vel est subiecta: vel propria passio: si probatur aliter: quod subiecta non suscipit magis vel minus. (Ad 4° p. m. dico quod charitas est perfectio simpliciter: et da- to quod esset infinita illa infinita non est nisi secundum quod: et non simpliciter: na si infinitas sit simpliciter et transcendens: nec est alicuius generis: secundum quod in infinitas non operari excedat suum genus: vel exeat sic infinita a quo esset non esset infinita simpliciter: na adhuc una scitilla ignis excederet suam perfectionem quatuordecim infinita. Sicut voluntas ipsa quod est subiectum charitatis tota infinita charitate esset melior: deus autem et ois perfectio quod deus est tali infinitate est infinita quod excedit de alio: et illa infinitas non est per quod quod sed simpliciter. (Sed h. sit aliquid dicitur. Prima. virtus charitas sepa- ta posset esse alicuius actus elicitive vel alicuius operationis. Dico quod non: quia quod est aliis essentiali ordo iter aliis casus in quando ipse est altera tantum augeri quod possit in effectu sine altera: charitas autem sic et quibus hic est causa essentiali ordinata ad potestatem in quod infinita esse non potest sic quatuordecim

fit infinita care non potest. (3° 3° di. ga nalis aptitudo videtur necesse seg illud cui est: cum secundum predicta superius ipsa sit propria passio eius cui cooperitur: si ibi erit aptitudinalis passio charitatis: vel cuiuscumque accitibus: quod cum illa charitas infinita sit accitibus sibi cooperitur ibi erit: si secundum predicta: B est ipse: quia repugnat cuiusque susceptio eam recipere: quod de receptum est finite capacitatis: si autem esset receptibilis necesse aliqd esset re: et receptum: et nullum est. g. 3° (Dico quod illa charitas habet nalem aptitudinem ad ibi erit: na sic per dictum fuit ipsa posset dividi in infinitum: siue in infinitum presens: et quibus illarum partium posset ibi erit: cumque aie. (Si dicat quod tota sit non potest ibi erit. Dico quod de abso: quod est in illa charitate potest ibi erit: et talis aptitudo ipse est passio abso: illi quod est in charitate: et id sufficit quod quod ad totum abso: talis habet aptitudinem ad ibi erit: saltem plib. Illud autem quod est supra de abso: ratione cuius presens dicitur una charitas non operari aptitudinem ad ibi erit: sibi pueniat: quia ipse est solus quod deus unio: nis presens ad presens: de isto modo non est curadi. (3° 3° di. Si ex 3° ponitur quod potest augeri in infinitum. Utrum deus videat quibus quod in infinitum. Doctor non videtur quod sic. vni ipse dicit quod si deus posset multiplicare spem in infinitum: deus videtur spem infinitas. (Non apparet mihi quod ista sit bona. na nui pnt augeri in infinitum: et tunc deus non videtur aliquam spem nui infinita: quia ois spes nui determinate distat ab unitate: quod non esset de ipse ipse. (Sed sequitur 4° di. de sententia quod coner sit. si aliquid foris potest augeri in infinitum. Utrum ipsa possit esse actu infinita. Dico quod ad videndum per operari reducere ad foris syllogistica. nunquam enim entimema est bonum nisi posset ad foris syllogistica reduci. Reducit quod sic. Dis foris quod potest augeri in infinitum potest esse infinita: si charitas vel quicquam alia foris accepta est bonum. g. 3° 3° 3°. Na. v. falsa: sic per de nui quod potest augeri in infinitum: et tunc non potest esse actu infinitum. Sicut de figuris quod in multitudinem angulorum vadit in infinitum: et tunc nulla potest esse figura quod infinitos angulos habeat actu. 3° dico quod sententia ex forma non est bona: si malis. talis materis appropinquatio potest esse bona: si illa non est bona ex foris. foris currit: quod non foris non currit: tunc alius appropinquatio valis. g. 3° 3° 3° necesse non sunt sit vane vera et bona est ista sententia. for. currit. g. non foris non currit. Eodem modo dico in primo: quia per illa appropinquatio: vixit quod in tali subiecto esset: potest esse bona sententia. (Sed restat dubium vni: quia vel per charitas illa sepa- rata excederet charitatem charitatis. Dico quod charitas charitatis fuit summa de facto. 2° mlti dicunt quod maior ponitur cari in voluntate charitatis: si charitatis charitatis adderet illa beate Marie: esset maior. (Ad arg^o p. m. (Ad 2° p. m. II.

Posita cha- ritate creati: finita ipsa est nata ibi erit: quod potest. Replica.

Scotus. Opio ppa.

2^a l. bda pta

Ex pda in finitum non sequitur actu limitum.

Dubium. Solo nobis. Eide 1.3. vel supra.

Epoca. 3^a.

Locutio 4^a.

Est charitas infusa diminui- bilis finitum: nui est in mlti: mlti est totum: annibulat in ca- su. De ventalis non diminuit charitatem.

Trum charitas possit diminui in in- finitum. Quod non. ga scriptura non approbat tepidum. (Litra. Quicquid de sua natura est augmentabile illi non repugnat diminui: sed charitas est huius. ergo 3°.

Hic introducuntur 4° p. m. Prima est quod charitas infusa est ex natura sui di- minuibilis. et tota ratio est: quia ipsa est augmentabilis: et per consequens ita potest ab ea remoueri quod sibi dat: sic dari quod non habeat. (2° 3° est quod charitas infusa de facto non diminuit: quia sic deus solus eam augmentat et creat et annibulat: ita dimi- nuat vel diminuit potest: B autem non facit nisi per demeritum: illud autem demeritum vel est veniale: et tunc non diminuit eam deus. pbo: quod si per veniale diminuit tantum per venialia multiplicari: quod totum annibulat: quod est 3° lege divina: quod bonum non exis in peccato mortali sit sine gratia vel charitate. Si autem dicas quod diminuit per peccatum mortale: per hoc est falsum: quia per peccatum mortale totum bonum patit charitatis. g. per il- lud non diminuit. (3° 3° est quod charitas acquisita quod gnat ex actibus non potest diminui ex cessante actu. Illud ego per- bo evidenter: quia nulla foris in subiecto incorruptibili exis quod non deperdet

Propter ad- ditionem pnt- enside ppor- tionis in infi- ta sequitur infi- tas nec exces- sus in duplo.

Actio dei ad extra potest co- existere ipsi vel instanti.

Quod motus potest esse sine mobili ostendit. Vide Scot. 12. et 13. dist. 4. et alios. Obijciat 2^a.

Infinitas 2^a. Idem. 5. sepe habet. Vide Scot. dist. 1. et q. 2. ad b.

De q. d. rumpit. Modis solo sed tunc instan- tias ex ois supra de hac calitate et or- dine.

A

no depedet in esse ab agere: s; pise in fieri pte corrup-
pi nisi p iductione foraz opposita: illi for. Un ga lu-
stina no depedet ab agere i ee nuq; hō semel bñs iusti-
tia pdr ea nisi p iductione for sibi opposita: q; agnat
ex frequentatione alioz actui oppositoz iustitie: s; cha-
ritas est hō for: loquedo de charitate acq; sita: ipsa enī
ab agere piculari no depedet in ee: p pñs quātūq; q;
essent act: ex qb; gñata est nisi iducant actus oppositi
istis: ex qb; opposita for: gñat: munq; charitas acq; sita
cessabit vel destruet: s; dico de oi for: talis: s; sit aliq;
talis q; vltra hō no bz dñi: dico q; ipsa sic eque est i cor-
ruptibilis sic aia. (C 4^a p est q; ipsa charitas acq; sita
pōt diminui ex actib; oppositis: q; p illō pōt diminui
q; multoties replicatū eā corruptis: s; ex actib; talibus
frequentat corrupti. g; rē. (C 4ª Contra istas istas 4^a.
pñs: q; qd in sua nā est diminubile p nāl diminui-
s; p pñs dñe charitas p sua nām est diminuibilis. q; ipsa
nāl pōt diminui: qd est falsus. (C 2ª sic. Nā s; Aug. Lu-
pitas est opposita charitati: q; ipsa pōt diminui p ad-
uerū cupiditatis. Et pp B expimur q; ex cessatōe actui
sum; minus feruētes ad opandū. g; diminui. (C 3ª sic.
Nā ex cessatōe actui amicitie expimur nos effici dif-
ficiles ad ac; amozus eliciēdos. g; v; q; sic ex cessatōe
diminui habet: ita ex cessatōe actui pōt corrupti.
(C 4ª sic. Quia nō v; q; amicitia sit magis corruptibi-
lis q; sapia: s; sapia sic pbatū fuit sup; nō pōt corrupti:
q; nec amicitia q; dñs p act; icopoles corruptet. (C Ad
pñs: q; in nā pōt ee aptitudo nāl ad recipiēdū ali-
qd ad qd faciēdū nō ē pñs nāl: sic aia ex sua nā est gra-
tificabilis: tñ nullū agēs nāl pōt eā gratificare: sic oi
co in pñs. (C Ad 2ª dico: q; loquedo de charitate ista
s; cupiditas nō est ei icopoles: q; i nouiter puerlo oēs
hic; vñosi stāt cū chari; cupiditas g; p actū pñi mox
talus accipit: vñ si p bim opponit chari; acq; sita. (C Ad
3ª dico sil: z ad illō qd addit ad 2^a. q; nūq; ex cessatōe
actui diminui bitus. (C Ad expientia aut dico: q; qñ
act; cessant appetit; sensitiu; circa aliqd occupat: ex q;
occupandō reddit; difficilis ad opandū opatiōes illas:
a qb; cessant p aliqd tps: s; quātū ad volūtātē: nec dif-
cilius nec magis vñ mñ; facili opat sic dictū est in p^a
di. (C S; si dicas: qñ nō agnat ita bitus in appetitu
intellectiuo et q; sequit; ois. (C Dico q; ex sola actui ces-
satōe nō plus in vno qñ in alio agnat; bitus: z iō vel
positio q; gñet: nūq; tñ refert: q; i appetitu sensitiu nō
remanet illō qd erat agnatū ex actib; amicitie: in vo-
luntate aut sp; remanet nisi adducat sibi aliqd oppo.
(C Ad 4ª dico: q; iustitia corrupti: q; in pñre volūta-
tis est quātūq; iustitie obm sibi pñter illō velle vel
nolle: z iō ex velle z nolle oppositis frequentatis pōt ha-
bit; opposit; gñari: s; nō sic de sapia vel scia: s; enī ha-
beat opionē falsas p opposito: tñ opio falsa nō pōt idu-
ci qñ sapia vel scia sunt. Et hō rō est ista: q; ipole ē actū
pñi cānuū opionis inesse nisi obti spē pcurrēte: z q; p
qñq; istanti pcurrit spēs obti opionis false occurrit z
spēs obti sapie itell; z scie: z iō vñ neōi vñq; ager co-
agēdo vñq; spēs: z h est ipole: q; oppositi act; sūt vel
neutrū ager: z si nō agat vñ coagat spēs obti opionis fal-
se nō debet actū agnatū opionis: s; nō bito illo ipole
est hie opionē falsas: q; p ad vñmūbito bitū sapientie
ipole est ipm corrupti: q; ipole est in illo itellū opionē
falsas nālter gñari: s; de volūtate nō est sic pp eius li-
bertatē quātūq; occurrat sibi opposita: ipsa coagere
pōt cū vult: p pñs pō: in ea qñq; bitus gñari z ali;
sibi oppositus corrupti. Dico ergo q; charitas est in in-
finitum diminuibilis in natura sua: sicut in infinitum
augmentabilis. (C Ad arg^m p; per supius iam dicta.

Et p idē pos-
se pñi q; nūq;
la fr; vel scia
pōdat s; mo.

Obijciat 4^a.

B

Ad q; opm
do nālū re-
ceptū est in
pñs q; agēs
nāl ē exten-
da.

C

Debitū rñ
no act; vñosi
ham cum cha-
ritate infusa.

Moylma ad
finem.
Dubium

D

Ad valde q;
vñs sapie re-
mēt acq; sita
nō pōt corrup-
pi: scñs de
charitate.
Refolo nōbi
lasqua tñ era-
mina pñs ad-
dēdo.

Refolo q;

XX.

Distinctio.

XX.

Questio.

L

Nūc ostēdere restat quomō rē.

Ircā distinctionē 20ª quero vñū
inter pñas diuinas sit sum-
ma equalitas. Qz nō: q; fm Dyl. pater
est maior filio. (C Contra. In simbolo
Athanasij. In hac trinitate nūq; mai⁹
aut minus. ergo rē.

Hic itelligēdu;

est q; qñs de eq; litate z pro-
pñs fundamētū ei⁹ est quā-
litatē modū accipiēdi qñs⁹ accipit 4^a eq; litas in reb;⁹.
(C pñm⁹ modus qñtatis est fm vñtē s; quā iuenit;
gradus vñtis in multis pfectionib;: z fm istā quātū-
tē vñtis attēdit vna eq; litas q; est iter pfectiones q; sūt
in eodē gdu. (C 2ª modus qñtatis est fm dimēsiōnez
z extēsiōnez: fm hoc est eq; litas que est fm idēitatez
quātūtatū pñi integraliū. (C 3ª modus est fm duratiō-
nē: s; s; B attēdit eq; litas q; eadē piodū hñt. (C 4^a
modus qñtatis est fm nūalē discretiōnez: s; fm B attē-
dit eq; litas q; est fm idēitatē vñtatū nūalis discretiōis.
(C Nūc aut opz vidē quō plone dñe sūt eq; les. Vñtus
fm oēs istos modos. Et dico q; sic. Nā pñm sūt sume
eq; les. Qz qñqd pfectionis est i vna est z in alia: z i eodē
gdu. nā qñs pñona bz oēs pfectiones: bz eas istas. z ea-
dē isti vna est ista q; z alia. (C 2^a et mō pñs dñe sūt eq;
les s; q; pñent eis qñs⁹ q; est fūda⁹ istis eq; litas. (C Ad
oia. n. ad q; se extēdit vna pñs: z alia: z cui est pñs vna: z
alia: z qñqd vna excedit z alia: s; oia excedit vna pñs: z
oib; est pñs: z ad oia se extēdit. g; rē. (C 3^a et mō dico q;
pñs dñe sūt sume eq; les: z sic pñs sūt eq; les: q; i eis ē vna
istis: ita istis sūt eq; les: q; i eis ē oio vna eter⁹ q; fū-
dar ista eq; litas. (C 4^a et mō pñs dñe sūt eq; les: q; qñqd
pfectionis est i vna totū illō: z oia nūalē accepta sūt z in
alia: s; in nūō relonū se excedāt: tñ ille nō dicit pñonē
simplr. (C S; s; B istas 4^a. pñs sic. Eq; litas enī z ieq;
litas vñr passionēs finite qñs⁹: s; in deo qñtatis vñtis
est infinita: q; qñ pfectio est itensiuē ista. g; rē. (C 2ª sic.
In illo nō est eq; litas s; extēsiōne in quo nō est qñtatis
extensiuē: sed in deo fm Aug^m non est quātūtas exten-
siua: q; est sine qñtate magni: g; in deo nō est illa eq;
litas. (C 3ª sic. Nō vñ q; eiusdē ad seipz possit ee relo eq;
litas: s; etnitas p te. est oio eadē in trib; pñonib;: q; ipa
nō pōt ee in vna pñs: et alteri eq; lis i alia pñona. (C 4^a
sic. Illa nō sūt eq; lia s; eq; litatē discretā vñ nūalē: in q;
vno pñs sūt entitates nūalr qñs⁹ in alio: s; in vna pñs nō
est nisi vna relon: in alia sūt due: q; ipse nō sunt eq; les.
(C Ad pñm dico: q; eq; litas q; est passio qñs⁹: vñ est pñtū
nō est in deo. Vbi sciēdū: q; qdā qñtatis est hō geneita-
tis: ista est diuissibilis: nā ei passio est diuissibilis. Alia
est qñtatis: cur passio nō est diuissibilis: sic est qñtatis
pfectionis in subar: talis ponit in deo. (C Ex B dico: q;
eq; litas pōt respiri i qñtate diuissibili infinita: s; in qñs⁹
infinita diuissibili nō pōt iueniri. p^a est in deo. 2^a nō. g; rē.
(C Ad 2ª dico: q; sic ibi est eq; litas: ita fundamētū mō
eq; litas illa nō vñ pñe accipit: s; solū metapho⁹: z hic ē q;
nec eq; litas extēsiōis: sic nec qñs⁹ ē ibi nisi metapho⁹.
(C Ad 3ª dico: q; nō opz fundā⁹ nec foialē terminus
distigui si relo debeat ee real: s; sufficit distō pñonaz. (C Ad
4ª dico: q; iste due relones q; sunt in altera pñona hñt
verā idēitatē realē: tñ arg^m vñ ē arguere de idēitatē
rōnū formalū: q; ille relones hñt distīctas rōnes for-
males. Jō dico: q; difficile est saluare istā eq; litatē disti-
ctionis iter pñs⁹ diuinas posita distōne foialē: tñ istō nō
pñm granē. 20. 7c 3

Quantitas z
pñ equalitas
accipitur 4^a.

F

Loco rñsua
Quadruplex
eq; litas ē inter
pñonas diuinas

G

Obijciat 4^a

5. tri. c. r.

Ad 1. nō pōt in
vna pñona al-
teri eq; litatē in
alia pñona ee
equalis.

H

Quantitas z
equalitas 2^a.

Qñtatis extē-
siōis z eq; lia
itas alia 2^a.

Ad vñq; q;
lis distīctio re-
quirē ad relo
nē realē.
Et 1. distīctōnez
equalitatis.

etio
istio
ari
a sit
ga
nuū
cet
tas
ipā
nuū
pōt
be-
st i
itū
ioē
itū
io/
Si
car
ic/
vñ
nñ
tā:
rē
si
ia
ā.
io/
in
ra
in
al
ra
ia
le
vñ
io
it
il
la
vñ
Dubitū.
ri
Solo nōbi.
rē
Eide i. 3. vñ
e supia.
l.
a
i
Epoca. 3. c.
t
Lōctio 4^a.
i
3
Est charitas
infusa dimini-
bilis sit dimi-
nuis tñ mñi-
me: sed tota
ampliat i ca-
sa.
De ventalis
nō diminiū
charitatem.

Liber

Distinctio

Questio. II.

I est inco[n]ueniens: eo q[uo]d nulla illar[um] dicit aliq[ua]d p[er]fectionis. **¶** Adhuc t[ame]n remanet q[uo]d d[icitu]r vna e[ss]e si est alia et alia e[ss]e q[uo]d sit iter attributa vna. Dico q[uo]d n[on] e[st] eade[m] b[ea]t[us] q[ui]t[ur] et p[er] p[ri]m[am] eade[m] fundat[ur] e[ss]e q[ui]t[ur]. **¶** 2° d[icitu]r est si iter attributa vna est talis e[ss]e q[ui]t[ur]. d[icitu]r q[uo]d sic q[uo]d h[ab]eant d[ist]i[n]ctio[n]e b[ea]t[us] eade[m] in n[ost]ro i[n]finitatez sic tres p[er]son[ae] t[ame]n sunt in deo i[n]finitate equalitatez: q[uo]d n[on] op[er]e ibi ponere q[uo]d n[on] sint i[n]finitate p[er]fectiones simpl[ite]r in multitudine. **¶** 2° d[icitu]r. II.

Vtriusq[ue] p[er]son[ae] diuine sunt e[ss]e q[ui]t[ur] in po[te]st[ate]. **¶** 2° d[icitu]r q[uo]d n[on] ga[ude]t ipse testat[ur] a seipso filius n[on] p[ot]est facere q[uo]d d[icitu]r. **¶** 3° d[icitu]r. In Jo[ann]e. Quicquid pater p[er]tinet filius similiter.

Hic introducunt 4° p[er]ambula.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

est q[uo]d repugnat creature. **¶** 4° opio n[on] satisfaci[er]e quia querimus de re n[on] de f[ig]ura grammat[ica]li nominis.

Ideo ponit alia opio: q[uo]d si accipiat po[te]st[ate] co[n]sist[er]e re ois pol[ite]s: vt distinguit 3 ipole: sic po[te]st[ate] ge[n]er[ati]o[n]is cadit sub oipotetia. si aut accipiat po[te]st[ate] vt distinguit 3 neq[ue] sic n[on] cadit: i[n] isto m[od]o vnu[m] sci et co[n]ter theologi. **¶** 2° d[icitu]r est ne po[te]st[ate] g[ra]ndi in filio: dico q[uo]d po[te]st[ate] g[ra]ndi p[ot]est intelligi 2° vel pro p[ri]mo p[er]ductio[n]e: vel pro eo et oib[us] que regunt ad p[er]ductione[m]. Si p[ri]mo accipiat sic dico q[uo]d po[te]st g[ra]ndi est in filio: q[uo]d in eo est memoria seculi. Si aut accipiat 2° m[od]o sic n[on] d[icitu]r esse in filio: q[uo]d ad hoc q[uo]d deberet p[er]ducere op[er]e q[uo]d n[on] h[ab]et terminu[m] adeq[ui]t[ur]. ipsa aut vt in filio h[ab]et terminu[m] adeq[ui]t[ur]: i[n] o[mn]i filio n[on] p[ot]est g[ra]nare. **¶** 3° d[icitu]r in p[er]cussio[n]e orbis lune ignis h[ab]et vim p[er]ductiuam caloris: q[uo]d t[ame]n n[on] h[ab]et oia regit[ur]a: vt p[er]te passum n[on] p[ot]est p[er]ducere calorem: p[er]te aut aqua h[ab]et oia: i[n] o[mn]i p[er]ducere. Sic dico in p[ro]posito q[uo]d filio h[ab]et vim p[er]ductiuam: q[uo]d ipsa est p[er]fectio que n[on] deest filio: sed n[on] h[ab]et ea sine termino. **¶** 4° d[icitu]r t[ame]n voluit d[icitu]r: q[uo]d h[ab]et est: q[uo]d est vel h[ab]et ea sub notio[n]e opposita: h[oc] n[on] valet: q[uo]d posset aliu[m] filiu[m] g[ra]nare. Dico q[uo]d itelligit in filio h[ab]et terminu[m] adeq[ui]t[ur] et actu p[er]ductiuu[m] semp[er] manere: hinc est q[uo]d filius n[on] p[ot]est p[er]ducere p[er] ista vim p[er]ductiuam habitam. **¶** 5° d[icitu]r ista ar[gu]ment[um] 4°. Primo sic: q[uo]d sequit[ur] q[uo]d p[ri]mo in o[mn]i sit p[ot]etior filio: q[uo]d h[ab]et po[te]st[ate] et p[ot]es illa operari est p[ot]etior q[uo]d ille qui h[ab]et po[te]st[ate]: et n[on] p[ot]est illa vti: sic est de po[te]st[ate] in filio. **¶** 2° d[icitu]r sic: q[uo]d h[ab]et po[te]st[ate] g[ra]ndi et n[on] posse g[ra]nare vt d[icitu]r: cu[m] ois po[te]st[ate] sit re[sp]o[n]s[us] n[on] imp[er]at. **¶** 3° d[icitu]r q[uo]d tunc po[te]st g[ra]ndi in filio esset ipedita: cum n[on] posset exire in actu sibi p[er]uenire. **¶** 4° d[icitu]r q[uo]d in p[ro]p[ri]etate n[on] differre esse et posse: ideo si filio h[ab]et po[te]st[ate] g[ra]ndi ipse neq[ue] gignit. **¶** 5° d[icitu]r d[icitu]r q[uo]d vt assumit si h[ab]et po[te]st[ate] ex aliq[ua]d defectu suo vel po[te]st[ate] n[on] p[ot]est in actu: sed ita n[on] est hic: sed hoc p[er]uenit ex plenitudine po[te]st[ate] q[uo]d n[on] distat ab actu in supposito p[er] se: sic b[ea]t[us] n[on] p[ot]est elicere aliu[m] actu b[ea]t[us] i[n]f[er]ior: eo q[uo]d ita h[ab]et vnu[m]. **¶** Ad 2° d[icitu]r q[uo]d vt assumit si h[ab]et po[te]st[ate] cu[m] oib[us] q[uo]d regunt ad illa p[er] eliciedo actu: sic n[on] sufficit po[te]st[ate] calefactiuam: nisi sit app[ro]ximata et n[on] adequata. **¶** Ad 3° d[icitu]r q[uo]d nullu[m] est ipeditu[m] nec vtu[m] est p[er]sumata: h[oc] est ex p[er]tinetia po[te]st[ate] q[uo]d sic est determinata ad h[oc] q[uo]d vltra n[on] possit: sic sci n[on] expectat[ur] p[er]terior p[er]fectione. **¶** Ad 4° d[icitu]r q[uo]d po[te]st[ate] d[icitu]r sp[iritu]s sit neq[ue] in actu: sicut i[n] o[mn]i po[te]st[ate] ge[n]er[ati]o[n]is h[ab]et actu suu[m]: h[oc] n[on] vt in isto supposito: sic aia q[uo]d est in oculo intelligit: h[oc] n[on] vt in isto supposito: sic aia q[uo]d sunt aliq[ua]d d[ist]i[n]ctio[n]e. **¶** 2° d[icitu]r est. Si posse g[ra]nare vbi i[n]finitu[m] sit i[n]finitate p[er]fectionis: vt q[uo]d n[on] posse ipsum p[er]ducere vel g[ra]nare actuali sit i[n]finita p[er]fectione carere. Dico q[uo]d simpl[ite]r po[te]st[ate] g[ra]natiua filii est p[er]fectio simpl[ite]r: et ista est in filio: sed po[te]st[ate] g[ra]ndi cu[m] oib[us] q[uo]d regunt n[on] op[er]e: sic po[te]st[ate] calefactiuam d[icitu]r p[er]fectione: n[on] t[ame]n app[ro]ximatio q[uo]d regit[ur]. **¶** 2° d[icitu]r q[uo]d vt q[uo]d salt[em] talis po[te]st[ate] p[er]fectiori m[od]o in pie q[uo]d in filio: q[uo]d in pie p[ot]est exire in actu: in filio aut n[on]. Dico q[uo]d po[te]st[ate] in filio ex[ist]it in actu: t[ame]n n[on] vt in filio: nec p[er] h[oc] in filio est m[od]o i[m]p[er]fectioni sic auditis n[on] est i[m]p[er]fectioni m[od]o in oculo q[uo]d in aure: h[oc] vt in oculo n[on] possint elicere actu audiendi: h[oc] in aure. **¶** 3° d[icitu]r dubiu[m] est: si in filio est po[te]st[ate] g[ra]ndi re[sp]o[n]s[us] eiusde[m] filii vel alterius. Dico q[uo]d n[on] respectu alteri: q[uo]d nulla p[er]tinetia est ad ipole: relinquit[ur] q[uo]d respectu sui: h[oc] t[ame]n n[on] p[ot]est se g[ra]nare: q[uo]d n[on] est in eo po[te]st[ate] cu[m] oib[us] regit[ur]. **¶** 4° d[icitu]r. Quo vna sola negatio. I[n] o[mn]i h[oc] terminu[m] adequat[ur] in pie facit piez posse g[ra]nare: et q[uo]d n[on] est in filio: filius n[on] p[ot]est g[ra]nare. **¶** Dico q[uo]d sicut in ma[teria] sola car[en]tia forme statib[us] alijs causis dat vt in ea p[ot]est induci forma que n[on] posset nisi ei car[en]tia p[er]sisteret. Ita dico in p[ro]posito respectu p[ri]ncipij p[er]ductiuu[m]. **¶** Sed adhuc remanet difficult[as]: q[uo]d in illo p[ri]mo signo originis quo p[er] spirat sp[iritu]s scilicet

N Epio p[er]p[et]ua

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

¶ 2° d[icitu]r. 2° d[icitu]r.

Post p̄dca differē. nobis v̄

Circa distinctionem 22^m. Quero. Utrū plura noia deo sint at-
tribuenda. Q. nō. Dñs deus unus
et nomē ei⁹ vñū. Zach. 1. 4. Contra.
Deus revelauit Moysi vñum nomen
suū: qđ p̄iarchis nō reuelauit. Exo. 6.

Hic primo

Nota diuina
duplicit.
p̄dca aut.
Cōclusio 4^a.

Quid signat
per nomen?
quid non?
K

istudū est circa ista noia in gnali: et
z^a circa diuina noia in spālī. Quā-
tū ad 3^m iduam⁹ 4^m p̄clones. P̄ia. q. noia significat
cōcept⁹ q nō sunt in aia formalr: qz cū p noia doctrina
fiat nullus posset aliū docere nisi de his que sunt in aia
ei⁹ formalr. cū tñ veritates incōmutabiles de p̄ cā q
docet. nō sint in aia nra formalr: sicut nec aliqd qđ sit
dei. ¶ 2° arguo sic. Illud qđ p potētiā rōnalē intelligit⁹
per nomē significat. nā volūtas ipōnit noia ad placitū
obiectis p̄intellectis: s3 pō^a rōnalis nō solū intelligit ea q
sunt formalr in aia: s3 multa alia. g. rē. ¶ 3° est. q. no-
mina significat p̄cept⁹ q sunt in aia obiectiue: qz respec-
tu eiusdē est significatio et intellectio: vt dicit Aug. de
quāritate aie: s3 intellectio nō est nisi obiectoz potētie
intellectiue. g. nec significatio. ¶ Itē Aug. ad Paulinū.
Qđ meli⁹ intelligim⁹: meli⁹ ē pferim⁹. vñ dat⁹ intelligi
q simplr. plura sunt simplr intellecta. g. rē. ¶ 3° est. q. no-
mina nō signant tñ entia ab aia fabricata: qz intellect⁹
ipōnit noia reb⁹ a se cōceptis. p̄mū aut cōceptus nō
pōt esse ab aia fabricatū: cū aut oēm opōnē intellect⁹ illō
moueat intellectū. ¶ Itē tūc seq⁹ q. de entibz realibz
nullus posset loqui. ¶ 4° est. q. noia nō significat en-
tia tñ actualr exiētia: qz sicut cōuenit intelligere cō-
uenit et significare: s3 possumus in byeme rosas intelli-
gere: quē nō est nisi in potētia. g. ei poterimus nomen
ipōnere: et p̄no significare. ¶ Itē omne gen⁹ diuidit⁹
per actū et potētiā: sicut p ei⁹ modales differētiās: s3 rō-
formalis gñis saluat in vtriusqz nā vna. g. et vñū nomē
gnis. ¶ Cōtra istas 3nes instat 4^a. p̄mo sic. Tā ea
que sunt in voce sunt nōre. i. signa passionū que sunt in
aia. Ad hoc. n. sermones inuēti sunt: vt p eos p̄cept⁹ ex-
primamus: vt dicit Plato. ¶ 2° qz esse obiectiui est
esse fm qđ: et tūc locutio nostra nō posset esse nisi de en-
tibus fm qđ. ¶ 3° qz oē obiectū videt⁹ esse ab aia cau-
satū in eē cognitō. et sic noia nō significabūt nisi ab aia
fabricata. ¶ 4° qz oē signū est signū in habitu ad
signatū et sub tali rōne dependet ab ipso: sed nulla de-
pendētia pōt esse respectu illius qđ actu nō est. ¶ Ad
p̄mō dico q. passionēs et mentis p̄cept⁹ nō accipiunt ibi
p his p̄cise que sunt in aia formalr: sed p his que sūt
in aia obiectiue: et hō sunt oia entia tam realia g. rōnis.
¶ Ad 2^m dico q. p̄cept⁹ qui sunt in aia obiectiue. i. ipse
qđ dicitur p̄t bīc in se v̄p esse simplr: et illud esse nō
tollit B qđ dico esse obiectū adueniēs illis: sicut esse al-
bus adueniēs hōi nō tollit esse hōiem. ¶ Ad 3^m dico q.
illud esse intellectū nō est ab aia fabricatū: sicut entia
ficta: s3 forte est qđdā derelictū. et dato q. essent ab aia
fabricata fm illud esse qđ dī esse intellectū: non tñ fm
v̄p eoz esse simplr. ¶ Ad 4^m dico q. ille respect⁹ est
ad placitū: et nō ip̄ortat signatū suū actualiter: sed suffi-
cit q. habeat esse in aia: qz talis ei⁹ respect⁹. cuiusmodi
est signatio ipsa nō est nisi in aia et ab aia. ¶ Intelligē-
dū tñ q. res signata p̄siderat 4^a. fm 4ª signa ordinis
essentialis. p̄mo in suo esse qđ dicitur in quo abstra-
hit ab oī eo qđ nō est de qđ dicitur suar: ista est p̄ma ac-
ceptatio sua: qz rō qđ dicitur est in oī re p̄. ¶ 2° cōsi-
derat in suo esse intelligibilī. nā est intelligibile cōue-

nit ei ab intrinseco: sicut nālis aptitudo p̄tullās a fun-
damento. ¶ 3° p̄siderat in suo esse intellecto qđ h3 ab
extrinseco. i. ab actu intelligēdi. ¶ 4° p̄siderat in suo
esse significato: qđ h3 ab actu volēdi ad placitū statuē-
te talia signa vocalia respectu talium signator: s3 illud
esse sit posterius oibz p̄dictis ordine essentiali: tñ noia
significat qđ dicitur nō solū in esse intellecto vel intelli-
gibilis: sed in esse qđ dicitur: qđ ab istis abstractis. No-
men. n. equitatis vel humanitatis sic abstrahit ab oī
alio: vt nullū aliud verificet de eoz equitas sit tñ
egritas. ¶ Sed tūc apperit. cū esse signatū sit postre-
mū: et nomen significat nō significet nisi p illo signo p
quo est signatū obm: qualr tūc significatio attingē pōt
ad signa p̄iora: sicut dicitur. Dico q. sicut intellectus cū
cōcipit obiectū abstrahit ab esse cognito: cū vt sic de-
monstret de eo esse cognoscibile. sic vox attingit illud
vt sit p̄ceptū in signando cū disputam⁹ de his sermoci-
nalr: nō q. vox vel cōceptus attingat aut esse signatum
vel p̄ceptū: sed qñ est cōceptū vel signatū p̄cipim⁹ ipm
pcedere: cui talia attribuit: sic intelligēdo humanitatē
demonstram⁹ q. ipsa p̄cedit tale esse intellectum.

Quantum ad 2^m p̄ncipalē partē qñis. Dicitur
aliqui q. in via deus pluribus no-
minibus signat: vt p3 per Diony. in lib^o de diu. no. per
totū. qz vno p̄fecto cōcepto adequato ipsum apprehen-
dere nō valentis: s3 in patria erit tñ vñicū nomē sicut
vñus p̄fect⁹ p̄cept⁹. ¶ Sed 3 illud arguo 4^a. p̄mo
sic. Remanētibz eisdē obiectis et p̄ceptibz remanēt
eadē noia ipsa significātia: sed illa que nūc intelligim⁹
de deo vera remanēbūt ibi. s. in patria: aliqñ nō signi-
ficaremus nec recte frui possemus. g. rē. ¶ 2° sic. Noia
p̄p̄ia a nobis deo imposita vt p̄ma cāiens infinitatē:
nō significant aliquid qđ sit formalr in creatura. tunc
enī creatura denotaret ab eis: sed illa q. sunt in deo for-
malr vident in p̄ia a sanctis: et iō cū eadē possint a no-
bis p̄cipi illa eadē potētiē tēdē nobis appellari. ¶ 3°
sic. Quicqđ intelligit de deo viator: et cōprehēdit: et plus:
qz bīc per speculū: ille aut facie ad faciem: sicut dicit
Ap̄s: sed viator nūc intelligit p̄ceptis pluribz de deo se
tenētēs ex p̄te obiecti: gñis intelligit plura noia sine fig-
mento. g. rē. ¶ 4° sic. Quia deus noiauit se pluribz no-
minibus in sacra scriptura: vt p3 in Gen. Exo. Leuit. et
tñ inuētiue ipse nouit se ip̄s. ¶ Ad oia ista dī q. isto-
rū nolum significata nō se tenēt ex p̄te obiecti: ex parte
cōcipiētis. 2° dato q. se tenēt ex p̄te obiecti: tñ apud
beatū coincidunt in vñā signationē. ¶ p̄mū nō suf-
ficit nec stare pōt: qz illa noia nō sunt imposita ad signifi-
candum aliqd qđ sit in creatura: nec alicui entī creato:
oia aut nō vident esse in intelligente: sed pōt in intel-
lecto. 2° ē nō valent: cū diuersa sint signata apd via-
torē: g. ista noia imposita sunt sicut distincta p̄cepta: eis-
dē beat⁹ eadē noia ipōnit: et tūc sequit⁹ q. beat⁹ v̄t eis
equoqz. 3° dico q. cōprehēditores vñm pluribz noibz
q. viatores circa diuina: cū veros act⁹ habeāt de deo et
v̄tra oēs n̄os q. nō sunt ficti. Un Sap. querit qđ no-
men filij eius aut nomē ei⁹ si noli. ¶ Dic est vna dī.
qz fm Aug. deus vñicus et etern⁹ et icōuertibilī v̄sione
cōplectit⁹ cūcta que videt. i. de trī. Et idē dicit q. in
p̄ia nō erūt volubiles cogitationes ab alio in aliō trās-
cūrētēs: s3 oēm nostrā sciam vñico intētiū videbim⁹.
et sic cum vñitas actus maneat tā in deo q. in beatis v̄p
q. vñicū nomē eis sufficiat. ¶ Dico q. eodē actu aliqñ
multa cōcipiuntur obiecta: nō tñ ppter hoc sequit⁹ qñ
sint multa p̄cepta: fm aut hanc multitudinē cōceptoz
noia significātia ipōnunt. ¶ Ad arg⁹ dico q. nomē est
vñum impositū p̄ncipale ex dī. s. ¶ Q. 20. II.

Modis doc.
de signat⁹ vo-
cū et ip̄one co-
rū et ordine si-
gnificatō: in
re et enīa.

Aut 5. mens.
Dū⁹ singula

Ad valde ea
q. dicitur q. si-
gnalis potēti-
na. Sed sicut.
Dico alioqz
de nobis ip̄e-
cialibz diuis.

Ad 1. Alioqz
fingeremus.

Taz vñicos
q. cōprehē-
dit plures
noias oēm
appellat.
Ad 1. verito
cōceptus.
Dico q. 30
Dū⁹ nō dicit.

Plura vñico
actu cōcipi
plū⁹ vocib⁹
significat.

M
Cōcept⁹ signi-
ficat⁹ p nomē
que sit

Est ab aia 2^a

Res signata
p nomē p̄side-
rari pōt 4^a.

A

Veritas oia noia diuina sint synonyma. Ce sicqz fm Diony. noia q deo attribuiuntur idē significat: sed talia sunt sy/ nonyma. Cōtra. E3 eūdē Diony. noiam⁹ diuinas pfectiones. ergo pluralitas.

hic est

intelligendū q sicut docet Dugo de angeli/ ca hierarchia 4.^a sunt gnā diuinorū noīuz.

Deo⁹ dicitur noiam 4.^a

Al. dicitur

Symbol⁹ qd

B

Concordantiam
reponuntur
Concordia 4.^a

Al. dicitur
vniuerso.

C

Obiectio 4.^a

Al. saluanda

Procedit
p vniuerso

D

Al. dicitur

Al. dicitur
natura.

Circa

illam mām occurrit duo dubia valde diffi/ cilia. primum si diuersitas modorū signandi

infert distinctionē ex pte rei signate. Et dicit vnus doc. q nō. l3. n. attribuant extrema dictionis f3 aliuz modū signandi et aliū eūdē penit nō pp hoc d3 dicit q sit oia ex pte rei in isto: sic de boie et humanitate: q l3 sint formalr idē: tñ dicimus q hō currit vel est alb⁹ et non humanitas: eūdē mō dē gnat et nō deitas. Illud fm q mibi apparet nō pōt stare: qz sic gnat nō puenit no/ mini s3 reitita gnatē repugnat rei et nō nō: sic eidem rei penitus dabunt duo extrema dictionis. Cōfir/ mat: qz extrema dictionū istaz non pōt applicari ad nōia. sicut enīz istud nomē hō vel deus gnat. Cō d3 vi co q dē aliqd creatur qd nō deitas: et aliqd hō qd non humanitas ex nā rei: et iō tales modi signandi arguit di/ stinctionē: sicut ista. eē deū: repugnat formalr creature: s3 nō eē deū: sic de oib⁹ talib⁹. Cōtra. dicitur q si noia diuersiua quoz rō sumit in habitudine ad e3: sicut sunt iustitia et mia arguit distinctionē ex pte signi. Di/ citur qdā doctor q talia noia arguit distinctionē in eo a quo ipsonit: vt iustitia est reddere vnicuiqz qd suū ē: et mia est debiti cōdonare: a qd diuersis actib⁹ deo at/ tribuunt mia et iustitia: nō tñ arguit distinctionē i deo cui ponunt in eē. Illud nō pōt stare. Illud. n. qd signat istud nomē iustitia est i deo foalr: et ita mia: et hactua/ liter ab eterno: tñ sic accipiēdo repugnat iustitie esse p⁹ cōdonādi aliqd qd nō repugnat mie. Qd g⁹ illd qd figit vtrūqz opz eē distinctū. Sed remanet diff. si ta/ lia noia qm ad eoz signata dicūt aliqua vna rōnē de/ terminatā. Dicitur aliq q nō. l3. rōnē ideterminatam deitatis cū pnotato i creatura. talia. n. attributa nō pōt diffiniri nisi in bmdine in creatura. Illud stare nō pōt: qz eēntia et pnotati in creatura nō sūt foalr in di/ uina eēntia: et tñ scia et sapiētia et eēntia sunt formalr in diuina eēntia. Nec valet dīcē q scia est in deo qm ad alterū istoz: qz nullo mō dē et creatura sūt in deo. Nec valet rōg qz vtrū creatura diffiniat in bmdine ad e3 et ad creaturā: tñ illa bmdo et illayis est formalr i deo. Et pfirmat: qz cū creatura et qd est in ea sit cōtra/ gēs: oia iustitia nō eēt necēia. Sed aliud dū est si signata talū noīuz sint in deo et in creatura eiusdēz rō/ nis. Dicit qdā doc. q sic qm ad pnotatū: qz vtrūqz iustitia ē reddere vnicuiqz qd suū ē: s3 nō qm ad signi/ ficatū intrinsecū. S3 istd stare nō pōt: qz ad psigna/ tū nō ē in deo foalr: cū psignatū sit formalr in creatu/ ra: qz pnotatū. Ad Dionysius p3 per iam dicta.

Predictis adiciendum est 7c.

Circa distinctionem 23.^{am}. Quero vtrū persona sit nomē pme itentionis. Ce sicqz qd pōt ad sensus de/ monstrari est nomē pme itentionis: d3 est psona: qz tu es filius meus. Cōtra. individūz dicit nomē secunde in/ tentionis. ergo et persona.

hic primo

sciēdū est qd sit nomē pme itērio/ nis vel p⁹ intentio: et 2.^a de questio.

Quātū ad p⁹ introducunt quoz pnes. p⁹ia est q p⁹ intērio nō est act⁹ intelligēdi. Vāc pbo duplr. p⁹ sic. Ois act⁹ intelligēdi vere et realr est in glie qūitatis. p⁹ia intērio nō est semp in glie qūitatis. g⁹ rē. Adā. est cōter/ pcessa. Adā. de se p3: qz hō et alal ponunt pme itētiōes. g⁹ rē. Cōtra. sic. Vnus act⁹ intelligēdi nō pōtcat de alio: qz sunt idiuina diuersaz spēz vel eiusdēz act⁹. n. quo intelligo alal nō pōtcat de actu quo intelligo hoies: s3 p⁹ itērio pōtcat de p⁹ itētiōne: sic B. bō est alal. Cōtra. p⁹ est. Cōtra pma itērio nō est spēs intelligibilis: et B. pbat p eādē

B
Dicitur dī/ solo nōalia. Aīdēt opio. Sco. et bona. Solne rōnē/ nīter hō mo/ tia si via.

Singularis
imaginatio ē
variante mo/ do psignandi
et dicitur
concordare
vbi pla addē.

F
Iustitia qd?
Dicitur
dīa quid.

De hoc mē
B. d. l. 5. et al.
bi l. p. 3.

G

H
Dicitur.

Primo⁹ acti.
L. d. l. 4.^a ne/ gantia de p⁹ia
ma lēntione.
Nec act⁹ intel/ ligēdi nec
spēs intelligi/ bilis nec qd dīas
in eē intellectu
vel intelligi/ bilis ipa in eē
qd dīas ē
pma itērio.

N
b
o
e
id
la
l
o
oi
fi
re
p
st
is
e
l
n
n
e
it
y
r
n
it
o
it
p
a
c
v
o
p
s
ie
le
L. d. l. 13.
3/
3/
z
3/
d
f
Impugn⁹ 2.
fi
x
v
l
s
noīus dicit
appellant.
Al. dicitur
cōcepta.
Dicitur b. 30
20.^a mōdū.
Q
Laz vīctoz
q cōpūctio
res plurib⁹
noīus dicit
appellant.
Al. dicitur
cōcepta.
Dicitur b. 30
20.^a mōdū.
P
L. d. l. 13.
3/
3/
z
3/
d
f
Impugn⁹ 2.
fi
x
v
l
s
noīus dicit
appellant.
Al. dicitur
cōcepta.
Dicitur b. 30
20.^a mōdū.
Q
Laz vīctoz
q cōpūctio
res plurib⁹
noīus dicit
appellant.
Al. dicitur
cōcepta.
Dicitur b. 30
20.ª mōdū.
P
L. d. l. 13.
3/
3/
z
3/
d
f
Impugn⁹ 2.
fi
x
v
l
s
noīus dicit
appellant.
Al. dicitur
cōcepta.
Dicitur b. 30
20.ª mōdū.

I media per que et pma: tu qd spēs intelligibilis est in de-
terminato gñe q̄litaris: pma itētio nō. Tū qd spēs non
p̄dicat de spē. ḡ rē. ¶ 3^a ē est qd p̄ itētio nō est qddi-
tas obiecti in eē cognito. ¶ Dāc pbo dupl. p̄ sic. Nul-
lū p se reducitur ad p accis: sed per se hō est aīal: vt sunt
pme itentiones. Accidit aut qd hō vel aīal sit in intellu.
ḡ rē. ¶ 2ª sic. Aut itelligis qd sunt pducere a nobis in ta-
li esse: et hoc nō dat sibi eē pmas itentiones: ga ab eter-
no hō fuit aīal vt pme itentiones sūt. aut p itellm diuī:
et hoc nō: ga vt pcedūt sūi esse itellm: hō vere est aīal.
¶ 4^a ē est qd pma itentio nō est qdditas in esse itelli-
gibili. Tū qd p̄pō vā in p̄ mō nō verificat p̄ aliqd pti-
nēs ad 2^m modū: s; ista hō est aīal. est vera de p̄ mō vt
sunt itentiones pme: et nō p esse itelligibile: qd est de 2^a
mō. ¶ 2^a. Qd puenit alicui ex se et per se et a se. nō pue-
nit sibi p respectū ad aliqd aliud: s; bōi p̄ et ex se et a se:
et qdditatū cōpetit qd sit aīal. qd aut sit itelligibilis h; p
respectū ad itellm. ḡ nō est aīal ex eo qd itelligibilis.
¶ Cōtra istas hñes instat 4^a. p̄rio qd itentio est ita-
tentio: sed nulli cōpetit itus tēdere nisi accm itells vel
volūtaris. ḡ pma itentio erit vel vt qz istoz accm vel
alter: et hoc videt esse de itentione Magr. ¶ 2^a ga qd
ditas in spē representata videt esse pma itentio ex eo
qd qdditas p̄ p̄tata p̄dicat: et qdditas illa subicit: sed
qdditas nō aliqd aliū est qd spēs in qua relucet: ḡ spēs
est pma itentio. ¶ 3^a ga postērius nō variat rōnez for-
malē p̄oris: s; esse cogniti est postērius ipsa qdditate.
ḡ qdditas sic p̄ducia in esse cognito nō aufert qn ipsa
vt sic possit esse pma itentio: ga non diminuit. ¶ 4^a ga
esse essentie videt esse pma itentio: sed esse itelligibile
nō videt aliud qd esse eēntie. ḡ essentia in esse itelligibi-
li videt esse pma itentio. ¶ Confirmat 2^a. p̄rio qd in
tali eē qdditates nō sūt ab aīa fabricate. ¶ 2^a ga esse i-
telligibile est hñe esse obiectum in p̄o: s; ex b; qd aliqd
h; esse obiectum in re dī pma itentio. ḡ qdditas in esse
itelligibili est pma itentio et nihil aliū. ¶ Ad ista rñdeo
per ordinē. ¶ Ad p̄mā dico qd est equocatio de itentio-
ne. Loquor enī de itentionibus illis p̄ q̄s sit p̄dicatio: et
de qbus sit p̄dicatio. Actus aut itelligendi vel volendi
nō sunt tales itentiones: ga hō sit aīal: tñ actus itelli-
gendi hōez nō est actus itelligēdi aīal. ¶ Ad 2^m dico
qd nō est itelligibile qd qdditas in specie sit aliud a spē:
nec est aliud dīcē qdditatē rep̄tata relucere in specie
nisi qd spēs representat qd nihil aliū est qd itellm cāre
intellectionē illā qdditas. ¶ Ad 3^m dico qd nolo nega-
re qn hō postq̄ vere itells est sit vere pma itentio: sed
volo dīcē qd eē itellm nō sibi dat hoc. Ex^m. hō alb⁹ est
aīal: et tñ albedo nō dat sibi esse aīal. ¶ Ad 4^m dico qd
esse itelligibile nō dat ipsi essentie esse essentie: ga esse
essentie h; ex se ipsa in p̄ mō dīcēdi p se esse aut itelligi-
bile cōuenit sibi in 2^a mō dīcēdi p se. per hoc aut qd est
esse essentie puenit sibi qd sit pma itentio et qd p̄dicetur.
¶ Ad p̄firmationes. ¶ Ad p̄mā dico qd sic dīcēt iferi⁹:
h; nō sunt tales qdditates fm esse ex n̄tū: nō sūt per
aīam: sunt enī in esse qdditatio. ¶ Ad 2^m dico qd esse
qdditatio est p̄us esse obiectio: ga vnum est de p̄mo
mō aliū de sc̄do. Nūc pono hñez affirmatiū. I. qd pma
itentio est qdditas in esse qdditatio. Intelligo autē
p qdditatē in esse qdditatio qdditatē p̄cisā ab omni
aliū qd nō est de p̄ mō dīcēdi p se. ¶ Dāc hñe declaro
4^a. p̄rio p viā abstractionis. Nāz abstractiones qbus
abstrahūt vtiā a singularib; sunt per pmas itentiones
sicut hō ab hoc hōie et aīal ab hōie: s; tales abstraccio-
nes nō fiunt nisi p qdditates in esse obiectio. ḡ p̄ime
intentiones sic accipiunt. ¶ 2^a p viā diffōnis. Nā diffi-
nitiones nō dant de diffinitis nisi p pmas itentiones:

sed diffinitiones nō pueniunt diffinitis nisi in eē qddi-
tatio. Diffō enī et q̄libet ps diffōnis dī in p̄ mō. ḡ rē.
¶ 3^a p viā diuisionis. Nā diuisiones formales nō fiūt
nisi in eē qdditatio: s; diuisiones formales dant et fiunt
p pmas itentiones: sic p̄s. qz aīal diuidit p rōnale et irrō-
nale q sunt pme itentiones. ḡ rē. ¶ 4^a p viā demōstratio-
nis. Nā demōstrationes p̄cisē fiūt p pmas itentiones saltē:
q fiūt in sciētys realib;: s; demōstrationes fiūt p p̄rōnes
formales et qdditatio. ḡ rē. Ad 2^m mi. s; manifeste.
¶ 3^a h; est dīf. s; qd itelligit p eē qdditatio. Dico qd
sic dīf. est: et dīcēt magis iferi⁹ nihil aliud itelligo p eē
qdditatio nisi qdditatē illo eē i q abstrahit ab oī vi-
ratione nēcitate p̄tētia eē in aīa: et ex^m et ab oīb; talib;.
Quantū ad 2^m p̄ractādū. s; de q̄stio. Utroz p̄lo-
na sit nomē p̄ itentionis. ¶ Introdu-
cunt h; 4^a regule p q̄s euidenter pōt cogici p̄ et 2^a itē-
tio: et quō pme itentiones distinguunt a sc̄dis. ¶ P̄ima
est ista: et accipit a nā subalternationis sic. Q̄cūqz ali-
qd est cōe et sup̄i assignat multis: et nō est eis eēntiale:
illud est 2^a itentio: sicut gen⁹ assignat et dī de aīali et la-
pide: et spēs de hōie et aīno et nō essentialr. Dec regula
nō h; istā nā nisi de denotatiua p̄dicacione. ¶ 2ª regu-
la accipit ex nā p̄dicacionis: et est ista. Quicqz p̄dicat
de sup̄iori et de iferiori affirmatiue et eē negatiue illud
est p̄ itentio: qz qn alter de altero p̄dicat rē. Istā p̄pō
h; solū istā nā in sc̄dis itentionibus et nō alibi: qz dato qd
hō sit spēs: et hō sit hō: nō tñ hō sit spēs. vñ p b; co-
gnoscit 2ª itentio qn h; p̄pō fallit. ¶ 3ª regula accipit
ex nā diffōnis: et est ista. Ubi locus a diffōne et ibi acci-
piunt p̄ itentiones sic h; aīal rōnale est. ḡ hō est dīf. s; iste lo-
cus a diffōne nec a descriptione nō est in sc̄dis itentioni-
bus: sic h; aīal rōnale est dīf. ḡ hō est dīf. nō sequit.
¶ 4^a regula accipit ex syllogisationib;: Nā qn sit arg^m
ex iferiorib; ad sup̄iora temp̄ nā est realis et bona nisi
in sc̄dis itentionib;: sic aīal est genus. hō est aīal: ḡ hō est
genus. nō legi: sed cōiter ibi assignat fallacia accētis.
¶ Istis regulis p̄missis patere pōt qd p̄sona est nomē
sc̄dis itentionis et nō p̄. ¶ Ex p̄ regula p̄s qd p̄sona est su-
p̄ior de oē idiuīdū nāe itellitualis: et tñ nō eēntiale: qz
sepat idiuīdū a p̄sonalitate: sic in Ch̄io fuit. ¶ Ex 2^a
regula p̄s sic. Quicqz dī de sup̄iori et de iferiori: s; p̄so-
na est qd cōe ad p̄ez et filiū. dī aut p̄sona ad se. ḡ p̄ et fi-
lius. s; p̄ nō est ad se. et filius nō est ad se. p̄sona. ḡ
nō est p̄ itentio. ¶ Ex 3ª regula sic p̄s. p̄qz p̄sona diffi-
nit p idiuīdū qd est 2^a itentio. ḡ ipsa est 2^a itentio. et qz
p̄ diffinit p filiū: et dī p̄ filij et diffinit p esse ad aliud.
p̄sona ista nō pueniunt qz p̄sona nō est p̄sona persona.
¶ Ex 4^a regula p̄s. Nā p̄ est p̄sona: s; nō est p̄sona fi-
lij. ḡ nō est p̄ filij. Si aut eēt p̄sona p̄ itentio: eēt bona
deductio. certū aut est qd nō nō legi: opz ḡ sic sit. s;
qd p̄sona sit 2^a itentio. ¶ 3^a istud instat 4^a. p̄rio sic.
Quicqz puenit actio et opō realis ipm est p̄ itentio: sed
p̄sona attribuit actio et opō realis. ḡ rē. Ad p̄s. Mō.
p̄bat. Nā ista est vā p̄sona creatū mūdū. ¶ 2^a sic. 2^a
itentio nō est adorāda: p̄sona adorāda. ¶ 3ª sic. Nulla 2^a
itentio p̄stiat ex duob; realibus: s; p̄sona. sic cōiter dī,
constituit ex essentia et relone q sunt entia realia. ḡ rē.
¶ 4ª sic. Nulla p̄ itentio dī p se de 2^a. sed deus ḡ est
p̄ itentio de p̄sona dī per se. ḡ rē. ¶ Ad ista rñdeo: sed
est itelligēdū qd 2ª itentio aliqñ supponit p se ipsa: ali-
qñ pro p̄. illo supposito p̄s ad oīa. ¶ Ad p̄mā dico qd qn
opōnes reales attribunt sc̄dis itentionib; nūc sp̄ sup-
ponunt pro p̄mis: sic qn dī. hoc idiuīdū gñat: suppo-
nit enim p forte vel platone: sic dico in p̄posito. ¶ Ad
2^m dico qd p̄sona nō est adorāda nisi vt supponit p p̄e
et filio et ip̄ico. ¶ Ad 3^m dico qd sicut dīctū qd spēs

Lanc. s; infra
magis de hac
matēria.

R
Obiectio 4^a.
Intentio qd

A. l. potētia.

I

Lage h; mal-
tiplicat in
tentionis.

Quid est esse
et relucere in
specie?

M

Esse qddita-
tū est sim-
pliciter p̄mā.
Concio affir-
matua huius
ar. p̄mā.

N

Dubium.
Esse qddita-
tū quid?

2ª arti.
Regula 4^a ad
discernēdū p̄
mā itentio a
sc̄da: et c;.

O

P

Persona d
nomen sc̄dis
itentionis: sed
confidū.

Obiectio 4^a.

Q

Sc̄da itentio
supponit 2^a.

N

A

costat ex gñe r dñs: ita in pposito: spēs enī r dñs r ge-
nus supponit p pñis itentionib⁹: sic in pposito. ¶ Ad
4^m dico q deus q est pma itentio nūq pñcat de pso-
na nisi vt psona supponit p pñe r filio r spū. s. sic dico
q psona r ois scda itentio pñt recipere pñcationē pñmaz
itentionū. ¶ Intelligendū tñ q 4^m sunt pcept⁹ essen-
tialr ordinati. s. pñciare/idiuiduū/suppo⁹ r psona. Nā
ois psona est suppo⁹: vt pñductiue: nō tñ e⁹: qā sol est
suppo⁹: nō tñ est psona: qā psona nō bz esse nisi in gñe
nāe rōnalis. suppositū aut in B r in alijs. nā asin⁹ vñ est
suppositū: silt oē suppo⁹ vñ est idiuiduū: nō tñ e⁹: quia
albedo sepaia vere est singularis r idiuiduū: nō tñ est
suppositū. suppositū enī pñcie non est nisi in gñe sube.
idiuiduū aut vel singulare in omni gñe. silt oē idiui-
duū est particulare: nō tñ e⁹: qā spēs qdāmō dñ pñci-
laris rē: gñis: eo q gñis sit pars subiectiua: nō tñ dñcī
idiuidua eo q semp diuisibilis est eo mō quo vñe diui-
dit in pñce subiectiua. Ex istis pñ q psona est z^a inten-
tio: qā eius supioia sunt scde intentiones. ¶ Ad primū
argumētū pater ex dictis. ¶ Questio. II.

Prum persona sit scda itentio. Qz nō
ga diffinit p subsistētiā fm
Ricar. subsistētia aut videt dñcē nomen
pñe itentionis. g rē. ¶ Contra per Boetū
diffinitur per indiuiduū. ergo rē. ¶ Dic
pmo videndū est quid est scda itentio. z^a ad qñtū.

Quantū ad p^m dñcū aliq scde intentiones non
sunt nisi respectus rōnis fabricati ab i-
tellectu nro circa pñas itentiones: r sunt tñ in anima.
¶ Contra itud instat 4^a. pñio sic. Nam vñe est qd est
apñt natū esse in plurib⁹. costat aut q vñe est scda inten-
tio: sed in re iuenit tota ista dñssō. nā enī specifica est q
bz aptitudinē nālē ad cōicari plib⁹ idiuiduis. ¶ 2ª sic.
Indiuiduū est scda itentio: sed ipsum est in re r nō ab
aia fabricatū. Indiuiduū enī est qd nō pñt eē in plib⁹:
sed hoc copetū ipsimet for. circūscripto oī itellū. itell⁹
enī nō dat sibi istā repugnātiā. ergo rē. ¶ 3ª sic. Totū r
pars iueniunt in rerum nā: s. ista sunt scde intentiones.
ergo rē. Na. est manifesta. Mi. pñio: quia cuiuscūqz
pars subiectiua est scda itentio: ipsū est scda itentio:
sed totū vñe est scda itentio r est pars subiectiua to-
tius. g rē. ¶ 4ª sic. Prioritas r posterioritas sunt noia
scdaz itentionū: qā dñr de scdis itentionib⁹ vñpote de
ante r pñte de subio r pñcato de vñ r pñciari. Con-
stat aut q pñtas r posterioritas sunt in rerū nā. g rē.
¶ Ideo dico q scde itentiones sunt aptitudines que cō-
ueniūt ipsīs qdditatib⁹ vel pñis itentionib⁹ in eē qddi-
tatiue: sic aptitudo cōicabilis plib⁹ idiuiduis adueniēs
dñmanitātē est sibi rō spēi: r sic dico d gñe rē spēi. vis
aut pñtūtiua siue distinctiua adueniēs rōnali dat sibi
esse dñaz: r sic de alijs. ¶ Sed hic sūt multē dif. pma
est. quo scde itentiones pñiunt pñis. ¶ Dico q scde
intentiones nō cōueniūt pñis in pñio mō: qā respect⁹
fundamētales sunt. g in scdo mō: qā per qdditatem
pñt dñmōstrari q sit spēs hoc est aptitudo ad existēdū
in plib⁹ idiuiduis. ¶ 2ª dif. qā nullus vñqz nūc posuit
scdas itentiones in rerū nā. ¶ Dico q si velles accipe
scdas itentiones p actu itell⁹ sic nō est dubiū: qā iste
actus est in itellū r isto mō forte mlti acceperū. ¶ 3^a
hoc nō est loqui de scdis itentionib⁹. pñcie sicut accipe
vñe pro actu itell⁹: s. opz accipe pro eo qd est aptū esse
in plib⁹: r isto mō dico q nō sunt fabricata ab itellū
ipsa vñis: sed sic quidditas in esse qdditatiue abstrahit
ab esse in re r in esse in itellū. Ita iste aptitudines quas
voco scdas itentiones abstrahūt r in tali cōe qdditati-
bus pñiunt. ¶ 3ª dif. si sint alicui pñcamēti. Dico q

Dubium.
Esse qdditatē
uā quid?
r^a art.
Regula 4^a ad
discernēdū p
mā itentionē a
scda: r e⁹.

O

4. m. c. 22.
Lib. de dñs
bus naturis r
vna persona
chūti.

Prum^a art.
Dico cōis de
scda itentio:
bus quā ipu-
gnat. sed oīe
pñt cōi scda.

P
Persona est
nomen scde
itentionis: sed
confidēda.

Dico pñs r
multa singu-
laris de scdis
intentionib⁹.

Dif. 4^a.
Intentiones se-
cunde rē re-
specu sūda-
mētales r de-
monstrabiles d
pñio.

Al. quā ite-
ntio sit.

Intentiones
secunde abstra-
hūt ab esse in
itellū sic pñe

Obiectio 4^a.

Q

Scda itentio
supponit a^a.

si in aliquo gñe ponant: in gñe rēlonis debent ponēo
q in pceptu suo sunt ad aliud: r vna p aliā diffinit. ¶ An
pñt dici q circūit oē genus: r sic melius apper oīm q
sunt trāscēdētes: qz qdditates quorūcūqz pñcamētoz
pñeunt. ¶ Sed adhuc remāet 4ª dif. Utrū fiat
pñcatio pñmaz de pñis vñ scdā de scdis. ¶ Dico q
scda itentio nō pñcat qñ genus pñcat de spē: qz tunc
spēs eēt genus: nec p^a itentio de scda. Et rō istoz duoz
est: qz bñdo que est iter genus r spēs: est bñdo essen-
tialis: r bñdo eēntialis pñuit oēm pceptū nō qddita-
tiū. Prima g itentio tñ pñcat de p^a: sic aial de boie:
tñ dñ genus de spē pñcari: qz genus supponit pro aiali:
qd est p^a itentio: r spēs pro boie: q est p^a itentio. ¶ 3^a
adhuc sunt aliq dñ. Primū. si est circūlatio in secūdis
intentionib⁹. vñ q sic. Nā vñe vñe cōe. s. pñcabilib⁹. s.
generi spēi rē. s. nō est cōe nisi p modū gñis. g generis
erit aliud gen⁹. ¶ Dico q vñe vel pñcabile vt abstra-
hit ab illis. s. nec est gen⁹ nec spēs: r sic de alijs. ¶ Et si
dicat q oē cōe vel est B vel illud: sic de suba q est cor-
porea vel icorporea. ¶ Dico q ois suba vel est corpo-
rea vel icorporea: nō tñ ipsa suba est qdditatiue aliez.
¶ 2ª dub. Si in secūdis itentionib⁹ erit pñcessus i ifini-
tū. Dico q nō est inēueniēs aliqū ponere pñcessus in
ifinitū in secūdis itentionib⁹: si aut videat inēueniēs
ponat status in 2ª vel in 3^a. ¶ 3ª dub. Si ois bñdo
attributa qdditatib⁹ est 2ª itentio: tñ n. totū gen⁹ rēlo-
nis erit 2ª itentio. Dico ad B q nō: s. pñse ille q circūit
oē genus r iste sunt fundamētales: ille aut que sunt de
gñe rēlonis: saltē multē: sunt actuales.

Circa scdas parte qñis vidēdū est. Utrū pso-
na sit nomē scde itentionis. ¶ Di-
co ad B q cū sit onfuz in pñcedēti qñe q psona nō est
nomē pñe itentionis: r oē nomē est pñe vel scde itentio-
nis: relinqt q sit scde itentionis. ¶ Intelligendū tñ q ali-
que scde itentiones sumunt a passioe qdditatis: sic vñe
a nālī aptitudinē nāe que est passio nāe. s. ipsa cōicabi-
litas. Ex B enī q nā est cōicabilis plurib⁹ idiuiduis dñ
vñis. Aliqñ sumit a respectu actuali: sic pñius accipit
enī i^a scda itentio ab actuali cōuertētia que est iter aliq
extrema. Aliqñ sumit a respectu aptitudinali: sic itentio
illa q est actūs ab actuali iherētia. Aliqñ sumit 2ª iten-
tio a repugnātiā eēndi in multis. Silt gen⁹ gñalissimū
a negōne supueniētis gñis: r ita de multis alijs. ¶ Di-
co ergo q isto modo pñmo psona est nomē scde in-
tentionis. Accipit enim a repugnātiā cōmunicabilita-
tis cuiuscūqz in nā itellectuali: hui⁹ aut repugnātiā est
ratio negatiua. ¶ Ad ar^m in oppositū dico q tunc sup-
ponit pro prima.

Prum persona dicat vñuoce de trib⁹
suppositis diuinis. Evidetur
q nō. Nā nullū vñe est in diuinis pñ Aug.
de tri. psona autē est vñis si dicat vñuoce.
g rē. ¶ Contra. tres sunt pñone. g psona est
cōis fm Aug. 7. de trini. ¶ Dic sunt duo faciēda. Pri-
mū est si psona dicat vñuoce de trib⁹ suppositis diui-
nis: r 2^a si dicat vñuoce d suppositis diuinis r creaturis.

Quātū ad p^m dico q sic. r B p qñioz regulas. Pri-
ma est ista. Quicūqz aliq pñcatūz dñ de
aliqb⁹ fm idē nomē r fm eādē rōnē diffinitūā dñ vñi-
uoce de illis: s. ita est B. nā pñ est pñone: r filius pñone: g
idē nomē. Silt pñ est itellectualis nā cōicabilis sub-
sistētia r eodē mō filius: h aut fm Rich. est dñssō r rō
pñone: g rē. ¶ 2ª regula est bec. Quī itell⁹ est certus de
vno pceptū r dubi⁹ de duob⁹ ille est vñuocē illis: B pñ.
sed aliqz posset eē certus q aliqua pñone eēt icarnata:

E
Intentiones
secunde sunt
trāscēdētes.

De pñcatio-
nib⁹ pñmarū
r scdaz itentio-
nūz sūt nō dñt
doctrinē: sed
singularis.

D. triplex.

Alius oia in
fontē scotico

F

Scds artic.
Lecto mīsal.

G
Intentiones se-
cunde accipiūt
tur originalr
diuisimode.
Al. i. sumunt
Al. līzōa cōi-
uertibilitate.

An sumit rō
pñe r qd sūt

H

Li. 5. ca. 1.

Cap. 7.

Prim⁹ art.
Regula 4^a.
Personā cōi-
uocāt in diuina

4. d. m. c. 22.

I

et dubitare vtrū pī vel fili. g. rē. ¶ Est ista. Qm̄ aliqd puenit alicui iquātū tale hoc est fm̄ vnā rōne: et qd puenit vni fm̄ illā rōne puenit alteri fm̄ eādē: rō est eis cōis et vniuocū: qd qd cōuenit pī fm̄ qd est psona puenit filio: qd qd est psona. g. rē. ¶ 4^a ē ista. Quēcūqz numerant fm̄ aliqd nomē pueniūt formalr in rōne il lius nois fm̄ quā numerant. Nec est regula Aug. 7. de tri. et ostendit ista regulā esse p exempla manifesta. pma. de lauro et myrro qd nō dñr duo inqātū laurus et myrui. nō enī sunt duo lauri: et sic de alijs: sed pte iquātū arbores. Sicut exēplificat de Abrahā Isaac et Jacob. nō enī dñr tres habrae: nec tres Isaac: nec tres Jacob: sed tres hoies. nec g. regula p: pī et filius et spūscūs dñr tres psonae: et tñ nō tres pīes nec tres filij. g. psona qd est terminatiua istī termini numeralis puenit eis vniuo ce. ¶ Sed 3ª ista dñe istat. 4^a. pmo sic. Quicqd cōi cat in dñis est pfectio simplr: sed p te. psona in dñis cōicat: qd est cōis pīb. g. erit pfectio simplr: qd est fal sitz. ¶ 2ª sic. Quēcūqz sūt eiūsdē rōnis nō multiplicānt in dñis: sed sunt de se bec: s. psona est eiūsdē rōnis. g. de se est bec: et pī nō multiplicat. ¶ 3ª sic. Nullū i cōicabile pōt esse cōvniuoce: rō psonae est rō i cōicabi lis: sic pī ex sua diffōne. g. rē. ¶ 4ª sic. Nā oē cōe vni uocū pdicabile in qd opz qd sit vel gen^o vel spēs: s. hoc est ipse in dñis. g. rē. ¶ Ad pīū dico qd oē cōicabile vel cōe in vnitare numerali est pfectio simplr: s. tñ qd est cōe vī cōicabile nō in vnitare numerali: s. in vni ta te cōis: vt pīis rōnis: nō opz qd sit pfectio simplr: sicut pī de similitudine et eqūitate. g. rē. ¶ Ad 2^m dico qd illa q sunt eiūsdē rōnis in dñis nō pīr multiplicari in dñis.

Cap. 7. Numerus est vniuoce.

Obiectum 4^a K

De vel cōica bile duplx.

Aliqd eiūsdē rōnis plica ri in dñis pī gū duplx.

L

Est cōicabile pīgū duplx.

Oppositū de opposito de noiatue dici.

Ad duplx.

M

Qualiter vlt mio constitutio sit aliquid cōe: et filr pī me dñis.

attributa sunt simplr simplicia. g. rē. ¶ Dico qd nunqz a simp^o simplicib^o pīr abstrahi aliqs pcept^o qd dñtatiū: s. tñ bñ pōt abstrahi pceptus trāscēdēs qd de eis ad modū dñe subalternatis de subalternata: talis est pfe ctio simplr: cō nomē dñe 2^m itētiōne. ¶ 3ª diffi. Vtrū in diuinis ideis sit aliqd cōe vniuoce. ¶ Dico qd sic si po nat in deo formalr: qd nomē idee est eis cōe: et qd aliqs diffiniat idea diffō. idee est eis cōis. ¶ Et pfirmat. qd si nō pueniūt in aliq vniuoce tūc sit p diuerse: et sic pue niūt in rōne p diuersitatis. Si dicas qd pīstū modū nō iueniūt aliqd p diuersitatis aut simp^o simp^o: qd oīa talia cō ueniūt i rōne diffinitia p diuersitatis et simp^o simplicii. ¶ Dico qd s. nō sit iuenire aliqd tale qd pueniat cū ali quo in aliq pdicato denoiatiue tñ qd dñtatiue in sua vl tima pōtione nihil icludūt: tñ denoiatiue icludūt mīta qd iueniūt in resolute et ad qd est stat: et b suffic ad sal uadū p diuersa et simplr simplicia. ¶ 4ª diff. Si diui na eētiā dñ vniuoce de trib^o psonis. ¶ Dico qd si acci piat rō pīse vniuoce qd data est. s. cō est idē nomē et ea dē rō: cū idē nomē sit diuine eētie dicte de trib^o pso nis. et eadē rō vī posse dici vniuoce de eis: qd tñ vniuo cū cōiter accipit fm̄ qd idē nomē dñ de diuersis nume ro: et eētiā diuina numero nō distinguit: iō non ponit cōiter vniuoce. Unde opz dicere qd rō eētiā et ipsa essentia nō tñ est cōis fm̄ rōne formale sicut est pso na: sed etiā fm̄ vnitare numeralē: que tñ non conuenit psonae que distinguit numero in patre et filio.

Quātū ad scōaz pīe est vidēdū. vtrū psona diui na dicat vniuoce de trib^o psonis diuinis et psonis creatis. ¶ Dico qd sic. Et ad b pīadū valent regule qd adduxi p p^o pīe in pī qōnis. p qd psona pī idē nomē et fm̄ eadē rōne pdicat de psona creata et i creata. ¶ 2^a qd aliqs pōt ēē cert^o in passiōe cōi aliq psona patiebat. dubitādo ēē vtrū psona creata vel in creata: sic aliqs ifidelis. ¶ 3^a qd qd puenit psonae di uine inqātū psona est puenit create psonae: pī discurre do p oīa. ¶ 4^a qd diuina psona et psona creata sunt oīe psonae: sic duo hoies sunt sortes et pīaro. g. rē. ¶ S. 3^a b istat. 4^a. p sic. Ab affirmatiua et negatiua non pōt ab strahi aliqs cōceptus cōis qd tūc a pīctiois abstrahi possit aliqs pcept^o: s. psona diuina est affirmatiua: qd cō stituit p aliqd pōtitiuū: psona aut create est negatiua: qd pōtitiuū p negōne. g. rē. ¶ 2ª sic. Personā absoluta et relatiua nō vīr ēē eiūsdē rōnis: nā absolutū et relatiuū distinguit et dñt qd dñtatiue: s. psona diuina est relati ua: psona aut create absoluta. g. rē. ¶ 3ª sic. Sic sup^o est i cōicabile filr et psona. g. psona nō poterit esse cōis. ¶ 4^a. qd ididuiū ponit in diffōne personae: tñ dī de vno solo. ¶ Ad ista. ¶ Ad p^o dico qd psona pōt pīde ri iquātū psona: et vt supponit p se vel nō inqātū p sona: s. vt talis psona: et supponit tūc p substrato. ¶ Di co tūc qd psona iquātū psona: ita est negatiua in dñis: sic in creaturis. qd enī negatiōis iuenies in diffōne psonae create inqātū psona: iuenies in diffōne psonae di uine inqātū psona. s. i cōicabilitas et oīa talia. Si autē accipiat psona vt supponit p substrato et p p^o itētiō ne: tūc non opz qd sit eiūsdē rōnis: sic pī in diuinis: et bīc bō in creaturis. pī enim in diuinis est illud p qd supponit psona in diuinis: filr bīc bō est illud p qd supponit psona in creaturis. Et p^o gen^o gīalissimū fm̄ qd accipit foīaly pro ista itētiōne scōa est eiūsdē rōnis: tñ put supponit pro p^o itētiōne: qd pōt supponere p suba et quātitate et habitu. p. qd nō. ¶ Ad 2^m dico filr. Rō enī psonae vt psona est abstrahit ab absoluto et relatiuū: sic rō entis: et iō pōt dici vniuoce de eo qd est absolutū et relatiuū. ¶ Si aut accipiat psona nō vt psona: s. p substrato:

N
Qualiter attri butio et pīe ctionib^o sim pīr sit aliqd cōe pīa.

Idē est cōe pīcatas trā scēdēs.

Nulla taz di uersa qn i ali qd pueniētiā.

O

Alr eētiā alr pīse pue nit vniuoce.

2^a arti. Scōlo rīd. Tā create qd create psonae est nomē pīo ne vniuoce.

Obiectum 4^a

Ididuiū de curia.

Personā pī pīdētē.

Personā supponit 2^a.

N
Qualit. attri-
butio et pfe-
ctionib. sim-
pfr sit aliqd
coe pma.

Adco est coe
p dicitur tra-
scendens.

Nulla res di-
uerfa qm i ali
q puenit.

O

Alr cēnū
alr p dicitur
nūc vniuocū.

2ª art.
Loco rñi.
La create q
icreate p fone
est nōmē p
ne vniuocū.

Obfcur 4^a

Modis po-
curina.

Q
Persona p
piderari 2^a.

Persona
supponit 2^a.

A

Individuum
accipit dupli

B
Cap. ultimo.

S. 7. 7. 7. 7.

Locatio 4^a

C
Persona in
quātu talis ab-
strahit ab ab-
foluto refpe-
ctuo.
Obfcur 4^a.

7. 7. 7. 7.

D

Responde.

Et ad 2^a.

fic dico qz accidat p fone iquāti p fone est nūc vt p fone
na supponit p abstractis nō ē eiūsdē rōnis. Ex^m. gen^o
iquāti gen^o ē abstractit a fuba z accitit: z iō vni^o rōnis
est vt supponit tñ p pntis intētionib^o nō. ¶ Ad 3° di-
co sic dicit fuit fup^o z nūc. rō enī formalis p fone est
icōicabilis: vt ipfa supponit p fubftrato. vt at supponit
pro fe fubi nō repugnat cōicabilitas: ficut pz de iduinduo
per oia. ¶ Ad 4° dico ficut qz qstūqz iduindū dicat
de vno folo vt supponit p p^o itentione: qz foztes nō dī-
nifi de vno folo: nō rō iduindū: vt ficut cōior est: z ad pla-
se cōtēdit qz spēs. g nō valz. ¶ Si dicas quō rō p fone
vt iduindū pōt esse cōis qstūqz diuerfis. ¶ Dico q
nō est icōueniēs qz qstūqz diuerfis aliq rō negatiua
ficut cōis: ficut pz de fimplic^o. ¶ Ad ar^o pz. ¶ Qd. III.

Verum
persona fit ad se vel ad aliud.
Ex ad se fm Aug. 7° de trini.
Idem Aug. Trinitas diuina est personarū
inuicem relatiuarum.

Hic introducunt
4° pnes. Pna est qz ratio
p fone nō est p fone relatiua:
ga tūc vbiqz esset relatiua. ¶ 2^a p est qz rō p fone non
est p fone absoluta nec dicit pceptū absolutū: ga tūc oīs
p fone cēt absoluta. p fone istaz duaz rōnū pro p^o z fca
pne pbanz ficut. Qstūqz aliqd puenit alicui ex fua rōne
formali fuc p se p mō fūe 2^a mō: illd fubi puenit vbiqz
iueniat: hoc pz. si ergo p fone ex fua rōne formali esset
absoluta vel relatiua tūc p fone diuina esset absoluta: z
creata relatiua: qd est falsū. ¶ 3^a p est qz rō p fone nō
est ficut abf^o z relatiua nec icludat ficut ē ad fe z ad aliū.
pbat ista 3^a ficalie dūc. Quia si ex fua rōne formali in-
quāti p fone esset absoluta z relatiua: oīs p fone diuina z
creata ficut ē. ¶ 4^a p est qz rō p fone abstractit ab abfo-
luto z relatiua: ga omne diuifūz p aliq duo opposita ne-
ceffario abstractit ab vtroqz: sed p fone diuidit p abfo-
luto z relatiua. g ipa vt ficut abstractit ab abfolute z rela-
tiua. ¶ Cōtra istas pnes istat 4^a. Pna ficut. Quicqd ex
rōne fua formali cōpetit fupiori illd etiā puenit iferiori:
rō p fone ex fua rōne formali puenit ficut abstractere. g
z hūc p fone: z ficut p fone i diuis abstractit. ¶ Cōfirma-
tur ga fm Aug. p fone est ad fe. g bec p fone est ad fe.
¶ 2ª ficut. Quicqd denotatiue dī de iferiori videt dicit
de fupiori: sed referri z cōftrui ex abfolute z relatiua
dicat de hac p fone in diuinis. ergo dicit z de p fone.
¶ 3ª ficut. Quicqd est in gñe fube fūe p dīcamētalis fūe
trāfcēdētis est abfolute: ficut p fone est hō: ga p fone diuifi-
nit p iduindua fubaz. ¶ Et cōfirmat. ga nā intellectua-
lis est aliquid abfolute. diffinit aut per nām intellectu-
le. ¶ 4ª ficut. De illud qd ex diffōne fua est alteri: illud
videt esse relatiua z nō abfolute nec neutru: ficut p fone
est alteri^o fm diffōne nūc datā. Est enī intellectualis na-
ture iduindua fuba. g erit relatiua. ¶ Ad p^o dico qz
p fone quēz iquāti addit ad rōne p fone in cōi fit abfo-
luta vel relatiua: ficut hō rōne addit est rōnalis: tñ iquā-
tū p fone fp abstractit ficut hō iquāti aīal nō est rōnalis.
Vel pōt dici qz a fupiori ad iferius nūqz tenet pñtia in
fcais itentionib^o. abstractere aut z pfcindere z talia vñr
esse fcais itentiones: vel falcē attribuunt alicui fm illd
fm qd fubi attribuit fca itēno. ¶ Ad cōfirmatiōē di-
co qz ad fe dupli^o itelligit. p pofitiue: z ficut accipit p ab-
folute: ficut icōporeū accipit pofitiue fm qz pñtiuit spēs
ex oppofito diuifca 3ª spēm pñtiuit p corporeū. 2^a mō
accipit negatiue: ficut dicim^o qz ad fe pōt dici qd non est
ad aliud: ficut dicim^o qz fuba: vt fuba nō est corpca. ficut
nō icludat in fe corporeitate: nec feg^o qz fit icōporeū.
nā icōporeū est diuina diuidēs fubaz. ¶ Sic dico in p-

posito de p fone. Persona enī vt p fone nō est ad aliud
z iūto modo negatiue accipiēdo est ad fe. sed non feg^o.
ergo abfolute: qz regit qz fit ad fe pofitiue: z vt ficut nō
est ad fe. p mō itelligit Aug. ¶ Ad 2° pōt dici qz qñ ar-
guū a p fone pñs inqñtū supponit p pñe z p p^o itentione
ad p fone in cōi: vt supponit pro fe qz p pē nō arguit ab
iferiori ad fupius: qz iferi^o hēst p^o itēno. fupius aut 2^a.
ficut est in p pofito referri z pñtiuit dñr de p fone pñs in
quāti p fone supponit pro pñe z pro p^o itentione. z p pñs
p fone in cōi ad quā fit argumētatio est 2ª itēno: z ideo
nō valet. ¶ Alr pōt dici qz loc^o apte fubina deficit in
duob^o. Pmo in fcais itentionib^o: z iō qz pñtiuit est fca
itēno nō tenet ibi: deficit ē in relatiuis: qz ficut pñs ē ad
aliqd nō feg^o qz genus fit ad aliqd: hō est referri: vt pz.
¶ Ad 3° dico qz ficut gñō diffinit p nām: ficut p aliqd
circa qd hō fieri nō tñ qz fit formalr nā. ficut dico qz p fone
nā: ficut p circūfctā fubti vel alteri^o circa qd hō fieri dñr
finit p fubaz z nāz intellectuāle: nō tñ est qd dicitur ali
qd ifoz. ¶ Ad 4° dico qz illa diffō est circūlocutiua:
ficut qñ dicim^o: albedo est mēfura coloz. ¶ Ex pte rea
illud qd est alicui^o vt fubti nō opz qz fit relatiua. ¶ Perfo-
na aut est nāe intellectuālis ficut fubti circa qd hō fieri: ficut
coloz fupficiet. ¶ Sed hic est di. Utrū p fone fit nōmē
dignitatis vel pfectionis. ¶ Dico qz ficut ēē papā est nō-
mē dignitatis: nō tñ pfectionis: qz est 2ª itēno: z refpe-
ctū quēdā dicit. ficut dico de p fone qz est nōmē dignita-
tis: nō tñ pfectionis: qz est fca itēno. Intelligēdū tñ ad
enidētā multoz hō dīcoz qz fupiora aliqñ dñr ad ali-
qd: z ē iferiora: ficut fūmido z pformitas. cōformitas
enī dī de fūmido z vtrūqz est ad aliqd. aliqñ nec fū-
per^o nec iferi^o: ficut albedo z coloz. aliqñ fupius z non
iferius: ficut fca dī ad aliqd: nō tñ grāmāica. aliqñ ife-
rius z nō fupius: ficut fca est ad aliqd: z tñ qñtas que est
gen^o nō est ad aliqd. ¶ Sed quō est hō pole. Dico qz ficut
aliqd qd est in vna coordinatiōe est abfolute vel rela-
tiua oia illi^o coordinatiōis erit talia: fca aut qd dicitur
ue nō est ad aliqd: z iō nō opz qz grāmāica vel qñtas
fit ad aliqd. Sed fupposito qz fca denotatiue ē ad ali-
qd: qz fūū gen^o nō est ad aliud vt fua fūū. ¶ Dico qz
ficut fupius dicitur est loc^o a pte fubiectiua nō tenet i fca
cūdis itentionib^o nec in relatiuis. ¶ Ad argu^o pz.
¶ Diffinō. XXIII. et XXV. I.

Hic diligenter inquiri oportet zc.
Preterea considerandum est zc.

Circa
distinctionem 24^{am} et 25^{am}
Primo qñt vtrū in deo fit
formalr numer^o. Qz nō: qz fcriptura po-
nit i deo folitudinē: qz tu es de^o folus zc.
¶ Cōtra. qz vbiqz est trinitas ibi est
nūerus: in deo est trinitas. g zc. ¶ Dic
duo fūnt faciēda. pñt fūmū est circa nu-
merū in fe. Scōdo circa numerū vt applicat ad deū.

Quātu
ad p^o. f. circa nūeri nāz in fe introducunt
4° pnes. Pna est illa qz nūerus nō est
ens rōnis vel ens i aīa: ficut ex aīaz z reale. ¶ Dīc at pñe
pbo 4^a. p ficut. Qd p fe est in aliq pñto est ens reale: sed
numer^o est in pñto qñtatis. g zc. ¶ Dīc. aīa mā fca: qz
ens p diuidit a meta^o p ens reale z rōnis aīaz dīdāt
in. x. glia. omīfio aut ente rōnis diuidit meta^o ens rea-
le in. x. pñtia. ¶ Dīc. est p fca ab oīb^o. ¶ z ficut. Illud qd ē
obm fcie realis est reale: ficut nūerus est hō: qz est obm
arithmē. ¶ Dīc. aīa. est cōiter p fca. g zc. ¶ ficut nullū p fe no-
tū depēdet ab itellū nec in fe nec in termis: ficut illa est p
fe nota. duo z tria fūnt gñqz. g termis nō depēdet in cē
ab itellū. ¶ Cōfirmat. Nullūz eternū in aliq depēdet

B

Modis logi-
ca de loco a
p fubina.

2^ao diffōne
p fone z gñō
nā nota bñ.

F

Dubium.
Aliud est ē
nōmē digni-
tatis z aliud
pfectionis.
Fupius z ife-
ri^o aliqñ vñr
formit ali-
qñ diffōmi-
ter fūnt ad fe
vel ad aliud.

Modis reso-
luto.

G

Pal. 85.

Et. Unū nū-
merū in fe.

H

Primo art.
Loco 4^a qz
3. p fozes cōi-
ter tenent: ficut
4. est fpaīa.
5. z 6. mēta.

Cōfidera hī
fūmū vt fca.
Dīc. deo.
In repofitū
fup pmo hō.

Liber

Distinctio

Questio

I
Quere in mā
de finetis ve
tarib. 2. d. aia
l. c. 64.

Forma acci-
talis respectu
nā reale et po
fina nūmex
esse tenet.

K

Uide. 22. dif.
4. et alibi istā
ad h.

U. l. q. sim.

L

Obicitur 4^a

M

Uale nūm
si sic est reale
sic et ei^a foia
l. c. 64. dea.

U. l. i. firmio
rem.

ab itella nec in se nec in suis terminis: ista veritas. duo
tria sunt qnqz. est vitas eterna et necia fm Aug. g. 22.
C. 4^a sic. Illud qd cadit sub sensu et est obz sensus illd
vz ee reale: sed nūerus est bz: ga est sensibile eoe. g. 22.
C. 2^a est qd nūerus nō bz ee pua. C. 2^a pbo 2^a.
Prio sic. De illd qd est de pito posituū est posituū p
se: ga alr posituū icluderet. in negatiuo: sed nūerus est
bz: ga est in pito qritatis. C. 2^a sic. De illd qd est ter:
minus actionis posituū et realis est aliqd reale et possi:
tiuū: sz actio realis terminat ad diuisione et diuissio ad
nūerū vel multitudinē. g. nūer^o est aliqd posituū.
C. 3^a est qd nūerus nō est for^a subalis sz accitatis:
ga forma que pōt destrui manente subto est accitatis
bz est nūerus: ga si de^a de decē canib^a annibaret vnu
destrueret nūer^o q erat in decē stātib^a ipis nouē: et nō
destrueret. Eodē mō intelligēdū est de itelligētia destrui
cia enī vna itelligētia de decē destruit for^a nūi q erat
in. x. et tū remanēt nouē itelligētia: et nō destruit. g. 22.
C. 4^a est qd for^a nūerū nō est rō abso^a: sz relatiua.
C. 2^a pbo 4^a sic. Nullū abso^a fundat i relatiuo:
sz nūer^o fundat in relatiuo. g. 22. pbario minoris: ga
si pūnuū albi diuidat nō solū causat nūer^o in subto al
bedinis nec solū in albedine: vt pōte que sint pla alba
vel ples albedines: sed etiā in similitudinibus et similib^a: ga
pla similia sunt post diuisione qz an^a ples similitudines: ga
certū est qz illa plalitas cat ex diuisione cōtinui. g. nū
merus. C. 2^a sic. Cōstat aut qz ipa diuissio nō pōt ee absoluta
eo qz in re fundat. g. for^a nūi: vt sic nō erit for^a abso^a:
sed re^a. C. 2^a sic. In formis relatiuis nō est icōueniēs
qz agēs agat in quacūqz distātia: sed in formis absolu:
tis est icōueniēs: ga in illis pfect^a agēs agit i magis di
stans. C. 2^a sic. Ex B arguo sic. Illud est relatiuū et nō absolu:
tū qd pōt ab agēte determinate vntis pducī in qūqz
distātia: sz for^a nūi est bz: nā cāto vel genito vno mure
causat nūer^o in oib^a qz sūt bz. C. 3^a sic. Nulla for^a abso^a
pducī pōt ab angelo vt vult Aug. sup. Hen. et in lib. de
tri. sz nūerus pōt pducī ab angelo. g. 22. Di. ps. ga pōt
pūnuū diuidere ex qz cāt nūer^o. g. 22. C. 4^a sic. Dēz for
mā accitālē absolutā pōt de^a a subto separe: sz nō capie
itell^a sz nūer^o possit a subto separe. repugnantia enī vī
qz sit dualitas: et nō aliqz duo. C. 2^a sic. Istas pnes instat
4^a. p. 3^a sic. Dī enī qz nūer^o qritū ad suū esse mālē bz
esse in re: nā et in glic^a B pcludit rōnes iducte: sz qz
ad ei^a ee formālē est in aia tū. C. 2^a 3^a sic. Nulla rō
positiua vī posse fundari i pūnuis plus qz absoluta in
re^a: sz rō nūi fundat in pūnuis. dicim^o enī 4^a pūno
nes sic 4^a canes. g. 22. C. 3^a 3^a sic. Forma qz cōuenit
trāscēdētib^a vt trāscēdētia sūt nō est for^a accitatis: sz
nūer^o puenit trāscēdētib^a vt sic. dicim^o enī qz trāscē
dētia sunt qnqz. g. nō est accit^a. C. 4^a 4^a sic. Nulla for^a
re^a est de glic^a abso^a p se et directe: sz nūer^o p se et di
recte est in pūto qritatis. pstat aut sic cōit dī: qz pūnuū
quātītatis est absolutū. g. 22. C. 2^a pbo 4^a sic. Illd dictū
nō valet. Intell^a enī nō pōt cape qz aliqz for^a vel qddi:
tas p se in glic^a aliqz exis cōponat ex ente reali et rōnis:
ga de pūnuū ex ente reali et rōnis totū pūnuū est ens
rōnis. si g. nūer^o ex istis duob^a pūnuū totū erit ens rō
nis. Ad. sepe tacta vā est ga pūnuū semp legē ptem
iferioz. Istā aut p^a 3^a pfirmat. Nā qternari^o vī realit
excedere binariū et realr ee dupli ad binariū: qd non
eēt nisi qritas discreta que est fundamētū eēt qd reale.
C. 2^a sic. In gnario fm qz gnariū fundat istā vitas icō
mutabilis. duo et tria sūt qnqz qz excedūt 4^a. Silt ille
idiget sensu g. intuitiue non pcepit qz ternari^o est nūerus
ipar et binari^o par. g. cū nullū ens rōnis poterit intuitiue
cognosci legē qz sit reale. C. 2^a pbo 2^a dico qz pūuaciones

non hnt multitudinē p se et simplr: sz solū p aliud et fm
qd. s. p subta et fundamēta. C. 2^a Ad nuātionē enīz suboz
et fundamētoz legē multitudō et nuātio pūuatiōū qz sit
in eis. C. 2^a Ad 3^a dico qz os de nēitate ponere duos nu
meros. vnu trāscēdēte qz nō est in glic^a et aliū qz est in ge
nere. Nā nūerus qz nuānt. x. pūta nō vī ee in glic^a nec
nūerus dinaz pūonaz. g. nūerus qz est i glic^a est ac
cidētalis: et p adesse et abesse subto. et iste ita inenit i an
gelis: sic in boib^a. al^a aut nō est ex se accitatis: sz pōt
eēntialis: sic nūerus pūtoz et dinaz pūonaz. C. 2^a Ad
4^a dico qz si quātitas ponat pūuū absolutū B dēntat
qz nūerus nēcio est for^a absoluta. C. 2^a sic. Bie est dū^a.
Utrū qritas sit for^a absoluta. 3^a dimitat dectā istā
dicti vīqz ad 4^a. C. 2^a 3^a sic. Bie est. si nūe
rus ponat refo: opz qz deit sibi fundamētū et ter^a. qd g
est fundā et ter^a. C. 2^a Dico qz fm Aug. Dīs mltitudo ē
alic^a mltitudo. oē aut qd est alic^a dī ad ips vī ad ter^a.
C. 2^a Dico qz qnūqz est distō siue plalitas cū nūo: opz
ibi duo itelligē. f. rōne determinatiua nūerū: et illud ē
tale in qz pūenit nūāta aliud est rō pncipiatiua distō
nis. s. a qz fundamētāl^a distigunt. Et. s. sint ples boies
scz tres boies: bic enim bō determinat rōne nūerū. f.
trinitatē. dicim^o enī tres boies et nūil aliud dicim^o nisi
tres realr fm illā for^a in qz pūenit: et ē B nō solū il
lud qd determinat rōne nūerū. s. illud in qz pūenit: sz
illud ē in qz distigunt: sic sunt in trib^a boib^a ppetates
idiuiduales et iste nō determināt rōne nūerū. C. 2^a Di
co qz qz fundamētū illi^a re^a qz est nūerus sp sit pū^a di
stinctiua. ter^a nō est rō focalis in qz nuānt. Et B ē p
qz nūerus nūqz ppe est nisi iter illa qz in aliqz vniuo
cant. C. 2^a 3^a dicim^o qz in trib^a boib^a sūt tres ppetates
idiuiduales: qz tū in nullo vniuo cant. C. 2^a Dico qz nūqz
dicerent plus tres nisi in aliqz puenit. s. in illo qd nū
mez determinat. in B. qd est ee ppetates idiuiduale:
quā dicerem^o deum et creaturā ee duos deos aut duas
creaturas. illd aut qd manu dicit ad B itellidū est re^a
diuisionis qz acgrit in diuisione pūnuū. bz enīz p fundamē
to ppetate idiuiduale qz distigunt bec ps ab illa. p ter
mino aut bz rōne focalē lī: sic est de nūo. C. 2^a sic est
dū^a de nūo sepato vt pōte de nūo nō pcerne mām in
qz sit qd erit ter^a illi^a re^a. qz vbi ponit re^a nēcio est po
nere vel saltē cōitelligē ter^a. Dico qz est ipole respicim
sic abstrabi qz p pcerat ter^a. et p pns cū ter^a illi^a re^a
qz est nūer^o teneat locū mātē circa quā bz ee nūer^o. ipole
est nūer^o sic abstrabi qz nēcio pcerat aliquā mām.
nūer^o tū mathe^a qz dī abstrac^a. id dī abstrac^a: nō
qz aliquā mām nō cōcernat: sz qz mām determinatā et
sensibile nō pcerit: tū ipole est qz sp itellido dualita
tez itelligā duo entia: ita qz quātūcūqz fiat abstrac^a a
mā nūqz poterit tātū abstrabi qz salū in eis ens p mā
circa quā nūerus pcerat. C. 2^a Dico de termino dū^a
est de fundamēto. sic enī respect^a mltiplicat ex termi
nis: ita ex fundamētis. Lū g vna dualitas nūo sit vnu
respect^a nō poterit i duob^a fundamētis fundari. C. 2^a Di
co qz aliqz sunt qz hnt vnitatē integritatis: alia qz hnt vni
tatē simplicitatis. Illa aut qz hnt vnitatē simplicitatis
hnt vnitatē subti. Illa enīz qz hnt vnitatē integritatis ha
bēt vnitatē cuiusdā ordinis: et bz est nūer^o et de tali
bō nō est icōueniēs qz sint in diuersis subtis: sic ps de
vniuerso qd bz vnitatē integritatis solū: silt de habitu
vno sciali. s. meta^a. C. 2^a dif. est. qz vī qz possint rema
nere. sz boies sine nūo gnario: qz in qz buecūqz eēntialr
ordinatis et realr distictis deus pōt facere pus sine po
steriori: sic est bic. g. 22. C. 2^a Dico: sequēdo dicta sup^a: qz
sic deus duo alba sine similitudine formālī et accitālī pōt
facere remanētib^a illis similitudinibus fundamētāl^a. sic

N
Sic vī dī
enīz rōnis
sed pūdera
stantia vbi
ponderādo.
Nūer^o al^a
trāscēdēte al^a
pūtal et bz
pōderādū.

U. 22.
D. qmplex.
7. ut. ca. 7. et
alibi quere.
Quid funda
mētū rōis ter
minū nūerū sz
vī bō doc.

Nūer^o iter
vniuo cant

Uide vī bec
ceitas vniuo
ca et cōicab^a.
pūdera bnt
vide Seco. 7.
meta. et alibi
vī scio.

Uale istū
ad boies et
scio. 5. dī. b^a.
alia pla adde
Nūer^o māt
thēmat^a qz
abstrac^a

Q
Enīz 2^a qz
foie qz subti.
U. l. foiale
cūiūsdā sim
plicitis formē.

Uale bnt vī
dī. 16.
U. l. acual.

Ibi nō cōcedimus plura entia simplr: s; sp cū determi-
natione sic ples psonas et ples relones. ita forte. dōz est
de nūo: q; sp cōcedēdus est cū determinatiōe. ¶ 4° di.
vix ille numerus pō^t attendi in diuinis fm distōnem
vniocā pīmaz intēctiōnū. p; q; in aliqb^o nō: sic in plo-
nis. et in aliqb^o sic sic dicim⁹ q; sunt ibi ples relones et
eq̄lirates. ¶ Ad arg^m in pīncipiō p; . ¶ Ad. II.

1. 30. 5.

Vtrum in deo sit formalis vnitatis. ¶
nō. q; nulla rō p^o vī posse ēē
in deo. vnitatis est hō. ¶ Cōtra. hi tres vni-
tates sunt. Vīc pmo dōm est de vni^o in se. 2° de
vnitate cōparando ad deum.

1. art.
pīncipiū
q̄druplex.
vniū triplex:
et q; rō cuiusq;
et in q; p̄stiter:
et ad ip̄s q; cō-
currunt vbi
pīa p et p ad-
de.

Quantū rō formalis vnitatis simplicitatis
cōsistit in distōne et nō in diuisione tñ: nā ptes cōtinuū
nō sunt vniū vnitate simplicitatis: cū tñ sint indiuisi in
actu. ¶ 2° pīncipiū est q; rō formalis vnitatis qd est
vniū vnitate cōpōnis nō p̄stiter in diuisione: sed in di-
uisione: q; mā et forma q; faciūt vniū vnitate cōpōnis:
q̄ntus sint indiuisi: nō tñ actuali indistincta: vt p; i aia
et corpe. ¶ 3° est q; de rōne vnitatis simplicitatis non
regit esse distinctū ab alio cū distinctio sit respect^o: q;
cū de distinctū sit ab alio distinctū: tñ cessante altero
extremoz cessaret esse vniū: qd est falsum. ¶ 4° est q;
in rōne vnitatis cōpōsit nō occurrit ēē diuisiū ab alio:
nā si nō ēē tñ vniū cōtinuū in vniuerso nulla esset di-
uisiō: cū ipsa dicat respectū iter diuersa diuisa: et tñ illō
pīncipiū esset vere vniū: vnitate sibi cōueniente. ¶ Dis-
uisiō pōno 4° dñes. pīa est q; rō vnitatis non est ab
aia: s; ēē hoc pbo sic. Nulla passio alicuius realis pōt
esse ab aia fabricata: s; vnitatis est passio alicui⁹ exitis
in rep. nā. sentis: de quo nullus negat qn sit i rep. nā. g;
rō vnitatis nō erit ab aia fabricata. ¶ 2° ēē q; ratio
vntatis: ēē rō pīncipiū et nō pōsitū. Dicūt tñ aliq; q; rō
vntatis est pōsitū: q; negatio negationis vī aliq; pō-
sitū esse: nō diuisio est negatio pīncipiū. pīa. in
tegritate: g; indiuisio et opposita erit pōsitū: vntatis ac
est qdā indiuisio. g; rē. Sed istud stare nō pōt. iō arguo
h; pīa dñe opposita. ¶ pīa sic. An sit aliq; duo
pīaue opposita si pōt demfari q; vniū sit pōsitū cui-
deter pōt demfari aliter ēē pīaue: s; multūdo pīaue
ue opponit vntati. multūdo aut est qd pōsitū. h; p;
bo: q; multūdo includit distōne et distō dicit re^m pō-
sitū. g; rē. ¶ Actio realis h; terminū realē: s; diuisio
est vere actio realis: et terminat ad multūdo. g; rē.
¶ 2°. Nullū pōsitū fundat in pīaue: s; vntatis fun-
dat in pīaue. pbo: q; vbi oppo. ibi dualitas: et p; pīa
vntatis. nā vniū vni opponit. g; in vtroq; extremoz dñi
crōis est vntatis. ¶ 3°. Qdāq; denominatione dñ de oī
pōsitū nō est pōsitū. vntatis est hō: q; nō est dare ali-
qd qd nō sit indiuisiū. Maior p; q; si esset pōsitū
tūc diceret de seipso: qd est falsū. g; rē. ¶ 4°. Qñ ali-
qd subm se h; ad duo pīaue pōsitū inesse immediate dñ
pōt facere subm sine altero illoz: s; de^o nō pōt facere
qn sit vniū vel multa: et tñ succedūt sibiūuicē in eodez
subiecto. quero g; vī est q; deus separe nō pōt: nō p;
idēitate ad alterz: q; sine altero pōt ēē. nec pp illud: q;
vtrūq; est pōsitū: q; in alijs pōsitūis pōt hoc. g; hoc
erit: q; pīaue opposita sūt. Nec argumētū eoz valz.
nō enī negat qn per diuisione aliq; corripat. sed opz
cū hoc q; aliq; fiat. ¶ 2° pīaue. per elongationē. n. ignis ab
aqua caliditas corripit: ipsa tñ elongatio est distantia
vel respectus pōsitūis. ¶ 3° pīaue. q; rō vntatis ex
se et ex rōne sua: nec subalis est: nec accidētalis: q; cōti-
nuū hñs vntatez sine illa pōt ēē. ergo nō est subalis.
Simili⁹ hñs ens: h; vntatem vt passionē pīaue. g; non

Loco 4°.
Rō vntatis ē
realis pīaue
nō substantia-
lis nec accidē-
talis nō abso-
luta nec respē-
ctua.
Quere Eco.
4. mias.

M

est accidētalis. ¶ 4° ēē q; rō vntatis nō ē abso^o nec
respectiua: q; illud qd cōpetit tam abso^o q; respectiua
nō pōt ex se et ex rōne sua ēē abso^o vt respectiua: s; vni-
tas est hō: sic et veritas et bonitas et passiones entis. g; rē.
¶ 3° ēē istas pīas instat 4°. ¶ pīaue sic ēē pīaue. Si
vntatis cōpetit enti ex aiaz: legi⁹ tūc q; sic oia sūt ens ēē
aiaz: ita oia erūt vniū ens ēē aiaz: q; cuiusq; quēt subz
et pīa passio denoiāns subm illud. ¶ 2° ēē 3° sic. Nulla
pīaue simplici vī dicē aliq; pīaue: s; vntatis est pī-
fectio simplici. g; rē. ¶ 3° ēē 3° sic. Illud qd pōt abesse pī-
ter subtrī corruptionē est accidētis: s; vntatis pīaue est hō.
g; rē. ¶ 4° ēē 4°. Nega^o fm Aug. est i eodē gīe cū as-
firmatione sibi oppo^o: s; disto vī pīaue oppo^o vni^o
vī ēē in gīe relonīs: sic dñi fuit in pīa qdōis. g; et vni-
tas q; est pīaue. ¶ Ad pīaue dico: q; nō ē q; poterit nega-
re qn oīus creaturaz: et enī oīus entū sit aliq; vntatis: et
oia sunt vniū illa vntate q; ēē est ex aiaz: cū h; tñ stant
diuersitas et dñe: et oia q; dñe de entib⁹. ¶ Ad 2° dico:
q; vntatis et mīte negōnes sic immortalitas: s; ex se foiaz
nō dñt pīaue simplici: tñ bene fundamētali rōne
substrati pīaue dñt: s; illud nō vī sufficē: q; sic pa-
ternitas diceret pīaue simplici. sūt vntatis albedinis
rōne substrati nō dñt pīaue simplici. g; ipa nō erit pī-
fectio simplici. ¶ Dico g; q; nō est icōueniēs dicē q; ali-
que pīaue q; pīaue pīaue simplici: s; illud nō vī sufficē: q; q;
bet ipse: q; nō ipse: et sic distinctionē pīaue simplici
accipit. ¶ Ad 3° pōt dñi q; vntatis pīaue simplici nō de-
struit nisi destructa foia pīaue simplici: sicut si destrueret
celū foia et mobilitas destrueret: sic in pīaue. ¶ 3°
ad huc stat dñ: q; vntatis sola est q; abstrahit: q; ēē trā-
scēdens: s; vntatis trāscēdens est eēntialis. g; vntatis que
abstrahit est eēntialis. ¶ Dico q; vntatis q; est trāscē-
dens: pīaue cū entē: s; tñ ista nō est illa de q; loquimur:
q; illa nō h; aliq; pīaue oppositū: s; loquimur de vni-
tate q; h; multūdo oppositū: de illa aut dico: q; non
est suba nec accidētis: nā in aliqb^o est eēntialis in aliqb^o
accidētalis. abstrahit entē: s; q; sit accidētis in ipso: ēē per
accidētis: vel q; sit eēntialis sūt. ¶ Ad 4° dico: q; vntatis
bñ reducīt ad gen^o illi⁹ qd pīaue: et iō q; pīaue illud qd
abstrahit ab oī gīe: pīaue diuisione q; est trāscēdens sic
ipsa abstrahit ab oī gīe: qñ aut pīaue multūdo que
est in genere: tūc reducīt ad illud genus.

Secundo videndū est de pīncipali q̄sito. s. vtrūz et art.

vntatis sit in deo. ¶ Circa qd sciēdūz
q; q̄druplex vntatis inuenit. qdā est vntatis que est pas-
sio entis fm totā eius latitudinē et denoiationē. alia est
que cōuertit⁹ aīz rōne entis pīaue: et isto mō nō dñt de
bono et vero: sed de rōne entis pīaue: et illa nō cōpetit
nisi rōni formali entis: vt distinguūt cōtra oēm aliam
que nō est ipsa. pīaue istaz vntatū fm latitudinem
entis accepta dñt de oībus que sunt in deo: tam disse-
rētibus sicut sunt pīaue: q; diuersis sicut sunt relones
vltimate cōstitutiue: sed 2° vntatis 2° modo accepta nō
habet pīaue denoiare nisi rōnem entis et nihil aliud.
3° modo accipit vntatis vt est diuisiua ip̄s entis vt. s.
diuidit cōtra multūdo: et isto modo pīaue vniū
deū esse et nō plures: q; talis pīaue deoz vel multūdo
multa incōpossibilia includit. 4° mō accipit pīaue
est pīaue numeri trāscēdētis. et isto mō dñm⁹ q; pī-
sona est vna sicut trinitas inuenit in diuinis. et sicut nu-
merus: ita est ibi vntatis: q; oīs multūdo fm rem vel
rōne quodā mō respicit vntatē. ¶ 3° hic est dñ. s. iste
vntatis sunt diuersa rōnū. Dico q; non: quia diffini-
tio vntatis sine sit indiuisio in se vel carentia plurali-
tatis oībus istis cōpetit: nec sit istaz vntatis distinctio
nisi penes subiecta: sicut cecitas in oculo leonis non
est alterius

N

Obicit 4°.

O

De pīaue ab
q; sit pīaue
simplici: et for-
malis accepta.
qd tñ pīaue

Vntatis dup.
pīaue
Dico pīaue
op. et pīaue
derabis.

21. 1. accipit.

Vntatis 4°.

Q

21. 1. sed ista.

Numerus 2°.

21. 1. sed ista.

21. 1. sed ista.

A
Distinguo p[ro]p[ri]a
et distinctio
est sua oppo
sita q[ui] se h[ab]et
ad alteru[m]

Ad 4°
Distinguo p[ro]p[ri]a
et distinctio
est sua oppo
sita q[ui] se h[ab]et
ad alteru[m]

Ad 4°

Ad 4°
Distinguo p[ro]p[ri]a
et distinctio
est sua oppo
sita q[ui] se h[ab]et
ad alteru[m]

Ad 4°

Ad 4°
Distinguo p[ro]p[ri]a
et distinctio
est sua oppo
sita q[ui] se h[ab]et
ad alteru[m]

Ad 4°

Ad 4°

Ad 4°

Ad 4°
Distinguo p[ro]p[ri]a
et distinctio
est sua oppo
sita q[ui] se h[ab]et
ad alteru[m]

Ad 4°
Distinguo p[ro]p[ri]a
et distinctio
est sua oppo
sita q[ui] se h[ab]et
ad alteru[m]

est alteri? r[ati]o[n]is a cecitate bouis. ¶ S[ed] aliud dubium
est. Utrū diuisio et pluralitas et distinctio ex p[ar]te vna sint
ide[us]dem et vnit[as] et diuisio et distinctio ex p[ar]te alia sint ide[us]dem.
Dico q[uo]d n[on] oib[us] modis. p[ro]p[ri]a. n[on] vnit[as] e[st] aliq[uo]d fo[ra]le.
q[uo]d n[on] e[st] diuisio nec distinctio fo[ra]le: sic videm[us] i[n] op[er]e
positis. i[n] p[ro]p[ri]a diuisio[n]e et distinctio[n]e: q[uo]d vnu[m] p[ot]e[st] e[ss]e si
ne alio: sic distinctio sine diuisio[n]e: vt p[er] p[ri]m[u]m p[ro]p[ri]u[m].
¶ S[ed] est diffi[cil]e q[uo]d vnit[as] p[ot]e[st] co[m]petere multis q[ui] nihil
h[ab]et co[m]mune q[uo]d vnit[as] p[er] se videat[ur] ex p[ar]te vnit[as]tem
sibi. ¶ Dico q[uo]d illa regula fallit i[n] p[re]dicatis negatiuis:
et i[n] multis habitudinibus: i[n] q[ui]bus co[m]ueniunt p[ri]mo di
uersa. ¶ Ad argum[en]tu[m] patet. ¶ Questio. II.

Trum
¶ Vnit[as] sit i[n]tra[n]ca nu[m]er[us]. ¶ Q[uo]d sic.
¶ q[uo]d p[ri]m[u]m e[st] i[n]tra[n]ca p[ri]ncipiatu[m].
¶ Co[n]tra. q[uo]d p[ro]p[ri]a n[on] e[st] i[n]tra[n]ca p[ro]p[ri]a.
¶ Co[n]tra. q[uo]d p[ro]p[ri]a n[on] e[st] i[n]tra[n]ca p[ro]p[ri]a.

Hic dico
¶ Danc aut[em] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. ¶ p[ro]p[ri]a sic. Sicut se h[ab]et p[ro]p[ri]a
ad lineam. ita ad t[em]p[us]. mutatu[m] e[st] ad m[od]u[m] sic vnit[as] ad
num[er]u[m]: s[ed] p[ro]p[ri]a n[on] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] line[ar]is: nec ita de e[ss]e[n]t[ia]
p[ro]p[ri]a: nec mutatu[m] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] m[od]i. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] ali
q[uo]d diuisi[n]is p[ro]p[ri]a vnit[as] vna illa n[on] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] alteri:
sed ens diuisi[n]is p[ro]p[ri]a vnit[as] vna illa n[on] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
multitudinis: s[ed] numerus v[er]o e[st] q[uo]d m[ult]itudo. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
sic. Opposita quocunq[ue] g[en]e[r]e oppo[n]tis n[on] i[n]cludit se i[n]uicem
e[st] i[n] suis essentia: s[ed] aliq[uo]d vnu[m] p[ro]p[ri]a aliud diffiniat[ur]. ita q[uo]d
p[ro]p[ri]a additamentu[m]: s[ed] vnu[m] et multa s[un]t opposita: g[en]e[r]e vnit[as] n[on]
e[st] de e[ss]e[n]t[ia] numeri. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Imposse e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]a
sit de g[en]e[r]e additamentu[m] p[ro]p[ri]a: s[ed] max[ime] sibi opposi
tu[m] vnit[as] v[er]o p[ro]p[ri]a ex sup[er]adictis e[st] de p[ro]p[ri]a. multi
tudo aut[em] q[uo]d p[ro]p[ri]a. g[en]e[r]e vnu[m] essentiali n[on] i[n]cludit aliud.
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] vnit[as] n[on] e[st] p[er] integralis numeru[m]: et hoc
p[ro]p[ri]a sic. Ois p[er] integralis v[er]o e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sui totius: sed
ostendit[ur] q[uo]d vnit[as] n[on] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] numeri: g[en]e[r]e pars
integralis. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Nullu[m] p[ro]p[ri]a v[er]o posse e[ss]e p[er] inte
gralis aliq[uo]d p[ro]p[ri]a: q[uo]d cu[m] ois denotatio fiat a p[ar]te i[n]i
perfectio[n]is: tunc totu[m] illud e[st] negatiuu[m] vel p[ro]p[ri]a: sed
vnit[as] e[st] de p[ro]p[ri]a. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Nullu[m] p[ro]p[ri]a
fundamentale p[ro]p[ri]a numeri: et hoc p[er] sic. Nullu[m] p[ro]p[ri]a
p[ot]e[st] fundari i[n] p[ro]p[ri]a: q[uo]d tunc esset imperfectu[m] p[ro]p[ri]a.
sed numerus e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]a. vnit[as] aut[em] p[ro]p[ri]a. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Aliq[uo]d aliq[uo]d sunt fo[ra]le i[n]co[m]p[ar]abili vnu[m]
n[on] p[ot]e[st] i[n] altero fundari: s[ed] vnu[m] et multa sunt duo i[n]co[m]p[ar]a
bili: sicut iter se ex opposito p[ro]p[ri]a: n[on] v[er]o vel
multitudo n[on] fundat[ur] i[n] vno. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Vnit[as] n[on]
e[st] fo[ra]le o[mn]i[n]u[m] numeri: q[uo]d n[on] v[er]o intelligibile q[uo]d for
male p[ro]p[ri]a: aliq[uo]d p[ro]p[ri]a sit p[ro]p[ri]a aliq[uo]d. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Vnit[as] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] numeri: q[uo]d e[st] falsu[m]. ¶ Co[n]tra p[ri]m[u]m
p[ro]p[ri]a arguo sic. Illud e[st] de e[ss]e[n]t[ia] aliq[uo]d: sicut q[uo]d illud n[on]
p[ot]e[st] intelligi: s[ed] numeri n[on] p[ot]e[st] intelligi sine vnit[as]te. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ Co[n]tra 2°. q[uo]d illud e[st] p[er] integralis aliq[uo]d: i[n] q[uo]d illud
resoluit[ur]. s[ed] numerus resoluit[ur] i[n] vnit[as]tes. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ Co[n]tra 3°. Ois numerus radicatur sup[er] aliq[uo]d r[ati]o[n]e formalis: sed
ois r[ati]o[n]e fo[ra]lis q[uo]d e[st] i[n] re n[on] n[ec]e[ss]e e[st] vna. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ Co[n]tra 4°. q[uo]d illud fo[ra]le p[ro]p[ri]a aliq[uo]d p[ro]p[ri]a q[uo]d illud diffiniat[ur]
s[ed] p[ro]p[ri]a numerus diffiniat[ur]. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Ad p[ri]m[u]m dico q[uo]d b[on]u[m]
vult intelligi numeri[m] i[m]aginat[ur] ip[s]e e[st] abstractus ab vni
tate. v[er]o q[ui] vnit[as] n[on] o[mn]i[n]u[m] i[m]aginat[ur] ac si e[ss]e[n]t[ia] vnit[as]tes:
s[ed] e[st] vna fo[ra]le simplex vnit[as]tes n[on] i[n]cludit e[ss]e[n]t[ia]l[em].
sex. n[on] s[ed] solum semel sex. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Ad 2° dico q[uo]d numeri[m] sic aliq[uo]d
fo[ra]le simplex fo[ra]le ip[s]e accipiendo n[on] p[ot]e[st] resolui: imo
sic triangulus vno destructo angulo destruit[ur] totu[m]: et n[on]
resoluit[ur] sic g[en]e[r]e vno destructo totu[m] destruit[ur] et n[on]
resoluit[ur]. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Ad 3° dico q[uo]d vnu[m] b[on]u[m] e[st] p[ro]p[ri]a numeri: sed b[on]u[m]
e[st] vnu[m] n[on] vnit[as]tes: s[ed] denotatur ab vnit[as]te: et i[n] illo fun
dat[ur] de numeri: sic v[er]o moralis e[st] i[n] p[ro]p[ri]a n[on] i[n] p[ro]p[ri]a.

d[en]otatur q[uo]d e[st] p[ro]p[ri]a fundamentale ipsius numeri: sic sic
relo resoluit[ur] i[n] fundamentu[m] sic numeri[m] resoluit[ur] i[n] vnu[m].
¶ Ad 4° dico q[uo]d q[ui] numeri[m] diffiniat[ur] p[ro]p[ri]a illa n[on] e[st]
diffi[n]o e[ss]e[n]t[ia]lis et additamentu[m]: s[ed] magis q[uo]dam descriptio
circulocutina: sic q[ui]d dant[ur] diffi[n]ones multe p[er] circulo
cutiones q[ui] n[on] s[un]t additamentu[m]. ¶ Dic[itur] t[ame]n occurrunt diffi[n]i
p[ro]p[ri]a q[uo]d vnit[as] v[er]o vnu[m] e[st] p[ro]p[ri]a numeri. Dico sic v[er]o q[uo]d
vnit[as] i[n] abstracto nullo m[od]o e[st] p[ro]p[ri]a numeri: s[ed] vnu[m] sic
dicim[us] q[uo]d fundamentu[m] e[st] p[ro]p[ri]a re[al]e fundatu[m] i[n] eo. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. m[od]u[m] m[od]u[m] p[ro]p[ri]a. Dico q[uo]d ois re[al]e m[od]u[m] m[od]u[m]
p[ro]p[ri]a fundamentu[m] et terminu[m] m[od]u[m] m[od]u[m] aut[em] numeri[m] sit p[ro]p[ri]a illa
q[uo]d s[un]t e[ss]e[n]t[ia] multitudinis et fundamentu[m] n[on] aut[em] p[ro]p[ri]a illa q[uo]d p[ro]p[ri]a
m[od]u[m] m[od]u[m] n[on] e[st] p[ro]p[ri]a n[on] e[st] p[ro]p[ri]a n[on] e[st] p[ro]p[ri]a n[on] e[st] p[ro]p[ri]a n[on] e[st] p[ro]p[ri]a
destructione aliq[uo]d vnit[as]tes vel p[ro]ductione n[on] numeri[m]
e[ss]e[n]t[ia] vel destruat[ur]. ¶ Dico q[uo]d p[ro]p[ri]a n[on] denario vni
tate ablata totu[m] numeri[m] denarius destruit[ur]: s[ed] t[ame]n remanet
nouenari[us] et alij p[ar]tes. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. si nouenari[us] et
alij p[ar]tes erat s[ed] cu[m] denario. Dico q[uo]d binari[us] et ternari[us]
et sic de alijs v[er]o ad x. o[mn]es s[un]t i[n] e[ss]e[n]t[ia] vnit[as]tes. s[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
t[ame]n ordinar[um]. i[n] p[ro]p[ri]a denario o[mn]es p[ar]tes ponunt[ur]. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. si p[ar]tes multe e[ss]e[n]t[ia] g[en]e[r]e p[ro]p[ri]a s[un]t
s[ed] i[n] t[em]p[or]e i[n] respectu b[on]i p[ot]e[st] i[n]ueniri. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Sed adhuc e[st]
du[m] v[er]o p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a numeri e[ss]e[n]t[ia] r[ati]o[n]is s[un]t i[n] e[ss]e[n]t[ia] vnit[as]tes.
Dico q[uo]d i[n] q[ui]cu[m]q[ue] ternario s[un]t tres dualitates s[ed] q[uo]d q[ui]s
vnit[as]tes p[ot]e[st] alteri co[m]numerari. et ex b[on]o p[ro]p[ri]a s[un]t i[n] e[ss]e[n]t[ia] vnit[as]tes
deter[mi]nari q[uo]d e[st] for[ma]l[em] respectu[m] falsu[m] apud aliq[uo]d vnit[as]tes esse
ip[s]e i[n] for[m]is abso[lu]to. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. p[ro]p[ri]a t[er]t[er]io duby e[st] v[er]o p[ro]p[ri]a
ductione noue vnit[as]tes e[ss]e[n]t[ia] n[on] numeri[m]. Dico q[uo]d numeri[m]
copant for[m]is specificis vel d[en]s q[uo]d s[un]t e[ss]e[n]t[ia]l[em] ordina
te. et i[n] vna adueniente mutat[ur] sp[eci]es. Eode[m] m[od]o de nu[m]er[us]. et
i[n] adu[er]sa vnit[as]tes vnit[as]tes v[er]o m[od]o sp[eci]es c[on]u[er]t[ur] nouus numeri[m]:
et ex b[on]o s[un]t e[ss]e[n]t[ia] vnit[as]tes p[ro]p[ri]a q[uo]d e[st] for[ma]l[em] abso
luta i[n] q[ui]cu[m]q[ue] dist[an]tia n[on] p[ot]e[st] cari ab agere limitato.
s[ed] a q[ui]cu[m]q[ue] agere q[ui]cu[m]q[ue] m[od]o vnit[as]tes vnit[as]tes causat aliq[uo]d
vnu[m] i[n] q[ui]cu[m]q[ue] dist[an]tia sit aliq[uo]d aliq[uo]d p[ro]p[ri]a i[n] aliq[uo]d r[ati]o
ne deter[mi]nari numeri[m] cu[m] illo p[ro]p[ri]a: n[on] e[st] nouus numeri[m].
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. ne ille nouus numeri[m] p[ro]p[ri]a vltima vnit[as]tes
re fo[ra]le: Dico q[uo]d n[on] q[uo]d vnit[as]tes s[un]t e[ss]e[n]t[ia]l[em] r[ati]o[n]is: sic
numeri[m] p[ro]p[ri]a fo[ra]le p[ro]p[ri]a eas e[ss]e[n]t[ia] e[ss]e[n]t[ia] r[ati]o[n]is. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. q[uo]d vnit[as]tes p[ro]p[ri]a sit nou[us] numeri[m] q[uo]d p[ro]p[ri]a
est maior r[ati]o q[uo]d vnit[as]tes p[ro]p[ri]a sit nou[us] numeri[m] q[uo]d p[ro]p[ri]a
app[ar]et noue vnit[as]tes ad b[on]u[m] q[uo]d sit nou[us] numeri[m] q[uo]d vnit[as]tes
p[ro]p[ri]a n[on] s[un]t sufficiens p[ro]p[ri]a n[on] illi vel sibi de nouo
aduenientis ex app[ar]et noue vnit[as]tes. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. tunc occur
rit di. v[er]o sp[eci]es n[on] e[ss]e[n]t[ia] ex dist[an]tia ab vnit[as]tes p[ro]p[ri]a n[on]
apposita. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. q[uo]d b[on]u[m] sit variatio numeri[m] ex dist[an]tia:
n[on] e[st] q[uo]d v[er]o sit illud i[n] q[uo]d specificis numeri[m] d[en]s: s[ed] ex p[ro]p[ri]a
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. v[er]o dato q[uo]d vnit[as]tes n[on] sit de e[ss]e[n]t[ia] n[on] v[er]o
numeri[m] p[ro]p[ri]a sit de e[ss]e[n]t[ia] posterioris: v[er]o binari[us] de e[ss]e[n]t[ia] ter
nari[us]. Dico q[uo]d n[on] q[uo]d sp[eci]es s[un]t e[ss]e[n]t[ia]l[em] g[en]e[r]e n[on] q[uo]d vna
e[st] de e[ss]e[n]t[ia] alteri. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. q[uo]d aliq[uo]d i[n]cludit e[ss]e[n]t[ia]l[em] aliq[uo]d
p[ot]e[st] passio i[n]clusi de m[od]o de i[n]cludere: s[ed] passio g[en]e[r]e
de bo[n]e: cu[m] ergo passio n[on] binari[us] sit p[ar]itas si binari[us]
i[n]cluderet i[n] ternario p[ar]itas posset demonstrari de ter
nario. Dico q[uo]d p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a numeri[m] n[on] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]l[em] poste
rioris: s[ed] i[n] v[er]o e[st] q[uo]d s[un]t e[ss]e[n]t[ia]l[em] ordinar[um] et n[ec]e[ss]e h[ab]et
esse i[n] e[ss]e[n]t[ia] s[ub]i[n]s: q[uo]d posterior n[on] p[ot]e[st] esse q[uo]d sit i[n] illo
s[ub]i[n]s: i[n] quo e[st] p[ro]p[ri]a: n[on] p[re]cise i[n] illo. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. Ad
argum[en]tu[m] patet. ¶ Questio. III.

Trum
¶ Numerus habeat aliquam vnit[as]tes
re. Dicit q[uo]d q[uo]dam doc. q[uo]d n[on] q[uo]d
vnu[m] et multa ex opposito diffiniat[ur]. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. De quocunq[ue] d[en]s s[ub]i[n]s: et passio illi: sed
numeri[m] e[st] vere ens et vnit[as]tes e[st] passio illi:
s[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. ¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. De q[uo]d e[st] i[n] g[en]e[r]e: vel e[st] vnu[m]
g[en]e[r]e: vel sp[eci]e vel numero: s[ed] numeri[m] ponit[ur] i[n] p[re]dica
mento. g[en]e[r]e op[er]e q[uo]d habeat vna illa vnit[as]tes. ¶ Dico q[uo]d
¶ S[ed] e[st] de e[ss]e[n]t[ia] sic. AD.

B
Dico 2°.

D. q[uo]d p[ro]p[ri]a.
¶ An non vni
tas e[st] funda
mentu[m] et men
sura numeri,

F
Ecce q[uo]d que
ris vbiq[ue],

Argumentum
¶ b[on]u[m] numeri[m]
esse respectu[m]
et alij idem
ostendit[ur].

Qualit[er] variat
et q[ui]e n[on] e[st]
adueniente no
ua vnit[as]tes.

G

Q[uo]d existit di
st[an]tia vnit[as]tes
ad numeru[m]
variationem.

H

¶ Prior numeri
n[on] e[st] de e[ss]e[n]t[ia]
et posterioris
s[ed] necessario
p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a

¶ aliozum.

Liber.

Distinctio

Questio

I
Sp. ppria de
vinitate nieri.
Obijciat.

Ratio omne
notabilis qd
de numero
cat vni deca
rana.
Unitas 2^a.

2. qd duplex.

K

Unitas nro acci
des in distin
ctis nro subie
ctis esse.

Multitudo e
in plus qd nu
merus 2^a no fit
alia spes qd
vna nro qd e
fana nro.
20. meta. 2. in
arithmetica
Boetij.

L

Summa 2^a.

Idem 5. m. c.
14.

M

Sp. alior qd
Seco. 2. alios
copiose i hac
distin.
Supugn^o 4^a

numerus bz ppria vnitatis sic passionis sic et alia entia.
C. 3. 5. Que ex opposito distinguunt vnu no pot esse
aliud. sz vnu et multa sunt bz. stat aut qd nuer^o est spes
q cadit sub multo. g. 2. C. 2. Confirmat. qd pla inquantis
pla no sunt vni. sz nuer^o inquantu nuerus est pla. g. non
est vnu. C. Dico ad ista qd que ex opposito distinguunt
vnu no pot ee aliud qd datur. sz in denotatiue no est
inconueniens. sicut ens diuidit p abso^m et respectiuu. sz g
abso^m qd datur no possit ee respectiuu. in denotatiue
videm^o qd absolutu est respectiuu. suba. n. est ad aliud
denotatiue. et quantitas et qualitas eode mo de nu^o. possit
en dici aliter qd vnitatis p qua nuerus vni no est sibi
opposita. sz numerus opponit vnitati qd pnat eu. no op
ponit aut vnitati q denotat eu. sz igit qd opz q nuerus
ponat aliq mo vnus. C. Dic tui sit aliq dubia. pmo
quo vna for^o pot ee in distinctis subiectis et plurib^o nu
mero. Dico qd sic vnitatis specifica et formalis est in nu
meris est vna spes nueritatis. hec dualitas est vnu indiui
duu dualitatis. C. Dico qd tali dualitati q est eade nu
mero no repugnat ee in duob^o subiectis. imo necio ita
determinat sibi duo. qd repugnat sibi ee in vno. sed opz
qd sit in duob^o. sic oes pcedit qd dualitas est duplu ad
vnitatis. quero in q subo est duplicitas. opz dicere qd in
duob^o nro distinctis. sic hic. C. 2^a dubiu vtz nuerus sit
eentia^l multitudo. dico qd multitudo est transcenden^o. et
io opz dicere qd sic multa transcenden^o includunt in alijs
transcenden^o. ita multitudo in nu^o. no tui est gen^o nui.
qd aut multitudo sit supior ad numez. pbo. qd i diffi
ne numeri ponit multitudo. 2^a qd numerus est multi
tudo mēsurata p vnu. 3^a qd numerus vni multitudo ex
vnitatis aggregata. Et pfirmat. qd multitudo vidit p
finitu et infinitu. sz numer^o cadit sub finito. g. cadit sub
multitudine. finitu aut e oia diuides multitudinē. g. 2. C.
C. 2^a di. q est spes diuisa p numez. dico qd qn gen^o di
uidit. per oias bz opz qd si vna spes sit sub vna oia. qd
inuentat alia spes sub alia. sz no est sic de diuisione tra
scenden^o. cuiusmodi est multitudo. C. 4^a di. Ultra nu
merus sit summa. dico qd si intelligat p sumā aliqd factu
ab anima. sic dico qd non est summa. si autem intelliga
tur per summam aliqua clausio. sicut multitudo finita
claudisic dico qd est summa. et sic pater 2. C.

Distinctio. XXVI. Questio. I.
Huc de proprietatib^o psonaz 2c.

Vtrum in diuinis sit aliqd suppositi
u absolutu. Qd sic. Aug. p
de tri. dicit qd tres psonae sunt vnus crea
tor. sed creare est sup^o. ergo sunt vnum
suppositu. no relatiu. qd sunt tria. ergo
absolutu. C. Contra. qd tuc in diuinis eent
4^a supposita p determinationē ecclie.
vnus doc. qd sic. qd illd cui coueniunt vel
attribuunt oes opōnes essentielles. s. in
telligere velle creare 2c. illud est absolutu. sz supposito
attribuunt. g. 2. C. 3. 5. arguo 4^a. p. sic. Nullu abso^m
in diuinis est incōicabile. sz oē suppo^m ex rōne q est sup
positu est incōicabile. g. nullu suppo^m est abso^m. C. 2^a sic.
Nullu suppo^m pot ee qd alicui cu ipz sit ex rōne sua vlti^m
qd. sz oē qd est cōicabile pot ee qd. g. nullu cōicabile pot
esse suppo^m. stat aut qd istud suppo^m abso^m eet cōicabi
le. g. nullu suppo^m est abso^m. C. 3ª sic. In diuinis no sunt
sz fide nisi tria supposita. cu g sint tria relatiua no erit
aliqd abso^m. nisi dicas qd coincidit in idē cuz relatiuis.
qd est falsu. qd de absoluto et respectiuo dñr extrema
pditionis. g. no sūt idē. C. 4ª sic. Qd suppo^m in nā itel

lectuali est psona sz Ric. sz illd suppo^m eet in nā itelle
ctuali. g. eet psona. sz sic in diuinis eent 4ª psonae. s. in tuc
in diuinis eet vna psona abso^m. qd cōit no pcedit. C. 3^a
dico. qd in diuinis no est aliqd sup^o abso^m. sic nec aliq p^o
abso^m. qd vtrūqz istoz tā sup^o q psona est incōicabilis
substētia. nullu aut abso^m est incōicabile. g. 2. C. 3. 5.
sz istud ista 4^a. p. sic. Nā pbi no errauerūt circa vi
uinā vnitatis. sic circa psonaz trinitatē. et tñ ipsi posue
rūt in diuinis vnicū sup^o abso^m. cui oes act^o et opōnes di
uinas attribuebāt. g. v. q. ita sit. C. 2ª sic. Acus sp sunt
suppositoz. vt qd. sz act^o eentiales no pnt ee alicui. vt
qd. nisi alicui absolutu. qd ois act^o g puenit pbi^o. cōue
nit eis p aliqd cōe. nullus aut re^o est cōis p^o. g. p aliqd
abso^m. C. 3ª sic. Rō substētis est rō psonae. sz vna eent^a
in sua pōderatiōe pōia bz rōnē substētis. g. bz rōnē
psonae. sz stat qd abso^m. g. v. q. vna psona abso^m sit cōis
alijs. sic eent^a dñr ee cōis. C. 4ª sic. Ois ididitā suba nāe
rōnalis est sup^o vel psona sz diffōnē Boetij. in l^o de tri.
sz eent^a vna est ididitā suba in nā rōnali. g. est psona.
stat aut qd no respectiuu. g. abso^m. C. Ad p^o dico. qd sz
pbi p rōnē nāle ponuerūt inuestigare vnitatē ididitū
abso^m cui attribuerēt act^o et opōnes. et ex p^o potuerūt de
monstrare entitatē suppositū et ex p^o sz est qd opz dare
sup^o. nō tñ vnu vel pla vl vtz sup^o abso^m vel relatiuū.
Dico g. qd in p no errauerūt. imo ad B deducit demō
stratio qd sit dare sup^o. Si tñ dixissent qd illd erat abso^m et
rassent. s. si dixissent qd erat tñ vnu errassent. C. Ex
quo colligit qd rō suppositi abstrahit ab abso^m et re^o ex
q aliqne pnes et vitates pnt demōstrari de eo ignorādo vl
dubitādo vtz sit abso^m vel respectiuū. C. Ad 2ª vico.
qd creare et pseruare et alij act^o et opōnes sūt vīnax pso
naz et suppositoz. vt qd vl qd tñ pnt ee alicui ididitū
absolutu vt qd. sic hic bō gñat vt qd. sz hūanitas est quo.
C. Ad 3ª vico. qd no sufficit ad rōnē pfectam suppositi
substētis nisi addat substētis incōicabilē. eo qd si cōicaret
ia posset ee qd. B aut repugnat vlti^m qd. qd ipz sit qd. re^o ali
cui. C. Ad 4ª vico. qd Ric. corrigit diffōnē Boetij po
nens incōmunicabile p indiuiduo ppter animaz rōna
les que est ididitā. et tñ no est psona. qd ipsa est cōica
bilis. et ideo tenenda est diffinitio Ric^o.

Sed hic
est di. si sup^o diuū possit dici abso^m. pbo
euidēter qd sic. Qd qd pdicat de aliq nā
in p mō dicēdi p se pdicat necio de supposito nāe. hoc
p ex regula vulgata. qd atqz de altero pdicat. vt de
subo gēd di de pdicato et de subo. stat aut qd nā pdi
cat in p mō dicēdi p se de suppo^m. hec nē est vā in p mō:
p est de^o. g. qd di de nā in p mō. di de de supposito. f.
de pte. sz ista est vera in p mō. de^o est ens abso^m. g. et ista
est vā. pater est ens abso^m. C. P. In recta linea sūt illa
spūs ens abso^m. Arguo tuc sic. Ois spūs est ens absolu
tu. p est spūs. g. p est ens absolutu. nec valet fingere ad
pditionē idēicā. qd qd pmissaz est qd datur. sz
est ens absolutu qd datur. p est spūs qd datur. sz
sūt mibi aliq p istas rōnes qd p est de^o. nō eet
vera in p mō dicēdi p se. Et hoc confirmat sic. p aucte
Aug. 7. de tri. qd dicit qd no eo p quo de^o. Tūc sic. Qd
cūqz aliqd di de aliquo in p mō dicēdi p se cōpetit sibi
cū reduplicatione subit. qd bō inquantu bō est alia. sed
ista fin Aug. et veritatē est falsa. p inquantu p est deus.
qd tuc ois p esset deus. g. v. q. p non est deus in p mō
dicēdi p se. C. 2ª sic. pfirmat qd eide inquantu idē non
cōpetunt dictionia. vel saltē nō cōpetunt opposita in p
mō per se. sz p inquantu p in p mō est ad aliqd. g. in p
mō no est ad se et absolutu. C. Dis vīs trabat ista re
gula ad oppo^m. Qñe qz aliqua nā no suppositat in sup
posito ppter rōnis formalis nō di de illo in pmo mō.
C. Exemplū

N
4. tri.
Sp. ppria.
Loco negat
ua.
Tagestus
Obijciat 4^a.

1. m. i. p. p.

2. d. c. a. b.
O

2. m. i. p. p.
ingit ad ca
gnitionē sup
positū in diu

Suppositum
pcedit ad
absolutu et re
spectiuu. nō
Seco. q. 4. qd
beti. et vbi di
noani.

2. m. i. p. p.
ut qd opōne
substētis non
arguit sup^o
Mota doc.

2. m. i. p. p.
pcedit ad
absolutu et re
spectiuu. nō
arguit sup^o
Mota doc.

Q

Cap. 1. v. d. 5.

Regula
b. l. i. q.

A
Sp. ppria.
Loco negat
ua.
Tagestus
Obijciat 4^a.

F
Remota
sed in c
rronea
dica.
pbi scō
to simit
sequere
recende
runt.

Sp. ppria
Loco negat
ua.
Tagestus
Obijciat 4^a.

Sp. ppria
Loco negat
ua.
Tagestus
Obijciat 4^a.

2. m. i. p. p.

Q

Regula
b. l. i. q.

N
f. tri.
Sp. ppia.
Cotto nega
a.
Cageinhab
Bdyat 4°.

ma. i. ppe^o.

U. de. 3. n. 11
O

Anat pbi a
ingit ad co
gnitione sup
positi in dicit

Suppositum
refertur ad
absolutum. et re
pente. vid
deco. q. 4. q. 11
venit. et ubi dicit
p

Alis qd. et al
id q opone
ubifitit non
arguit sup
Nota bene.
Abi. 8.
pocert diff
ntio Ric. di
mitioni 200.
q.
Dubius nobi
e dupler.
In aspitione.
Arguit nobi
iter ad vera
p p p p p
ita.

Q

Cap. 1. vel. 5.

Regula gen
itica

A
supposita
lar 2° et 3°
inter p dicit
dupl.
Quere 1. 3. in
ali. 2. 1. q. 11.
fanti Sco. 2
ali. 1. q. 11.
Cassio.

B
Ratrat se
sed an coica
etrona consi
dica.
Ad scousat.
is dicitur. 2
sequere huc
deinde si pla
cuerit.
Baruna.

C
suppositi
dicitur et dicit
reputat. 2
sic vide h. 13
in ali. 1. q. 11.
ad h.

D
suppositi
quod sustinet
quod dicitur
aut idem
absolutum.

La. primo.

Obat 4°.

Et. 1. esse co
cabile.
Cocabile. 2°
incocabile. 2°

Exempli. albedo supposita i suba. id nō dē de suba
in pmo mō: s; eētia diuina nō supposita in supposito
pprio. g. 2°. M. p. q. supposita p aliqd alteri^o g. i. s.
relonis. g. 2°. Cōfirmat: q. qn aliq relo adueniens
alicui abso^o pstituit relatiuū illud cui aduenit. i. abso^o
nō dē in p mō dīcēdi p se de isto pstituit: sicut p. q. si
militudo adueniens qūatū pstituit sile: 2 tū ista non est
vera in p mō: sile est egle. sic est hic. g. 2°. Cōfirmat
q. hoc est vey in creaturis pp dīfīctionē reale relonis
adueniens ab eo cui aduenit relo. nō sic aut in diuinis
pp sūmā idētatē relonis 2 fundamēti. Si inq. sic dī
cat. hoc nō satisfīcat: q. l. 3 pp idētatē reale poterit pre
dicari idētie vel reali illō absolutū: nō tū formālē de
pstituit: tū q. idētatē realis nō variat rōnē formālē:
iō nō plus pp ea verificat p dīcatio in pmo mō q. si il
la nō eēt: q. p dīcatio p mō modi semp segt rōnē formālē:
Cōfirmat nō dico nūc: s; dico q. bec. pater est de^o. est
va 2 formalis: s; tū q. sit va in pmo mō dīcēdi p se sic
ista. hō est aliat: nō itelligo: sicut nec ista est in p mō: de^o
est ens: sicut ista. hō est aliat: q. ens nō includit: sicut ps
essentials in deo. Cōfirmat: si suppositū diuinum debeat
dici suppo^o relatiuū. Videt q. nō: q. rōnē essentie que
est pncipalis 2 absoluta dē ab ea denotari: 2 sic non dē
dici relatiuū. Dico tū q. pp oppositā rōnē dē dīci respe
ctiui: q. qūcūq. aliqd cōponit ex duob^o semp cōposi
tū vel p mō: segt debiliore seu infirmiore pte: psona
diuina pstituit ex eētia 2 relone: g. erit relatiua. Ma.
p. 3. nā hō dē corporeus pp pte minus pncipale 2 nō spū
rituale: s; cōpositū dē corruptibile ppter corruptionē
alterius pnis. s; l. albū dē ens p accēs: q. includit aliqd
accidens: sic dico q. persona debet dici relatiua. Cōfirmat
argumentum patet. Cōfirmat. II.

Vtrum in diuinis sit aliqd absolutum
indiuuū. Q. nō. q. ibi nō est
aliqd sup^o abso^o. Cōtra ibi est vna nā nūc.
Ibi dicit vnu magis doc. q. l. 3 in di
uinis nō sit aliqd vnu suppositum
absolutū: tū est ibi aliqd indiuuū absolutū. Cōfirmat
firmat quadruplici rōnē. Prio sic. q. oē qd dēmonstrat
est singulare: sed in patria dēmonstrat hic deus ad ocu
lū q. est ens absolutū. g. 2°. Cōfirmat. Q. dē qd dē de vno so
lo est indiuuū: s; hic deus fm Augu. de tri. dē de vno
solo. g. est indiuuū. M. p. q. 3. aliq. essent plures dy.
Cōfirmat. Nā cū singularitate pstituit indiuuū sicut ge
nus 2 oia spēm: sed in diuinis nā diuina est cū singulari
tate absolutū. g. ibi est indiuuū abso^o. Cōfirmat. Aug.
7. de tri. deitas nō dē de trib^o psonis: sicut vlt de singu
larib^o. g. op. q. essentia diuina sit vna singularis in trib^o
2 absolutū. g. 2°. Cōfirmat. S; hoc instat 4°. Cōfirmat. Prio sic.
Nullū absolutū in diuinis est incocabile: sed oē indiu
uū vt indiuuū est incocabile. g. nullū indiuuū est
absolutū in diuinis. M. l. v. de se manifesta. Ma. p. 3.
q. et per te. est vera. Cōfirmat. Indiuuū est qd dē de
vno solo. sed h. deus dē de trib^o. g. hic deus nō erit indiu
uū. Cōfirmat. In ordine p dīcam et ali nūc est infer^o
indiuuū: s; deo multa sūt inferiora. i. supposita: de qb^o
fm idē nomē: 2 s; eandē rōnē dē. Cōfirmat. 4° sic. Ita bec pso
na est indiuuū psonē: sicut hic de^o est indiuuū deita
tis: q. hic deus sit indiuuū: tūc erit 4° indiuuū. i. s.
tria indiuuū psonē: q. sunt respectiua 2 4° diuinita
tis: qd est absolutū: qd est incōueniens. Cōfirmat. Ad p^o dico. q.
esse incocabile pōt itelligi: dupl^o: vel sicut nā in vlti p
rib^o indiuuū: 2 isto mō indiuuū est incocabile: vlt
sicut bec nā est cōcabilis plurib^o suppositis: 2 isto mō
indiuuū vt indiuuū est nō repugnat cōcari. Cōfirmat
hoc ad arg^o dico ad maiore q. nullū abso^o incocabile

est 2° mō: s; p mō oē abso^o est incocabile: 2 ad minores
dico q. oē indiuuū vt indiuuū est incocabile p mō: s; 3°
tū nō 2° mō: 2 si variat mediū. Cōfirmat. Ad 2° dico. q. indiu
uū dē de vno solo: sic hic de^o dē de vno solo deo: q. tū
nā indiuuū est in plurib^o suppositis vnu indiuuū
pōt dīci de plurib^o suppositis: sicut si idēz color esset in
plurib^o subis dīceret de eis: sic in pposito. Cōfirmat. Ad 3° vi
co. q. h. deus nō dē de pte 2 filio ad modū q. vlt dē de
singularib^o 2 superi^o de inferiorib^o: cū ita singularis sit
hic de^o: sic hic p. 3. ad modū q. bec humanitas dē de h
boie singulari. Cōfirmat. Ad 4° dico. q. sic i nobis multe bec
ceitatis pcurrit ad vnu hoc: q. tū nō faciūt dīfīctia bec
pp cōincidentia in idē. sic becceitatis deitatis 2 psonē
cōincidūt in idē saltē in idē reali: 2 iō nō faciūt dīfīcti
cta indiuuū: sic nō est aliud indiuuū hois 2 alis. Ita
nec aliō bz de^o 2 p. 2 iō indiuuū dei cōincidit cū tri
bus respectiuis: s; becceitas abso^o nō sit respectiua.

Hoc visio itelligendū est ad qd ponit B indiuuū
abso^o in diuinis: 2 dico h. 4° pnes. pma est q.
huic indiuuū attribuit oēs opōnes eēntiales ad in
tra 2 ex. pbat. q. h. est bon^o pcessus. h. de^o itelligi 2 p
2 fili^o 2. i. s. sunt h. deus. g. 2°. sic h. a. l. g. h. de^o est quasi
mediū h. ad pcludēdū de quol^o sup^o istas opōnes eēn
tiales: q. sibi adēqte pueniūt: 2 sic p ipm de oib^o suppo
sitis pnt dēfīari. Cōfirmat. 2° est q. opōnes notionales ad
intra: s; ad extra nō cōueniūt pmo huic deo vel isti
indiuuū: sicut sunt gnāre 2 spirare 2 icarnari: q. si sic.
tūc iste opōnes oib^o pueniūt: qd est falsū. Cōfirmat. 3° est
q. hic deus est cōis oib^o psonis. Nā oēs psonē sūt vnu
deus: 2 nō nūc vnu deus nūc: g. sunt h. deus. Cōfirmat. 4° est
q. l. 3 indiuuū sit idē reali cū quib^o psona: nō tū formālē:
qd est absolutū: psona aut relatiua. Cōfirmat. S; hoc instat
quadrupl^o. Cōfirmat. Prio sic. Si ille est bonus pcessus q. est
factus in p^o pte: iste erit bonus: hic deus gnāt: bec eēn
tia est hic deus. g. 2°. Quia cū hic de^o sit pmo pte:
hic deus pū creatur q. pte: qd est falsū. Cōfirmat. 3°. Quia q.
qd attribuit inferiori vlt cōpetere superiori: s; dīfīctio
attribuit pte huic deo: g. sicut pte dīfīngit a filio: ita
hic de^o ab h. deo. Cōfirmat. 4°. Quia tūc saltē erit 4° suppo
sita formālē dīfīctia: cū illud indiuuū formālē abso
lutū formālē dīfīngit a relatiuū. Cōfirmat. Ad p^o dico. q.
deitas vel essentia sunt magis abstracta q. sit hic de^o:
iō multa de hoc deo verificari pnt: que nō verificant
de essentia vel deitate. Cōfirmat. Si dīcat q. h. de^o nullo mō
dīfīngit ab essentia. g. qd sibi puenit 2 essentia puenit.
Dico q. rōnē illius qd pccernit hic deus qd nō cōcernit
deitas: pōt supponere p psonis: pto qbus non supponit
eēntia vel deitas. Cōfirmat. Ad 2° dico. q. actio duobus attri
buit. i. p^o quo. 2 p^o qd. 2 semp pū p^o quo. q. p^o qd.
suo mō. Cū pcedo q. h. deus pū creat eo mō quo tale
p dīcatū cōpōit p^o quo. q. creat pte vel fili^o. Sed in ge
neratione est ne hic deus quo. vel qd. Dico q. respectu
psonē est quo. respectu aut eēntie est qd. Cōfirmat. Ad 3° dico.
q. p dīcatū negatiuū dē de inferiori nō pp h. dē 2 su
periori: vel ēt egpollens negatiuū: cuiusmodi est dīfīn
ctio. Cōfirmat. Ad 4° dico. q. nō est incōueniens formālē lo
quendo: pcedere multa indiuuū formālē dīfī. acta: s;
nō plura supposita. Cōfirmat. Ad arg^o p. Cōfirmat. III.

Vtrum persona diuina formālē cōsti
tuat p absoluta. Q. sic. q. fm
Ricardū in dīfīne persone ponit subsistē
tia que vlt dīcē aliqd absolutū. Cōfirmat. Lōra. h.
Boe. relo multiplicat trinitatē. S; l. Augu.
Quicqd est ad se est oib^o cōe. Cōfirmat. Videndū est pmo
de quēfīto. 2° dato q. nō. si pōfīto ista poneretur quō
posset itelligi q. constitueretur per absolutū.
p^o Grant. M. 2

E
Quo indiu
duum de vno
mō 2 de plurib^o
predicatur.

Idē bñ rōm.

Idē qd queris
vbiq. 3. instā
tū p dīcā.

F
Et hoc sup
posito nūc.
Cōfirmat. 4°.
Quare ponit
indiuuū ab
solutū in diu
inis 2 q. ci pue
niant pmo 2
que non?

Instat 4°.
G

Prio q. q. qd
pncipio cōpe
ti actio.

H
Adē qd quo 2
qd respectu dī
actio.
Non qdēq. 3
p mō dē de
inferiori pue
nit superiori vlt
pncipalē.
Plura indiu
uū cōcedē
in diuinis nō
incōuenit: qd
caste p dīcā.
Sermo de cō
stitutiōe pso
narum.
4. tri. c. 22.
4. tri. tri.
Vide. 5. tri. 2
7. 2. alibi.

Questio

An esse in po-
 tentia obina
 repugnat pfo-
 nis.
 Necessitas el-
 sendi cui est
 puenit?
 Distinguitur.

plonis; q̄ nō esset incōueniens; q̄ ipse nātr pcederet
suā pductionē; sicut absolutū radū pcedit nā pductio-
nē radū salte quātr ad gdditate; sed tr q̄str ad existē-
tiā nō sic; q̄ forte existētia est in eodē signo cū pduc-
tionē; nec pcedit; s; de hoc alias magis dicef r decla-
rabit. ¶ Ad 2^m dico; q̄ l; in 3° signo intelligeret gddi-
tas plone. nō tr in illo 3° signo existēteret precise in
4°. eo q̄ sicut dicitur; est; origines r existētia determināt
sibi idē signū; r tūc; sin 4° signo pmo essent. ¶ Ad 3^m
dico; q̄ nescires bñ vitare qm essent in po^o obieciūar;
ideo supposito q̄ repugnat plonū esse in potētia obie-
ctua; dico; q̄ eis repugnat cōstitui p ppietates relati-
uas pductiones pcedentes. ¶ Ad 4^m dico; q̄ ipole
est aliqd̄ intelligi necesse esse nisi p illo signo p quo in-
telligit esse. Et q̄ dictū est q̄ pro 4° signo precise plo-
ne intelligit esse; r p eodē signo sunt ab aliorū nullo
essent necesse esse a se. ¶ Sed hic est ou. Quia si sunt
tres ppietates absolute erunt tres dy; sicut tres boīes
dicuntur tres propter tres proprietates individuales.

Libet

Distinctio

Questio

I
Risto alioz.
Impugnatio
Risto ppria
Ad ois qddi-
tas est coicabi-
lis.

Ad pntas:
sz circulo-
m p ipiam est
incoicabilis z
pntas pntas

Etanz duplex

K
Persona no
est vna foiali-
ter: sz pideri
an repugnat
hie q dixi. sz
q. x. bui. dist.
ad finem.
In pntas est
suba p. z qd
est.
Adde. Seco. sz
z. z. q. qlibet
Ad vltimo di-
uerfis pot ab-
strahi coceptu
cois z qlibet
no scouatiz
ola pderablis
Lage h plura
pro extra.

L
D. qdrplex
c. r. o magna.

Obi supra.

Regula.

M
Expō nōdilis
i Aug. ibi. oē
qd relatiue di-
citur zc.
Adus est ad
se pater qd ad
aliud.
Sonne dupli-
ces.
Adde ad h op
tunc in sco. q.
z. z. 4. qlibet.
z vbi ibi nōu

Dubium 4°
notabile.

nō pntas: sz vt hic. Cōtra. Qūero qd intelligis p ly
hic. aut aliquā rōne formale: z ista est ita coicabilis sic
alia. aut singularitate: z illa nō est de se rō re¹². Cōtra. Dico
q nō ois qdditas est coicabilis: imo est aliq cui repu-
gnat coicari. Cōtra. Qrit. Utrū sit pntas. Dico q nō:
qz pntas coicat creature: sz illa rō quas circuloqmur
p paternitate z illa est incoicabilis: sz illa est q cōsti-
tit. Intelligēdū est tñ q sicut p subam transcendētem
circuloqmur illud qd est p^m inter pōcamēta: ita ēt per
sapiētiā vna qūitate que est in gñe qualitatiz: ita p pni-
tate circuloqmur vna rōne specificā: cui ex se repugnat
coicari: z ista pntas nō aut pntas. Cōtra. Ad 2^m dico q
ab illis q sunt diuersoz genez: z a diuisis nō subalter-
nis nō pntas aliqd vnu formale z qdditatie: sz bene
pntas aliqd vnu idēice z reale: vnu nō sunt idē reale:
sic est in pposito. Cōtra. Ad pfirmationē dico q nō faciūt
mō in pposito. Cōtra. Ad 4^m dico q pmo diuersis non
pnt abstrahi coceptus qdditatie: sz sic ab istis pntas
uis nō abstrahit: sed pot tñ bñ coceptus denoiatū: vel
aligs coceptus cois: qui dicat ita de eis qdditatie: sicut
genus dī de dīlano: nō i pmo mō: sz redpctiue tñ. Cōtra. In-
telligēdū est. n. q. relatio que dī de istis pntas nō non
dī i pmo mō dīcēt p se: sic pō cōmūis: qz tūc nō cōnt
pmo diuersis: sz dī eo mō quo dīcūt est qz ens dī de de-
tate. z genus de dīlano: sicut relō de pntate z alijs.

Sed hic oriunt alique dif. pūma: qz fm Aug. 7.
de tri. Qd qd refert est aliqd excepta re-
latione: sz illud aliud nō est essentia: qz illa nō refert re-
latione originis. sz psona cū nō sit aliqd dare: z sic psona
est aliqd excepta relone. Cōtra. 2^a diffi. qz fm Aug. 7. de
tri. Qd qd relatiue dī ad aliqd pū ē ad se. sz si pater nō
est ad se fm Aug. iā nō erit ad aliqd: p oīs non inclu-
dit relonē. Cōtra. 3^a diffi. est: qz oīs foia dat suū esse forma-
le illi cui pntas: sz relō nō dat suū eē foiale essentia: qz
ipsa nō est relata. sz dat supposito: sz oē cui dat foia suū
esse supponit ab ea. qz zc. Cōtra. 4^a qz in oī pntas pū ē
aliqd denoiatiue tale qz pntas nā pū corp^o est al-
bū qz totū pntas: sz sic pū est aliqd denoiatiue relati-
qz sit pntas. hoc aut nō est eēntia. sz est suppo^m. Cōtra. Ad
p^m cū dī qz oē qd refert est aliqd excepta relone. Cōtra. Di-
co q ista ppō bz veritate aliq mō: sz tñ nō oī mō. pē at
idēice est aliqd pter relonē: sz tñ nō formale: sz h suffi-
cit. Cōtra. Ad 2^m dico q pū pū est ad se qz ad aliud. hoc est
q pū est illud qd est ad se qz illd qd est ad aliud: sicut
hoc indiuiduum pū est aīal qz bō: sicut aīal pū est nā
boie: sz tñ nō est pū ad se formale z adequate. Cōtra. Ad
3^m dico q sunt alique forme q nō dant suū eē formale
immediate fundamēto nec denoiant fundamēti sz sup-
positū: sic pntas nō denoiat po^m gnatiuas: sz suppo^m.
Cōtra. Alique aut sūt q denoiant vtrūqz: sz pntas in ppo-
sito solū denoiat suppo^m nō fundamēti. Cōtra. Ad 4^m dico
q ista regula bz instātia: qñ nō ponit suū actū vel suū
effectū formale in fundamēto immediate: sz pōice in sup-
posito: sic patuit pū de pntate: z in pposito fallit pp
candēz cām. Cōtra. Adhuc remanēt aliqua dubia. pūmū
est: qz oīs relō inter extrema aliq pēgit distōne inter
illa: qz relō est qdditatie ad aliud: z p oīs nō pōt eam
causare. opz ergo supposita relata prius esse distincta.

Cōtra. Dubiū est. Quia relatio non pōt pmo termi-
nari ad relationē oppositā: qz tūc esset (vt patuit sepi^o)
circulatio in essentialiter ordinatis: nec pōt terminari
ad essentia: qz tūc essentia posset referri: similr illud
quod terminat generationē generat: z sic nō essentia.
Cōtra. Dubiū est. Qz originans semp prius intelli-
git originato: qz per ipsum habeat esse: sed suppositū
originans non pōt prius intelligi si illa supposita cōsti-
tuant per relationes oppositas: qz naturali intelligētia
relatiua sunt simul: nec vnum potest intelligi sine alio.
Cōtra. Dubiū est. Qz oēs relationes equalr respē-
ciunt suos terminos: z sic spiratio erit ita nālis: sicut ge-
neratio: z ita nāliter pcederet spūsanctus. sicut filius.
z vltius suppositi relatiui nō erit generatio: sed tñ
adaliqūto. Cōtra. Ad p^m dico q relatio nēcio pēgit ter-
minos aliquos desperatos z extrema formalitē nō
semp supposita: sicut pntas z filiatio sic essent in dua-
bus aiabus separatis. haberent qdē extrema formalia
distincta: sed nō supposita. Cōtra. Ad ppositū dico q pa-
ternitas bene regit terminū formale distinctū a fun-
damēto. nam essentia est terminus formalis pntas
que distinguit a memoria que est p^m vel fundamēti
paternitatis: z illud sufficit ad relationē. Cōtra. Ad 2^m dico
q illud precise gñatur qd est terminus totalis genera-
tionis z nō formalis. essentia aut in pposito: sz sit ter-
minus formalis: nō tñ est totalis: z ideo nō est termin^o
gnōis talis qz denominet ab ea. Cōtra. Ad 3^m dico qz or-
dine originis vnu correlatiū pcedit reliquū. ista tñ pō-
ritas stat cū similitate nature naturalis intelligentie.
Cōtra. Ad 4^m dico q eque nēcio pntas pntas: sicut filius: non tamē eque nāliter: qz hoc est ppter p^m.
Cōtra. Sed cōtra adhuc instat. qz oīs actus secundus pre-
supponit p^m: z ideo cū gñare fit actus scōs pūis: pūp-
ponit pūm tanqz p^m actū. z sic segit qz pū nō cōstituit
pmo in esse per gñare. Cōtra. 2ª sic. Agere pūpponit esse: z
sic pater prius erit qz agat. Cōtra. 3^a Si gñare constituit p-
sonā patris: ergo erit prius pater constitutus: sed genera-
re: z generari sunt simul: ergo gñari erit prius pater: z sic
verbis prius pater. Cōtra. 4ª Tota ratio z qdditas relonis
est ad aliud: z illud nunqz cōstituit nisi in habitudine
ad suū fundamētiū z nō ad oppositū: sic nō erit fm
se cōstitutū: cum oīs cōstitutio fiat per habitudines
pncipioz constitutiūoz. Cōtra. Ad p^m dico q actus pūis
supponit ab actu 2°. vbi sunt distincti actus reali pū-
mus z secundus. hic aut. gñare est actus pūis cū sit
relō subsistens: vel est actus scōs q est pducere: sed ta-
men pūie loquēdo nō est scōs actus. Cōtra. Ad 2^m dico q
agere pūpponit esse pncipij actiū: nō tamen suppositi
agētis: sicut in resurrectione actus beatifici sanctorum
presupponunt aīas: sed ipsi actus pcedunt supposita.
Similr si deus crearet animā separātā beatā: z postea
infunderet eā corpori. Ita dico in pposito generare est
prius supposito generato. z post p^m gñandi. s. post me-
morā secundā. z prius pūe qui est suppo^m generans: nec
illud est incoicūiens. Cōtra. Ad 3^m dico q sz sit prius gene-
rari qz pater: nō tamē filius genitus est pōt pūe. erit er-
go iste ordo: qz simul sunt gñari z gñare. postea gñans
z genitū: qd pū: qz filius vel genitū cōstituit p generari.
Cōtra. Ad 4^m dico q sic tota qdditas aīe est ad se: z ipsaz
consequit habitudo ad corpus per se que est vis cōsti-
tutiua hoīs totū: ita tota qdditas pntas est ad filiū:
sed illa qdditate cōsequit vis cōstitutūia suppositi
in habitudine ad essentia. z sic relō que qdditatie est ad
aliud vt ad terminū. cōstituit rōne habitudinis eā cō-
sequētis: qua respicit essentia vt altez pncipij cōsti-
tutiū z fundamēntale. Cōtra. Ad arg^m patet.

N

O
Extrema relō
nū duplici
qz pūm
z qz nō.

Extrema for-
malia pntas
tū que?

Termin^o gñ
nō duplex.

Pntas nō
qz cōpola
sicut relō.

P
Medias fac-
tū liberat
quo. s. pūe.
Instat adh
cōclonem q
quadrapl.

Ad vbi aut
2ª pūpponit
pūm. sed qz
Seco. hic z. 4.
q. quolibet.

Q

Quale z cū
pūpponit
agē z qz nō.

Et si pūp-
sit cū pūe
ri tñ pūe
patet.

Ubi dī doc.
bñ tñ exam-
nanda.

A C Distinctio. XXVII. C Questio. I. Hic qri pot vtz pz vel filius &c.

Irca distinctione 27^{am} quero. Utz vbu nostru sit actualis notitia. Qz no Aug. Uox e vebiculu vbi malis: no aut est signu actus intelligendi: rel. C Lora. Ibi dicit Aug. q vbu est cogitatio ipsa. ergo &c. C Dic p videndum est qd sit verbu nostru. Scdo de qsto. ad p^m sunt 4° modi. Aliq dicit q verbu est notitia declarativa siue diffinitiva

Quatuor

cuiuscunqz diffinitibilis: qz fm Aug. verbu est notitia pfecta. nulla aut pfecta est nisi diffinitiva. g^o &c. C Alij dicunt q vbu est sps intelligibilis representans obm. vel qdditate obiecti: qz fm Aug. 8° de trini. sps cuiuslibet rei est vbu eius. g^o &c. C Alij dicunt q verbu est qdditas obiecti: qz fm Aug. diffinitio. Cathagin^o & B est verbu eius. C Alij dicunt q verbu est ipm obm in esse cognitio pductu: qz dicit Aug. q verbu qd foris sonat est signu verbi qd intus latet: no est aut signu nisi obiecti cognitum & vt cogniti. Et iteru dicit Aug. q verbu est qd volubili cogitatione iactam^o. C Nulla istaz viap stare pot. P^oia no: qz qd dicit q verbu est notitia diffinitiva. Quero aut accipit diffor^o e p^oie: aut no: sed solus pro notitia perfecta. Si p^omo mo: sequit q nunqz habe remtis verbu nisi de diffinitibilibus: qd est falsu. Si intelligat per diffone cognitione distincta & perfectat: tuc cu pater in illo p^oio: in quo precedit filiu intelligat diffine & perfecte seipsu: ergo tunc habebit verbu: & sic verbu verbi & verbu an vbu. C Preterea Aug. sepe distinguit inter verbu perfectu & imperfectu. ergo &c. Nec scda stare pot: qz in pfectissima notitia. Imitutiva vt in patria no ponit sps: & tñ fm multos: & videt de intentione Aug. 5° de tri. ponit verbu: & hoc pfectissimu. g^o &c. C 3° et no pot stare: qz oē verbu qd habemus de quo: cuiqz obiecto est comutabile: s; qdditas obiecti. vni. si qdditas dei est comutabilis. C 4° etiam no valet qz ois pductio in esse cognitio vt sic est. pductio f; qd. si q vbu esset qdditas vel obiectu in esse cognitio: vt sic oē verbu esset solus ens fm qd: ens rōnis: qd est falsu: qz gnō verbi est gnō & pductio in esse simplr: & no in esse rōnis. C Dico g fm doc. i. fm 3o. sco. q verbu nrm generalit^o sumedo: est actus intelligendi: no qcuqz: sed pductio per actū diuidedi. Un si intellectio aliqua. s; suba vel causaret tota: a deo: illa no esset vbu: qz qd causat deus ad eū causat p voluntate: sed verbu causat solū per intellectū. C Vāc pñe cōfirmo qdruplici auctoritate Aug. p^oima est. 15° de tri. vbi dicit q formata cogitatio ab ea re quā scim^o est verbu qd in corde dicim^o. C 2° est ibidem. vbi dicit q cogitatio nra ab obiecto formata est: vbu. C 3° q verbu nostru nascit de memoria & de scia nostra. Cōstat aut q de istis f; euz no nascit nisi notitia actualis. C 4° q ibidē dicit q verbu nrm est visio de visione habituali visioni simillima. C Sed hic est dif. qz auctoritates no vident cogere: qz Aug. v; diuersimode loq de verbo: Quia aliq accipit verbu p similitudine re: aliq p ipse aliq p diffone: & sic vt eguocare. C Dico q Aug. loquens de vbo mentionē facit de his que currunt ad vbu vel vt causat: vel vt dispositio preiura: vel pductio sequens: qz oia p quāda analogia ad verbu: vocat verbi noie. C Sed tñ pncipaliter & ex intentione videt determinare: qz actus intelligendi: p^oie accept^o cu dictione passiva est verbu. Qd etiā dicit Leo papa in sermone de sancto Joanne bap. Verbum inquit Leo est ipsa cogitatio.

Quatum

ad scda pte vidēdū est. Unū verbū nostrū sit actualis notitia: & ad B itro ducunt. Quorū pnes. P^oima est q verbū nostrū no est pfectu: intelligēdū qd pbo sic. Qd qd fm suā rōnē formalē est ad aliud no est pfecte aliqd absolutū. vbu autē fm Aug. eo q verbū est ad verbatē & dicēdē. g^o pfecte acceptū no dicit aliqd absolutū. Cōstat aut q actus intelligēdi pfecte acceptus est aliqd absolutus. g^o &c. C P. Illud pfecte acceptū no est verbū: cui no repugnat esse in p dicēte inasabili. In pte dicēte: s; actus intelligēdi fm illud totū absolutū qd dicit est i pie in omis. g^o acc^o intelligēdi vt sic no est verbū. C 2° p est q verbū nrm no est pfecte act^o dicēdi: qz oē qd est ad aliud est aliquid excepta rēlone: sed verbū refert. g^o in vbo est aliqd pter dicēte: qd pfecte est respect^o. C P. Verbū est genitū: dicere pfecte no est genitū: g^o &c. C 3° p vbu nostrū pstituit ex actu intelligēdi & actu dicēdi: qz oē pteritū cōstituit ex subo & forma denominatē: s; verbū est qd cōcretū. g^o includit subm. & istud est act^o intelligēdi: & forma: & illa est actus dicēdi. C 4° p est q verbū nrm constituit tanqz ex formali pstituitio p actū dicēdi: & ex specifice: qz qñ totū p accēs cōstituit ex mālī & formali. specificatione est a formali: verbū est h; dictio autē est formalē. g^o specificatione fiet ab ea. C Cōtra istas pnes istatur. P^oimo cōtra p^oimā sic. Totū no pdicat de parte nec eō: sed dicim^o q act^o intelligēdi est vbu: & q est verbum est visio de visione. g^o &c. C 2° p scdm sic. Sicut se h; verbū vocale ad locutionē sensibile: ita vbu ille ctuale ad locutionē intelligibile: s; vbu sensibile no ē nisi ipsa locutio. g^o &c. C 3° p 3° Aggregatū p accēs no ē in aliq p^oio: s; verbū p te est aggregatū p accēs: qz ex absoluto & respectio. g^o &c. C 4° p 4° Productio totū magis terminat ad formale qz ad mālē: s; p te formale est dictio. g^o pductio vbi magis terminabit ad dictionē qz ad actū intelligēdi: qd est flm. C P. A pncipaliori qz fieri denotatio: s; pncipaliori est act^o intelligēdi ipso re^o. g^o &c. C Ad p^o dico q no est incoherentens qz p p^o diceat de toto in pterito: sicut hic. hō est p^ois in abstracto hoc no est pole: sic hic. hō est p^ois: & q vbu est pteritū p^o p^o dicari de actu intelligēdi & eō semp accipiedo i pterito. C 3° p 3° tūc illa no erit fa. vbu est intellectio. C Dico q vbu sicut alia relatiua pterita p^oit accipi dupl^o. Uno mō formali. Alio mō fundamētal^o. Si p^o mō accipiat illa est falsa: vbu est intellectio. Si 2° sic est vā. C Ad 2° dico q in sensibilib^o aliud est verbū aliud pductio verbi. Verbū emz est sonus vel formata vox. Locutio alit^o est pductio ipsi^o vocis: vel son^o q differt ab easicut gāo lucis a luce: sic dico in ppo^o q vbu est aliqd pter dictionē. C Ad 3° dico q nunqz ex absoluto & respectio constituit p se vnu: nec ex eis vna rō formalis resultat nisi p accēs: sicut ex suba & accidēte: & iō pcedo pñe q verbū vt verbū no est p^oie in aliquo p^oio. C Ad 4° dico q pductio totius magis terminat ad formale qñ est absolutū: s; no semp qñ formale est respectus: maxime quādo illud formale est talis respectus: qz de ipo dicat illud pductū: qz generatio solis terminat ad radium & no ad pductionē radij. Tūc ad pfirmationem dico q est ad oppositū: qz denotatio sit ab affirmatiōe.

Sed hic

omnū diffi. P^oima est si verbū debeat dici qd absolutū vel respectuū. C Di eo q respectuū: qz sicut qñcūqz aliqd pstituit ex necessario & ptingēt totū est ptingēs: sic qñ aliqd pstituit ex absoluto & re^o totū est respectuū. C Cōfirmat^o qz psona diuina simplr oī re^o. C 2° diffi. Unū dictio pas sua dicat i p mō dicēdi p se de vbo nro. C Dico q no p^oie: qz ens p accēs vnu: p^oie no h; diffone: & p pñis p^o Gran^o. AD.

E Scdo arg. Loco 4°. Nec qz^o intelligēdi nec dī cēdi pfectis p^oium ex vno qz^o for male ē dīcō: est ip^ous verbum nostrū. Cōsidera in Rantiam.

F Obiect 4°.

G Qdo pe fdi cat de toto.

H Replica. Verbum accipitur 2°.

H Verbi p pductio verbi differt.

H I. produciunt.

H Oculplex, nqabilis.

H I. vnam.

N
O
Extrema rob
nū duplici
qñ pexigim
qñ nō.
Extrema for
mālī pñis
tio que?
Termin^o gnō
nis dupl^o.
P
Necitas fū
cū liberat^o
quo. f. sepe.
Instat ad
cōtōnem. q
quadrupl^o.
Q
Quale & c^o d
p^osuppoit
pñā. sed qñ
Sco. hic 2. 4.
q. quolibet.
Et si sit
it cū p^oie
i nī p^oie
vntem.
Homin^o doc.
nī tñ cām
iandā.

I
Predicatio
p'mi modi 2.
Ecce qd qris
Predicari in
p'mo mō con-
tingit dupl'r.

nō est in ente p accis p'mi modus p'sentatiss pōt tñ dici
large loquēdo: sicut albedo dī de hōie albo in p mō di-
cendi p se: ita eodē mō rō dictionis passivē: large lo-
quendo: dī in p mō: qz ex ea cōstituit: r sic act' itelligē-
di: qz ex eo ē cōstituit. ¶ 3ª diffi. Qualr act' dīcēdi iclu-
dit in actu itelligēdi. ¶ Dico q nō in p mō: eo q nul-
lus respect' est de qdditate absoluti. s; nec in 2^a mō: qz
cū de' possit causare qeqd itellect' noster pōt itelligē
r gignere: tūc si de' causaret vñū actū itelligēdi nō dice-
ret vñū: seqt' g q dīctio sibi pueniat p accis: sic radio
solis accidit sua gnō cū poterit causari a deo: r tūc non
erit in eo gnō. ¶ 4ª diffi. Utñ obm cū sit cā vbi dicat
vñū. ¶ Dico q nō. nā act' itelligēdi duplīcē bz p dū-
ctione passivā r duplīcē respectū. p vñū respectū refer-
tur ad obm vt ad p'iale cām: p aliū ad itellectū agentē
vt ad aliā cām p'iale. solū respect' 2ª est foialis dīctio:
qz per dīctionē passivā nihil refert nisi ad id qd bz po-
tentia dīctiū. sola aut po^a intellectiva bz potētia dīcti-
uā: dicere enīz est act' vñūctis intellectuali. 2ª autē p
ductio est gnārio. Utñ possim' dicere q act' itelligen-
di dī ab intellectu sicut a cā vñū: gñat aut ab obō sicut
a cā p'iculari: obm. n. in qñū obm nō est nāe intellectu-
lis: iō rē. ¶ 5ª diffi. Utñ notitia a deo causata in reue-
latione alicui' veritatis possit dici vñū. ¶ Dico q si a
deo totalr causet nō pōt dici verbū: qz deus nō dicit ad
extra: sicut nec gnāt: r iō qd causat nō dī. ¶ 6ª diff. Utz
notitia reuelata ab angelo alteri angelo sit vñū. ¶ Di-
co q sic: qz p'mi causatiū r effectiū reuelationis ab an-
gelo facē est memoria: s; oē pductū a memoria vt sic
est vñū. ¶ 7ª diffi. Utñ act' beatific' sit vñū. ¶ Dico
q si po^a intellectiva parrat est vñū: tñ tenēdo q causet
totalr a voluntate divina: sicut credo verū: r nō a poten-
tia intellectiva creatura: dīcē pñr q nō est vñū. ¶ 8^a
diffi. Utñ de' poterit aliqd vñū causare ad ex. r vñū q
sic. ¶ Qz qeqd pōt facere mediāte cā 2ª pōt r p se: s; me-
diāte memoria pōt pducē vñū. g p se pōt idē. ¶ Dico
q de' nō pōt creare vñū: qz qeqd de' cāt ad ex: cāt per
voluntatē: s; repugnat voluntati dīcē. g de' ad ex nō pōt
dicē: r sic nō pōt totalr creare vñū. g rē. ¶ Cōfirmat:
qz verbū vt vñū po^a intellectivā respicit vt p'mi sūc dī-
ctionis: s; de' p po^a intellectivā nihil causat ad ex: g ni-
hil causatū a deo poterit dici vñū: qeqd sit illō. ¶ Ad
rōnē dico: qz regula illa fallit r bz istatias infinitas in
respectib' pductionū. Qz autē beat istatīa in respecti-
bus dīctis pbo. p'mo in motu itelligēti: certus est q
de' sine itelligētia possit mouere orbē: sed tñ q causet
motū cūz re' efficiētis ad itelligētiā: illud est ipōle nisi
itelligētia causet: qz nō afr terminat illuz respectus. 2^a
hoc p3 in gnōne radj geniti a sole. Licet. n. possit deus
radj absolute causare sine sole: tñ illud totuz. s; illō ab-
solutuz radj cū respectu effectualitatis ad solem: posse
causare sine sole ipōle est. ¶ Dico g q oēm actuz itelli-
gēdi quē pōt itellect' causare pōt deus sine intellectu:
sed actuz itelligēdi cūz respectu dictionis passivē: que
duo p'stitunt verbū: nō pōt causare sine intellectu: qz
dīctio sit ad dicentem. ¶ Ad arg' p3. ¶ Qd. II.

Cauchie.

R
Qui conuenit
dicē r cui nō?

Considera istā
eīa in. 9. di. 2.
sco.
Ecce qd qris
de actu beatifi-
cō: s; considera
bū aliā viam.

L

Limitatio il-
lus famose.
Quēqd pōt
de 2^a de qua
magis. j. dīl.
45. habet.
Et effectua-
litas.
Considera an
dicat funda-
mentū suū ali-
bi b' vñū. vbi
vñū tenē q de'
pōt supplere
vices extrin-
secas rē. vi.
dc. 8. r. j. d. 29

M
Iste ponit. 9.
di. in aliqbus
originalib' an
vñū sit in aliq
determinato
gñicis p'us ha-
bita est soluen-
do. 3. obonē.
s; iō sup'uit
bic.
15. art. c. 15.
p'mus art.
Regla gnālis

Verbum

verbū dīuinū sit actualis noti-
tia. Qz sic: qz Aug. dicit q ver-
bū dīuinū est visio de visione. ¶ Cōtra:
ibidē Aug. dicit q verbū dīuinū est suba
de suba. Suba aut non est formalr notitia
actualis. ¶ Dic p videdū ē qd sit vñū dīuinū. 2^a d qñto.
Quātm ad p'mo pono istā regulā gnālē: q oē cōstitu-
tūz dīfiniit p p'mi p'stitutiū. Docet 4^a.
p'mo in grāmatica: vbi oratio dīfiniit q p'stat ex no-
mine r ex verbo. 2^a in logica: spēs dīfiniit q cōstat ex

genere r dīa. 3^a in nālī p'bia cōpositū dīfiniit. p mām
r formā. 4^a in theologia L'bis dīfiniit per deitatem r
humanitatē. de' r hō vnus est L'bis s'm Abba. Ista sic
declata accipio istā minore: s; vñū dīuinū p'stat ex ab-
soluto r respectivo. In dīuinis aut absolutū est eēntia.
ops g q vñū dīuinū p'stituat ex eēntia r reione: nō q
cūqz: s; dīctione passivā. vñū g in dīuinis est suppositū
cōstitutiū ex eēntia r reione: q tñ eēntia accipit dupl'r.
Uno p nā dīuina vt p'scīndit ab oī p'fectione ei' scōa-
ria q'ia sunt attributa. Alio p'o eēntia pur p'inet in se
eēntialia pur dīstīnguīt a p'sonalibus. nō vñū hic accipi
eēntia 2^a mō sed p mō. r hoc probō 4^a. ¶ P'mo sic.
Nullū cōstitutiū pōt p'cipi sine suis p'ncipis p'stitutiū:
sed verbū dīuinū pōt p'cipi sine q'cūqz p'fectione attri-
butū: r nō pōt p'cipi sine eēntia. g rē. ¶ 2^a. Qñcūqz ali-
qd puenit alicui p'cedē mō puenit oib' qb' cōueniit p
illud: sicut hīc. 3. eodē mō per se puenit isocheli r trian-
gulo: s; attributa insunt p se 2^a mō eēntie dīuine: r non
insunt p se suppositis nisi p eēntia. g per se 2^a mō insunt
suppositis. ¶ 3^a. Sic rīfibile ad fortē: ita p'fectio attri-
butalis ad suppo^a: s; rīfibilitas nō p'stat sicut fortē intrin-
secc: g nec p'fectio attributalis suppositūz. ¶ 4^a. Illud
nō p'stat suppo^a: qd aduenit supposito p'stitutiū: s; ar-
tributa sūt bz. pbo. p'o q'cūqz signo foiale p'stitutiū
est in aliq: qd pōt eē fundamēntale p'stitutiū: p'o illo s;
gno est suppo^a p'stitutiū: sed p aliquo signo relatiū p'us
est in eēntia q' itelligat esse in attributis: g p'us p aliq
signo suppo^a est cōstitutiū q' attributa fundent ipsū
formale p'stitutiū. Cōstat aut q eēntia pōt eē p'mi fun-
damēntale p'stitutiū. ¶ 5^a d B instat 4^a. P'mo sic.
Essentia cōparat ad verbū vt gnālē p'mi. itellectus aut
vt p'p'riū. Tunc sic. Illud qd est magis p'p'riū verbo:
est magis de intrinseca rōne verbū: sed itell's est magis
p'p'riū vbo q eēntia. g rē. ¶ 2ª sic. Nā nō inuenit Aug.
sic dixisse q verbū est eēntia genita: r tñ dicit q est sa-
piētia genita. ¶ 3^a. Etā bene dīc Aug. q est notitia ge-
nita: nō pōt aut dīcī q sit eēntia genita: g cōstituit ex
attributis. ¶ 4^a. Verbū p'stat ex actu dīcēdi r sub-
strato: s; oīa attributa sunt abstracta. pbo. qz oē abso-
lutū qd cōicat filio est substratū dīctioni passivē: s; oīa
attributa cōicantur verbo r sunt absoluta. g rē. ¶ Ad
p'mū dico q quādo magis p'p'riū r minus p'p'riū sunt
ambo de qdditate: magis p'p'riū magis cōstituit: sicut
aīal r rōnale respectu hoīs. Sed qñ minus p'p'riū est
de qdditate r magis nōmē est falsa illa p'p'ositiū: hic
aīal r rīfibile respectu hoīs. ¶ Ad p'p'ositiū dico q l3
intellect' sit magis appropriat' quodā mō vbo q eēn-
tia: nō tñ est de qdditate suppositū verbi qz nō cōuenit
verbo nisi mediāte essentia. essentia aut puenit in scōdo
modo dīcēdi per se. ergo r verbo sic conuenit. ¶ Ad
2^a r 3ª simul dico q verbū pōt dici sapiētia genita r
notitia genita r nō eēntia. p'mo. qz ista nō sunt eque
abstracta sicut essentia. r rōne illius qd concernit qd
nō cōcernit essentia: genituz pōt dici de eis. ¶ Alio mō.
qz aliqua sunt cōia r non p'p'ria nec appropriata: r de
istis nō dicunt' p'p'rie loquēdo ipsa p'p'ria. Aliqua aut
appropriata: sed nō p'p'ria. Aliqua p'p'ria sed nō sunt
appropriata. Aliqua autē sunt mixta ex p'p'rio r appro-
priato. bz aut sunt notitia genita r sapiētia genita. r bz
possunt melius r rōnabilius dici de persona q' illa de
p'mo mō vel 2^a. ¶ Ad 4ª dico q l3 attributa haberēt
vīm cōstitutiū: qz tñ pntelligitur dīctio aduenire eēn-
tie p'us q' attributis: hīc est q attributa cōstituerē nō
possunt: qz adueniunt supposito iam cōstitutiū: sicut dī-
ctū fuit de inspiratione actiua dato q haberet vīm cōsti-
tutiū nō cōstitueret: qz iam cōstitutiū est.

Acto h' aut
quid sit vñū
dīuinū: r ex q
b' cōstituit.
Essentia dīa
pōt accipi 2^a.
Ecce qd qris
de obō p'mo
rēa in memō-
ria vt illū q
generatū.

O
Considera in
stāam p'ia
addendo.

Obiect 4^a.

P
r. art. r alib.
15. de m.

Ali magis
p'p'riū p'stat
aliquid?

Considera in
stāam.
Alis. j. dīl. 35
r. 36. bic.

Q
Al. p'o.
Ecce qd qris
Quēqd cōia
qdā p'p'ia qdā
appropriata qdā
mixta mō
dīuinio.
a 21. Aliqua
mō itelligit
tñ est q aliq.
Al. p'cedū q
bz eē notitia
genita r non
eēntia gñā.
Dīl. 8. q. 4.
S; addē r
plicas b' r
dīa in ill.

im
n
z
sic
ib/
ia.
q/
ini
lr.
ia.
se
ipi
ic.
is:
ri/
li/
p
an
on
nt
ri/
n/
id
r/
u/
fr
is
iq
m
c.
Obiect 4.
ut
o/
is
P
7.ari. r. alibi.
1/
e
15. de ri.
p
v
v
a
i
2. magis
p
u
t
aliquid?
Cōsidera
stānam
mō itelindus
m est qd aliq.
ad pcedit v
bū ē nouū
genitū r non
etūū genitū
Dū. ii. q. 4.
S3 adde re
plicas b v
bis sū.

A
ad hoc dicunt alig q nō. Distingunt n. p q duplex est
notitia. s. habitualis r actualis. Habitualis est illa que
pstitit in actu p q est potētia hīs obm pīs r habitum
pfectū. Actualis aut est illa que cōstitit in actu scō: sic
pītus actus est scire scōs vō p fiderare. ¶ Dicunt q isti
q vbiū diuini nō est actualis notitia: eo q talis nō sit
in diuinis. Actus autē z^o que est opari in deo esse non
pōt. p qz ois act^o z^o est elicite a p. in deo autē nulla pfe
ctio est elicita. g. rē. ¶ z^o qz ois act^o z^o recipit in aliq.
in deo aut nulla est receptio. g. rē. ¶ S3 istud stare nō
pōt: qz falsū supponit. s. q act^o z^o nō sit in deo. pūmo:
qz act^o scōi transientes nō negant a deo multo minus
imāntes. pītia p qz imāntes pfectiores sunt tran
scūb. ¶ z^o Felicitas ois nāe itellectualis cōstitit in
actib^o scōis. s. in itelligere r velle. g. sunt in deo. Et p firi
mat: qz p istū modū possent negari a deo oia attributa:
cū singula in creaturis lueniant cū aliq ipfectio: s. qz
hoc est p accis: id nō d3 negari act^o scōs nec attributa.
Rōnes ēr nō pcludūt. pūa nō: qz actus scōs nunq est
elicus nisi vbi realr est diffictio: qd nō est i deo. Nec
scōa: qz act^o r attributa sunt in eēn. s. in fundamēto r
nō sic in receptiuo. ¶ Pono g. 4° pnes. pūma est q
vbiū diuini est act^o itelligēdi imātis r nō elicite. hoc
pbo sic: qz vbiū est actus itelligēdi diuinus: s. ois actus
itelligēdi diuin^o est inat^o r nō elicite. g. rē. Maior pa
rebit i firi^o r p qz oē essentiale p dicit de quacūqz pfo
na. Admōre declaro p q nō sit elicite. Nā ois act^o itel
ligēdi diuin^o est in pte. hoc p qz vnicus act^o itelligen
di est in diuinis r ille est in pte: s. nūbū est in pte eliciti.
ergo rē. q sit inat^o p sic. ois pfectio simplr est essentie
diuine inatā. ¶ z^o p est qz vbiū diuinū nō est act^o talis
itelligēdi formalr: sed idētic: qz qd aliqua ita se hnt q
vniū p dicit de alio in abstracto: r nō in p mō: illa sunt
idē idētic r nō formalr: s. ostentus est p qz act^o itel
ligēdi nō d3 de supposito in p mō: sicut nec b vbiū est
essentiū. g. cū ita sit vbiū est act^o itelligēdi r nō in p
mō: b3 ppositū. ¶ z^o p est qz vbiū diuinū nō est act^o in
telligēdi p pte s3 appropriatē: r hoc pbat sic. Qd pue
nit oib^o psonis vniūformiter nō d3 de aliq psona p pte.
b3 est act^o itelligēdi re^o vbiū ficit amor re^o spūsancti.
¶ 4° p est qz vbiū diuinū est act^o appropriatē nō ex
pprietate pductionis: s. rōne sue emanatōis passiue.
Alr. n. appropriat vbo sapia r alr notitia itellectualis.
Dicat enī a p pte sapientia: qz sapientia pcurrit ad p
ducendū ipz vbiū: s. d3 actualis notitia rōne emanatō
nis passiue: qz eo mō pcedit: sicut actualis notitia. s. per
actū dīcedit: sicut p3 in creaturis vbi nūbū d3 nisi actus
itelligēdi. ¶ Sed hic oriunt alique diffi. pūma est
que sunt que appropriata sunt verbo. ¶ Dico q notit
ia: rā: sapientia: veritas: r breuiter quecūqz analogiam
habent ad itellectū appropriant vbo: sicut que ad vo
luntatē appropriant spūsanctū. ¶ z^o diffi. est vide
re que sunt vbo p pte. ¶ Dico q gnatio: vbiū vel ver
batio passiua: natiuitas: imago sū Aug. ¶ 3° diffi. vbiū
illa appropriatio oīm habeat a nā rei. an solū ab in
tellectu nostro fingatur vel fabricet. ¶ Dico q ex nā
rei. Sapientia. n. ex nā rei alii ordinē b3 ad filiū: que nō
b3 ad alias psonas. Nūllus enī est p n^o pductiū nisi
verbi: r iō sibi appropriat: qz sic inuenit in re. eodē mō
de charitate respectu spūsancti. ¶ 4° diffi. Si oia que
sunt in verbo p pte ei sunt idē. ¶ Dico q si ponamus
gnōnē r filiationē eiūsdē rōnis esse in deo r in creatu
ris: op3 dicere q differūt in deo formalr: sicut in crea
turis. ¶ Ad argumentum patet. ¶ Questio. III.

Quātū ad z^m particulā qōnis vidēdus est. Vt
verbus diuinus sit itellectio actualis: r qū
ad hoc dicunt alig q nō. Distingunt n. p q duplex est
notitia. s. habitualis r actualis. Habitualis est illa que
pstitit in actu p q est potētia hīs obm pīs r habitum
pfectū. Actualis aut est illa que cōstitit in actu scō: sic
pītus actus est scire scōs vō p fiderare. ¶ Dicunt q isti
q vbiū diuini nō est actualis notitia: eo q talis nō sit
in diuinis. Actus autē z^o que est opari in deo esse non
pōt. p qz ois act^o z^o est elicite a p. in deo autē nulla pfe
ctio est elicita. g. rē. ¶ z^o qz ois act^o z^o recipit in aliq.
in deo aut nulla est receptio. g. rē. ¶ S3 istud stare nō
pōt: qz falsū supponit. s. q act^o z^o nō sit in deo. pūmo:
qz act^o scōi transientes nō negant a deo multo minus
imāntes. pītia p qz imāntes pfectiores sunt tran
scūb. ¶ z^o Felicitas ois nāe itellectualis cōstitit in
actib^o scōis. s. in itelligere r velle. g. sunt in deo. Et p firi
mat: qz p istū modū possent negari a deo oia attributa:
cū singula in creaturis lueniant cū aliq ipfectio: s. qz
hoc est p accis: id nō d3 negari act^o scōs nec attributa.
Rōnes ēr nō pcludūt. pūa nō: qz actus scōs nunq est
elicus nisi vbi realr est diffictio: qd nō est i deo. Nec
scōa: qz act^o r attributa sunt in eēn. s. in fundamēto r
nō sic in receptiuo. ¶ Pono g. 4° pnes. pūma est q
vbiū diuinū est act^o itelligēdi imātis r nō elicite. hoc
pbo sic: qz vbiū est actus itelligēdi diuinus: s. ois actus
itelligēdi diuin^o est inat^o r nō elicite. g. rē. Maior pa
rebit i firi^o r p qz oē essentiale p dicit de quacūqz pfo
na. Admōre declaro p q nō sit elicite. Nā ois act^o itel
ligēdi diuin^o est in pte. hoc p qz vnicus act^o itelligen
di est in diuinis r ille est in pte: s. nūbū est in pte eliciti.
ergo rē. q sit inat^o p sic. ois pfectio simplr est essentie
diuine inatā. ¶ z^o p est qz vbiū diuinū nō est act^o talis
itelligēdi formalr: sed idētic: qz qd aliqua ita se hnt q
vniū p dicit de alio in abstracto: r nō in p mō: illa sunt
idē idētic r nō formalr: s. ostentus est p qz act^o itel
ligēdi nō d3 de supposito in p mō: sicut nec b vbiū est
essentiū. g. cū ita sit vbiū est act^o itelligēdi r nō in p
mō: b3 ppositū. ¶ z^o p est qz vbiū diuinū nō est act^o in
telligēdi p pte s3 appropriatē: r hoc pbat sic. Qd pue
nit oib^o psonis vniūformiter nō d3 de aliq psona p pte.
b3 est act^o itelligēdi re^o vbiū ficit amor re^o spūsancti.
¶ 4° p est qz vbiū diuinū est act^o appropriatē nō ex
pprietate pductionis: s. rōne sue emanatōis passiue.
Alr. n. appropriat vbo sapia r alr notitia itellectualis.
Dicat enī a p pte sapientia: qz sapientia pcurrit ad p
ducendū ipz vbiū: s. d3 actualis notitia rōne emanatō
nis passiue: qz eo mō pcedit: sicut actualis notitia. s. per
actū dīcedit: sicut p3 in creaturis vbi nūbū d3 nisi actus
itelligēdi. ¶ Sed hic oriunt alique diffi. pūma est
que sunt que appropriata sunt verbo. ¶ Dico q notit
ia: rā: sapientia: veritas: r breuiter quecūqz analogiam
habent ad itellectū appropriant vbo: sicut que ad vo
luntatē appropriant spūsanctū. ¶ z^o diffi. est vide
re que sunt vbo p pte. ¶ Dico q gnatio: vbiū vel ver
batio passiua: natiuitas: imago sū Aug. ¶ 3° diffi. vbiū
illa appropriatio oīm habeat a nā rei. an solū ab in
tellectu nostro fingatur vel fabricet. ¶ Dico q ex nā
rei. Sapientia. n. ex nā rei alii ordinē b3 ad filiū: que nō
b3 ad alias psonas. Nūllus enī est p n^o pductiū nisi
verbi: r iō sibi appropriat: qz sic inuenit in re. eodē mō
de charitate respectu spūsancti. ¶ 4° diffi. Si oia que
sunt in verbo p pte ei sunt idē. ¶ Dico q si ponamus
gnōnē r filiationē eiūsdē rōnis esse in deo r in creatu
ris: op3 dicere q differūt in deo formalr: sicut in crea
turis. ¶ Ad argumentum patet. ¶ Questio. III.

Vtrum verbum secundum eandem rationem forma
lem dicatur de deo et creatura.
Hic introducitur una opinio. Di
cit enim quod non:
quod verbus diuinus est de gratia subiectibus autē
creaturis de gratia quantitatibus. non sunt eiusdem rationis. Contra
istam opinionem arguo 4°. pūmo sic. Aliquis potest esse certū
quod oia per vbiū facta sunt. qū. s. recitatur euangelium: r cū
hoc dubitare vtz p vbiū creatum vel increaturū. hoc de
facto p3 in Arrianis. ¶ z^o sic. Quicquid cōuenit vbo crea
to inqū vbiū est puenit r diuino. si n. aliqd dēt pueni
re vni qd nō alteri. hoc nō erit inqū vbiū: s3 p3 alias
rōnē: s3 qūqz ita se hnt sunt eiūsdē rōnis cū ista redup
licatione. g. ¶ 3°. Quicquid ita se hnt q qd repugnat
vni inqū tale repugnat alteri inqū tale: illa sunt. idēz
in illa rōne sup quā cadit reduplicatio r repugnatia: s3
b3 sunt verbus diuinū r creatū inqū verbus sunt. g. rē.
¶ 4° sic. Vbi p n^o eiūsdē rōnis r pductio eiūsdē rō
nis: ibi pducibile eiūsdem rationis: sed memoria fecit
da que est pncipiū pductiūm verbi est eiūsdem rō
nis in deo r in creaturis. ergo verbus qd vtrōqz pdu
cit est eiūsdē rōnis vtrōqz. ¶ Dico g. qz verbus diui
nus r creatū sunt aliquo mō eiūsdē rōnis formalis in
deo r in creatura vt pbant rōnes adducte: r breuiter
oēs que pcludunt de ente. ¶ S3 p hoc ista 4°. pūo.
Nā aliquid intrinsece pstituit ex aliq^o: variatō alter
ro pstitutiū variat totū: sed vbiū creatū pstituit ex
actu itelligēdi r dictione passiua: in deo aut ex essentia
r dictione. g. altera p3 variat. ¶ z^o. Respectus nō solū
variant ex terminis: s3 ē ex fundamētis: cū ab vtrōqz
dependant: s3 dictio passiua que est cōstitutiua vbiū b3
fundamētis aliud in deo: qz essentia. aliud in creatu
ra: qz actū itelligēdi. g. variat. ¶ 3°. Sicut act^o itelli
gēdi diuērficant ex diuērsitate obiectō: ita r vba:
s3 obiectū verbi diuini nō est eiūsdē rōnis cū obo vbi
creati: qz ibi essentia diuina: hnterduz lapis. g. nō sunt
eiūsdē rōnis. ¶ 4°. Nā aliqua sunt eiūsdē rōnis qd
d3 in qd de vno vt sic: de alio: sed act^o itelligēdi d3
in qd de vbo creato r nō d3 vbo diuino: vt patuit supra.
ergo nō sunt eiūsdē rōnis formalis. ¶ Ad p^m dico q
illa ppositio est vera vlr in pstitutiū p fci: in p accis
pstitutiū nō est vtz. nā in illis q sunt p accis totū stat
eiūsdē rōnis formalis. Exēpluz. Nā albus est eiūsdem
rōnis formalis in lapide r in ligno: sed vbiū nō est ali
qd pstitutiū p se iō nō valet. ¶ Ad z^m dico q sicut in
creaturis actus itelligēdi diuērficāt spēta r dictio
nes passiue que in eis fundat: ita in rōne cōi pueniūt: s3
nō in rōne specifica. Eodē mō dico q vbiū diuinū r
creatū nō sunt eiūsdē rōnis specificē: s3 tū pueniunt in
rōne cōi. ¶ Ad 3^m dico p idē. Nō. n. volo dicere qz ver
bū diuinus sit eiūsdē rōnis specificē: sed tū pueniunt in
rōne gnālī vbi: r hoc nō ipotat argumētuz: s3 soluz de
identitate specifica. ¶ Ad 4^m dico q illa q sunt eiūsdē
rōnis specificē eadē p dicitā g d dicitāua hnt. mō dico
q verbus diuinus r creatū nō sunt b3. tū inqū sunt
eiūsdē rōnis illa ppositio est vā. Dico. n. q act^o itelligē
di nō d3 de vbo creato inqū vbiū est: sed inqū tale.
¶ Sed hic est diffi. Que est illa rō gnālī verbi in qua
oia pueniunt: sub qua rōne actus itelligēdi intrat
rōnem verbi creati r non verbi inquantū verbus est.
hoc est querere que est illa rō addita verbo in genere.
¶ Dico q sicut rō formalis albi inquantū album est
est q sit diuērgatiū: r illud nō variat siue album sit
in lapide siue in cygno: sed semp est eiūsdem rōnis in
qūm album est. sic in pposito esse pductuz g d dicitā
uemō autē deoariue p actū dicendi est rō cōis verbi.

E
ad alior.
Impugn^o 4°
Et l. recipit.
Et l. h. de de
cio.
F
Et petere. dic
pnt.
Op. p pte.
Locūne affie
matuz suffi
net.
Obiect 4°.
G
Cōsidera de
plicita.
Cōsidera an
cuadit arg^m.
H
Dubitaz.
Rō cōis vbi
p d d d d d

Liber

Distinctio

Questio

I

Ad argumentum patet.

Questio.

III.

In diuinis. sic verbum essen-
tiale.

Vbi dicendum esset fm q dictum
fuit in priorib' qdñi

Sp. 4° alioz

Impugn. 2°

7. tri. c. 4.

K

Opio ppria.
Mo dat vbi
centiale. vide
Sco. i. repoz.
bic.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

Q. d. r. p. l. c.

bus de vbo. Qui dicunt vbi ee notitia decla-
ratiua: bñt dicere q sic. Nā quelibet psona hz notitiaz
pfecta de essentia diuina. Sñt q ponit verbū esse spēs
intelligibilē: bñt idē dicere: qz in qualibet psona est ea-
dē exēplaritas. Eodē mō de qdditate: qz in qñbet pso-
na est qdditas intelligibilis. Sñt de esse cognito qd est
in qñbet psona. Sed iste opiones stare non pñt de
vbo sicut sup^o fuit ostensuz: nec ēt quātū ad illō qd pse
quit. f. qz in dñtis sit vbi essentiale. nā illud vñt incōue-
niēs. Pño: qz fm Aug. eo vbi quo fili^o: f. in diuinis nō
ponit fili^o essentialis. g. nec ponit vbi essentialē. ¶ 2°.
Verbū nō dī nisi respectu memorie: memoria g. hēret
terminū adequatū in vbo centiale: p pñs nō possit vl-
teri^o pducere vbi notionale. Jō dico qz in diuinis non
est vbi centiale: qz vbi est dictione passiva vbi: sed di-
ctio passiva est ppietas psonalis. g. rē. ¶ 3° ostenditur
alique dif. circa vbi. Pñia. si vbi nascit de oib' q sunt
in memoria pñs. ¶ Dico qz pñt filius pñt cōpari fm
duplice ordine. f. fm ordine essendi z fm ordine operā-
di. ¶ Dico g. qz pñt filio pñt cōpari in esse de oi-
bus que sūt in pñe nascit vbi. pñt filio. n. signo nihil est in
pñe vel in memoria pñs nisi illud qd est deus formalr
vel realr. ¶ 3° est ne vbi creature. Dico qz aliqd pñt
intelligi esse vbi alicui^o duplr. vel pñcipiatue: sic dici-
mus qz verbū est vbi memorie. vel terminatiue: sic
dicim^o qz vbi est vbi lapidis. ¶ Dico qz vbi diuinus
nō est creature pñcipiatue: quia creatura nō pñet ad
memoriā pñs pñt filio pñt cōpari pñt pñt filio: sed solus
intellect^o ē essentia: sed terminatiue. ¶ Dico qz est solū
essentie pñcipiatue nō terminatiue. ¶ Sed est ne ver-
bū diuinū vbi obiectiui. ¶ Dico qz verbū nostrū hēc
cōpationē duplices ad obm. f. ad obm vt ad pñt filio:
z ad obm vt ad terminatiui. z hui^o rō est: qz est essentia
liter opatio quedā. Opatio aut ex eo qz pñt filio respicit
pñt filio: ex eo aut qz opatio respicit obm vt ter-
minatiui: qz respectu alicui^o obiecti est opo: sicut visio
re^o alicui^o obiecti terminatis est visio. Idcirco verbū
nostrū hz ipm duplice aspectū ad obm. Verbū aut di-
uinū hz sit ens pñt filio: id respicit pñt filio: qz tñ
nō est centiale opatio: sic nec actus intelligēdi: sed solū
essentia. hñc est qz nō est obiectiui rōne qz vbi nec rō-
ne pñt filio. ergo rē. ¶ 2° dif. Utz vbi diuinū respiciat
volūtate vt pñt filio. ¶ Dico qz 4° gnā vboz
inueniunt in creaturis. Qddā. n. est vbi qd non hz nisi
vñt pñt filio. pñt filio: sicut qñ potētia intellectiua cogno-
scit seipsaz inueniunt: ibi est. n. idē intellect^o z intellectū.
¶ Aliud est vbi qd hz duo tñt pñt filio. pñt filio: sicut
qñ intellect^o nudus habitibus intelligit obiecta extrinse-
ca: qz ibi cōcurrūt obiectū z potētia: sicut pñt filio distin-
cta. ¶ Aliud est vbi ad qd cōcurrūt 3°. f. qñ potētia ha-
bitata elicit actū respectu obiecti extrinseci: qz ibi po-
tētia z habit^o sunt z obiectū que sunt tria distincta cō-
currētia. ¶ Aliud est vbi ad qd cōcurrūt 4°. f. qñ po-
tētia habitata intellectiua intelligit obm extrinseci ad
imperitū volūtatis. nā ibi cōcurrūt potētia z obiectum
z habitus sicut ad 3°. z vñt volūtatis in rōne intellectū
mouētis ad actū z iperatis ei: illud vbi est iperatiui: z
de isto dicit Aug. qz vbi est cū amore notitia. ¶ Ad p-
positū qñt ad verbū diuinū pñt filio ista. f. intellectus
tāqz potētia dictiua: qz solius intellect^o est dicere. ¶ 2°.
Essentia in rōne obiecti: qz hz obm nō dicatū intellect^o.

dicē nō pñt nisi obo pñt filio. ¶ 3° pñt filio sapia: ois. n.
pñt filio potēs pñt filio hz bñt cōproducere. si re^o obi-
re^o cū ē pñt filio pñt filio hēat bñt: sic declarū fuit. ¶ 3°
4° ibi nō pñt filio. f. volūtatis: qz vbi ibidē est nāle z pñt
ueniēs oem actū volūtatis pñt filio: sic. n. itelligē pñt
dit vñt filio pñt filio pñt filio pñt filio pñt filio pñt filio
ue. ¶ Sic g. pñt filio re^o vbi oñi nō pñt filio ibi volūtatis
vt pñt filio pñt filio. ¶ 3° dif. Utz vbi diuinū hēat re^o ad
creaturā. ¶ Dico qz creature itelligunt hēc 4° esse. f. pñt
actualis exñte: z 2° in pñt filio obm: z isto mō vbi diuinū
nullū re^o actualē hz ad creaturā: qz cū bñtudo actualis
actualr depēdeat a termino: nihil aut in vbo oñi est qd
actualr depēdeat ab eo qd est ex. Sñt aliud ē bñt crea-
ture in intellectu diuinū. f. exēplariter: z 4° esse bñt in vo-
lūtate diuina. f. vñt filio: z qz fm illō ē sūt idē qz vbi diuinū
vel distincta. hñc est qz re^o diffinitionis vel. idēntitatis
hz vbi diuinū ad ista: nec hñc est magnū icōueniens: f. illa
nō sūt pñt filio vbo. ¶ 4° diffi. Utz vbi respiciat creatu-
ras qz sūt in deo: sic pñt filio ei^o pñt filio. ¶ Dico qz si vbi
respiceret creaturas qz sūt in deo vt ei^o pñt filio pñt filio.
hñc est vel vt sūt in diuina volūtate vñt filio. z hoc nō: qz vt
dictū est pñt filio: volūtatis nō pñt filio nec aliqd qd sit in vo-
lūtate. vel f. z cē ex^o qd bñt in intellectu: z hñc nō: qz sic pñt
nent ad sciam. Scia aut nō est pñt filio pñt filio vbi diuinū:
f. pñt filio sapia: eo qz pñt filio pñt filio intellectū re^o obi ill^o re^o
cū z a quo pñt filio pñt filio vbi nō scia: f. solū pñt filio
intellectū ad extrinseci. Uel possit dici vt pñt filio super-
eminēter in centia diuina: z hñc nō: qz re^o ad extrinseci est
posterior oi bñtudo ad intrinseci: pñt filio pñt filio
vbi qz aliq bñtudo intelligat in essentia re^o creature.

Distinctio. XXVIII. Questio. I.

Preterea considerari opz 7c.

Circa distōnes 28^{am} quero. Vñt
ingentū aut imascibile sunt
pñtates patris. Qd nō: qz pñtates ipi
ritullancro qz essentia z imascibilis.
¶ Cōtra. Est a se est pñtates pñtates: f. ingentū
ingentū est a se. g. rē. ¶ Dic 4° sūt vi-
dēda. Pño qd ē ingentū z imascibile. z vñt ingentū z
imascibile hēant distōne in psona patris. 3° est de ordie
eoz adinuicē. 4° si sunt pñtates pñtates: qd est qñtaz.

Quantū

ad pñtates pñtates: qd est qñtaz.
illud arguit 4°. Pño: qz plenitudo fecunditatis est pñt
cūo simplici: z pñtates oib' pñtates cōis: f. ingentū nō est
cōe. g. rē. ¶ 2° sic. Dis plenitudo est infinita: qz qd est
in deo qñtaz est infini^o: f. oē infini^o est cōe trib^o. g. rē. ¶ 3° Se-
cunditas intellect^o nihil aliū est nisi. vis pñtates ipsius
intellect^o. Vis aut pñtates est pñtates illi^o aut adue-
nit. Tūc sic. Ubicūqz est iuenire subz ē iuenire pñtates pas-
sionē: f. in filio est iuenire itellm. g. z vim pñtates: z
sic in filio erit ingentū si ingentū dicat illā plenitudines
simplici. Sñt 4° arguo eodē mō d fecunditate volūtatis:
qz ipsa erit vbi volūtatis: z sic erit i filio z spūfacto: z sic
ingentū z imascibile erit i vñt qz. Et id dico qz ingentū
z imascibile nihil possitū dicit i pñt. Nā i pñt nō ē nisi
eēn^o z refo. certū est qz ingentū nō est eēn^o: qz tūc ēt in
filio. nec refo: qz nō pñtates: qz f. Aug. si pñt nō gnāstet
nihil pñtates ipz ē ingentū. nec est iperatio actiua: qz
illa est i filio: z sic ingentū ēt in filio. relinq^o g. qz sit rō
neg^o. sic icorruptibile dicit negōne corruptiois: ita in-
nascibile dicit neg^o natiuitatis z gnōis passiva. ¶ 3°
pñtates ista instat 4°. Pñmo sic. Nulla iperfectio ois po-
ni in diuinis: sed ois puatio dicit iperfectionem. g. nulla
puatio ois poni in diuinis. ¶ 2° sic. Pñtates. pñtates ad

N
Considera
sic instantia
scia.

Side Sco. q
14. quolib.
vbi ibi nō.

Esse creatur
quadruplici.

O

Quia sapie
sit pñtates quop
ductiua vbi
nō sit scia.

Ides. 3. qz
z vbi ibi nō.

P

pñtates
Sp. alioz
re bonauē
ram h.
Impugn. 4°

Q

Ingentū
imascibile. qd
dicit in patre

5. tri. c. 6.

Obijct 4.

Liber

Distinctio

Questio

Immasculabile
nō dicitur pos-
sibile aliqd for-
malr vt notā-
tur ostēdit.

Ca. 6.
Et lectū in 6o
duplex inna-
scibilitas vna
ēā positiua ēē.
Sp. alior ne-
gatiua in deo
puationem.
Impugn^o 4^a

K

Sp. ppria.
In deo sunt
puationes.

L

Idcirco puatione
circulogmur
positiua ple-
nitas in deo ē
creatura.
Eccē qd qrit
singlariūme.

Negatio ē pri-
uatio qrit dicit
et nō notātur.

M

Ecce 4^a.
Ilec sup eē-
tia: nec sup pa-
ternitates nec
super. vtrūq
nec sup pū-
pōnā p^o: sed
sup pūitatem
originis fūda-
tur inasculibi-
tas.
5. tri. c. 6.

positiui in patre: illud necio esset vel absolutū vel rela-
tiui. nō pōt esse nisi relatiui: qz pūit est: s. ois hz re-
spect^o in pte est respect^o originis. q in pte preter origi-
ne actiua est respect^o originis q nō posset ēē nisi passiue.
et sic pī diceret esse originat^o a se vel ab alio: s. a se ma-
gis: qz dicit q a se est positiui. ¶ 2°. Quia in dñis nō
ponunt nisi 4°. relones et vñū absolutū: et tūc eēt ne-
cessario gngs. ¶ 3°. Quia fm Aug. 5. de tri. cū dicimus
pūes igenitū nō qd sit: s. qd nō sit designat. q nō est po-
sitiui. ¶ 4° sic. Quia tūc esset vna inasculabilitas positi-
ua per se. et alia negatiua in pte. ¶ Aliq aut volūt dicē
q nō est ponēda pūatio i deo: qz apūitū dicit in sub-
iecto. hoc aut dicit i perfectione. ¶ S. illud nō potest
stare. ¶ Prius: qz in deo est carētia depēdēte fm quaz
dī indepēdēs. cū ibi nō sit aliq depēdētia: et tñ deo in-
quātū ens est. nō repugnat depēdere. ¶ 2°. qz in deo ē
carētia finis fm quā accipit rō ifinitatis cū finitas ne-
get ab eō: tñ deo iquātū subā nō repugnat finiri. ¶ 3°.
qz cū dī deus incorporeus si illa incorporeitas esset positi-
ua: esset ibidē duplex incorporeitas. vna positiua quā
ponit et alia negatiua. Nā nullus pōt negare qn in deo
sit vere negatio vel carētia forme corpālis. nā rōnī for-
malī sube que in deo est ex se nō repugnat esse corpo-
reū. ¶ 4°. qz si p ipole de^o eēt colorat^o stātib^o oib^o pos-
sitiuis que sunt in eo formalr nō esset inuisibilis oculis
carnis. q p aliqd positiui nō est nūc inuisibilis. sed p solā
carētia coloris. ¶ Dico q qrit ad istā diffi. q in deo vē
sunt pūatiōes multē large fumēdo: sicut accipit pūatio
q dicit apūitū dī rōne trāscēdētis vt dicebat superi^o
in 4°. mō. Deus tñ sub rōne ppria nō est apr^o natus ad
aliqd qd nō beat. Si dicas. tu supponis q ifinitas dicit
negationē: et tñ dicit modū itrinsecū: s. rōnī incorporeū qd
est dñā de gñe sube. Dico q tā ifinitas q incorporeū
qrit ad rōnes formales eoz dicit pūatiōes q vere sūt
in deo: s. nō mō essendi et dicunt de deo: sed tñ p istas ne-
gatiōes vel pūatiōes bñ circulogmur aliq positiua: vt
pote p ifinitatē qritatē vñtis per incorporeū dñāz spūi-
tualitatis que est positiua in deo et creatura. ¶ Si di-
cat q necio in deo erit aliqd i perfectū. s. rō illa trāscē-
dētis que hz apūitū dī ad habēdū qd nō hz. ¶ Dico
qz ibi nūbīl dī i perfectū pp rōnē deitatis adiunctā: que
oīa pūnet supeminēter. Nec ē rō sube in angelo dī im-
perfectio: eo q nō hz illud qd sibi fm se nō repugnat:
qz talis repugnātia est rōne melioris adiuncti. ¶ Sed
differit ne iste pūationes a negationib^o. ¶ Dico q nō
formalr vt pscindūt ab oī fundamēto: qz vñtis vtrūqz
dicit solā carētia: tñ pūatio cōcernit fundamētū apūis
nātū et nō negatio. vñ sub rōne trāscēdētis ponunt iste
negatiōes in deo. ¶ 2° diffi. Qd est fundamētū huius
negatiōis. s. igenitū vel inasculibis. ¶ Dico hic 4°. qz
negatiuas. Pūa est q inasculibitas nō fundat sup eē-
tia: qz in quocūqz est fundamētū pūatiōis et ipsa pūa-
tio: sed in filio est eētia. q esset ibi inasculibitas: et sic
duo opposita in eodē supposito. ¶ 2° s. est q nō fūda-
tur sup pūitātē: qz pūitati nō repugnat ex se esse cum
nasculibitate ex sua rōne formalr: vt in creaturis p. Et
etiā igenitū pōt esse sine pūitate: qz si pī nō genuisset
nūbīl pūberet ipz eē igenitū s. Aug. ¶ 3° s. q nō fun-
dat immediate sup eēntiā et pūitātē s. lūptis: qz distin-
ctoꝝ fundamētoꝝ foialr sūt distincte pūatiōes foialr:
cū pūatiōes distinguant ex terminis et ex fundamētis.
¶ 4° s. q inasculibitas nō fundat p sup totā psonā: qz
qgd attribuit^o psonē pūis attribuit^o vel rōne eēntie
vel rōne relōnis. S. rō cōiter nō dī q psona sit aliqd ab
eēntia et pprietate s. lūptis: nō g pōt fūdari in psona si
in eis nō pōt fūdari. ¶ Dico qz igenitū et inasculibile

fundant sup pūitātē originis q est in psona pūis. Et p
pbo sic. Sup illd fūdat pūatio: q posito ponit: et q sub-
lato aufert: s. isto mō est hic. supp^o. n. habēre pūitātē
origis ex h q in tali signo est: sibi repugnat esse ab alio:
tūc. n. eēt in 2°. Circūscripto aut signo. s. pūitate origis.
sibi nō repugnat esse ab alio: cū itatiz positiū in alio signo
sit ab alio. q. ¶ Intelligēdū tñ est q alique negōnes
pūentū p accis subo sic hic. bō nō est albus. nā ab eo
pōt auferrī ista negō. Alio mō sic iferi^o accidit supiori:
sic aialitati in asino accidit irrōnabilitas. Alio mō p se
sed nō pueritib^o sic incorporeus angelo. Alio mō p se et
pueritib^o sic incorporeitas spūi. ¶ Dico qz qz hz inasculibi-
litas possit aliqb^o alyz cōpetere pūis trib^o modis. 4°
tñ mō pūent pūe pūitati origis. ¶ 2° vñ. qre sola in-
nasculibitas dicit notionē cū in dñis sūt multē alie pūi-
uatiōes. ¶ Dico qz ad rōnē ppriā notiois 4° regur-
tur. Prius qz sibi nō determinet q sit positiua nec pūati-
ua. nā 4° relones sūt q sūt positiue: et tñ sūt de nūo no-
tionū. ¶ 2° qz illud nō sit cōe trib^o: et tñ ifinitas et incor-
poreitas nō sūt notioes eo q oib^o pūentū. ¶ 3° qz sit
ppria. vñi soli psonē: et iō spiratio actiua non est notio.
¶ 4° qz potest dignitatē: et iō iproductiuitas q est p
pria spiritali factio accipiēdo eā ad itra nō ponit notio:
et qz inasculibitas oīa ista hz. hinc est ipa pūe est notio.
¶ 4° vñ. Si in psona pūis sūt alie notioes. s. spiritali-
tuitas et. ¶ Dico qz sic. tñ qz ille oēs q ponunt pūitē
ad dignitatē reducant ad istas. hinc est q non ponunt
nisi iste. ¶ Ad arg^o patet.

Vtrum igenitū et inasculibile sint pūi-
tates pūis pūitūte q sic. Qd
qd dat esse icōdicabile pūitūte: sed iste pūa-
tiones dant esse icōmunicabile. ergo et.
¶ Contra. Quod nō est ens nō pūitūte ens:
sed hec nō sunt entia. ergo et.

Hic introducitur

vna opio que dicit q sic: qz
aduenit p supposito ipz pūitatis icōdicabilis que p
q. ¶ Ad p. qz de qd est ad aliqd pūe est aliqd ad se q
sit ad aliqd. igenitū aut est ad se. Tac opione pfirmo 4°.
¶ Prius sic. Illd cui nō repugnat eē sine altero: et alteri
repugnat eē sine illo illd est pus: s. igenitū nō repugnat
eē sine pūitātē: tñ pūitati repugnat eē sine igenitū. q
igenitū est pus. Ad inoꝝ p. qz eēntia in illo pōri p quo
pcedit pūe est igenita. ¶ 2° qñ aliqd indifferēs est ad
opposita pūitūte et pūe. pus est idifferēs ad oppo^o p
dictorie qz pūe: s. eēnt^o est idifferēs ad gnāre et gnāri q
sūt pūa. et ad genitū et igenitū q sūt pūitūte. q pōt est
hūdo ad ista: et p pūis igenitū ē p pūetas simplr. ¶ 3°
Qñ aliqd cōpat ad pus et poster^o. pōt est hūdo sui ad
pus qz hūdo ad poster^o: s. pī p p q ē genitor cōpat
ad poster^o. p B aut q est igenitū cōpat ad pus. s. ad ge-
nerās q nō est. q igenitū pus est gnōne. ¶ 4° sic. Qñ
pūatio inest alicui p illo signo sibi inest p q bñ sibi op-
posit^o apr^o nar^o est sibi inesse: s. si pī gnāre pus inest
sibi gnō passiua q actiua. q negatio gnōnis passiue pus
inest qz gnō passiua. De rōne aut pprietatis p icōdicabi-
lis est pūitūte. q igenitū pūitūte. ¶ S. q istā opionez
arguo 4°. Prius sic. Persona relatiua. q nō pūitūte p igenitū.
¶ 2°. Nullū positiui sup^o pūitūte ex negatiuo vel pūa-
tūo: qz tūc totū esset pūatiui: sed supposita diuina sunt
positiua. ¶ 3°. Nullū suppositū reale pōt pūitūte ex co
qd nō est reale. suppositū diuinum est reale. pūatiuo
aut nō est res. ergo et. ¶ 4°. Illud qd non hz esse non
pōt dare esse: sed pūatiuo: cū sit quedā negatio est bñ.

N
Singularis
imaginatio. s.
subilia.

Negatio eēnt
nū subo 4°.

Relatio. s.

Eccē qd qrit.
Ad rōnē no-
tiois regur-
nat.

O

Caue b qz vt
pūitūte et sim

Et l. inspira-
bilitas.
Ad valde.

Sp. alior.
Quicqz bonū
uicū et lū.
P

5. meta. c. 16

Rōnes nōbi-
les pro op. s.
cas nō sequat
vide sco. h. c.
4. q. qūbent.

Baria nou
bilia.
Q

Impugn^o 4^a.

In
vñ
dic
alio

Questio

**Lôcedi z ne
gati pôr tene
bra de noçe.**

arguo sic. Accipio habitū intellectuale qd pot augeri v
pote scia vel sapientia: ista nō hñt pñctatē: sed solū hñt
pñctatē oppōnē: sic hñs. 5. gradus scie pñctatē: sit ap^o
natus hñt se pñctatē: cernū est qd est pñctatē se pñctatē: qd simi
sciam 7 pñctatē nō ē. ¶ 2°. B idē apper in foris sensu
bilib^o. Qñ. n. aqua est frigida simplr nīl hñt de calidi
tate: qñ aut hñt m. 5. gradus carer alijs gñqz: 7 sic hñt gra
dū aliqñe forme 7 pñctatē aliqñ gradus. ¶ Rñdē
qd gñbē gradus est incōpossibilis sue pñctatē: scia to
ta for^o pñctatē toti^o: 7 ita nō sunt sūt for^o 7 pñctatē sibi
oppōsitā: sed for^o vna stat cū pñctatē nō illi^o forme q
est in subto: sñ alteri^o. ¶ Sed 3° hoc arguo 4°. p. sic. Qñ
cūqz aliqñ nā specificā saluat in aliquo gradu: qd re
pugnat sibi fm suā rōne formale: repugnat sibi in illo
gradu: sñ nā specificā fm suā rōne formale est incōpos
sibilis pñctatē qd opponit nāc: gñ in ali gradu nō poterit
stare cū pñctatē nāc. ¶ 2° p. sic. Qñ aliqua sunt eūsdē
rōnis: cuiusqz vñū est incōpossibile fñ suā rōne foiale:
7 alteri^o: sñ isti gradus acqñstī 7 acqñsibiles sunt eūsdē
rōnis focalis. g. pñctatē qd incōpossibilis est gradui acqñ
sibilis: erit et incōpossibilis gradui acqñstī. ¶ 3°. Qñ aliq
sunt eūsdē spēi si aliqd repugnat vñ qd nō alteri. hoc
nō est p rōne specificā eis cōm: sed tu dicis q. vñ^o gra
dus. 7 acqñstus est cōpossibilis pñctatē alteri^o cui non
est cōpossibilis gradus acqñstus: qd hoc nō erit ex rōne
formali: sñ aliunde. ¶ 4°. Qd cōpetit aliqb^o eūsdē rō
nis p posteriora nā specificā: nō puenit eis p ipsas nām
specificā: sed ista repugnāta cōpetit istis ex posteriori
bus ipsa nā specificā: vt pote ex gradu intento 7 remis
so: intētio aut 7 remissio sunt posteriora ipsa nā specificā.
¶ g. 2°. ¶ Dico qd tāqz cōiectus per istas rōnes: q. qñ
cūqz hñt gradus aliquis forme intensibilis: nō pot ibi
bñ pñctatē alteri^o gradus fm rōne formali: qd illa pñ
ctatē eodē mō esset incōpossibilis pñctatē gradui: non stat g
pñctatē respectu nāc specificā: sñ respectu gradus pñctatē
7 hoc rōne hecceitatis: qd hic gradus distinguit ab alio
gradu: 7 est pñctatē qdā qñtatis vtutis qd acqñstī nō na
ure. ¶ Per hoc rñdē ad rōne factā p alia opinione.
p pñctatē oppōsitā nūqz sunt cōpossibilia. Qñ pñctatē
respicens nām nūqz stat cū nā in quocūqz gradu quā
tūcūqz minimo ponat: nec est pñctatē respiciēs gradui
rōne illi^o qd addit gradus supra nām est illi cōpossibi
litas: cū nā in vno gradu bñ stat pñctatē ad aliū gradu:
qd cū alio gradu aliqd est quo distinguit a pñctatē nō pñ
ctatē cū pñctatē opponit qd illa pñctatē for^o. Qd 2° firmat 2°.
¶ Pñctatē sic. Mobile hñs totā nām specificā nō potest
moueri ad eā: qd nīl pot moueri ad illud qd tā hñt: qz
pñctatē habitū cessat mor^o: sñ hñs vñū gradu forme albe
7 albis vel cuiusqz forme augmētabilis hñt totas nām
specificā forme illi^o: qz tota diffō forme illi^o vñ saluat
nā que est in vno gradu: ergo nō pot moueri ad illā.
7 pñctatē pñctatē existens cū vno gradu nō opponit nāc
specificā. ¶ 2° impole est idē sūt ē in actu 7 in potētia
formali re^o eūsdē. sñ hñs vñū gradu forme est in actu
7 totā nām specificā. g. nō est in po^o ad illā. esset autē
in po^o si bñer pñctatē illi^o. g. 2°. ¶ Sñ remanet diffi
cile nocte: qz in nocte pcedit cōiter tenebra: 7 tñ aliq lux
est. Dico qd si tenebra sumat formāl p carentia lucis
vel forme lucis. Sic dico qd quantūcūqz lux in nocte
ponat minima nīl erit de tenebra: qz in qñctacūqz lu
e saluat natura lucis: que est incōpossibilis sue pñ
ctatē. ¶ Si autē accipiam tenebra pto pñctatē ma
ius gradus lucis: pot pcedi qd ibi est tenebra: qz pñctatē
o maioris gradus lucis: nō tamen ratione lucis: sñ rō
e addit ad lucem quo distinguitur illi gradus: 7 hoc
zimo respicit pñctatē.

Primū videndum est de scdo. Utrū sit minima vel maxima. ¶ Dicūt alig qd est minima: qz est habitudo cuius extremū nō est. Aliē aut hnt extrema. ¶ Cōtra. Qd alig cōt immediate diuidit magis opponunt immediate diuidētia qz cōtētia sub altero diuidētū. Ex ista sequit q magis opponit diuisum q suū oppositū qz diuidētia q diuisūz iter se: s; ens t nō ens immediate opponunt: qz plus opponēt qz orenta sub ente. s; dūa vel respectiua. ¶ 2°. que se totis opponunt magis opponunt qz que alig^b eoz: sicut que se totis differūt magis differūt qz diuersa que in aliquo pueniūt: s; dicitoria se totis opponunt: nō dūa nec relatiua: qz in aliq pueniūt. g. 22. ¶ Dico ergo q minima est relatiua. 2° dūa: qz habēt idē genus. 3° pūatiua: qz habēt idē subiectū. ¶ Cōtradictoria aut est maxima: qz nihil cōt habēt: qd pbat 4°. pūmo. qz sola pō diuina accipit per cōparationē ad dicitoria: qz pōt aliqd educere de non ente ad ens: iō cludit ifinita. ¶ 2°. qz vcus pōt facere subm sine vtroqz extremo: dicitatis r relonis. nō aut dictionis. qz est maior. nā nunqz pōt simul vera: nec si. mul falsa. aliē aut simul pōt ad minus eē false. ¶ 3°. qz illud solūz dicit ipōibile qd iplicat dictionē. ¶ 4°. qz ptermini oppositū pmo p^o sunt in infinitū distantes: r ppositū ex eis formata est falsissīma: sicut sua opposita est verissima. ¶ Cōtra qd dupliciter. pūmo. qz cōtradictoria saluant in minime distātib⁹. g. ex se nō maxime distāt. ¶ 2°. qz p cōparationē ad diuersa possunt ptradictoria simul eē: nō aut dūa. g. 22. ¶ 3°. qz sūt maxime immediata. g. minus distātia. ¶ 4°. qz icludunt in oibus alijs oppositib⁹ que se hnt p additionē ad illaz. g. est minor. ¶ Ad pūmū dico: q nō saluat in alijs gdditariue: s; soli denotiatiue: r pp hoc nō sequit ppositūz. ¶ Ad scdmū dico: q simile petro: r nō simile mauritio nō sunt ptradictoria. iō nō valet. ¶ Ad 3^m dico: q est ad oppositū. In oibus enīz oppositis immediatis vnū semp est cōiunctū cū nō esse alterius. in mediatis autē nō sic. r ideo maximā distātia hnt immediata r maximā inimicitia. ¶ Ad 4^m dico sicut ad pūmū: q cōtradictio nō includit gdditariue in alijs: sed denominatiue hnt: sicut homo denominatiue est nō asinus: nō aut gdditariue: r ideo nō valet. ¶ Quantū ad 3^m. s. de questioz qd dicendū sit per ea que dicta sunt 22.

Quatuor folia
per contradi-
ctio in alijs
oponib⁹.

Populatio
tio v
Regis

A

Distinatio. XXIX.

Questio.

I.

Est preterea aliud nomen etc.

Irca distinctionē. 29. vbi magr tra-
ctat de relone principy. Ad
ciuidētiā istī māe quero multas qōnes.
¶ Primo. vtz relo sit aliquid. Qz nō.
qa nō est qd fm Augu. 5. de tri. q nō est
aliquid. ¶ Cōtra. In eodē qm dicim' ptes
ingentū. dicim' qd nō sit. q pppositiū
genitū dicit aliqd. ¶ Dic' introducunt 4^a. declarāda.
¶ Primū qd sit relo in gnali. 2^a q sunt pprietas relo/
nis. 3^a quor sunt modi relonū. 4^a si relo est ens in aia
vel extra aiam. Deinde ad questum.

Quantū

ad p^m dico iuxta dcm beati Aug. 5. d. tri.
q relo est ens ad aliud. Ista autēz diffō
declat p p viā diffōis sic alie diffōnes. Nā p viā diui/
sionis diffōnes ingunt. ens aut diuidit p sui diffōe in
ens ad se: et in ens ad aliud: relo nō est ens ad se: ē ens
ad aliud. ¶ 2^a B idē declat ex itēptatiōe vocabulī f3
phos q vocāt relonē ad aliqd. illō aliqd nō est ipsius
relo: q est ad aliō hīs modū termini ei'. ¶ Cōtra istō
instat 4^a. p sic. Nā cālitās est ad aliud. f3 deus est cā: et
p pns cālitās vā est i eo re' oīuz. q i deo ē aliqd ad aliō.
f3 qd est ad aliud est relo fm dicta: q in deo est vā relo
ad ex: et sic est cā realis. ita erit relo realis. ¶ 2^a. Risi bi
litas vī ēē ad aliō. f3 ad actū ridēdi: f3 nō est relo: q hō
est risibilis dato q nō rideat nec sit act' ridēdi: et tunc
relo esset sine termino: qd est 3^a rōne relonīs: cū q sit ad
aliō et nō est relo. diffō nō erit bona. Eodē mō de mā.
¶ 3^a ipse est: q pcept' absolūt' icludat in rōne rela/
tiui: f3 ens bz cōceptū abso'. q nō pōt icludi in rōne re/
latiui. Ad alor est nota. Ad p3: qz ens pōt cōcipi nullo
alio intellecto. q est absolūtū: et p pns diffō relonīs p ens
nō erit bona. ¶ 4^a. Rō formalis relonīs per te. est ad
aliud. rō formalis entis nō est ad aliud: q rō formalis
relonīs nō est ens. Minor pbat: qz diuisiū: cū q sit for/
malr aliqd diuidētū: sed ens diuidit p abso' et respec/
tū: q nō est foalr respectū. ¶ Ad p^m vī dcm q re/
latio pōt esse sine termino. Dico q q duplex est relo in
vli. actualis et fundamētalis. cālitās q est in deo re' il/
lor: q sunt extra nō est relo actualis: f3 solū fundamen/
talis. ¶ S3 3. Ista relo fundamētalis aut est ad se: aut
ad aliud: nō vī esse ad se. cālitās enīz est re' alicu' cau/
sabilis. q vī q sit ad aliud. Dico q ex sua qdditate est
ad terminū: tū qz fundamētalis nō regit terminū nisi
in potētia. Vel pōt dici q abstrahit ab esse ad se: ab
esse ad aliud. si accipiant vniformiter et actualr. qd tū
sit de B patebit iser' in qōne de respectu fundamētali.
¶ Ad 2^a de risibilitate dcm est eodē mō q nō est re/
spectus actualis. ¶ Ad 3^a dico q ens nō bz cōceptū
absolūtū nec respectū: sed abstrahit ab vtroqz sic di/
uisus a suis diuidētib'. sic suba corporeo et icorporeo.
¶ Ad pbatōne qd dī q pōt itelligi p se nullo intellectu
alio. Dico q illō nō tū cōpēit absolūtū q diuidat ex
opposito respectū: f3 et cōpēit illi qd fm suā rōnez
formalē nō est ad aliō: f3 abstrahit sic oē diuisus a suis
diuidētib'. ita q illō indifferēs pōt itelligi nullo alio
intellecto. ¶ Ad 4^a pōt dici duplr. Uno q ens nō dī
qdditate de relone: f3 solū eo mō q sup' fuit dictuz:
sicut gen' de vīaz: qz dato q sic sit relo nō ēē ad aliō
fm se totā: f3 fm rōne specificā tū. Alter aut pōt dicē
q nō vult tenere illā viā: q sic hō ex rōne specificā est
hō: et nō p multa inclūsā in ei' qdditate: sic relo f3 suaz
rōne specificā est ad aliud: f3 oīa sua pōra intrinsecā
sunt ad aliō. Ex ista diffōne sequit' vna regula vli. l. q

Ca. 6. et alibi.
Et si ingent
in vici qd nō
est ergo genit
in vici aliqd
Sermo copio
sua de relone
in pñib'. q. sin
gularitū.
2. art.
Relo ad.

Ca. 5. et alibi.
p3. et pōt.
6. topic. et 7.
mā. et alibi.
Pōtētia diui
nō enīz.
Alde Sco. 5.
mā. excellē
tissimā ad ppo
sitiū.
In pñicamē
tis. et de relone
B. ad aliud
obicit 4^a.

Ca. 6. et alibi.
Et si ingent
in vici qd nō
est ergo genit
in vici aliqd
Sermo copio
sua de relone
in pñib'. q. sin
gularitū.
2. art.
Relo ad.

Replica.
Rñio 2^a.
Terminū re
latiōis duplr.
Alde Sco. 30.
di. p. q. 2. opti
mā ad illō ar
gumētū.

Horablis so
ludo vīaz.
Regū gñalis

N
mā.

ricā.
pio alioz.
i p' pñas.
3. de pōa.

npugnans
plex.

O

pio ppia.

articu.
pio alioz.
npugnans
plex.

regula.

P

ip. ppia.
tuc oppo
i est pñoz
aloz. vidē
orantē.
3. dñcio ē
axia oppo.

obicit 4^a.

Q

tuat' salu
r contradi
to in alijs
ppñib'.

nihil ad seipsum referit: qd patet ex hoc nam per dicta
relo est ad aliud. q illud ad qd referit est aliud. ¶ Ex
ista aut regula introducunt 4^a. qnes determinate. pzi
ma est Augu. p de tri. Nulla res seipsam gignit: qz oīs
relo est ad aliud. pducens referit ad pductū: q pductū
est aliud a pducēte. ¶ 2^a q idē nō pōt agere in seipz:
nec mouere seipz: qz tam agēs q mouens referunt:
vñ ad passū: aliud ad motū: q cū relo sit ad aliud vi/
stinctū: opz q passū differat ab agēte et motū a mo/
uente. ¶ 3^a q excedens nēcio distinguit ab excessō:
qz excedens et excessus referunt' solū inēqilitatis: et per
pns vñ ab alio distinguit: et nō solū est nō idētitas: f3
alietas qdā ex quo relo regit terminū alietates. ¶ Ex
ista qne seqt' euidenter q eēn' et pprietas aliq mō disti/
guunt: qz excedens distinguit ab excessō: sed essentia
diuina excedit pprietatē. q essentia diuina distinguitur
aliquo mō a pprietate. ¶ 4^a q cōe distinguit a p/
prio. Nā cōmune referit ad pñiū. q distinguit a ppo.
Ex hoc formet' syls de cēntia et relone. Omne cōe di/
stinguit a proprio: sed cēntia diuina est cōis: et relo p/
pria: q essentia diuina distinguit a relone. Intelligēdū
tū ad euidentia istoz q 4ª sunt rōnes a seintice abstra/
bētes. Pzia est rō relatiua qua abstrahit rō relonīs.
qz qd referit relone referit. q cā formalis relatiui iqua/
tū relatiui est relo: sed oīs cā formalis abstrahit ab eo
cuius est cā formalis. q rō formalis relonīs abstrahit a
relatiuo: rō g relatiui est pma. rō relonīs est 2^a. 3ª que
abstrahit a rōne relonīs est rō respectus accipiedo p/
prie relonē pro illa que est in gñe relonīs. p3: qz respec/
tus inuenit' in deo: nō tū relo. ¶ 2^a p3 B idēz: qz illud
qd est cōe ad multa pñia abstrahit ab illo qd est in vno
illoz: sed respectus est cōis ad multa pñicamēta: qz ad
septē: qd pro nūc suppono. et p3 satis ex rōnib' diffinitis
eoz. Relatio aut pprie sumpta est pñe in vno illoz
septē. q rō respectus abstrahit a relone pprie sumpta.
¶ 4^a rō que abstrahit a respectu est habitudo. Dabi/
tudo enīz abstrahit a respectu: habitudo enim est inter
diffinitionē et diffinitū: nō tū relo ponit' inter ea. Silr
ponim' multas habitudines inter pfectiones diuinas:
que nō sunt relones. ¶ Ex istis apparet q 3 sit babi/
tudo inter essentias et relonem alietatis et inēqilitatis et
multe tales: nō tū est inter ea relo. Silr de oībus alijs
exceptis personis que sunt in diuinis.

Secundum

ingrendū est de pprietatibus re/
lationis: et hic dico f3 Aug. in suis
categorijs q quor sunt pprietas. ¶ Prima est q
ppriū est relonē q cointelligat cū suo termino. Nē enī
qd est ad se: vel gñalr sumēdo: qd nō est ad aliud: pōt
itelligi nullo alio cointellecto. relo aut si debeat itelligi
nēcio regit suū terminū cointelligi. ¶ 2ª pprietas est.
q oīa relatiua dicunt' ad cōnētētiā. Vāc ponit' Aug.
5. de tri. vbi declat de pñonīs quō dñr ad cōnētētiā.
¶ 3ª est q relatiue opposita sunt in eodē susceptibili p
cōparatiōe ad diuersa: qz pōt a esse sile. b. et diffile. c.
f3 idē fundamētū: nō sic de alijs oppositis. ¶ 4ª ppe/
tas est modus pñicationis. Recipit enī pñicationē in
obliq: qz relo B ipm qd est alioz est vel alteri: et sic p/
dicant' diffinitū relonīs ē in obliq: qd nō querit aliq:
itellēdo de pñicato ex gen' relonīs. nō aut de pñicato
in gñe. ¶ Cōtra istas ppetates arguit 4^a. ¶ Pzio 3
pñ. Quicūqz itelligit actū vidēdi nēcio cointelligit obz.
f3 pstat q act' vidēdi nō est relo: f3 absolūtū: q hoc non
est ppriū relonē q nō possit itelligi sine alio cointelle/
cto. ¶ 2^a 3 scdm sic. Creatura referit realr ad deū et
nō ē. silr sciētia ad scibile et nō ē. q cum ista sint cor/
relatiua vidēt q oībus relatiuis nō cōueniat dici ad

E
Cōcto 4^a.
Et l. de mon/
strabilis.
Cap. 1.

Ca. 6. p sco. 3

Conclariēz.

Ca. 6. clara.

F

Inferius.
1. relatiui.
2. relonē.
3. respectus.
4. habitudo.
Superius.
Ordo nō est.
Et tū Sco.
vbi. 6.

G

Conclariēz.

2. art.
Proprietas
relonīs 4^a.
H

Nota singula
fissimē.

Obicit 4^a.

Liber

Distinctio

Questio

I

conuertentia. ¶ 3° 3° q^o tunc rō boni esset relatiua. Alqd aut pōt esse bonū vni & malū alteri: sicut passio chū fuit multis bona aliqb^o aut mala. ¶ 4° 3° tra 4° q^o de oi absoluto pōt fieri p^odicatio i obliquo: q^o aia est hois: & albedo est alicui^o subiecti. ¶ Ad p^o dico q^o actū intelligēdi vel vidēdi cū respectu ad obm nullus pōt videre nec intelligere sine obo: s^o b nō est rōne absolu- ti q^o est in actu: sed rōne respectus fundati in illo abso- luto q^o nō pōt intelligi sine obo cointellecto. q^o lūare at illā q^o est absoluta in actu vt p^oscindit a relone que est actus ad obm: certe ista pōt intelligi sine q^o cūq^o alio sit cointellecto sic & alia absoluta. ¶ Ad 2° dico q^o oia re- latina pōt ad puerentiā. Qñ aut dē de scibili & scia. Di- co q^o scibile respectu fundamētalē dī ad sciaz. Un val- de sup^oicialr p^osciderat q^o dicit q^o scibile nō referur ad sciaz: sed pōt esse sine scia. ¶ 3° n. deus de quo magis vī: possit esse sine creatura: tñ nō pp b^o vī dī qñ deus re- spectu l^o nō formalr realē: tñ fundamētalē habeat ad creaturā: mediāte quo dī ad puerentiā: sicut creatura creatoris creatura. ¶ Ad 3° dico q^o rō boni abstrahit ab absoluto & respectu. Aliqñ aut nō accipit bonum absolute: sed bonū p^o pueniēti: & bonū sub tali rōne sum- ptū erit relatiuū: hoc est bonum hūic. i. cōueniens hūic. ¶ Ad 4° dico q^o semp qñ p^odicatio fit in obliquo coin- telligit respectu. Un in tali p^odicatōne: aia hois vel al- bedo foris: l^o aia sit aliqd absolute: tñ semp cointelli- gunt respectu q^o aia est ad hoies: & quo albedo ad solē.

Ecce q^o quis
de actibus co
gnitis.

Uis Sec. 13.
q. quolibet
alibi.

Sciām & scibi
le dicit ad con
uertentiā.

K
Bonū 2°.

3. art.
Et l. omniū
diuisio relo-
nis 4°
Uide Sec. in
p^odicatōne 3°
hac diuisione
& notabilis ē.
Relatiuū fm
dicit & cē qd?

L

Et l. subiecti
ac.

M

Dubium.
Substantia &
quitas p^o dicit
& p^o cē. p^oside-
ra instantiam.
Cōsidera ca-
sic.

Et l. omniū.
5. disto Seco
p^oter p^omissas.
Sicut relatus
trāscēdētū
sunt. 4.

Tertium

ingredū est: quē sunt modi relationū: q^o tū ad b^o dico q^o 4° distinctiones relationis inueniunt in cōt. ¶ Prima est diuisio q^o diuidit relo in relone fm cē & in relone fm dicit. Intelligendo aut p^o relatiua fm dicit illa q^o sunt alioz p^odicatōnū & fm se sunt absoluta: intelligunt tñ cū habitudine ad aliud: sicut aia. l^o sit qd absolute & suba: ipsa tñ intelligit cū habitudine ad hoiem: aia q^o nō intelligo q^o ista ha- bundo cointellecta cū aia: sic de alijs: sit relo rōnis: l^o sit vere realis. Relatiua aut fm esse sunt q^o fm totam nām suā & totū illud q^o sunt: sunt in p^odicatōne relo- nis: & sic intelligendo vt paternitas. ¶ 2° diuisio relo- num est in relones rōnis que sunt ab aia fabricate & in aia obiectiue: & in relones q^o nō sunt fabricate ab intel- lectu: sed sunt in re: nā circūscripta oi opōne intel- lectus. ¶ 3° diuisio est in relones dispantie que sunt al- teri: spē in vtroq^o extremoz q^o nēcio sunt inter extre- ma alterius & alteri: rōnis: & in relones eggantie q^o sūt eiusdē rōnis in vtroq^o extremo. ¶ 4° diuisio est in re- lationes supponis q^o sunt p^oncipaliores: & in relones sup- pōnis: q^o sūt s^oiores & minus p^oncipales. Exēplā dñs & seruus. Sic g^o parent iste 4° diuisiones relationis. ¶ 5° nunqd est inuenire diuisione fm dicit: & fm esse in alijs p^odicatōnis. Dico q^o sic: sicut p^o in genere sube. Dita enī subalis quantū ad esse est in g^oie sube: & tñ fm dicit est in g^oie q^olatis. Sily figura q^o ponit in g^oie q^olatis est solū fm dicit in g^oie q^olatis: & p^o esse in g^oie relonis: q^o est foialis respectu. Sily f^oia fm dicit est in g^oie relo- nis: fm esse in p^odicatōne q^olatis. Ulterius ponit alia diuinctio: quā ponit doctor de relonib^o: q^o qdā sūt trā- scēdētes: q^o nō sunt alicui^o p^odicatōni. Alie aut sunt q^o ponunt in p^odicatōne. ¶ Sed notādū est de istis relo- nib^o trāscēdētib^o q^o sunt 4° g^oia relonū trāscēdētū. ¶ 1° genus est relonū illaz q^o inueniunt enī in quātūz ens. l^o vt abstrahit a p^odicatōnis & a passionib^o: & tales sunt habitudines ordinis & distōnis: que sunt inter ens & ei^o passioes. l^o bonū vep. & h^o ¶ 2° gen^o est relonū: q^o diuidit ens: sicut sunt relones idēitatis & diuersi- tatis. Idēn. & diuersūz diuidit ens. ¶ 3° gen^o est relo-

nū q^o circūit oē gen^o: sic sup^o & inferi^o. ¶ 3° te. n. sūt i oī g^oie. ¶ 4° genus relonū trāscēdētū est illaz q^o sūt in deo: & breuiter de oib^o talib^o relonib^o talis reglā dat: q^o ois relo que nō est distincta realr a fundamēto. vel subto est ex se trāscēdēs. Et h^o rō est: q^o ois relo q^o est directe in g^oie relonis: vel i aliq^o alio g^oie p^o se & directe ē accē- des. ¶ Alia disto relonū quā ponit doctor est: q^o qdāz sunt relones extrinsecus adueniētes: & aliq^o intrinsecus ad- ueniētes. Relones intrinsec^o adueniētes sūt q^o positis ex- tremis inascent. Extrinsec^o adueniētes nō inascent po- sitis extremis absolute: tñ sūt extremis i actu nō ponit re^o ille: s^o ponit re^o ille p^o nouā actionē posse acq- ri sine absoluto. ¶ 3° 3° istā distōne arg^o 4°. ¶ 1° p^orio sic. Nā vbi ponit respectus extrinsecus adueniētes: tñ po- sito corpore & loco nēcio ponit vbi. ¶ 2° idē p^o de qñ. posito. n. tpali & tpe nēcio ponit qñ. ¶ 3° idē de sū. Nā posito corpore & ei^o p^obi^o ponit situs. ¶ 4° idē appa- rer de habitu. posito. n. corpore & aliq^o circa corp^o statim inascent habit^o: & ita iste relones erūt intrinsecus adueniē- tes. ¶ Ad p^o dico q^o vbi nō inascent posito termino & fundamēto. Nā si stāte corpore & loco staret vbi: sequere- tur q^o nullū corp^o posset moueri: cū maneat idē corp^o & idē locus: sic semp māeret idē vbi. Mor^o aut nō pōt fieri nisi pp variationē vbi: s^o si stat semp idē vbi & mul- tū acqrit ipole est q^o mor^o sit. ¶ Sily dico ad 2°. Ma- nēte. n. eadē re tpali & codē tpe: transit res de qñ in qñ. ¶ Sily ad 3° dico q^o manētib^o eisdē p^obi^o in terra lo- cātē: & in lapide locato variat sit. ¶ Sily si arma cir- ca corp^o ponant nō nēcio p^osurge bitus nisi sit p^oscrip^o armis. ¶ 5° hic sūt due disti. Prima est si ois relo in- trinsecus adueniētes sit de g^oie relonis. Doctor n^o vī di- cere q^o sic: ponēs oīam iter respectus de g^oie relonis & alios respect^o ponit istā distinctionē. ¶ Cōtra b^o arguo 4°. Nā respect^o loci ad locatū est respect^o extrinsecus adueniētes: & tñ nō est in g^oie vbi: q^o vbi est respect^o loca- ti ad locū. Nō vī aut posset reduci nisi ad gen^o relonis. ¶ 2° cōdē mō pōt argui de qñ. Respect^o n. tpis ad rez tēporalē nō est in g^oie qñ: q^o respect^o ille q^o est de illo g^oie qñ. est in re tpali ad ipm tps. Cōstat aut q^o non est intrinsecus adueniētes. ¶ 3° sic. Unio aie ad corp^o est re- spect^o extrinsecus adueniētes: & tñ in nullo ponit fex p^onci- piaz. ¶ 4°. De accē: vt vī: nēcio ponit in aliq^o p^oito: s^o nō apparet in aliq^o alio posse ponit vniō nāe humane ad vbi: q^o est in p^oito relonis. ¶ Ad p^o dico q^o l^o nūme- rus p^oitoz nō possit dem^ostrari: tñ nō bonū est negare q^o ab oib^o supponit: & maxie ab Aug. & iō negādo: s^o sup- ponēdo dico q^o oē relatiuū & ois relo talis: de q^o est fa- cta mēto: est in aliquo p^oito qd dicitur: vel reductiue. ¶ Un ad p^o dico q^o l^o iste respect^o q^o est loci ad locatū nō sit de p^oito vbi directe & qd dicitur: tñ reductiue est in p^oito vbi. ¶ Ad 2° cōdē mō dico q^o respect^o ille tē- poris ad rez tēporalē est reductiue in p^oito qñ. l^o nō di- recte. ¶ Ad 3° de vniōne dico q^o l^o sit difficile: tñ pōt dici q^o reduct^o ad p^oitūz vbi pp p^oncipalitātē. ¶ Ad 4° dico de vniōne nāe humane ad verbū: l^o sit magnū di- biūz op^oz videre & dicere dubitādū. si dicat q^o reduct^o ad vbi. nō vī incōueniēs: tñ dico q^o hoc est valde me- taphorice dictū & iproprie. ¶ 2° disti. Siliare & gliari: vi- cere & dīci sunt de g^oie relonis: & tñ nō semp manēt ma- nētib^o extremis: qd p^o maxime de g^one: q^o genitū & p^o diu est nō semp generat: s^o solū pro illo signo pro quo accipit eē. ¶ Dico q^o quoz sunt gradus in respectu intrinsecus adueniētib^o: p^oim^o est. illoz q^o cōsurgit po- sitis extremis de necessitate simplr: ita q^o per quācūq^o potentiam oppositū nō pōt fieri: sicut sunt respectus creature

N

Reglā nō

6. disto relo
nū quā pon
Seco. i. dī. 2
3. 3. 11. arg
13. q. qñ bon
Relo intrinsec
& extrinsec^o ad
ueniētes qñ

Obijct 4°.
notat.

O

Extēdēt
tūsin hūo
lunonib^o.

Et l. circū
scriptū
2. Duplex
Scotus
p

Obijct 4°.

Et l. aliquod
p^oito: i. qd
posset pon
vniō cē.
Sūstinet n^o
mex. dicitur
p^oitoz suffic

Q

Ecce in p^oto
p^oitūz
Abi actūm
est i p^oito vbi
reductiue: l^o
dic alioz.
Cōsidera b^o
plura bene.
Cōsidera an
sit i p^odicatō
ta passionis.

Et ad resp^o
autū. l^o dicit
adueniētes
quoz.

A creature ad deū: qz sic nēcio p̄surgūt: qz de nullo mō pot facere qn creatura depēdat ab eo. Aliē sunt relo/ nes q̄ p̄surgūt nēcio necessitate solū fm qd: sic siliūdo. p̄ōr enī de v̄t i feri patebit: et sup̄a paruit: facere duo alba sine siliūdie: et iō s̄ p̄sitis albis p̄surgat siliūdo: tñ oppositi p̄t eē. Aliē sūt q̄ nēcio p̄surgūt positis ex/ tremis: tñ nō sumpt̄ s̄ p̄ua aliq̄ dispōne: sicut p̄nitas et siliatio: qz si de creat̄ me et patrē meū: nō fuissent respectus p̄nitas et siliationis: s̄ tñ posito actu ḡian dū nēcio sūt vna vel alia nēitate. Aliē sūt q̄ nēcio cō/ surgūt positis extremis nō in esse p̄ sp̄s in esse in fieri: sic ḡiano q̄ est respectus pducēis ad pductū in fieri: posito pducto in fieri: nēcio p̄surgit: s̄ in eē nō sūt ille re/ lones: nō sic aut̄ est de actione illa: q̄ ponit̄ respectus extrinsecus adnēiens: qz q̄nticūqz ponant̄ extrema et appropinquē nō sequitur necessario relatio: s̄ p̄t op/ portū euenire sicut p̄s in Daniele de tribus pueris: gene/ rare ergo et dicere sunt de ḡie re/ lones: que p̄sequuntur extrema solum in fieri

Quātu ad 4.^m p̄nē vidēdū est si relo sūt ens in aia: vel ex aiaz. Introducunt̄ h̄ q̄tuor dicta so/ leniū doc. Primum est: qz ois relo est ab aia fab¹³. 2.^m di/ ctū est qz re/ lones reales sūt ille ad quas fab¹³ cōpel/ lit̄ intell̄s. Re/ lones aut̄ rōnis sūt ad quas fabricādas nō cōpellit̄ intell̄s. Extrema enī re/ lones reales cōpellūt intellectū ad cāndū p̄ceptū de re/ lone illa: sicut duo al/ ba de siliūdie: nō sic de alijs. 3.^m dictū est qz relo/ nes sub rōne originū manēt in diuinitis: nō tñ sub rōne re/ lones. 4.^m dictū est qz relo cōp̄ctiue ē ab aia: ma/ teriali aut̄ siue fundamētalr est in re extra. 5.^m ista nō p̄t stare. Itē 3.^m dictū arguo 4.^m. C. Primum sic lo/ quar. Sicut ens diuidit̄ in ens in aia et in ens ex aiaz: ita re/ lones reales et rōnis: sed prima diuisio nō p̄t sta/ re si ponat̄ oia entia ab aia fabricata: ergo nec secūda. 2.^m sic. Qñ aliq̄ diuisum est reale et ex aiam: diuidē/ na sūt extra aiam: sed ens diuidit̄ in x. p̄dicamenta ens dico reale et ex aiam: relo aut̄ est vniū. x. p̄dicamen/ torū: ḡ relo enī ens ex aiam. C. Cōfirmat̄: qz x. p̄dica/ t̄ sūt x. rerū p̄ncipia. 3.^m arguit̄ p̄sice sic. Illud q̄ cognoscit̄ p̄ sentit̄ est reale: s̄ relo est h̄ōnā distātia solis a terra est relatio quedā. Cōstat aut̄ qz p̄t cognos/ ci p̄ sensum. C. Cōfirmat̄: qz oē intuitiue cognitū est i re: s̄ odo distātia et h̄ sūt talia. 4.^m meta¹³ sic. Lo/ ordinatio et decor entitū nō est p̄cise in aia: sed decor entium ordo est: et ordo est relo qdā: ergo rē. C. Simi/ liter p̄ncipio rei v̄t realis: aliq̄n intell̄s oia pducere: s̄ pducio rei est relo: suus enī esse est ad aliud. ḡ rē. C. Silt̄ theologice: si repugnet re/ lones eē reales: tūc nulla relo esset realis: cū ḡ persone diuine ponant̄ p̄sti/ tuti re/ lones: ponerent̄ p̄stui p̄ntia rōnis: qd v̄t s̄m. ḡ rē. C. Cōtra 2.^m dictū qd est Petri aureoli arguo 4.^m. C. Primum sic. Nullū obm cōpellit̄ intellectū cognoscē/ re solū abstractiue ad cognoscēdū que sibi insunt p̄ ac/ cides: s̄ multe re/ lones sunt reales q̄ insunt fundamēto sine obo p̄ accis. ḡ rē. maior v̄t manifesta: qz qua rōne vniū et aliud: et sic cū ex p̄na pueniat p̄ accis: possit̄ itel/ lectus abstractiue cognoscēs cognoscere vtrum obm existat vel nō existat. C. Silt̄ rep̄tatiue rep̄tat vni/ formiter. cū ḡ illa q̄ sunt p̄ accis variēnt̄: rep̄tatiue aliq̄n s̄m rep̄taret. Minor de se nota est. Nā colūne p̄ accis conuenit ei sursum vel deorsum: et sic de multis alijs re/ lones. ḡ rē. C. 2.^m sic illud dictū. Illa habendo q̄ cognoscit̄ illis extremis cognitis nēcio est realis: sed cognitis terminis p̄pōnis p̄ se nore cognoscit̄ habitū/ do nēcia et cōplo. ḡ iter eos erit relo realis. C. Contra 3.^m dictū qd eē in s̄dē arguo sic. Qd illud aut̄ cōpetit̄ re/

lationis diffinitio: et re/ lones p̄p̄ietas est relo. s̄ h̄ est origo: p̄s de diffōne sup̄ius data: p̄s et discurredo per p̄p̄ietates sup̄i numeratas. ḡ ē relo. Si tñ doctor iste solēnis intendit dicere qz relatio que fit de genere re/ lationis non fit in diuinitis: credo qz verum dicit: quia nihil qd est in ḡie est in diuinitis. tñ aliquid qd est in deo cōpetit̄ diffō re/ lones sup̄ius data. C. Cōtra 4.^m dictū arguo 4.^m. Primum sic. Nullū absolutū p̄t esse de rōne diffinitiuā re/ lones: accipiendo rōne diffinitiuā non illā que dat̄ p̄ additamentum: s̄ illā propriū generis: s̄ fm istud dictū oē qd est ex est absolutū: vel si nō h̄i p̄p̄osi/ tū. ḡ nihil qd sit ex erit de rōne diffinitiuā re/ lones: et p̄ p̄is nō erit p̄stitutiū re/ lones: qz rō diffinitiuā dat̄ per p̄stitutiā. C. 2.^m sic. Nullū absolutū p̄t eē de qdditate re/ lones: s̄ oē qd est ex ē absolutū: vel si nō h̄i p̄p̄ositiū. ḡ si aliqd sit ex nō poterit̄ eē de qdditate re/ lones. Con/ stat aut̄ qz si relo eēt ex ente in aia et ente ex qdditas re/ lationis eēt ex istis duobus: sic qdditas h̄is ex m̄a et for/ ma. Maior est de se nota. Primum: qz ex eo qd ad se rē ex eo qd est ad aliud nō constituit̄ aliqd vniū p̄ se in aliq̄ ḡie. Silt̄ relo fm totū illud qd est: est ad aliud. ḡ nihil includit de eē ad se. C. 3.^m arguo p̄ viam diuisionis sic. Quicqd est i rerū nā: vel est ad se: vel ad aliud. s̄ fm te, qd est ex est ad se: ergo relo nō erit aliquid eorū q̄ sunt extra: et cū talibus repugnat̄ esse in rerū nā: re/ lones repugnat̄. C. 4.^m. Nā si hoc esset verit̄: tūc relo esset ens prohibitiū: quia chimera ideo est ens prohibi/ tum: quia est ex partibus impossibilibus: sed ma/ gis sunt incōpossibilia ens reale et ens rōnis: q̄ h̄ō ca/ p̄a et serpens: ergo magis erit prohibitiū.

His visis dico ad qd nē q̄nt. Arz relo sit qd. Dico qz qd accipit̄ 4.^m. Primum vt disti/ guit̄ 3 ad aliquid. 2.^m vt distinguit̄ 3 modū. 3.^m vt di/ stinguit̄ 3 nihil vel ens phibitū. 4.^m vt distinguit̄ 3 ens in actu. Si p̄mo mō accipit̄: dico qz relo nō est qd illo mō accipiendo qd. 2.^m mō dico qz est qd: qz qd dicit̄ rōne foiale. 3.^m ē mō dico qz ē qd: qz nō est ens phibi/ tū: s̄ p̄t eē sicut qdditas absoluta. Si at̄ 4.^m mō accipi/ tur vt distinguit̄ 3 ens in actu. Dico qz sicut quidditas multorū absolutorū est aliq̄n in po: aliq̄n in actu: nec al/ terū sibi determinat̄ ita qdditas re/ lones. C. Qd. II.

Secundo posito qz relo sit qd et i re/ p̄na: qz de ea in cōparatio/ ne ad fundamētū: p̄. Quero vtrū relo dif/ ferat̄ realr a fundamēto. Ex sic. Aug. de tri. Qd quod est ad aliud: est aliud ab eo quod relatiue dī. C. Contra p̄ eundem. Si est aliqd p̄ter illud: ergo differt a seipso.

Hic dicūt aliqui p̄cedētes qz relo est extra: qz re/ latio nō differt a suo fundamēto: quia duo alba sūt seip̄s s̄ illa nullo addito: et h̄ realr. C. S̄ istud arguo qd̄uplici via. Prilo p̄vā origis cālitatis sic. Ois effect̄ differt realr a sua cā: cū nulla res seip̄az cāre possit̄: ex p̄ de tri. s̄ relo cū adueniat de nouo fun/ damēto: et nulla cā māl possit̄ sibi assignari nisi illū in q̄ est. C. fundamētū: relinq̄ qz nēcio distinguet̄ a suo fun/ damēto. C. Cōfirmat̄: qz nihil originat̄ a seipso: s̄ for¹³ originat̄ a mār: et relo vt qdā forma: a fundamēto v̄t a mār: ergo distinguit̄. C. 2.^m p̄ viā gnōsis sic. Qñ aliqua ita se h̄nt qz vniū pducit̄ alio nō pducto illa d̄m̄t real/ liter: qz vniū est qñ alterū nō est: s̄ h̄ sūt fundamētū et relo. ḡ fundamētū pducit̄: et relo nō. C. 3.^m p̄ viā cor/ ruptionis sic. Qñ aliqua ita se h̄nt qz vniū corumpit̄ alio nō corrupto: illa differunt realiter. sed huiusmodi sunt fundamētū et relo: contingit enim relationem de/ strui totaliter remanente fundamēto. ḡ rē. C. 4.^m sic. p̄m̄ Franc. 20.

E 21. l. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Impugnatio 4. op.

Dico duplex

F

Es. c.

Id qd nē. Quid accipit̄ qd̄upl̄.

G

Lib. i. cap. i. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Es. alior. Quere b̄d̄m̄. et alios. Impugnatio qd̄upl̄. H. Cap. i.

Dic patet ex 4. m̄ca. de en te et vno.

Liber

Distinctio

Questio

I per viam separationis: qz fundamentus nō repugnat eē sine relone. sūtr oē accūs vī realr differre a subo: cuz ab eo depēdeat: sūz relo est vere accūs: g nō pōt eē idēz cū fundamēto. ¶ Dicit aliq ad oīa ista: qz qñ fundamē tū gñat / oīa ista gñant. s. relones: r sp manēt cū fundamē to. Un dicit qz relo sūlitudinis q est inter duas albedi nes dicit vñā albedine aliā pnotādo: sūz qñ extremū nō est tūc pnotatio nō ē iō nō denoiat. ¶ Cōtra B: qz ista pnotatio aut ē eadē cū ipsa albedie totalr: aut nō. si nō habeo ppositū. si sic. g stāte albedine quātrūqz aliā albedo destruat illud stabit: r sic extremo destructo sta/ bit cōnotatio. ¶ Ad B dñt aliq qz pnota ista nō ē nisi ille due albedies: r iō dñt qz pnotatio differt ab hac al/ bedine p aliqd qd dñt vīrūqz. Vel sic. sūl tūdo differ/ rat realr ab albedie vñā p aliā: nō tñ a duabz albedini bus sūl sūptis. Idē dico de pnotatiōe. ¶ Sūz B arguit duplr. pñio sic. Quicqd absolutū est in duabz albedini bz sūl exītibz: totū est in duabz succedētibz sibi iunicez: sūl sūl tūdo ē in duabz albedibz sūl exītibz. g erit in dua bus succedētibz: sūz B est sūm. g sūl tūdo dicit aliqd pter duas albedines sūl sūptas: qz si nūbū aliud diceret nisi duas albedines: r due albedines ita fuerūt quātrūqz ad oīa absoluta q sūl in duabz albedibz succedētibz: sic pmanētibz: g bz ppositū. ¶ 2° sic. Quicqd absolutū pōt de facē in duobz pmanētibz absolutis: pter in duobz absolutis succedētibz se bñtibz: qz pñs nō variat p posteri. Duratio autem rei in pō obīna posterior: est ipsa re durāte: r iō si aliq sūnt cōpossibilia ex sentē qñtū: cūqz variet duratio q ē posterior: poterūt sūl fieri: si g fuit in eis relo qñ erunt duo alba sūl qz relo nūbū dicit pter duo absoluta duoz alboz. Eodē mō poterit deis facē qz relo sit iter ea: vī succedētibz se bñtibz: sic albedo vere erit sūl illi q nūc nō est: sūz cras erit: qd ipsi negāt. ¶ Si dicās nō legi: sūz ibi regit similtas q non est. ¶ Cōtra. Aut sūltas est aliqd pter albedies: aut non. si nō. g sic pñs de sūl tūdie. si sic. aut absolutū: r ētr vñs. aut respectū: r tūc bz ppositū. Dico g qz relo actualis r foialis q est de gñe relonis ē vā res realr distincta a fundamēto. Nō enī pñm ad sensum oīz negari ppter qñqz sūltas qz facile est euadē. oppo^m aut repugnat pñm ad sensū. ¶ Sūz B istat 4°: r p qz segt pcessus in infm: qz due sūl tūdie dñr sūl sūl: sic due albedines dñr sūl sūl cū eqūlter sint eiūsdē spēi: r alie dicent sūl sūl eodē mō sūl p: g pcessus in infm. ¶ 2° segt q in eadē re erūt infmte relones. Nā qñqz res ad aliā cōparata: aut ē sūl sūl vel dīstīl sūl: cū g sūnt infmte res dīstīctē: qñbz illaz hēbit ad oēs aliā relonē sūl tūdie vel dīstīl tūdie: sic infmte. ¶ 3° sic. Nō enī vī qñ oēm rē ab alia realr distinctā de facē possēt: cū g relo sit vera res dī/ stīctā realr a fundamēto. vī q de eā a fundamēto po/ terit separare: r sic p seipam facē. ¶ 4° sic. pñm pōt fie/ ri sine posteriori realr dīstīctio: sūz due albedies realr dī/ stīguūt a sūl tūdie q ē iter eas: r sūnt pōres nālr ea. g de pōt eas facē sine sūl tūdie. r sic nō erūt sūl sūl. ¶ Ad pñm dico sicut dicit doct. q in talibz est ponēdus status in 2°: sūz enī alba quo ad se dñr sūl tūdie nū similitudines sūl sūl: r ideo est status in secūdo: qz vel sūnt similes seipis: vel nō sūnt pñie sūl sūl: qz effectus formalis nō pñicat de sua cā formali: vī albu de albedine: r pñs nec simile de sūl tūdie. ¶ Ad 2° dico: qz nō apparet mibi magnū onus portādū hīe se infmte relones. Nā quelibet res q est in vñuerso habet ordinem ad quā/ cūqz aliā q est in vñuerso: r cū forte sūnt infmte nūme/ ro in vñuerso: qñlibet habebit infmte relones ad infm/ nita numero: hoc apparet in partibz pñuūque vī dñtū est de. r 7. sūnt infmte r dīstīctē r vñte: in qualibet g

fundant respectus ad quālibet aliā: r sic in qualibet fundant respectus infmte: nec est incōueniēs nisi bñtibz grossum intellectū. ¶ Ad 3° dico: qz oēm rē dīstīctā ab alia r pōt de pōt separe: sūz posteriorē nō. B enī re/ grit ordo eēntialis r necessari: si est simplr neciūs. Re/ latio āt est posterior fundamēto. ¶ Ad 4° dico: qz de pōt facē sine sūl tūdie actuali r realr dīstīctā uno alba. tñ ipsa remanēt sūl tūdie sūl tūdie fundamētalē: q nō dīstī/ guīt realr ab eis: tñ nō sic ē de actuali. ¶ Sūz B sūl ali/ que dīstī. ¶ pñia: qz tūc si differret relo realr nō esset ita simplr albedo sūl sūl sic albedo p se: cū oppo^m cōi/ ter dñt. ¶ Dico qz de mīratue pbat qz est vā: qz nō est ita simplr res: q pñuūqz ex rebz diuerforz generū: r ex rebz realr differētibz: qñ vñā sit in pō ad aliā sūcūna illaz: nec pñ B sūz negari cōpositio si nō videat ad ocu/ lū B pñi cū alio vel in alio. ¶ 2° dīstī. qz tūc vī q ad relonē possit eē mutatio. ¶ Dico qz ad relonē ē vā mu/ tatio: sūz tñ nō p se tertio mō: qz nisi aliqd aliud pñs ter/ minet motū ipsa nō pōt terminare: r sic negāt auctores. ¶ 3° dñt si relo pducit pductione sibi pñia. Dico qz sic: r vere catur: sūz nō p se mō pñio sūm pñm nālr: tñ p pñm oīnā possit p se terminare: vā r realē pductionē p se 3° mō. ¶ 4° dīstī. qz si ponat qz relo pducit: nūc vī q agēs creatū poterit agē i qñtūqz dīstīctā: qz albo exīte rome si fiat albu in angliā catur ista sūl tūdie i al/ bo rome ac si nō distaret. ¶ Dico qz sic iferi: qñdetur in agētibz nālr: r metaphoicis aliō r aliō est. Agētia enī pñia pñm sūl: r iō determinatā pñgntates: r talē qz vītra illā nō possent effectū suū cāre. In meta/ phoicis āt nō ē sic: qz abstrahūt a sūm: r iō nō regunt determinatā apporimationē: r pñs pñt agē in qñtū/ cūqz dīstīctā: de numero talū agētiū ē cāns relonē: r iō nullū incōueniēs est. ¶ Sūz ex B segt qz moto vñō oīa mouebunt: r sic moto digito meo cābunt noui re^m in oībz q sūnt in vñuerso: sic oīa erūt mutata: qd vī fatis magnū incōueniēs. ¶ Dico r pcedo qz si aliqd mutat or/ dinē: oīa q sūnt in vñuerso mutat ordinē ad ipm: nec ē B magnū incōueniēs cū oīa q sūnt in vñuerso sint adīnuicez ordinata: r sic nouū ordinē bñt. ¶ Sūz ad huc sūnt aliq dubia. pñm. Utrū relo possit eē eadē cū fundamēto suo. Dico qz sic. qz in eēntialr ordinatis r realr dīstīctis de pōt facē pñs sine posteriori: cū g fundamēti sit pñs eēntialr sua relonē: si oē fundamēti eē realr dīstīctūz a sua relonē: de pōt oē fundamēti a relonē separe: B aut est incōueniēs. g opz qz aliqd fundamēti sit r possit eē idē cū relonē. sūl tūdie. sūl aliqd fundamēti est qd nō possit separe a sua relonē. pñs in multis: sic creatura nō pōt separari a relatione eiū ad deum: nec compo/ situm a relatione quam bz ad mām r formam: sūz ecō/ trario. sūmā r forma pñt a cōposito separari: tñ cōposi/ tū nō. ¶ Sūl in herētia accidētis nō absoluti: sūz respe/ ctū nō pōt separari ab illo accidēte: r vīr fm doctoz ē oīs illa relo est inseparabilis a fundamēto: r pñs eadēz fundamēto: cū. vñs fundamēto repugnat ex se sine ter/ mino: sic i oībz istis exēplis pñs. sū creatura re^m de: r sic de alijs. ¶ 2° dubiū. dato qz nō oīs relo differat a fun/ damēto realr. Utrū foialr differat: vel sit idē. ¶ Dico qz vīr oīs relo foialr dñt a suo fundamēto: qz si fūdāf i absolutio: pñs q absolutū r respectū cadūt sub opp^m dñys diuidēbz ens i relonē: pñs q fundamēti itellr esse in pō ad relonē: r sic differt formalr. ¶ Ad argumen/

tum patet. ¶ Questio. III. **Trum** relo poterit fūdārī in relone. Qz nō fm Augū. Qd referē prius est ad se: sūz relo nō est ad se: ergo rē. ¶ Cōtra. Relo est pñtūtia pñone. oē aut constitutū

N

Lōndra m
scōtaz bre
dic aliter.
Sūl tūdie
B. 4°.

Albedo sūl
est cōposita.

O

Ad relonem
eē p se muta
tionē saluā
do auctozē.
pñduat
cānt relonē
p se tertio mō
p pñia dñt
nam.

Agēs 2°.
Dñā inter
agēs nālr
metaphoicis
nūbū. idē. l. q
r. hūi dñt
alibi.

P

Al. l. nō mō.

Dubū 2°.

Alia relo
actual r si nō
oīs est eadēz
fundamēto.

Q

Regla Sco.
l. dī. l. 2. 3. 4.
12. q. qñbū.

Dis relo re
lio dñt forma
liter a funda
mento.

7. m. c. l.

Euāho.

Euāho.

K

L

Euāho.

Relonē pñi
camentale dī
stīguī a funda
mento.
Op. pñia.
Bide Sco.
dī. l. 2. ad p
optime.
Bñat 4°.

M

Sco. vñ. 5. i
2. r alibi vñi
ibi notat.
Sūltas. q.
scā.
Sūltas. quo r
nō qd.

Relones infm
tas eē actu i
eodē cōcedit:
sū pñia pñ
cēntū pñi dēi
finito vī scā.

A constitutum alicuius necessario dicitur ad aliud. ergo relatio dicitur ad aliud.

pm. art.
Sic relatio
quomodo
et minus se
fundant et
dantur.

Hic est intelligendum qd 4.º sunt gna relonū. Que-
dā nāqz sūt q fundant sup vnum inqum
vnu est. Alie sup plura: vt plura sunt. Alie sup potetiam
actiua et passiua. Alie sup mensurā et mēsurati. Prime
sunt relones egpantie: et iste diuidunt in tres relones:
q fundant sup vnu in suba dñr idēitates: q fundantur
sup vnu in qitate dñr eqūitates. Que vō fundant sup
vnu in qitate dñr silitudines. de oibz infra. Alie aut q
fundant sup plā: vt plā sunt: dñr relones disspantie: et
iste distinguunt p oppositi ad pōres. Quidate. n. in suba
dñr diueritates. Quidate in qitate dñr eqūitates: s; fundat
in qitate dñr dissilitudines. Relones aut q
fundant sup potetia actiua et passiua sūt in duplici dīa.
Queda. n. sunt intrinsec adueniētes. s. relones pducē
tis et pducit: cāe et effect. Quedā aut extrinsec adue
niētes. s. relones actiui ad passiuum motiui ad mobile.
Relones vō mēsure et mēsurati sūt sic scie ad scibile: et
ad istū modū reducūt ordo spēz tanqz ad p^m pfectissi
mū gnis illaz spēz. In isto aut mō sunt relones tñ in
altero extremoz et non mutue. in alijs aut sunt mutue.
Dis pmissis sciēdiū q i relonibz pmi modi fundat
relones scōi modi. nā relones inter se distinguunt: et dñt
ordinē adinueniēcem. sicut. n. suba pñor est qitate: et re
lo sube pñor est relone in qitate. ordo aut. s. pñor et po
sterioritas et distinctio et tales relones sunt relones scōi
modi. sunt. n. disspantie et fundant in pñibz: vt plā sūt.
Sūt et. qz relones scōi modi fundant ille q sunt pmi.
nā due dissilitudines sunt siles et pformes et due ineqū
tates: sic de alijs. Relones aut terty modi fundat
sup supra relones pmi modi et z. qz pducūt et causant.
Sūt et. qz relones terty modi aliqñ inueniunt cōfor
mes et siles: sic due pñitates. aliqñ aut disformes et dis
similes. sicut pñitas et filiatio. In qrtis aut eodē mō ē:
qz due relones mēsurati inueniunt: aliqñ cōformes: et
aliqñ disformes: et sic de omnibus alijs.

B

Considera ista
am.

4. pñor et po
sterioritas.

C

2. art. 1.
S. pñor et po
sterioritas.

Impugn. 4.
1. pñor et po
sterioritas.

D

2. art. 1. c. 4.
1. conclusio.

Relone ime
diatē fundari
in suba.

Pubum.

Istis visis ad questionē introducunt duo dicta
negatiua aliqz doctoz. C. primum
est. qd relō nō pōt fundari immediate i suba: qz iter subaz
et relone est mediū accis absolutū: et sic pp inspectio
nē suā nō pōt fundari in suba. C. S. 3 instat. 4.º pñor
sic. Nā cū forma sunt cā oīum accitū. est q suba cā et
accis effect: s; cā dī ad aliqd: maxie in creaturis. re
aut causalitatis reducūt ad z^m modū: qz vī suba fun
det relone p se et immediate. C. 2° sic. De pñitū intrin
sece ex aliqb^o referūt ad illa immediate: ex qb^o pñitū: s; cō
positū pñitū ex mā et forma et intrinsece cā: qz refer
tur immediate sine alio medio ad mā et formā. C. 3° sic.
Nā et forma immediate vniunt: qz si mediātē aliq acci
dēre. nō vñrent nisi p accis: et sic nō pñitūret ali
qd p se vñit: s; vñio est qdā re^o. g re^o vñiois immediate
in eis fundat. C. 4° sic. Suba pñor est accitū: s; pñitas
est de relo. g re. Sūt vna suba fm ordinē emētiēte est
pñor et supior altera: et alteri in pñectiōe ineqūlis. ista at
oīa relones ipōtare vñr. g re. Dico g q in suba pōt
fundari aliq re^o vñ et aliq relo. Nō pñimo z. C. pñor
sic. Nam irōnabile vī q due albedines bēant: inter se
pñoritate: et q nō bēant due sube eūsdē spēi. s. duo bo
mines. C. 2° qz si pp inspectiōnē relonis nō posset re
latio fundari in suba: multo minus relo fundaretur in
essentia dīna: et tñ pcedit q relones de et reales et refo
nes plures fundant in eēn^o dīna. C. S. 3 h est vna diffi
qz si suba bz pñoritate re^o accitū absolutū q sit re^o: ea
de rōne vī q debeat hīe pñoritate ad istā pñoritate q est
de accis: et tūc ad aliā. et sic vī leg pñectus in infinitū.

Dico q re^o accitū absolutū est pñoritas actualis et
formalis: et re^o isti^o pñoritas nō est nisi pñoritas funda
mentalis: ista aut est passio. Cōtra subm est pus passio:
et sic vī q ad hūc ad illa ē pñoritas. C. pñor g dicit q po
ritatis nō ē pñoritas. C. 2° vñitū aliquozū est q relo nō
pōt fundari i relone. qz sic mē nō est mē: s; for: sic re
lationis nō est relo: s; ab^o nō enī vidēt qñ ibi sit pñes
sus in inf^o in relonibz. C. S. 3 hoc arguo 4.º pñimo
sic. Nā ita eūsdē rōnis sūt due relones eūsdē spēi. s.
due pñitates: sic due albedines: s; ista idēitas ē qdaz
relo: et in absolutis est realr distincta. g iter duas pñita
tes erit idēitas. C. 2° sic. pñitas et filiatio vñr differ
re spē. ē g iter eas disformitas: sic g iter duas pñitates
ponit pñoritas q est vā refo: ita vī q iter pñitatem
et filiatiōnē erit disformitas q est refo. C. 3° sic. Inter
qñqz est ordo in eis fundat refo: s; iter idēitatē et eqū
litate est ordo: sicut iter fundamētā: et sic inter relones
dispatas erit fundare alias relones: qz pus et pñoritas.
C. 4° sic. Quēcūqz distinguunt fundat distōnē. distō
nē est re^o: sed relones adinueniēte distinguunt: g fundat
distōnē: et pñis refo fundat in eis. Dico g q relo pñor
ē fundamētū relonis: qd pñitū sic. C. Relo acci
talis realr distincta a fundamēto est vere accis: et vere
iberet fundamētū: s; oē qd inheret: iberet pñoritas: q
est re^o fundamētū in ipso. relo g inherēs vere est fun
damētū inherētiē q sibi inest. C. S. 3 hoc instat: qz iter
duas pñoritates est pñoritas: et sic pñectus in inf^o.
Sūt de disformitate arguit pñectus in infinitū: sūt or
dinis est ordo: et distōnis est distō in infinitū. Ad ista
oīa dico q status est in z^o: qz pñoritates vel nō sunt
pñoritates: vel seipsas sūt pñoritates: sicut disformitates
seipsas disformes sūt: sūt pñoritas seipsa est pñoritas: disti
ctio seipsa est distincta: et sic de oibz alijs. C. S. 3 hic orū
tur due diffi. C. pñima de inherētia albedinis: qz inbe
ret albedini: et pñor separari ab albedine: tūc accipio in
berētia inherētiē: ipsa vī inherere: et sic in talibz inheren
tijs erit pñectus in inf^o: qz oīs talis inherētia vī ē acci
dēs. C. Si dicas sicut cōiter dī q seipsa iberet. C. Cō
tra re^o duoz terminoz: et duoz fundamētoz non pōt
ē idē re^o: s; inherētia albedinis fundat in pñor: sūt ter
minat ad supficiē. inherētia aut z^o fundat in inheren
tia p^o et terminat ad albedinē. gñō sūt eodē. Dico
sic pus q stat^o est in z^o: et qñ dicit q distincti sūt termi
ni. Dico q vñz est foialr: s; tñ sunt vñi realr nō est at
incoñtēniēs q duo termini foialr distincti sūt eūsdēz
rōnis: sic ē sūt duo fundamēta foialr distincta. C. 2° oīf.
est de inherētia relonis: p inherētia enī ipsa refo cōparat
ad fundamētū: et p cē ad aliud cōparat ad terminū.
C. Est g dubiū: q istarū habitudinū est magis intrinse
ca relonū: aut cōparatio ad fundamētū vī ad terminū.
Dico q habitudo ad terminū vel rō eēndi ad aliud est
plus intrina reloni q habitudo ad fundamētū q est ibe
rētia: et hoc pñor sic. Qñcūqz aliqb cōe diuidit p duas
oīas formales p quocūqz signo vna pñitū et alia: sic
p quocūqz signo corporeū pñitū corpus: p eodē icor
poreū pñitū spūm: diffō enī pñitū et gñe et oīa di
uidēt: s; ens diuidit p absolutū respectiū: et p eodēz
g signo: p quo absolutū est ad se: p eodē refo siue respe
ctiū est ad aliud: s; oē accis absolutū pus est nālī ad
se q sit in subto. ergo refo pñis erat ad aliud q sit in
fundamento. C. 2° sic. Nō cōpetit in p mō reloni ver^o
et pñis sibi competīt q illud qd cōpetit sibi in alio mo
do: sed relationi cōpetit in pñimo modo respicere ter
minū. ipsa enī diffinitīue nō est nisi aspect^o termini. ibe
rētia aut ad fundamētū cōpetit sibi in z^o mō: g pus cō
cernit p^m q secundū. C. Ad arg^m pñ. C. 2. 3. III.
p^m gñat. 2. 2. 2.

E

Quoniam 2.

2. dicit aliqz

Impugn. 4.

F

2. pñor.
Relone refo
nis fundamē
ti ē est.
2. l. actualis.

G

2. pñor.

2. pñor.

H

2. pñor.
2. l. pñor ē s
inherētia acci
tis absolutū.
2. ē de inheren
tia accis re
spectu dīna
tū ad p^m de
inherētia ac
cidēti absolutū
tū: qz albedo
iberet inheren
tia albedini et
eūsdē refo
nis duos ter
minos et duo
fundamēta
formalr disti
cta sūt.

2. pñor.

I

2. pñor.
2. l. pñor ad
terminū inbe
rētiā et cēntia
liis pñitū re
lationi: qz ha
bitudo ad fū
damētū. qd
pñat nō dicit.

2. l. respect^o

Liber

Distinctio

Questio

I

Mo de relone in cōparatione ad suum fundamētū: videndū est de relone in cōparatione ad suū terminū. Et circa h̄ q̄ro p. Utz relo possit terminari ad relonē. Q̄ sic f̄z Aug. Dēcrans referē ad genitū.

Contra. Spiritus sanctus nō refertur ad p̄m.

S. 2. 7. m. 2
alibi

Op. cōla.

Impugnatio
q̄ duplex.
Secūda.
Advalde h̄ d
termino relo
nis 2 est sin-
gularē: 2 scoti
zat optime.

K

Hic est vna cōis f̄ia: q̄ oīs relo terminat ad suū oppo^m. 2 h̄ pbat sic. Ad illud terminatur relo: ad qd terminaret omni alio circūscripto: s̄ circūscripto oī alio a p̄e p̄ter paternitatē ad huc filiatio terminaret ad p̄nitatē. ḡ 2c. **C**ōtra h̄ arguit doctor 4°. p̄rio sic. Oīs dīffō p̄ior est dīffinitio: s̄ relo dīffinitur p̄ terminū: ḡ terminus est p̄ior ea. relo aut oppōita s̄ ē cū ea ḡ nō est termin^o. Maior est manifesta: siue dīffō fiat p̄ intrinseca p̄iora: siue p̄ additāmētū. **C** 2° sic. In eēntialī ordinatōis nō pōt ēē circulatio: de aut dīffinitū notificat p̄ dīffōnē: s̄ ḡ relo ēēt termin^o: tūc ēēt p̄ior 2 notior: 2 eadē rōne alia oppōita: 2 sic ēēt circulatio. **C** 3° sic. Oīs relo depēdet a termino 2 a fundamētō: 2 p̄ nō est posterior eis: s̄ relo oppōita nō pōt ēē p̄ior bac relone cū sit fil nā cū ea. ḡ nō pōt ēē terminus: q̄a nō pōt ab ea depēdere: ēēt enī circūlū. **C** 4° sic. Oīs habitudo iter extrema p̄supponit extrema illius habitudinis: sed oīs relo est habitudo iter fundamētū 2 terminū. ḡ p̄supponit terminū: relone at oppōita sibi nō p̄supponit. ḡ nō terminat ad eā. **C** Ita 2 sic probata p̄f̄ sic q̄druplici signo. **C** p̄mū est de relone inter eām 2 effectū. Effectus enī p̄ime eāe ad p̄mā eām. est relo realis. Quēro ad qd terminat. nō ad relonē reale: q̄ nō est: nec ad relonē rōnis. ḡ ad abso^m. **C** 2° signū est q̄ scia terminat ad scibile: qd aliqñ non est. Quēro ad qd terminat in scibili. nō ad relonē reale: q̄ nō est. nec ad relonē rōnis: q̄ ens rōnis nō ē termin^o: relonis realis. ḡ opz dicere q̄ ad absolutū in scibili. **C** 3° signū est. q̄ gnō in dōnis terminat ad eēntiā. S̄it gnō i creaturis ad nāz: nō pōt dici q̄ ad relonē oppōita: q̄ illō ad qd terminat gnō ḡnat: s̄z abso^m in termino proprie accipiendo generat 2c. **C** 4° signū est: q̄ passiva spiratio in dōnis terminat nō ad spirationē opp^m actiua vel passiva: sed actiua ad eēntiā p̄cise: passiva vō ad volūtatē fecūdā. Similiter generatio passiva ad memorias fecundas. ḡ 2c. Intelligēdū tñ q̄ relo fūdāt aliqñ in absoluto: 2 terminat ad abso^m. sicut relo similitudinis inter duas albedines. Aliqñ fundat in respectivo: 2 terminat ad respectivū. Aliqñ ē: sic posterioritas ei^o ad fundamētū q̄ terminat ad absolutū. **C** Sed hic sunt due dīffī. p̄ria q̄ oēs relatiua dīffiniētes sp̄ ponūt vñū op̄positū in dīffinitione alterius. **C** Dico q̄ nō est intelligēdū pp̄ h̄ q̄ terminus relonis dīffinitū sit sua oppōita relo: s̄z p̄ illā circūloq̄mur absolutū: qd est pp̄rie terminus: sicut in dīffōne vtimur loco dūe pp̄ria passivē. circūloquētes p̄ eā pp̄ria vñam 2 eēntiāle: terminatur ergo relatio ad fūdāmētū oppōite relonis: vel ad illō qd fundaret si ēēt oppōita. **C** 2° dīffī. quō relones op̄positi sūt fil nā si vna nō coēpigit aliā sicut terminus terminū. **C** Dico q̄ relo oppōita est p̄ior fundamētō vno signo: vno signo suo termino. **C** Tūc sic. Quēcūq̄z eqlr dīffāt ab aliq sūt ex h̄ fil: 2 si sūt eqlr aliqñ p̄teriora sūt fil: s̄z relones iste oppo^m eqlr dīffāt a termino vel fundamētō: 2 eqliter sūt posteriores: ergo sunt fil. v̄ melius 2 declarē instat 4°. p̄ sic. Terminus p̄cedit relonē: sed

vīna eēntia i filio nō p̄cedit p̄ies v̄ p̄ ē. ḡ eēntia dīna i filio n̄ erit termin^o p̄nitatis v̄ gnōnis actiue. **C** 2° sic. Essentia in spūs sancto nō p̄cedit spirationē actiua: quia spūs sancto cōicaret eēntia p̄ spirationē actiua: v̄t b̄z. 15. de tri. cū ḡ nō p̄cedit ipsam terminare nō poterit cum terminus: ēē p̄ te. sp̄ ponat p̄ior. **C** 3° s̄it arguo sic de gnōne passiva. Tu dicis q̄ terminat ad absolutū i p̄e scilicet ad memoriā: s̄z memoria fundamētū est p̄nitatis: 2 v̄t sic p̄cedit: n̄b̄l aut terminat nisi qd est in p̄e. ḡ memoria v̄t in p̄e p̄cedit p̄iem. **C** 4° sic. Impole est spūs sanctū itelligi spiratū anq̄ p̄ 2 fili^o sp̄rent: sed sic ēēt si ponit illud qd positi est: q̄ pus est spiratio passiva q̄ p̄ 2 fili^o sp̄rent: q̄ p̄ius est terminus ei^o: 2 sic p̄us erit spūs sanctus. **C** Ad p̄m dico: q̄ sic forma in cōposito est terminus gnōnis: nō tñ v̄t in cōposito: sic enī est posterior ipso cōposito: ita vīna eēntia q̄ est in filio est terminus gnōnis actiue: 2 sic p̄cedit ip̄az ḡrationē actiua: nō tñ v̄t in filio: q̄ ibi itelligi eēntia p̄ gnōnē actiua. **C** S̄z 3. Illud qd cōpetit vīne eēntie: v̄t itelligit p̄cedere p̄sonas: puenit ei in tribus p̄sonis penitus indistinctis: cū in illo p̄iori nulla sit in ea dīffō: 2 tūc si eēntia p̄cedēs gnōnē actiua terminat eā: tūc puenit ei tal terminatio an p̄mā p̄sonā: 2 p̄ nō in p̄sonis oibus terminabit: 2 sic in p̄sona p̄ius terminabit gnōnē actiua: qd v̄t in cōueniens. **C** Dico ad h̄ q̄ illud qd puenit nāe vīne p̄ se vel alicui nāe: puenit ei in illis oīb^o qd cōicatur: sicut dīffō vel passio sūt nāe: vna in p̄ mō. altera in 2°. sed de his q̄ conueniunt alicui nāe p̄ accēs: sicut beccetas: nō est inconueniens q̄ sibi nō conueniant in omnibus qbus cōicatur: sicut dato q̄ humanitas que est in p̄etro cōicet Martino nō opz q̄ beccetas p̄etri cōicet Martino. 2 tñ dīffinitio humanitatis 2 n̄b̄bilitas cōicatur Martino. cū rō est: q̄ beccetas puenit humanitati per accēs. dīffō aut 2 passio pueniūt p̄ se. Sic dico in p̄posito: qd puenit eēntie p̄ se cōicatur cū eēn^o: s̄z illud qd puenit eēntie p̄ accēs: sic pp̄rietates p̄sonales: cui^o est terminare: que pueniūt sibi ad modū beccetas nō opz in oīb^o cōicari. **C** Ad 2° dico q̄ sic m̄a in cōposito p̄cedit formā quā cāt in suo ḡnē: nō tñ v̄t in cōposito: cū nō sit in cōposito donec sit cōpositus: qd est posterior^o forma: ita eēntia in spūs sancto p̄cedit spirationē: nō tñ v̄t in spūs sancto est: q̄ tūc est posterior. **C** S̄z 3. ipole est q̄ eīdē oīno indistincto cōpetant extrema dīctionis: s̄z eēntie sine reduplicatione in filio puenit terminare. essentia in p̄e sine reduplicatione nō puenit illud terminare: ḡ eēntia in p̄e dīffinitū ab eēntia in filio. **C** Dico q̄ ista rō demōstrat q̄ de eēntia q̄ est in p̄e verificat illud p̄dicatū terminare gnōnē actiua: siue spirationē: nō tñ v̄t in p̄e: 2 s̄it de eēntia q̄ est in filio verificat illud p̄dicatū terminare gnōnē passiva siue spirationē: nō tñ v̄t in filio. **C** Ad 3° dico q̄ eēntia in p̄e est ante p̄nitatē: 2 ita ante q̄ sit p̄e accipiendo essentia absolute: nō tñ eēntia v̄t in p̄e. s̄z sub reduplicatione: sicut corpus in boīe est p̄ius q̄ aīa: nō tñ v̄t i boīne. **C** Ad 4° dico q̄ 2 volūtas sit p̄ior intellectui. nāli itelligētia: 2 forte p̄ior nā ipsa spirationē actiua: tñ spiratio passiva nō terminat ad ipsam p̄ illo p̄ior: s̄z p̄ illo signo quo est simul nā cū ipsa. s̄ p̄ s̄cō in quo ē sua oppōita. **C** S̄z h̄ est dīffī. quō gnō vīna terminat ad eēntiā: tñ nō dicat eēntia ḡnat: q̄ enī ad cōpositū terminat gnō in creaturis: s̄z cōpositū dicit generari. Et similiter est dubius: si gnō passiva terminet ad memoriā: quare nō dicatur memoria producta. **C** Dico q̄ ille p̄ductiones 2 relones nō referūt terminū formale sed totalem precise: sicut gnō nō refert potētia generatiua: sed suppositū. **C** Sic dico de essentia que est terminus

N

Singularis do
ctria d̄ termino
formali ḡno.
nia.

Replica no.
tab il.

Que cōcomi
tant nām i se
is suppositū.
2 q̄ nō cōlūde
ra bene.

P

Alis caligo
cāre. 2 alio v̄t
in aliquo illō
cāre.

Q

Ecc qd q̄ro

Dubium

Terminus p̄d
ctiois 2° 2 q̄
ipsa denotat.

Idem pbat a
signo q̄drup
pliciter.

1. q̄ ēa rōnis
2c. v̄t p̄z in ar
gumētō se
quenti.

L

Al. n̄ ḡnat.
Al. n̄ ḡnat.

Relonē fun
dari 2 termi
nari p̄iū q̄
dupl̄r.

D. duplex.

M
Ecce qd q̄ris
de dīffōne re
latiua p̄ op
posita.

Singularis do
ctria d̄ nāli si
multatē rela
tiua.

Instantia q̄
duplex.

Sed ad huc

fic. Terminus p̄cedit relonē: sed

N

Singularis do-
ctria d termino
formali gñe
nis.
O
Replica ne-
tabil.

Que cōcomi-
tant nām i se
is supposita.
z q nō cōside-
ra bene.

P

Alio ē aliq
cāre. z aliū v
in aliquo illō
cāre.

Q

Ecce qd qñ

Dubium

Terminus pdu-
ctio 2^a z q
sa denotat.

Imen ord.
De alioz
De diffone re-
latis gñe
nis.

Impugn^o 4^a

Diffō quid.

5^a b. z mca.
z Lomūio
alioz qñ bñ.

Op. propria.

Diffō accitio
emulibz 2^a

Diffinit r di-
stinguit refo
dupliciter.

Obiect qñ
dupliciter.

Diffinit iura
fccc z diffini-
ti ad se diffi-
runt.

Primus

XXIX.

V.

91

A min^o formalis. ¶ Ad argumētū p3. ¶ Qd. V. **Trum** relō includat in suo conceptu qddatatio terminū. Et non. qz vñū dispatoz nō includit i altero qddatatio: sed termin^o z relatio sūt dispata. g. zc. ¶ Cōtra. Relō ppe est ad aliū. g. qddatatio: tūc includit illū aliū. ¶ Dic sūt duo faciēda. p3io vidē dū ē qd sit rō diffinitiva relōnis i gñe p3io. ¶ 2° qd sit rō diffinitiva relōnis ex p3io gen^o. s. p additamentū. ¶ ad p^o dicunt aliq q relō nō diffinit in ge- nere p3io: sicut accidētia absoluta: qz ab eisde res formal^o cōstituit distinguit z diffinit: sed di- stinctio relōnis nō est nisi per terminos z fundamētū. g. diffinitio que cōstat ex p3ioz p3ituitis ipi^o relō- nis nō erit ex his que sunt in gñe p3ioz: cū terminus z fundamētū sūt alteri^o generis. ¶ Sed hūc arguo 4^a. p sic. Qñ aliq^o genus diuidit per dñas oppositas: spēs sub illo genere p3ituitur ex eo z ex differētijs op- positis diuidētibz. s. vna p vñā z alia per alia: sed gen^o relōnis diuidit per differētijs oppositas sicut alia pre- dicamēta: aliqñ oīa relatiua essent eiūsdē spēi. sequit^{ur} qz spēs relōnis poterit diffiniri p gen^o z dñas. ¶ 2° sic. Qd cōstat ex partibz eēntialibz pōt per illas pres- diffiniri: qz diffinitio nō aliud est nisi rei exp3io per suas pres eēntiales: s. spēs relōnis p3tat ex gñe z dñas tāqz ex p3ibz eēntialibz: sicut oīs alia spēs. g. zc. ¶ Cō- firmat^{ur}. qz ex illo p3tat oīs spēs in qd resoluit: sed oīs spēs resoluit in dñam qua ab oī alio specifice distigui- tur: z i gen^o q cū alijs p3formitate bz. g. ex istis p3tat: z sic p3io. ¶ 3° sic. Diffō p3tat ex his q dicūt i p mō dicē- di p se. qd g bz p3dicata sufficiētia d p mō p diffiniri: s. spēs relōnis bz gen^o z dñas q sūt intrinseca z de primo mō g pōt diffiniri. ¶ Cōfirmat^{ur}. qz p3dicamētū relō- nis dī i p mō mō dicēdi per se de oī spē relōnis: z oē ta- le dī diffinitur. Et tunc sic. Aut illud ē tota diffō: z bz p3p3itū. aut p3: z tūc alia diffinitiva nō essent extra ge- n^o sūt: cū oīa diffinitiva sūt subalternati p3ita. ¶ 4° sic. P3dicamenta sūt ipermixta ita vt res: nec aliq^o vñus p3dicamenti erit de essentia eius qd est in altero p3dicamēto. diffō g eēntialis nō erit p aliq^o qd est al- teri^o p3dicamētū: sed p3ice per illa q sūt illi^o. gñis in quo est diffinibile. ¶ Iō dico q sicut oē aliud accidēs p3ter diffōne que dat p additamentū bz diffōne sui p3- p3y gñis per sua intrinseca eēntialia: ita relō p3ter suam diffōne que est per extrinseca p3 diffiniri per intrinseca z eēntialia sūt gñis. Nec valz rō op3ionis opposite. ¶ Re- latio. n. p sua p3p3ia dñas distinguit z differt a quacūqz alia relōne q nō sit eiūsdē spēi cū illa. p fundamētū at- tūe p terminū nō distinguit nisi originalr. ¶ Contra istā pñe instat 4^a. p3io sic. Qd qd diffinit ad se bz en- titate ad se: s. qd diffinit in p3io gñe diffinit ad se: z sic relō erit ad se: qd est flz. ¶ 2° sic. Nulla cōparatio dif- finit ad sua pñā intrinseca z diffinitiva ē p3p3io ad aliū: aliqñ oīa supposita oīum p3dicamētoz essent ad aliū: s. p3re, relō diffinit p3p3ie p sua pñā intrinseca. g. nō diffi- nit p aliq^o aliud. ¶ 3° sic. Dabitā p3p3ia z cōpieta dif- finitione alicuius: illō pōt pfecte p3p3ie circūscriptis oī- bus alijs: sed intellect^o nō pōt pfecte cōcipere relōnez p ea p3ice que sūt p3p3y generis: qz ipsa ē ad aliud. g. nō diffinit p3ice per illa. ¶ 4° sic. Qd aduenit ali- cui p3ter suā diffinitionē est ei aduenitū: qñ ad suam rōne formale: sed p3ter relōnis diffōnez p p3p3ia z i- trinseca sūt generis intelligit termin^o adueniens. ergo habūdo terminū ad terminū erit aduenitū. ¶ Ad istā. ¶ Ad primū pcedo maiorē. Sed qñ dī in mōre. relō diffinit ad se. nego. s. enī relatio diffiniat per genus p-

p3iū z dñas: tñ vñūqz est ad aliud: ita q tota diffinitio z quelibet eius p3 est ad aliud: z p pñis entitas eius erit ad aliud. ¶ Ad 2° dico q cōparatio diffinit ad diffi- nitiva q sūt sibi intrinseca nō est cōparatio ad aliud: sed cōparatio diffinit quā bz ex p3cipijs suis: illa pōt esse ad aliud si i^o diffinitiva sūt ad aliud. mō sic est q diffinitiva relōnis oīa sūt ad aliud: z adeo relō est ad aliud. ¶ Ad 3° dico q maior est fa in absolutis. cōce- ptus enī cōplet^{ur} habet de istis habita diffōne: s. in re- latiuis nō est sic: qñ cūqz habeat p3cept^o sui generis z diffinitiuus: nō getatur intellectus nisi in cōtelligendo terminū: q non est de genere relōnis: sed aliud. ¶ Ad 4° dico q ex rōne formale relōnis est termin^o: sed cū dico: ad aliud. ipm/ ad est intrinsecū. z aliud est extrin- secū: tñ de cōintellectu eius est. non aut de intellectu eius primo z p3cipali. de tali. n. intellectu non sūt nisi illa de gñe relōnis. ¶ Sed qñ in diffōnibus semp po- nit fundamētū: ita q relō semp diffinit per fundamē- tū z terminū. ¶ Dico q qñ nobis ignota est dñia pro- pria z intrinseca: debem^{us} eā per manifesta circūloqu^{er} z iō dñas p3p3ia p fundamētum circūloquimur.

Quantū ad 2° p3cipale videndū est de diffōne relōnis que est per extrinseca. s. per ter- minū. ¶ Et qñ ad hoc dicūt aliq q talis diffō est qd- datatiua. vt cū dī: p3 est hñs filii: qz rō relōnis ē ad ter- minū: z ē ei^o qddatā. ¶ Sed hūc arguo 4^a. p sic. Qñ cūqz aliq^o cōe diuidit p aliquas dñas oppositas: vna illaz nō est de rōne p3ituiti ex opposita: sed ens diuidi- tur p absolutū z respectiuū: termin^o aut est absolutū. g. nō est d rōne qddatatiua relōnis. ¶ 2° sic. Unū opposi- torum nō est de rōne qddatatiua alterius: qz tunc esset sibi ipsi opp^o per qddatate p3p3ia: sed relō est opposita suo termino. maxime aut si ipsa sit ad oppositum: sicut relō p3teritatis vel aliqua bz ergo zc. ¶ 3° sic. Nam si termin^o est de qddatate relōnis: sequit^{ur} q creatio passi- ua erit pfectior actiua: qz ipsa icluderet oēi in sua qd- ditate. sequit^{ur} etiā q deus icludat in quidditate alicui- us exp3itis in creatura. ¶ 4° sic. Qd illō qd est de qddi- tate z intrinseca rōne alicuius: illud est in eo formale: aliqñ diffō esset ex diffinitū: sed p3tat q termin^o relō- nis nō est in rōne formali nec intrinseca. g. non est de rōne eius. Ideo dico q termin^o non est de rōne intrin- seca relōnis. z rō p3 cē: qz vna spēs pñcta in aliquo ge- nere nō pōt cē de qdditate alicuius alteri^o spēs: s. cōtin- git terminum esse spēm cōpletā in genere sube. g. zc. ¶ Dico g q terminus est de qdditate relōnis s. nō po- terit intelligi sine eo. ¶ Sed hūc arguo 4^a. p sic. Qñ aliq^o diffinitur p additamentū illud pōt itelligi sine eo sicut p3 de accitōe absoluto. relō aut diffinit per termi- nū sicut per additamentū. g. zc. ¶ 2° sic. Essentialior ē cōparatio relōnis ad suum terminū q ad fundamētū. ista patet: qz sine fundamēto potest itelligi: non sine termino: sed relō respicit fundamētū in 2°. g. respicit terminū in p mō: qz primus modus ē intimior 2°. ¶ 3° sic. Qñ sūt aliq^o reali^o distincta si vñū non includitur qddatā in alio: illa pñt iter se separari: sed relō z termin^o dñt reali^o: z ter^o nō ē de qdditate relōnis. igit vñū ab alio poterit separari: z sic relō erit sine ter^o. ¶ 4° sic. Essentialior habūdo ē relōnis ad suū ter^o q ad suū superius: qz sine termino non pōt p3cipi: tñ sine supio- ri sic sicut p3. qz dubiū est de actione vñū sit in genere relōnis: s. relō respicit suum superius qddatatiue. g. zc. ¶ Ad p^o dico q relō diffinit p oīo additamēta. s. per fundamētū. z in hoc alijs accitibz eparat^{ur}: z sine isto potest itelligi: z per terminū. z sine illo nō pōt itelli- gi inter additamenta. n. pōt esse gradus: ita q termin^o p^o Granē. 20. 20 3

Diffō qddat-
tiua in relpe-
ctis non ge-
tat intellectum
hñs singulare
qñ ad aliud
dicat intrinsecū
z extrinsecū.
P

Essē de itelle-
ctu z cē de co-
intellectu dñe.
Dubitium.
Quare ponit
fundamētū in
diffōne rela-
tionis?
2° arit.
Op. a loz de
diffōne relō-
nis p extrinse-
ca seu addita-
mētum.
Impugn^o 4^a
Barina.

Op. propria.
Terminū de
qdditate relō-
nis nō esse.
Obiect 4^a.

21. qz null^o
alioz.
Regula scot.

Per addita-
mētū 2° relō-
ne diffiniri.

Termin^o in-
mior ē relōni
fundamēto.

Liber

Distinctio

Questio. VI.

I
Ecce qd qris
de duplici ba
buitur rela
tione.
Ad terminu
habundis: s3
ipm p se sic
sic puenire re
lationi.
Habundines
relonis ad su
peri^o r termini
no eadem ee.

**Dubia no u
bile.**

K

Ad se duplex

**Termin^o rela
tiois pñalis.
i coi quis?**

**De ens neu
rum vi pz.**

L

**Op. alioru.
M**

**Impugn^o 4°
conclues rela
tione no ee si
ne termino.
Maxima.
Regula sco.
sepe. s. r. j.
Lage ista d3
illaz maxima
vi scia.**

Maxima.

sit intimior. ¶ Ad 2^m dico qd habitudo relonis ad fun
dametu est de 2° mo: r ei^o passio fudata in ei^o qddita
te. hñudo aut relonis ad terminu e ei^o qdditas: non tñ
termin^o ei^o e de ei^o qdditate: r sic fundametu no est de
scdo mo: ita nec termin^o de p. ¶ Ad 3^m dico qd i^o regla
est vera de poui p cōparatione ad posteri^o: nō tñ ei^o: s3
igit termin^o possit ee sine relone: qz pōr e ea r distinct^o
reali: nō nī ei^o: cū relo sit posterior termino r eū necio
psupponat. ¶ Ad 4^m dico qd eadē hñudo est relonis
ad supius r ad terminuz. per superius quidditate dif
finit: r nō p terminuz: si illa relo distincte cogsceret:
r suū sup^o cogsceret: s3 iterū idistice cogscit: r p cō
sequēs suū supius idistincte: r idcirco ptingit dubitare
de suo supiori qñ ad ea q solū disticta cognitōe cog
scant. Et silr pōr dici de termino q idisticta cognosci
tur. ¶ Sed h est vñ dubiū: quē. s. terminū bz relo in
gñali. s. relo pñcametā: qz de relonib^o pñcametā vñ pñ
cularib^o nō est tñ dubiū: qz pñitas bz p termino aliqd
qd de facili cogscit: r sic de alijs. ¶ Dico qd opz dicere
q beat terminū: qz si nō: tñc ptingeret eam itelligi sine
termino: r ita ad se. vel affirmatiue: r sic eet absolutū.
vel negatiue: r sic equiparet p diuisio in ens ad se r ad
aliud. s. enti. ¶ S3 istud nō pte eo relo opposita: qz relo
pñcametā nulla bz talē: qz de oib^o dñ: illa aut nō esset
in pñcametō relonis: nec pōr dici q sit fundametu rela
tionis opposite pp idē: q nulla relonē opposita bz habz.
¶ Dico qd relo fm suā cōitatē pñcametā bz p ter
mino illud qd dō de oib^o terminis tā absolutis qz relati
uis. Cōstat at q relonē p terminare relo pte et termi
nare absolutū: r de oib^o istis relonib^o dñ ipa relo pñ
cametālis. d3 qz sibi p termino dari illud qd se extēdit
ad oia ista. illud at nō pte ee ens absolutū nec ens respe
ctiuū: qz illud qd indifferēter se bz ad ens absolutū r re
spectiuū: r ita ens neutru. Qz n pte ee ens respectiuū pz:
qz qñ relo pñcametā ad absolutū: tñc et relo
pñcametālis bz suū terminū: qz vel absolutū vel respe
ctiuū. si respectiuū: igit abso^m icludit respectiuū. Eodē
mō arguit de alio: r sic pz ad illd. ¶ Ad rōnē in oppo
sitione patet.

¶ Questio. VI.

Trum

relatio aliqua possit esse sine
termino. Qz sic. Nam sciētia
refertur ad scibile. q aliqua relone refert.
Cōstat aut q scia pōt ee scibili nō exite: q
r relo sine termino. ¶ Cōtra. Diffinitū nō
potest esse sine diffinitione: relo diffinitur p terminū.

hic introducunt

dicta cuiusdā doctoris q
dicit q re^o pōt ee ad ter

minū nō exite: s3 nō sine fundamēto. Rō aut sua ē ista:
qz relo q est pñcametū nō bz terminū: qz nō bz oppo
sitiū: nō repugnat reloni sine termino ee. ¶ S3 3 illd
arguo 4°. p sic. Relo est ad aliud necio: qz de ei^o qddi
tate r itrimēce in p mō. Tūc sic. Qñcūqz aliqd totū cō
stat ex aliqb^o quoz vñ ē reale r alterz nō reale: illud
totū nō est reale. pñtū enī sp seqt debiliore pñ pñ
tūcē: sic pz in syllo pñtūto ex necio r ptingēte totū cō
stātū est ptingēs: s3 relo est res eēntialr ad aliud. qz si
illud aliud nō sit reale: tota relo nō erit ens reale: s3 de
quocūqz dī nō reale ipz est nō reale: relo at est ad aliū
qd nō est reale. qz relo erit nō real. h est flm. qz. ¶ 2°
sic. Qñcūqz aliq sūt eēntialr ordiatā re^o alie^o terty: illd
qd prius aduenit illi 3° est magis intrinsecum illi qz qd
posterior aduenit: s3 habitudo prius ordine essentiali
est ad terminū qz ad fundamentum. qz magis intimus
reloni est esse ad terminum qz ad fundamētū: s3 p te,
ipole est esse relonē sine fundamēto in actu. q multo

minus sine termino poterit esse in actu. ¶ Confirma
tur: qz iō relo non pōt esse sine fundamēto pp inherē
tiam accitālē que consequitur necio relonē reale q est
ad fundamētū. ¶ Tūc sic. Equē necio respicit pater
nitas vel similitudo suū terminū: sicut inherēt a ista
rū relonū suū fundamētū: s3 ista inherētia ita respicit
suū fundamētū q nō pōt ee sine fundamēto. q nec si
ne termino similitudo r pñitas: qd est intērum. ¶ 3° sic.
Qñcūqz aliqua sic se hñt qz qz pōt vñ pōt reliquū
r plus: si illud qd pōt plus nō pōt aliqd facē. nec aliqd:
s3 itell^o r nā sic se hñt qz qz pōt nā pōt r itell^o r plus
intelligē: r nō ei^o: qz multa itelligē possum^o: q nā facere
nō pōt. si q nā pōt separare relonē a termino: r itell^o
pōt ea itelligere sine termino: sed hoc est falsum. q nec
nā poterit ea facere sine termino: qz tūc itell^o posset
ea itelligē. ¶ Cōfirmat: qz itell^o est magis sequestra
tūa potētia q nā. distinguit enī itell^o inter adunata
in ee qd sepe nā facere nō pōt. si q itell^o itelligendo
relonē sequestrare nō pōt ea a termino: multo minus
nec nā. ¶ 4° sic. Qis effect^o in actu est a cā in actu:
relo depēdet a termino effectiue: q depēdetia cū nō po
terit ad aliqd aliud genus cāe reduci nisi ad cāz efficiē
tē. opz qz si ipsa relo sit in actu qz ei^o termin^o sit in actu.
¶ Dec^o pñmat 4°. p sic. Qz sicut iam osium est: de
diffōne r qdditate relonis est: qz sit ad aliud: sed illud
qd est ad aliud nō est ad nihil. illud aut qd est ad termi
nū nō exite est ad nihil. qz relo nō pōt ee sine termino
exite. ¶ 2° Relatio qdditatie est ad aliud. qz illd qd
est terminus relonis necio est aliud a relone: s3 qd est
nihil nō bz alietatē ad aliqd. qz relo nō pōt ee ad nihil:
sed qd nō est exis simplr est nihil. qz relo nō ē sine ter
mino exite. ¶ 3° pñmat per proprietates relationis.
Primo per pñā que est: qz relatiua dicunt ad quertē
tiaz. Tūc sic. Qñcūqz aliqua quertunt opz qz simili co
existant. nā aliter nō pñt quertū. ¶ 2° qz Aug. primo de
doctrina christiana ponit locum a correlatiuis. s. pñtūto
vno correlatiuoz ponit r reliquū: r hoc est verum qñ
istud verbum est ponitur 2^m adiacens: sicut si pater ē:
filius est: nō aut qñ est 3^m adiacens: sicut si pater ē:
ergo r filius: nō se. ergo requirit mutua exisā ambo
rū. ¶ 4° pñmat. Qis habitudo necio psupponit ex
trema illius habitudinis: nā notissimū est q cōplo ter
minoz r cognitio complexionis eoz psupponit ter
minos r notitiam terminoz: nūqz enī pōt cognosci ali
qua cōplo esse vera nisi p cognoscant extrema illi^o cō
plexionis. aut si ita nō esset: cognoscens ppōnē nō ne
cessario cognosceret terminos: r sic ppō p se nota non
haberet notitiā ex terminis: qd est falsus. Silr vñio na
ture humane ad vñū psupponit extrema illi^o vñionis.
Silr vñio mae ad formā vel e3 psupponit extrema. r
sic habet intēū. ¶ S3 3 instat 4°. Primo sic. In gñe
cāe efficiēis vñus pñi causantis cōtinet oēs formas ge
nerabiles r corruptibiles: ex hoc seqt q sit pductiū
oium eaz: s3 pductiū refert ad pducibile: qd nondū
est. qz. ¶ 2° sic. Nā est in potētia ad oēs formas. illa
aut potētia dicit respectū nō ad formā quā bz. q ad illā
que nō est. r sic est respect^o ad nō exis. ¶ 3° sic. qz aīa
separa bz inclinationē ad corpus. illa iclinatio est respe
ctus q est ad nō ens. ¶ 4° sic. Qis p se effect^o depēdet
a sua p se cā: s3 effectus cāe finalis est a fine: q effectus
cāe finalis dependet a fine qñ causat: s3 qñ finis causat
tūc nō est. q dependētia erit ad nō ens. ¶ Dic videtur
ipossibils euasio nisi p respect^o fundamentales. nō ha
beo aut p inconuenient q respectus fundamentalis
sit ad nō exis. ¶ Unde dico q rō pductiū in deo est
rō relatiua fundamētālis: silr respectus mae ad formā
r silr

N

Al. l. actualē.

**Loc^o a malo
r negatiue.**

O
2. pñt. r. 5.
meta.

Confirmat^o 4°.

**Alieas argu
it curatē poli
tiaz: s3 illū
confidat oia
dñ pōtētiā**

P

Notatōm.

Q

Obijct^o 4°.

**Et si actualis
vñ foalis: nō
tñ fundamētā
respectus reg
ia terminū
existēt.**

Liber

Distinctio

Questio VIII.

I

Sicut dat gra-
dus in fada
mto sic r in
relatione.

uisibilis: ita r similitudo in co fundata. In quocūq; enis gradu signato vel signabili in colore est aliq; gradus similitudinis: r p nris si albedo vel color est diuisibilis: r similitudo est: s; ex b q; color bz gradus r est diuisibilis: pp hoc pōt imprimi r iduci p motū. g eodē mō similitudo ex quo ē diuisibilis r bz gradus: erit iducibilis vere p motū. Cōfirmat: q; de quocūq; gdu signato vel si- gnabili vep est dicere q; eo appposito vel subtracto simi- tudo est maior vel minor. Cōfirmat: q; si fiat aliqd vni pure albu sine mixtione alteri? q; si fiat aliqd aliud successiue albu p quocūq; instati signato vel si- gnabili in motu: vep est dicē q; hoc est magis sile porū albo q; pus fuit: r vep est dicē q; b est magis albus q; pus: s; nō est magis albu: nisi q; bz gdu albedis quē p nō bebat. gā sili nō erit magis sile: nisi q; gdu similitudi- nis bz quē pus nō bebat. Tūc vltra. De illud qd est di- uisibile r acqrit successiue r pūne acqrit p motū: sed sic est bic. g r. Cōfirmat: q; in pūne: nā tres aque sūt siles q; te: sicut g si aq vna addat alteri facit maio- rē aquā: ita vī q; facit maiore similitudinē saltē extēsiue. C 4^{am} pñe pbo: bz patet ex pdictis. De qd acqrit per motū bz gdu: s; relo: vī pū dicitur est acqrit p motū: igit bz gdu. C 3^{am} pñe arguit 4^{am}. pñe sic. Si relo iducit p actionē: pari rōne r q; bz re: r p nris ipamet actio: r sic actiois erit actio: r p nris pcessus in finitū. C 2^{am} q; Aug. r Anf. r alij doctores dicūt q; re- lationes iducunt sine mutatiōe. C 3^{am} q; si p motū idu- cant: sequit q; moto vno mouerent oia: q; oē qd est in vniuerso ad oē aliud qd ibi est bz similitudinē vel dissimilitudinē: cum ergo per motum aliquid successiue acq- ritur: acquirere similitudo successiue vī dissimilitudo oīuz ad ips. r sic cū acqfito noue for real r successiue sit mo- tus in oib; erit mor. C 4^{am}. De qd bz gdu ē q; relo fin 4^{am} pñe bz gdu. g r. Tūc vltra. De q; vī vel est finitū vel infinitū: sic relo nēcio vel eēt finitū vel infi- nitū: qd est i supius dicta. C Ad p^m illoz dico q; bz simi- tudo vep imprimat: r sic de multis alijs relonib; nī actio nō imprimat: q; ipsa est ipaz ipressio vī pductio nūq; pducit: sicut similitudo nūq; assimilāt: s; bñ est in b: r sic pcedo q; bñ causat: tñ nō imprimat: q; est ipazus impessio: sic nec relo refert: s; ipsa est ratio referēdi. C Ad auctores illos ad Aug. r Anf. r ad alios dico q; intelligunt de mutatiōe pphica: s; quin mutet illud cui aduenit relo realis saltē mutatiōe metaphizica b nō negat: s; de pma. s; pphica. C Ad 3^{am} dico q; sunt aliq; g ita celant: p vniuerso q; nolūt nec audēt dicere q; oia pūne moueant pter p^m. r q; moto vno oia moueant pter p^m. Ego āt dico q; ponēdo q; relo sit for real r dis- ferat real r a fūdamēto r successiue acqrat: q; necesse est dicere q; moto vno oia mouent saltē motione me- tapfizica: s; nō pphica. C Ad 4^{am} dico q; duplex ē q; n- tas vniuersalis. Una pñs formā r nāz specificā: r ista dicit pfectionē: r talē nō habz relo. Alia autē est q; n- tas pñs gradus indiuiduales: ista nec dicit pfectionē nec imp- fectiōē: r ista bz relo: nec est incōueniens q; fm istaz sit infinita. C Sed h sunt due diffi. pma q; mirabi- le videt q; pūne totū vniuersum sit in fluxu r in illo continuo motu. C Dico q; hoc non est incōueniens q; n- tas ad relones vī ad respectus siue habitudines: imo hoc est neciū. In quol; eni instanti quelibet res tēpora- lis bz aliā r aliā habitudinē ad ips r ad qñ. C 2^{am} diffi. est de dicto cōmuni. s; q; relo per se non acquiratur per motū. C Dico q; intelligendo p se 3^{am} mō q; ad relones per se isto mō nō est motus: q; non pōt pducī nisi alio pducto: habet tamen distinctam productionem per se. C Ad argumētū p^m. C Questio. VIII.

K

Obicit 4^{am}.

Bz r sequa-
ces. s; pphic.

L

Actio nō im-
pmit sed est
quo r similr
de productione
ne suo modo
sed considera
instātam bñ
poderādo.
C 2^{am} pñe.

M

Obito vno
oia moueri.
Quāntitas vni-
tis duplex.
Applicat vni-
tatis ad rela-
tiones.
C 2^{am} duplex.

Per se pdu-
ci relonē pū-
git 2^{am} intelligi.

Verum

deus possit facere ex rema re-
lationis sine ipsa relatione.

N

Ex dictis diffōne. s; p^m quid debe-
at h dicti accepta fuit eni
sepe superius r declarata ista regula q; in
cēntialr ordinatis r realr distinctis de pōt facē prius
sine posteriori. S; pstat q; due albedines sūt cēntialr
pores similitudinē r realr distincte ab ea. g r. Cōtra
hoc instat 4^{am}. pñe sic. Quid idē r diuersum sūt passio-
nes entis trāscēdētis: s; passio nō pōt separari a subro.
Cōstat āt q; idē r diuersum dicunt relones. g r. C 2^{am}
sic. Q; pñiū est q; n- tas fm eā equale vel inequale di-
ci. g equalitas vel inequalitas sūt passiōes q; n- tas: r p
pñs nō sūt separabiles a q; n- tate: pstat autē q; sūt rel-
ones. g r. C 3^{am} sic. Q; eodē mō pñiū est q; n- tas fm eā
sile vel dissimile dici. g r. C 4^{am} sic. Illud qd pōt de
aliquo demōstrari nō pōt ab illo separari: s; ordo emi-
nētie hois ad afinū pōt de hoie demōstrari. ergo r. C
Minor p^m. Ex rōne eni hois p^m q; possit demōstrari.
nā oē aīal rōnale est melius irrōnale: s; hō est aīal rōna-
le: afinus aut irrōnale. g hō est melior. C Dic opz dice
re: q; inter oia ista sūt relones fundamētāles: sicut inter
forē r platōne est idēitas nō q; sit relo actualis r for-
malis: sed solū fundamētālis: r de ista nō est verum q;
possit ab extremis separari: q; psequitur rōnes forma-
les extremoz: r p^m de eis demōstrari: r de istis accipiū
tur instātie. s; de eodē r diuerso: de eqū r. C N inter
multa iter q; ponit respectus talis fundamētālis ponit
r actualis: r de isto vep est q; extrema pñt eē sine tali:
sicut due linee eē duoz palmoz sine actuali equalitate
r nō sine fundamētāli. C Sed adhuc est dubium. nāz
illud qd est p se notū nō dē negari. per se aut notū est
q; omne totū maius est sua parte: r pñs inequalitē: r p
pñs inequalitas a toto nō pōt separari. C 2^{am} q; illud. si
ab equalibus equalia demas que remanēt sūt eqūa
est per se notum. ergo de equalitatē nō pōt destruere
remanētibus extremis. C Dico ad oia ista q; intelli-
gunt ista pñs siue pñones de re fundamētāli. s; de re-
spectu quē bz totū de sua nā r ex rōne suaz: hō est re-
spectus aptitudinalis vel fundamētālis. re^m aut actua-
lis est accēs p accēs. C S; adhuc remanēt aliq; diffi.
pma posito q; iste relones fundamētāles ponant r
q; psequant rōnes formales extremoz. Utz actualis
fundetur in fundamētāli. C Dico q; nō: sed ambe in
vno fundamēto. est tñ ordo iter eos sicut ordo effectū
essentialiter ordinatōrū. C 2^{am} diffi. ad quid terminatur
similitudo fundamētālis si non sit nisi vna albedo.
C Dico q; terminatur ad q; dīitates oīum albedinum
possibiliū. nec talis relatio regit terminūz in actu: sed
terminatur ad ipsam q; dīitatē. C 3^{am} diffi. que neces-
sitas ē ponēdi relonē actualē distinctā a fūdamētāli. Di-
co q; opz ponē relonē de gile relonis: r illa necessario ē
accidens. S; r oēs pcedūt q; destructa vna albedine
destruitur illa similitudo. hoc non potest intelligi de si-
militudine fundamētāli: q; illa nēcio consequatur fun-
damētum. Ex istis apparet q; opz ponere relones for-
males: fundamētāles aut ponunt vt saluentur multa
principia per se nota: sicut illud. Omne totū r. r alia
similia que non possent saluari per relones formales
q; accidentia sūt r ptingēt instunt. C Ad. IX.

Teneret relonē
affirmatiua in
relonib; acci-
dētib; saltē
s; nō scōtūq;
obicitur 4^{am}.

O

2^{am} fine fūda-
mentali idētia
te q; n- tas r h;
multitudine nō
possit exco-
ma sit posita
esse: r abiq; n-
formali actua-
li pñt pñde
ra instātam.

Dubium.

P

Abditā fūda-
mentali.

D. triple.

Ordo respo-
ctus fūdamē-
talis r formalis

Q
Terminus re-
spectus fūda-
mentali q; sit

Quare solā
les r fūda-
mentales relones
ponuntur.
Nota bene.

Verum

semper innascatur relo eiusdē
rationis inq; n- tum eiusdem rationis.

Obito affir-
mativa.

hic dico q; inter extrema eiusdē
rationis inq; n- tum eiusdem rationis.

rationis inq; n- tum eiusdem rationis. C Doc pbo 4^{am}.
pñe

A
2. ge. t. c. 56.
Lima et in
illis qualiter
ne. vt scilicet.

S. m. a. 7. 7.

Resol.

Confirmatio
1. valde effi-
cat et subdit.
B

Et. demare

C

D

Regula 2. no
tabula.

Primo sic. Idem inquit idem non est natum facere nisi idem. illud. n. p. m. t. in neccio agere. q. cu illa q sunt eiusdem ro- nis vt sic. sint eade semp. semp causabit relone eiusde ronis. cu sint neccio agere. ¶ 2. sic. Ubi agens eiusdem ronis et passus eiusdem ronis vt sic. non causabit effectus nisi eiusdem ronis. s. extrema. ppositu. s. agere. re. ipa- ru relonu eiusde ronis. s. filr susceptia. g. r. ¶ 3. Que fundant sup vnu opz q sunt eiusde ronis vt sic. s. refo- nes que sut iter extrema eiusde ronis inquit eiusde ro- nis sunt. fundant sup vnu. g. non poterit esse alteri. et al- teri. ronis. ¶ 4. Quocumq sunt eiusde ronis inquitum b. non pnt dicere difformitate. et vt sic sunt vnu. s. qcu- oz non hnt inter se aliqua difformitate non pnt respectus fundare difformes. g. fundabit vniiformes. Jo dico q impole est q iter extrema eiusde ronis vt eiusde ronis sut. inascat refo nisi eiusde ronis. ¶ Doc. affirmat 4. ¶ 2. sic. Quicunq aliqd agens non bz vim pductiuaz nisi eiusde ronis. possibile est q effect. pducatur ab eo nisi eiusde ronis. hec est per se nota. qz nullus effect. pot. p- duci ab aliqua ca nisi respectu illius effectus pducti ca habeat vim causatiua. ponit aut vim hie eadem. g. idem effect. pte ponet. s. extrema eiusde ronis vt eiusde ronis sunt non hnt nisi eand vim causatiua. s. pbo eu- denter. t. credo demonstratiue. Quocumq sunt eade dif- finitio. eade passio poterit demonstrari. s. per se ps. sed que sut eiusde ronis vt sic hnt eade diffone. ergo eade passio poterit de eis demonstrari. vis aut pductiua qda passio est. g. vis pductiua que vni istoz que sut eiusde ronis competit. et alteri copetit. ps. ergo maior. s. q. vbi vis pductiua est eiusde ronis. et effectus est eiusde ro- nis. ¶ Minor aut est euidenter deducta. s. q. in his q sut eiusde ronis vt sic est eade vis pductiua. ergo r. ¶ 2. sic. Quocumq sunt eadem diffinitia illa vident esse eiusde ronis. sed relones que sunt iter extrema eiusde ronis habet eade diffinitia. qz fundametu et terminu idem. et ytraqz sunt eiusde ronis. g. r. ¶ 3. sic. Relatio non videt distingui a relone nisi penes terminu vel fun- dametu. hec est comuniter pcessa siue quo ad nos siue simplr. eque cōcludit ppositum. sed hic est idem termin. et idem fundametu specificce. ergo relones eiusde ronis. ¶ 4. sic. Quacumqz relatione pot fundare vnu indiui- duu eiusde speciei respectu. a. et aliud indiuiduu eiusde speciei eadem respectu. a. poterit fundare. hoc ps. qz po- teria et nalis aptitudo sunt cōia illis que sunt eiusde ro- nis. sed. posito fundameto potet fundare et termino. si sit respectus intrinsecus adueniens. inascat actualis re- latio. ergo positis duobus indiuiduis et a. inascat in quo- libet relatio ad ipsum eiusde ronis. Tunc vltra. Si in vna albedine est potentia maior ad fundadu respectu alteri. albedinis a se similitudine et in quacumq. si ergo tu ponas in albedine. a. fundari respectu similitudinis ad albedine. b. que est eiusde ronis. eadem rone pones in albedine. b. respectu similitudinis fundari ad albe- dine. a. et sic relones eiusde ronis in vtroqz. ¶ Si vi- cas eode mo pbat q duoz boiuz glibet erit p. et qui- liber filius. Dico q iste relones non precise oriunt ex na fundametu. s. pteia alia relone. s. pductiue q suppo- nit actione et passionem. Si aut pntas et filiatio oriunt ex na fundametu immediate. non possent euadi.

¶ **Ex istis** sequunt due regule. Prima est q inue- niunt relones diuersaz rationum funda- ri in eode penitus fundamento. opz distinctionem in- venire ex parte terminoz. hoc pater ex dictis. ¶ 2. re- gula accipit econuerso. q quicunq inueniuntur relones diuersaz ronu terminari ad eund terminum penitus indistincti. opz distinctione inuenire ex parte fundametu.

toz. hoc et ps. s. Ex pme regule. qz agere et producere sunt relationes diuersaz ronu que fundantur oino sup idem. opz ergo inuenire distone in termino. terminus er- go productus erit terminus. pductus erit terminus. erit terminus actionis. Ex pme regule est de esse cognito et esse volito ad idem oino terminant. Quicqd eni cogni- tu est sub rone qua cognitu. pot esse volitu. opz ergo q ex parte actuz que fundat habitudines istas sit disto. ¶ Ex istis per modu correlary probari potest euiden- ter distinctio inter proprietates absolutas et essentiam. et hoc qdrupliciter. ¶ Primo sic. Quia nostra e silis deo et dissimilis. s. fm q cōter dicunt sancti similitu- do et dissimilitudo sunt relationes alterius et alterius rationis. g. cu beat idem fundamentu penitus et indistin- ctum. opz q distinctio queratur ex parte termini. sed aia nra dissimilis est deo respectu essentie. et similis res- pectu attributoz. ergo necessario aliqua distinctio est inter diuina essentia et attributa ex na rei. ¶ 2. sic ex parte eadem arguit. Nam albedo bz respectu ad pri- mu. sicut ad efficiens. et sicut ad fines. et sicut ad exēplar. Constat aut q iste relones sut alterius ronis. distinctio aut non pot accipi ex fundameto. qz oino idem fundametu est. ergo respectu terminu. sic cum ratione essen- tie sit finis. et rone voluntatis efficiens ista distinctio in- tur. ¶ 3. arguo ex parte alia. Deus ad creaturas coparatur vt creans et vt mensurans. illa non sunt idem. di- stinctio aut non potest accipi a termino. qz idem mēsurat et causatur. ergo ex parte fundametu in deo erit distin- ctio. ¶ 4. ex eade pte arguo. Aliud est continere vir- tualiter et aliud eminenter. et deus vtroqz mo pntet. di- stinctio at istaru non pot accipi a termino. qz idem vtroqz modo contentum. ergo essentia que continet eminenter distinguitur a potentia executiua que continet virtualr. ¶ **Distinctio.** XXX. ¶ **Questio. I.**

Sūt. n. qda ex tpe d do dicunt.

Circa distone 30. postq vltus est de relonib. q sut in creaturis. vidēdu est de relonib. q sunt in deo. Et qti ad h qro. pmo. Vtz neccio sit pone- re in deo relones ronis ad creaturas q ex tpe denoient ipm deū. Et sic. Nam Aug. dicit q necesse est ponere in deo re creaturē dñā rone. dñatio at est refo ronis. g. r. ¶ Contra. Circūscri- pto omni actu intell's non est refo rationis.

Hic introducunt quatuor pdicata q dicunt de deo ex tpe. ¶ Primo predicatum est actionis. Deus enim dicitur agens re- spectu creature. et non ab eterno dicebatur agens. ¶ 2. est similitudo. Ex tpe eni de. oī silis creature et creatura sibi assimilatur. ¶ 3. est inégalitéas. Ex tpe eni deus oī maior creatura et perfectior. ¶ 4. est distinctio. qz deus actualr distinguit a creatura. et dicitur distingui ex tpe. Difficultas g istius qonis est. qūo ista dicuntur de deo ex tpe. et est qdruplex modus dicendi. Quidam enim saluant p respectu ronis. non eni aduenit deo ali- quid absolutum de nouo nec aligs respectus realis vt postea patebit. g. opz q hic sit respectus et non realis. s. ronis. ¶ Contra. Illud non pot saluari precise p actum rationis mere qd est circūscripto omni actu ronis. sed circūscripto oī actu ronis de. est realr agēs ex tpe. de. est realiter silis creature. deus est melior creatura rea- liter et distinctus realiter. ergo r. ¶ Alij dicūt q opor- ter hoc saluari per respectum fabricatum ab intellectu diuino. non autem ab intellectu nostro. ¶ Sed con- tra. Quod est in re realiter. non inest per actum ali-

E

Correlarium

Probat i-
dēalr disto-
ne i oino ar-
triba. oino et
cōiue.

F

Respect. crea-
turæ ad deum
triplex.

Continencia
eminentialis
rone cōiue. s.
ualr rone vo-
luntatis vel po-
tētie executi-
ue.

G

S. m. c. vltio.

Predicatu
dictu de deo
ex tpe est 4.

H

Modus di-
cedi alioz 4.
que ipgnat.

Questió

Deu e soza,
lucr creator e
pot itelligi 2^a
Cõsidera ista
nam hic,

of the 1910
in all matters
of the range
and the

scio b' grn

Liber

Distinctio

Questio. III.

I qd denotacione extrinseca: et isto modo nego maiore et minore pcedo. Ad 2^m dico qd maior est va qm illud pdi catu inest foiali in subo: qm di de subo tm denotati ne extrinseca h mo no est vez: sicut cu di: ho diuinus. illud eniz qd dico diuinus, no est formaliter in hoie. Ad 3^m dico qd de^o est creator no sui: sed alteri. Sz cu di: qd est alterius: vt sic e relatiu. Dico qd si sit alce rius p aliqd qd formalr sit in eo vez est. si aut sit alte rius p h qd no est in co: sz in alio z denominatione ex trinseca. falsum est. Ad 4^m dico qd qm Aug. dicit. qd deus est p ista ad aliqd: non intelligit qd sit ad. aliquid p illud qd est formalr in ipso: sed qd solus denotacione extrinseca: et per istam di ad aliqd: et nihil aliud intelli git Augu. Ad arg^m pater. **¶** Qd. III°

Respectus fundametales sunt in deo ad creatura. Et non. qz in quo est respect^o illud est relatiu: sz de^o vt dictu est: no est relatiu: g i eo no e aliq respect^o. Contra. De^o est creatur. B ar est ad aliqd. no foiali: sz fundametalr. ¶ Dic^o p ad euidē tia multoz dictoz supi^o z i poster^o dicēdoz: sz videre qd ere^o fundametalis: z 2° vtz sit in deo re^o creature.

Quatu ad p^m dico qd illi voco respectu fundame tale est in suo fundameto: no p accis: sz p se. Formalis vel actualis est ille q inest suo fundame to p accis. Intelligo aut sic inherere p se: qd inest sibi in 2° mo: ita qd est ppria passio sui fundameti: re^o autē actualis est accis p accis. ¶ Ex p^m Angelus mouēs celū hz qmōz re^o ad celū. p^m e mouētis ad motū. 2° est pducētis ad pducitū: no aut ad celū qd est motū sed ad terminū motus pmi. 3° est excedētis ad excessiū. 4° est mēsurātis ad mēsuratū: scia eni angeli mē surat motū celū. ¶ Iti aut respectus sunt actuales z acci dentales. Voco aut istos respectus actuales q p accidēs pueniūt fundameto: hz aut sunt oēs isti. ¶ Istis autē qmōz formalib^o respectib^o z accitilib^o corrīdēt 4° fundametales q p se i sunt z nēcio. Angelus eni cōpara tur ad celū vt motiū ad mobile. ex pte eni angelo de^o nō posset facere qn angelus cēt motiū celū. 2° e pdu citiū ad pducibile. 3° est excessiū ad excessibile. 4° est mēsuratū ad mēsurabile: z isti alijs poib^o actuali bus corrīdēt: ita qd p^m p^m z. Sz hōc instat 4°. p^m sic. Relones origis in deo sunt p se: z tū sit re lationes formales z actuales: nō ergo sunt oēs re^o fun dametales q inest p se. 2° sic. Nā sūmūdo z eqūitas z alie relones cōes sunt foiales z actuales: z tū inest p se psonis. 3° sic. Nā depēdētia creaturē ad deū est formalis z actualis: z tū p se inest creaturē. 4° sic. Qz re lo cōpositū ad cās intrinsecas inest p se: z tū est forma lis. Ad p^m dico qd re lo originis in diuinis nō inest p se: sz p accis: tū inesse per accidēs potest dupliciter intelligi. vel sicut accidēs inest subiecto: z sic non in est re lo in diuinis. vel sicut inferius inest supiori: z sic inest p accis. Si eni p^mtas iesset p se eēntie: vbiqz esset essentia eēt p^mtas: z sic esset in filio: qd est ipole: inest g p^mtas ad modū quo pprietas idiuidualis iest nāe in creaturis: z nō aliter. Ad 2^m dico eodē modo: silitudo eni nō inest p se eēntie vel attributo: qz tūc eēt illa eadē in filio: qd est filius: qz in filio est alia. nec inest sic accis accidit subo: qz tale nō est in diuinis: sz alio mō vel p^m ad illū. Ad 3^m dico eodē mō qd re lo creatu re ad deū iest p accis creaturē. Iti eni ppō: creaturē creatur: est in p^mgētī mā: qz est p^mgēs: z pōt nō crea ri: z iō creatio nō inest sibi p se: sz p accis. Ad 4^m di co: qd depēdētia cōpositū ad cās intrinsecas actuali non inest p se cōpositio. accit eni boi qd causet: p^m i pō obie

ctina vbi sunt qdditates nō est creatio cōpositi: ea aut q per se inest boi sunt pō obiectiua. Dico g qd re lo fū dametalis inest p se fundameto suo: z est de p^mcamē to: de quo est suū subm vel fundamētū: sic oīs alia p^m passio: sic risibilitas. ista eni sz bēant qm ad aliqd mo dū accitīs: sūt tū euidē p^mcamētī cū illis quoz sunt.

Quatu ad 2^m vidēdū est vt rētales re^o sint in deo in ordine ad creaturā. Dicit aliq qd nō: qz sic referret reāl ad creaturā: qd est ipole. ¶ Ego aut dico: qd sz ipole sit qd de^o actuali z foiali re^o q sit in deo formalr referat ad creaturā: z tū de fundametalī dico qd de^o hz respectū fundametalē in se re^o creaturē: z p^m qm ad illos qmōz respectus q positi sunt in angelo re spectu celū. Est eni de^o pducitū re^o creaturē: z motiū z mēsuratū: z excessiū creaturē: z ista oīa sūt de deo rōne diuinitatis demābilia: z p^m sūt in deo ex natu ra rei: z sic nō est incōueniēs qd de^o referat ad creatu rā: z sic fundametalī. Sz hic sunt diffi de isto re^o fun dametalī. p^mta est. Vtrū sit ad se vel ad aliud. Dico qd isti respect^o fundametales ex rōne sua formali sunt ad aliud: qz nō est intelligibile si de^o est pducitū qn sit alicui^o alterius pducitū: nō tū sic sunt formali ad aliud qd dicat re additā sup suū fundamētū eo modo sicut relones actuales z de gūe relonis sunt ad aliud. ¶ Sed dico qd talis est ppria passio nō differens rea liter: sed formaliter ab eo cuius est. ¶ 2° diffi. est. Si iste respectus hz terminū. Dico qd ipole est intelligere relonē esse quin intelligat hīc terminū. Vtrū dico qd p ducitū hz terminū. s. producibile. Si aut querat qd est producibile. Dico qd ipsa creatura que fuit ab eter no producibilis. ¶ Tertia difficultas. Vtrū produ ciuitas dependeat a termino: qz dictū est qd respect^o causatur a termino. Dico qd illud dictum est verū de respectu foiali z actuali: non autem de fundameta li: quia sicut ab eodem procedit subiectum z eius pas sio: ita ab eodem produciuntur fundamentum z respect^o fundametalis: z ideo talis respectus non dependet a termino. ¶ Quarta difficultas. si requirit terminus in actu. Dico qd nec in actu nec in potentia sed tū requi rit quidditatem. Sed quid intelligis per quiddita tem. Dico qd quidditatem vt abstrahit ab esse in actu z esse in potentia. Unde ad omne ens non prohibi tum terminatur respectus productiuitatis. ¶ Sed est diffi. si deus dicitur creans per tales respectus. Dico qd nō: sed creatiū z creans per respectū actualē q est in creatura. ¶ Ad arg^m p^m. ¶ Questio. III.

Respectus fundametales sunt in deo ad creaturā. Et non. qz in quo est respect^o illud est relatiu: sz de^o vt dictu est: no est relatiu: g i eo no e aliq respect^o. Contra. De^o est creatur. B ar est ad aliqd. no foiali: sz fundametalr. ¶ Dic^o p ad euidē tia multoz dictoz supi^o z i poster^o dicēdoz: sz videre qd ere^o fundametalis: z 2° vtz sit in deo re^o creature.

Quatu ad p^m dico qd illi voco respectu fundame tale est in suo fundameto: no p accis: sz p se. Formalis vel actualis est ille q inest suo fundame to p accis. Intelligo aut sic inherere p se: qd inest sibi in 2° mo: ita qd est ppria passio sui fundameti: re^o autē actualis est accis p accis. ¶ Ex p^m Angelus mouēs celū hz qmōz re^o ad celū. p^m e mouētis ad motū. 2° est pducētis ad pducitū: no aut ad celū qd est motū sed ad terminū motus pmi. 3° est excedētis ad excessiū. 4° est mēsurātis ad mēsuratū: scia eni angeli mē surat motū celū. ¶ Iti aut respectus sunt actuales z acci dentales. Voco aut istos respectus actuales q p accidēs pueniūt fundameto: hz aut sunt oēs isti. ¶ Istis autē qmōz formalib^o respectib^o z accitilib^o corrīdēt 4° fundametales q p se i sunt z nēcio. Angelus eni cōpara tur ad celū vt motiū ad mobile. ex pte eni angelo de^o nō posset facere qn angelus cēt motiū celū. 2° e pdu citiū ad pducibile. 3° est excessiū ad excessibile. 4° est mēsuratū ad mēsurabile: z isti alijs poib^o actuali bus corrīdēt: ita qd p^m p^m z. Sz hōc instat 4°. p^m sic. Relones origis in deo sunt p se: z tū sit re lationes formales z actuales: nō ergo sunt oēs re^o fun dametales q inest p se. 2° sic. Nā sūmūdo z eqūitas z alie relones cōes sunt foiales z actuales: z tū inest p se psonis. 3° sic. Nā depēdētia creaturē ad deū est formalis z actualis: z tū p se inest creaturē. 4° sic. Qz re lo cōpositū ad cās intrinsecas inest p se: z tū est forma lis. Ad p^m dico qd re lo originis in diuinis nō inest p se: sz p accis: tū inesse per accidēs potest dupliciter intelligi. vel sicut accidēs inest subiecto: z sic non in est re lo in diuinis. vel sicut inferius inest supiori: z sic inest p accis. Si eni p^mtas iesset p se eēntie: vbiqz esset essentia eēt p^mtas: z sic esset in filio: qd est ipole: inest g p^mtas ad modū quo pprietas idiuidualis iest nāe in creaturis: z nō aliter. Ad 2^m dico eodē modo: silitudo eni nō inest p se eēntie vel attributo: qz tūc eēt illa eadē in filio: qd est filius: qz in filio est alia. nec inest sic accis accidit subo: qz tale nō est in diuinis: sz alio mō vel p^m ad illū. Ad 3^m dico eodē mō qd re lo creatu re ad deū iest p accis creaturē. Iti eni ppō: creaturē creatur: est in p^mgētī mā: qz est p^mgēs: z pōt nō crea ri: z iō creatio nō inest sibi p se: sz p accis. Ad 4^m di co: qd depēdētia cōpositū ad cās intrinsecas actuali non inest p se cōpositio. accit eni boi qd causet: p^m i pō obie

Quatu ad p^m dico qd illi voco respectu fundame tale est in suo fundameto: no p accis: sz p se. Formalis vel actualis est ille q inest suo fundame to p accis. Intelligo aut sic inherere p se: qd inest sibi in 2° mo: ita qd est ppria passio sui fundameti: re^o autē actualis est accis p accis. ¶ Ex p^m Angelus mouēs celū hz qmōz re^o ad celū. p^m e mouētis ad motū. 2° est pducētis ad pducitū: no aut ad celū qd est motū sed ad terminū motus pmi. 3° est excedētis ad excessiū. 4° est mēsurātis ad mēsuratū: scia eni angeli mē surat motū celū. ¶ Iti aut respectus sunt actuales z acci dentales. Voco aut istos respectus actuales q p accidēs pueniūt fundameto: hz aut sunt oēs isti. ¶ Istis autē qmōz formalib^o respectib^o z accitilib^o corrīdēt 4° fundametales q p se i sunt z nēcio. Angelus eni cōpara tur ad celū vt motiū ad mobile. ex pte eni angelo de^o nō posset facere qn angelus cēt motiū celū. 2° e pdu citiū ad pducibile. 3° est excessiū ad excessibile. 4° est mēsuratū ad mēsurabile: z isti alijs poib^o actuali bus corrīdēt: ita qd p^m p^m z. Sz hōc instat 4°. p^m sic. Relones origis in deo sunt p se: z tū sit re lationes formales z actuales: nō ergo sunt oēs re^o fun dametales q inest p se. 2° sic. Nā sūmūdo z eqūitas z alie relones cōes sunt foiales z actuales: z tū inest p se psonis. 3° sic. Nā depēdētia creaturē ad deū est formalis z actualis: z tū p se inest creaturē. 4° sic. Qz re lo cōpositū ad cās intrinsecas inest p se: z tū est forma lis. Ad p^m dico qd re lo originis in diuinis nō inest p se: sz p accis: tū inesse per accidēs potest dupliciter intelligi. vel sicut accidēs inest subiecto: z sic non in est re lo in diuinis. vel sicut inferius inest supiori: z sic inest p accis. Si eni p^mtas iesset p se eēntie: vbiqz esset essentia eēt p^mtas: z sic esset in filio: qd est ipole: inest g p^mtas ad modū quo pprietas idiuidualis iest nāe in creaturis: z nō aliter. Ad 2^m dico eodē modo: silitudo eni nō inest p se eēntie vel attributo: qz tūc eēt illa eadē in filio: qd est filius: qz in filio est alia. nec inest sic accis accidit subo: qz tale nō est in diuinis: sz alio mō vel p^m ad illū. Ad 3^m dico eodē mō qd re lo creatu re ad deū iest p accis creaturē. Iti eni ppō: creaturē creatur: est in p^mgētī mā: qz est p^mgēs: z pōt nō crea ri: z iō creatio nō inest sibi p se: sz p accis. Ad 4^m di co: qd depēdētia cōpositū ad cās intrinsecas actuali non inest p se cōpositio. accit eni boi qd causet: p^m i pō obie

Quatu ad p^m dico qd illi voco respectu fundame tale est in suo fundameto: no p accis: sz p se. Formalis vel actualis est ille q inest suo fundame to p accis. Intelligo aut sic inherere p se: qd inest sibi in 2° mo: ita qd est ppria passio sui fundameti: re^o autē actualis est accis p accis. ¶ Ex p^m Angelus mouēs celū hz qmōz re^o ad celū. p^m e mouētis ad motū. 2° est pducētis ad pducitū: no aut ad celū qd est motū sed ad terminū motus pmi. 3° est excedētis ad excessiū. 4° est mēsurātis ad mēsuratū: scia eni angeli mē surat motū celū. ¶ Iti aut respectus sunt actuales z acci dentales. Voco aut istos respectus actuales q p accidēs pueniūt fundameto: hz aut sunt oēs isti. ¶ Istis autē qmōz formalib^o respectib^o z accitilib^o corrīdēt 4° fundametales q p se i sunt z nēcio. Angelus eni cōpara tur ad celū vt motiū ad mobile. ex pte eni angelo de^o nō posset facere qn angelus cēt motiū celū. 2° e pdu citiū ad pducibile. 3° est excessiū ad excessibile. 4° est mēsuratū ad mēsurabile: z isti alijs poib^o actuali bus corrīdēt: ita qd p^m p^m z. Sz hōc instat 4°. p^m sic. Relones origis in deo sunt p se: z tū sit re lationes formales z actuales: nō ergo sunt oēs re^o fun dametales q inest p se. 2° sic. Nā sūmūdo z eqūitas z alie relones cōes sunt foiales z actuales: z tū inest p se psonis. 3° sic. Nā depēdētia creaturē ad deū est formalis z actualis: z tū p se inest creaturē. 4° sic. Qz re lo cōpositū ad cās intrinsecas inest p se: z tū est forma lis. Ad p^m dico qd re lo originis in diuinis nō inest p se: sz p accis: tū inesse per accidēs potest dupliciter intelligi. vel sicut accidēs inest subiecto: z sic non in est re lo in diuinis. vel sicut inferius inest supiori: z sic inest p accis. Si eni p^mtas iesset p se eēntie: vbiqz esset essentia eēt p^mtas: z sic esset in filio: qd est ipole: inest g p^mtas ad modū quo pprietas idiuidualis iest nāe in creaturis: z nō aliter. Ad 2^m dico eodē modo: silitudo eni nō inest p se eēntie vel attributo: qz tūc eēt illa eadē in filio: qd est filius: qz in filio est alia. nec inest sic accis accidit subo: qz tale nō est in diuinis: sz alio mō vel p^m ad illū. Ad 3^m dico eodē mō qd re lo creatu re ad deū iest p accis creaturē. Iti eni ppō: creaturē creatur: est in p^mgētī mā: qz est p^mgēs: z pōt nō crea ri: z iō creatio nō inest sibi p se: sz p accis. Ad 4^m di co: qd depēdētia cōpositū ad cās intrinsecas actuali non inest p se cōpositio. accit eni boi qd causet: p^m i pō obie

Quatu ad p^m dico qd illi voco respectu fundame tale est in suo fundameto: no p accis: sz p se. Formalis vel actualis est ille q inest suo fundame to p accis. Intelligo aut sic inherere p se: qd inest sibi in 2° mo: ita qd est ppria passio sui fundameti: re^o autē actualis est accis p accis. ¶ Ex p^m Angelus mouēs celū hz qmōz re^o ad celū. p^m e mouētis ad motū. 2° est pducētis ad pducitū: no aut ad celū qd est motū sed ad terminū motus pmi. 3° est excedētis ad excessiū. 4° est mēsurātis ad mēsuratū: scia eni angeli mē surat motū celū. ¶ Iti aut respectus sunt actuales z acci dentales. Voco aut istos respectus actuales q p accidēs pueniūt fundameto: hz aut sunt oēs isti. ¶ Istis autē qmōz formalib^o respectib^o z accitilib^o corrīdēt 4° fundametales q p se i sunt z nēcio. Angelus eni cōpara tur ad celū vt motiū ad mobile. ex pte eni angelo de^o nō posset facere qn angelus cēt motiū celū. 2° e pdu citiū ad pducibile. 3° est excessiū ad excessibile. 4° est mēsuratū ad mēsurabile: z isti alijs poib^o actuali bus corrīdēt: ita qd p^m p^m z. Sz hōc instat 4°. p^m sic. Relones origis in deo sunt p se: z tū sit re lationes formales z actuales: nō ergo sunt oēs re^o fun dametales q inest p se. 2° sic. Nā sūmūdo z eqūitas z alie relones cōes sunt foiales z actuales: z tū inest p se psonis. 3° sic. Nā depēdētia creaturē ad deū est formalis z actualis: z tū p se inest creaturē. 4° sic. Qz re lo cōpositū ad cās intrinsecas inest p se: z tū est forma lis. Ad p^m dico qd re lo originis in diuinis nō inest p se: sz p accis: tū inesse per accidēs potest dupliciter intelligi. vel sicut accidēs inest subiecto: z sic non in est re lo in diuinis. vel sicut inferius inest supiori: z sic inest p accis. Si eni p^mtas iesset p se eēntie: vbiqz esset essentia eēt p^mtas: z sic esset in filio: qd est ipole: inest g p^mtas ad modū quo pprietas idiuidualis iest nāe in creaturis: z nō aliter. Ad 2^m dico eodē modo: silitudo eni nō inest p se eēntie vel attributo: qz tūc eēt illa eadē in filio: qd est filius: qz in filio est alia. nec inest sic accis accidit subo: qz tale nō est in diuinis: sz alio mō vel p^m ad illū. Ad 3^m dico eodē mō qd re lo creatu re ad deū iest p accis creaturē. Iti eni ppō: creaturē creatur: est in p^mgētī mā: qz est p^mgēs: z pōt nō crea ri: z iō creatio nō inest sibi p se: sz p accis. Ad 4^m di co: qd depēdētia cōpositū ad cās intrinsecas actuali non inest p se cōpositio. accit eni boi qd causet: p^m i pō obie

Est alterius
eōingit 2°.

pmu art.
Respect^o fū
dametal qd
z qz ibi.
Respect^o for
malis qd z q
lucet ibi.
Respect^o an
geli monēis
celū ad ipz ce
lū est 4° foia
lis z actualis
z 4° fundamē
talē corrēpō
dēt.

Obicitur 4°.

M
Inesse p acci
dētē p^mgē 2°

Eodē mō re
spect^o fundamē
talē p accis
vī inesse. dic
p^m pōderan
do: vel defen
dēdo: addē
do vt scia.
Et l. cōit.

Considera illa
nam.

N
Relo h^o

2° art.
Op. alioz
Op. propz

Respect^o fū
dametalē
creaturā i
esse.

Uide scō. q.
quolibz.
O
D. qduple

Respect^o fū
dametalē p
sio fūdamē
talē reāl d

Relo sine te
mino non c
intelligibilis.
cōsidera ita
tia ex dictis.
Di. pcedēt
Respect^o fū
dametalis nō
depēdet a ter
mino.
P

Respect^o fū
dametalis re
gūit terminū
qualiter.
Et l. terminū

Dubium.

Q

pmu art.
Respect^o apti
tudinalis qd
z qd est ad ali
z hz terminū
a quo nō dē
der: z qd ē t
termin^o. z q
nō reperit in
deo ad creatu
ram.
Adē iōinis ē
de fundamen
talē z aptitudi
nalē respect^o
2° artic.

